တက္ကသိုလ်
နေလင်းအောင်
ဓားဘုရင်၏အတ္ထုပ္ပတ္တိ
စာစဉ်-၃
နေဝန်းသစ်စာပေ

အခန်း (၁)

နေ့စဉ်ဆွေးနွေးပွဲ

အားကျိုသည် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်စက်နေလေ၏။ သူ အိပ်ရေးပျက်ခဲ့ပေါင်း များလှပြီ။ သည်ထက်ပို၍ အိပ်ရေးပျက်ရန်လည်း မသင့်တော့။ လူသည် သံမဏိဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော အရာမဟုတ်ပေ။ အသွေးအသားဖြင့် တည်ဆောက်ထားသော အရာဖြစ်၍ အနားယူ အပန်းဖြေရန် အလွန်လိုအပ်လှသည်။

အားကျိုအတွက်ကား အခြားသူထက်ပို၍ ဆိုး၏။ သူ့တွင် ရှေ့ဆက်ဆောင်ရွက်ရမည့် လုပ်ငန်းဆောင်တာများစွာ ရှိနေသော လုပ်ငန်းအားလုံး အသက်နှင့်ရင်း၍ ဆောင်ရွက်ရမည်။ အချိန်အဆ မှန်ကန်လျှင် အောင်မြင်ရန် အခွင့်အလမ်း ရှိသည်။ အချိန်အဆ မှားလျှင်တော့ ကိစ္စပြတ်သွားပေလိမ့်မည်။

အားကျို မျက်လုံးများ ဖွင့်လိုက်သည်နှင့် ကျန်နန်ဖွာကို တွေ့

ရသည်။ ကျင်နန်ပွာသည် ချစ်ကြည်ညိုသော မျက်လုံးများဖြင့် သူ့အား ကြည့်နေကြောင်း အားကျိ တွေ့လိုက်သည်။

"ရှင် နိုးပြီလား .... ရှင် အိပ်နေတာ သိပ်အားကျစရာကောင်းတယ် .... တုံးခနဲပဲ .... "

"ငါ မအိပ်ရတာ သုံးညရှိပြီလေ .... "

"ဩော် .... "

ကျင်နန်ပွာသည် တစ်စုံတစ်ခုကို သတိရပြီး ချက်ချင်းထ၊ သည်။

"ရှင် ဒီမှာပဲ နေနော် .... ကျွန်မ စားစရာ သောက်စရာတွေ ပြင်ပေးမယ် .... "

အားကျိ မငြင်းပါ။ လူတစ်ယောက် အာဟာရ ဖြစ်ရန် အိပ်ရန် ချည်း မလုံလောက်ပါ။ စားသောက်ပေးရပါဦးမည်။

မကြာမီ ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ စားသောက်ဖွယ်ရာများ အားကျိ အဆင်သင့်ဖြစ်စေရန် သူ့အတွက် လိုအပ်သော အစားအသောက်များ ကို ထိုက်သင့်မျှတစွာ စားသောက်တော့သည်။

ကျင်နန်ပွာမှာ ဘေးမှ ကြည်နူးစွာ စောင့်ကြည့်နေ၏။

"ညက တစ်ညလုံး ငါ အိပ်မောကျနေတုန်း ဘယ်သူတွေ လာသေးသလဲ .... "

"ဘယ်သူမှ မလာပါဘူး .... "

"အတော် ထူးဆန်းတာပဲ .... "

"ဘာဖြစ်လို့လဲ .... "

"ငါ လုပ်လိုက်တဲ့ကိစ္စဟာ ပဒူဆုံကို တုတ်နဲ့ ထိုးလိုက်သလို ပဲ ဥစ္စာ .... ဒီစကားဝိုင်းထဲမှာရှိတဲ့ သံမဏိ ဦးခေါင်းရဲ့ တပည့်တွေ ဟာ သူတို့တပည့်တွေပဲပေါ့ .... ငါ တစ်ညလုံး အိပ်မောကျနေတုန်း သူတို့ ရောက်ဖို့ ကောင်းတာပေါ့ .... "

"ဒါတောင် ရှင်က စိတ်ချလက်ချ အိပ်ရသလား ရှင်ရယ်"

"ငါလည်း လူသားပါ .... အခုလို သူတို့တန့်သွားတဲ့ တစ်ခဏ မှာ ငါ အိပ်လိုက်ရတာ .... ငါ့အဖို့ အမြတ်ပေါ့ .... သူတို့နဲ့ ရင်ဆိုင်ရ မယ့် ရက်တွေဟာ များလွန်းတော့ မင်းလို စိတ်ချရတဲ့ လူတစ်ယောက် ဆီမှာ ဒီလို မအိပ်ရဲရရင် နောက်အိပ်ရဖို့ဆိုတာ သိပ်မလွယ်တော့ဘူး"

အားကျိ၏စကားကြောင့် ကျင်နန်ပွာခမျာ ကြည်နူးသွားရ သည်။ သူမကို ယုံကြည်သူအား သူမက အဘယ်ကြောင့် သစ္စာမဲ့ရမည် နည်း။ အသက်နှင့် ထပ်တူ သစ္စာ ရှိပါမည်ဟု သူမက စိတ်ထဲမှ ထပ်မံ ကတိပြုပါသည်။

အားကျိက အစားအသောက်များကို လက်စသတ်လိုက်၏။ သူ သိပါသည်။ ဤငြိမ်သက်ခြင်းမျိုးမှာ မုန်တိုင်းမကျမီ ငြိမ်သက်ခြင်း မျိုးသာ ဖြစ်ကြောင်း၊ သူ ကောင်းကောင်း သိပါသည်။ သို့သော် သူ မကြောက်ပါ။ ဘယ်တုန်းကမှလည်း မကြောက်ပါ။ ယခု ပို၍ ရဲရင့်နေ ပါသည်။

လောင်မြောင်တို့ မောင်နှမလည်း ဘေးကင်း ရန်ကင်းဖြင့် အစာရေစာ ဝဝလင်လင် ရှိနေကြပြီ။

သူလည်း အားအင်အပြည့်ဖြင့် ရင်ဆိုင်ရန် အသင့်ဖြစ်နေပြီ။ မည်သူကို ကြောက်ရအုံးတော့နည်း။ သူ သေမှာကို မမှုပါ။ ထို့ကြောင့် တိုက်ပွဲအဖြေကို သူ ဂရုမစိုက်ပါ။ တစ်ခုတော့ ရှိပါသည်။ သူ အောင်မြင်လျှင်တော့ လောင်မြောင်တို့ မောင်နှမ ဘေးရန်မှ ဝေးသွားကြပေလိမ့်မည်။ ယခု ကျင်နန်ပွာမှာလည်း ဘေးရန်မှ ဝေးကွာသွားပေမည်။

ယခု တစ်ည သူ အိပ်လိုက်သည်။ သတင်းသည် မည်သည့်နည်းနှင့်မဆို လောက်ပန်ဆီသို့ ရောက်ပေလိမ့်မည်။ ကျင်နန်ပွာကို အလိုတူ အလိုပါအဖြစ် စာရင်းမှတ်လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် သူ အောင်မြင်မှ ကျင်နန်ပွာလည်း ဘေးရန်မှ ဝေးကွာပေလိမ့်မည်။

အားကျိုသည် တစ်ယောက်တည်း ထိုင် စဉ်းစားနေလေ၏။ ဤမြို့ထဲမှ ဆင်းရဲသားလက်လုပ်လက်စားနှင့် ဈေးဆိုင်ကုန်သည် အားလုံး ဤ ဒုစရိုက်သမားများအား ဆက်ကြေးပေးနေရသည်။ ကြောက်ရွံ့နေကြရသည်။

မိမိသာ ဤပွဲကိုနိုင်အောင် တိုက်နိုင်လျှင် ထိုလူအားလုံး စိတ်ချမ်းသာ လက်ချမ်းသာ လုပ်ကိုင်စားသောက်နိုင်ခွင့် ရရှိကြပေလိမ့်မည်။ စဉ်းစားရင်း အားကျိုသည် သူသည်သာ ဤမြို့သူမြို့သားများအား ကယ်တင်နိုင်ခွင့် ရသူတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိမြင်သဘောပေါက်လာပေတော့သည်။

"ဖျပ် .... ဖျပ် .... ဖျပ် .... "

ခြေသံ .... ။

တစ်ဦးတစ်ယောက်က သူ့ ခြေသံကို အခြားသူကြားစေလိုသဖြင့် တမင် အသံပေးဖိနင်းလျှောက်လာသော ခြေသံမျိုးဖြစ်ကြောင်း အားကျို ကောင်းစွာ သိပေသည်။

အားကျိုက ခြေသံရှင်သည် အိပ်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်လာတော့မည်ဟု ထင်နေ၏။ သို့သော် ခြေသံရပ်သွား၏။ မည်သူမျှလည်း ဝင်ခွင့်မတောင်း။ မည်သူမျှလည်း ဝင်မလာ။ ထို့ကြောင့် တစ်အိမ်လုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက် သွားပြန်လေသည်။

ကျင်နန်ပွာကား မျက်နှာသေ့ဆုတ်သွားသည်။ သူမသည် ယခုမှ ပထမဆုံးအကြိမ် ကြောက်ရလန့်ရမှန်း သိလာရခြင်း ဖြစ်သည်။ အခန်းအပြင်၌ ရောက်နေသူ မည်သူဖြစ်ကြောင်း သူမ မသိရှိပါချေ။ သို့သော် သံမဏိဦးခေါင်း တာကန်းလိုလူမျိုး၏ ဦးခေါင်းကို ကြေမွအောင် ရိုက်နှက်နိုင်သူအား လာရောက် ရင်ဆိုင်ဝံ့သူသည် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ လူညံ့ဖြစ်မည် မဟုတ်ကြောင်းတော့ သူမ တွေးတောနိုင်ပါသေးသည်။

အားကျိုသည် ကျင်နန်ပွာ ကြောက်ရွံ့သွားကြောင်း ရိပ်မိလိုက်သဖြင့် ကျင်နန်ပွာ၏ ပခုံးကို အားဖိဆုပ်ရင်း မကြောက်ရန် အားပေးလိုက်မိ၏။

သူမကမူ မအိပ်မီက ချွတ်ထားသော သူ့အင်္ကျီဟောင်းကို ပြန်ယူဝတ်ဆင်မည် လုပ်ပြီးမှ တန်းပေါ်တွင် လှမ်းထားသော အင်္ကျီအသစ်တစ်ထည်ကို တွေ့သဖြင့် ကောက်ယူဝတ်ဆင်လိုက်၏။ အခန်း

အပြင်တွင် ရောက်ရှိနေသူသည် ရင်ဆိုင်ရန် မလွယ်ကူကြောင်း အားကျို ရိပ်မိသည်။ သို့သော် သူ မမှုပါ။ ကိုယ့်အသက်ကိုပင် မစိုးရိမ်သော သူသည် အဘယ်အရာကို စိုးရိမ်ပါမည်နည်း။

အားကျိုသည် သဲ့သဲ့ပြုံးလိုက်၏။ သူ့ကိုယ်သူ အသုံးမကျသော အားကျိုဟုပြောပြီး လူတကာ၏ တံတွေးခွက်တွင် ပက်လက်အမျောခံခဲ့သည်။ အခြေအနေအရ မသတ်မဖြစ်၍ လူသတ်ပြလိုက်ရသောအခါ သူ့အား အသုံးမကျသော အားကျိုပါဟု မယုံကြည်ကြတော့ချေ။ အားကျိုအသုံးကျလာပြီဟု လူအချို့က ယုံကြည်ယူဆလာကြပြီ။

ထိုအကြောင်းကြောင့် သူ အကျိုအသစ် ဝတ်ဆင်ထားသင့်သည်ဟု အားကျို ယူဆခဲ့သည်။

မနေ့ညက တိုက်ဟာယ်နိုက်ဟယ် လုပ်ခဲ့သော အခန်းသည် မနေ့ကအတိုင်း ရှုပ်ပွနေဆဲ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် .... တာကန်း၏ အလောင်းကြီးကတော့ မရှိတော့ချေ။ တာကန်း၏ မယားကြီးနှင့် ဆွေမျိုးများက လာရောက်သယ်ယူသွားခဲ့ပါပြီ။

စားပွဲတစ်လုံး၏ ဘေး၌ရှိနေသော ထိုင်ခုံတစ်လုံးတွင် ကျူရဲ့ချင် ထိုင်နေ၏။

သူသည် မနေ့က ကစားထားသော ဖဲချပ်များကို ကောက်ကိုင်ကြည့်သည်။ သူ ကိုင်လိုက်သော ဖဲချပ်များမှာ သံမဏိဦးခေါင်း တာကန်း၏ ဖဲချပ်များ ဖြစ်နေသည်။

"ဟင်း .... ဟင်း .... ဟင်း .... ဒီလို ဖဲပေါက်မျိုး ရဖို့ကတော့

အတော်ကို မလွယ်တာပဲ .... ဒီလူဟာ အတော့်ကို ကံထူးမယ့် လူပဲဗျနော် .... "

ကျူရဲ့ချင် အရူးမဟုတ်ပါ။ တစ်ယောက်တည်း စကားပြောတတ်သူလည်း မဟုတ်ပါ။ ဧည့်ခန်းအတွင်းသို့ အားကျို ဝင်လာသည်ကို သိသောကြောင့် နှုတ်ဆက်စကား ပြောလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

အားကျို ခေါင်းယမ်းပြီး ဖြေသည်။

"အဲဒီ ဖဲပေါက်ကို ရခဲ့တဲ့သူဟာ ကံမကောင်းရှာပါဘူး"

"အင်း .... ဒါဆိုလည်း ကျွန်တော် ပြောချင်တဲ့ အချက်တစ်ခုပါ .... လူတစ်ယောက်ဟာ အမြဲ ကံမကောင်းနိုင်ဘူးဆိုတာကိုလည်း ကျွန်တော် ပြောချင်ပါသေးတယ် .... "

ကျူရဲ့ချင်က ပြုံးတုံ့တုံ့ဖြင့် ပြောသည်။

"ဒါကြောင့် လူတစ်ယောက်ဟာ ကံတစ်ချက်ကောင်းပြီး အခွင့်အရေး တစ်ခုကို ရုတ်တရက် ရလိုက်ရင် ဒီအခွင့်အရေးကို မလွတ်တမ်း ရယူထားသင့်တာပေါ့ဗျာ .... "

အားကျို စဉ်းစားလိုက်သည်။ တိုက်နိုက်ရေးမသားပုံစံမပေါက်ဘဲ စာပေသမား ပုံသဏ္ဌာန်ပေါက်သော ဤ ရည်ရည်မွန်မွန်လူသည် ဒဿနစကားများကို အဘယ့်ကြောင့် လာပြောနေရသနည်း။ အားကျို သတိတော့ အလစ်မခံပါ။ အားကျိုသည် သူ့ဘဝ သက်တမ်းတစ်လျှောက်၌ အမြဲတမ်း သတိထားခဲ့သည်သာ ဖြစ်ပါ၏။ သူနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသူကိုလည်း မည်သည့်အခါမျှ လျှော့မတွက်တတ်သူ ဖြစ်ပါ၏။

"မင်း .... ဘာပြောစရာ ရှိသေးသလဲ .... "

အားကျိုက အေးစက်စက် မေးလိုက်သည်။

ကျူရဲ့ချင်က ....

"အားကျို .... အခွင့်အရေးဟာ ခင်ဗျားကို ကြိုဆိုနေပြီဆိုတာ သိရဲ့လား .... "

"ဘာအခွင့်အရေးလဲ .... "

"လောကမှာ လူတွေဟာ ပင်ပန်းကြီးစွာ လှုပ်ရှားရုန်းကန်နေကြရတယ် .... သူတို့ ဘာကြောင့် ဒီလိုလှုပ်ရှားနေကြရသလဲ .... ငွေရပြီး ချမ်းသာဖို့ရယ် .... နာမည်ကောင်း ဂုဒ်ဖြပ်တစ်ခုရဖို့ရယ်ပဲ မဟုတ်လား .... အခုဆိုရင် ဒီအခွင့်အရေးတွေဟာ ခင်ဗျားကို ကြိုဆိုနေပါပြီ .... "

ကျူရဲ့ချင်က ပြုံးလိုက်၏။ အချိုပေါ် သကာလောင်းသည့် အပြုံးမျိုးကို ပြုံးခြင်းဖြစ်ပါသည်။

"ခင်ဗျားအတွက် ကျွန်တော် လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ဝမ်းသာပါတယ်ဗျာ .... "

အားကျိုသည် ကျူရဲ့ချင်ကို စိုက်ကြည့်နေ၏။ အကယ်၍ အကြည့်သာ ဖောက်ထွင်းနိုင်စွမ်း ရှိမည်ဆိုလျှင် ကျူရဲ့ချင် တစ်ကိုယ်လုံး အပေါက်ရည်းသာ ဖြစ်ကုန်ပေမည်။

အားကျို သဘောပေါက်သွားသည်။ ဤလူသည် သူဌေးကြီး လောက်ပန်၏ ညာလက်ရုံး ဖြစ်ရပေမည်။

"မင်းဟာ ကျူရဲ့ချင်လို့ အခေါ်ခံရတဲ့လူလား .... "

ကျူရဲ့ချင်က ရယ်ရယ်ပြုံးပြုံးဖြင့် ခေါင်းညိတ်၏။

"ကျွန်တော်ဟာ ရဲ့မျိုးရိုးက ဖြစ်ပါတယ် .... နာမည်ရင်းကတော့ ချင်ကျူပါ .... လူတွေဟာ အတော့ကို ခက်ပါတယ်ဗျာ .... ကျွန်တော့်နာမည်ကို တည့်တည့်မခေါ်ပါဘူး .... ပြောင်းပြန်ခေါ်ကြပါတယ် .... ဒီတော့ ကျွန်တော်ဟာ ကျူရဲ့ချင် ဖြစ်သွားတာပေါ့ဗျာ"

ကျူရဲ့ချင်၏ မျက်နှာသည် ယခုအချိန်အထိ ပြုံးရယ်နေဆဲဖြစ်ပါသည်။ သည်လူ အတော့်ကို မျက်နှာချိုတယ်ဟု ပြောမလောက်ပင်။ သို့သော် ထိုအပြုံး၏ နောက်ကွယ်၌ အေးစိမ့်သော အရိပ်တစ်ခု ထိုးနေသည်။ တကယ်တော့ ကျူရဲ့ချင်၏ အပြုံးသည် သင်တုန်းဓားသွားပေါ်မှ ပျားရည်စက်သာ ဖြစ်ပါလေသတည်း။

အားကျိုသည် တစ်ချက်ကလေးမှ ပြုံးမပြခဲ့ပါ။

"မင်းကို သူဌေးကြီး လောက်ပန်က စေလွှတ်ခဲ့တာလား"

ကျူရဲ့ချင်က ခေါင်းညိတ်၏။

အားကျိုက ....

"မင်း အမြဲတမ်း ပြုံးနေတယ် .... ငါ တစ်ခုတောင်းပန်ချင်တယ် .... မင်း မပြုံးပါနဲ့ .... နဂိုအတိုင်း တည်တည်နေလိုက်စမ်းပါ။ မင်းလည်း မပင်ပန်းတော့ဘူး .... ငါလည်း စိတ်အနှောင့်အယှက် မဖြစ်ရတော့ဘူး .... မင်းမျက်နှာက နဂိုပုံမှန် ရောက်သွားရင် အရေးကြီးတဲ့ စကားကို ငါ ပြောပြပါမယ် .... "

ကျူရဲ့ချင် ချက်ချင်းပင် မျက်နှာတည်သွား၏။

အားကျို ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

"ကောင်းတယ် .... ဒီမှာ ငါပြောမယ် .... မင်း စောစောက

ပြောခဲ့တယ် .... လူတွေ ပင်ပန်းကြီးစွာ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားနေကြတာ ချမ်းသာချင်လို့ရယ် .... နာမည်ကောင်းတစ်ခု ရချင်လို့ရယ်လို့ ပြောခဲ့တယ် .... ဟုတ်သလား .... "

"ဟုတ်ပါတယ် .... "

"အေး .... လူတိုင်းတော့ အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး .... "

"အဲဒီ တချို့လူတွေက ဘာအတွက် လုပ်နေကြတာလဲဗျာ"

"ကိုယ့်အယူအဆအတွက် အလုပ်, လုပ်နေကြတာကွ"

"ကိုယ့်အယူအဆအတွက် တကယ်လည်း ထူးဆန်းပါကလားဗျာ .... "

ကျူရဲ့ချင် တကယ်ပဲ နားမလည်သယောင် သံယောင်လိုက်ကာ ပြောနေ၏။

"ဥပမာ ဆိုပါတော့ကွာ .... ဒီမြို့ တည်းခိုဂေဟာတစ်ခုက မိန်းမပျက်ကလေးတစ်ယောက်ဆိုပါတော့ .... သူ့ခန္ဓာ ရောင်းစားတဲ့အတွက် သူတစ်ပါးကို မထိခိုက်ဘူးဆိုရင် သူ့သဘောနဲ့သူ ရောင်းစားခွင့် ရှိပါတယ် .... အလုပ်သမား တစ်ယောက်ဟာလည်း သူ့လုပ်အားခနဲ့ ညီမျှတဲ့ လုပ်အားခကို ရသင့်ပါတယ် .... သူတစ်ပါးကို မထိခိုက်ဘူးဆိုရင် သူလုပ်ချင်သလို လုပ်ခွင့်ရှိပါတယ် .... "

ကျူရဲ့ချင် ဦးနှောက်ခြောက်သွားသည်။

အသုံးမကျသော အားကျိုသည် အမှန်တကယ်ပင် အသုံးမကျသူ ဖြစ်နေပြီလား မသိ။

"ငါ ရှင်းရှင်းပြောမယ် .... ငါ့အတွက် ငွေမလိုဘူး .... ဂုဏ်မလိုဘူး .... ငါပြောသလို ဒီမြို့ကလူတွေ လွတ်လွတ်လပ်လပ် လုပ်ကိုင်စားသောက်နိုင်အောင် ဘဝနှောင်ကြိုး ဘာကြိုးခြောက်မှုမျိုးမှ မလုပ်ပါဘူးလို့ မင်းတို့ ဝန်ခံကတိပေးရမယ် .... အဲဒါဆို ငါ ဒီမြို့က ထွက်သွားမယ် .... ငါ ဘယ်သူနဲ့မှ မတိုက်ခိုက်တော့ဘူး .... "

ကျူရဲ့ချင်သည် အားကျို၏ တောင်းဆိုချက်ကို လွန်စွာအံ့ဩသွား၏။

"သူဌေးကြီးက အာမခံချက် ပေးရမှာလား .... "

"မင်းရဲ့သူဌေးက အဓိကလူပဲ .... သူတာဝန်မခံရင် ဘယ်အရာမှ စိတ်မချရဘူး .... "

"ဒီလိုလုပ်ပါ .... သူဌေးကြီးကို ဘာတာဝန်ခံတာ .... ညာတာဝန်ခံတာတွေ လုပ်မနေပါနဲ့တော့ .... ခင်ဗျားကို လျှော်ငွေတစ်သိန်းတိတိ ပေးပါ့မယ် .... ခင်ဗျား ခေါ်ချင်တဲ့လူတွေ ခေါ်သွားနိုင်ပါတယ်၊ ဒီအပေးအယူဟာ အင်မတန် မျှတတယ်လို့ ကျွန်တော် ယူဆပါတယ်"

"ဟင့်အင်း .... မဖြစ်နိုင်ဘူး .... "

အားကျို နိုင်မာပြတ်သားစွာ ငြင်းပယ်လိုက်၏။

ကျူရဲ့ချင် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ အားကျိုသည် ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် လုပ်ချင်ရာလုပ်မည်ဟူသော တဇောက်ကန်းမျိုး ပဟုတ်ကြောင်း သူ သိရလေပြီ။ ထို့အတွက် လောလောဆယ် သူ့အသက် ရှင်သန်မှုအတွက်တော့ စိတ်ချရပြီဖြစ်ကြောင်း အားကျို သိလိုက်သည်။ သို့သော် သူဌေးကြီး လောက်ပန်နှင့် သူတို့အဖွဲ့အစည်း အားလုံးအတွက်မူ စိတ်မချရတော့ပေ။

ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင်တွေ့ပြီးသောအခါတွင်မှ အားကျိုသည် ရင်ဆိုင်ရခက်သူဖြစ်ကြောင်း ကျူရဲ့ချင်သည် မြွေမြွေချင်း ခြေမြင်ခဲ့သည်။ အဖွဲ့အစည်းကြီး တစ်ခုလုံးနှင့် ရင်ဆိုင်ရသည့်အခါ အားကျိုသည် မီးကုန်ယမ်းကုန် ရင်ဆိုင်မည့်သူဖြစ်ကြောင်း အားကျို၏ မျက်လုံးများက သက်သေပြနေသည်။ ယခုတွေ့ဆုံပွဲတွင် အားကျိုသည် သူ့ကို သံတမန်တစ်ဦးကဲ့သို့ သဘောထားကြောင်း အပြုအမူက သက်သေပြနေသည်။ ထိုအချိန်မှ ကုန်လွန်လျှင် သူသည် မိမိကို ရန်သူကဲ့သို့ ကျင့်ပေတော့မည်။

ကျူရဲ့ချင်သည် သူဌေးကြီးကို သတင်းကောင်း ပြန်မပေးနိုင်ခြင်းအတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွားသည်။ ယခုမှတော့ မတတ်နိုင်တော့ပေ။ အခြေအနေအလျောက် မီးစင်ကြည့်၍ က,ရုံသာ ရှိတော့သည်။

ကျူရဲ့ချင်က ဖင့်နှေးသောအသံဖြင့် ....

"ခင်ဗျားက သူဌေးကြီးလောက်ပန်ကို တကယ် တွေ့ချင်လို့လား .... "

"တွေ့ချင်တယ်ဗျာ .... "

"ဘယ်အချိန် တွေ့ချင်သလဲ .... "

"ဒီညပဲ တွေ့ချင်တယ် .... "

"ဘယ်နေရာမှာ တွေ့မလဲ .... "

"ဟန်ဂေဟာဆိုရင် ကောင်းပါတယ် .... "

"ဒေါ်ကြီးဟန်တို့ဆိုင်ကို ပြောတာလား .... "

"ဟုတ်တယ် .... "

ကျူရဲ့ချင် ကျိတ်ပြုံးလိုက်၏။ ဟန်ဂေဟာဆိုသည်မှာ သူတို့လက်ခုပ်ထဲကရေ ဖြစ်သည်။ သူတို့ကြိုက်သလို စီမံရသည်။ သူတို့ပိုင်နက် နယ်မြေအတွင်း တွေ့ဆုံခြင်းဖြစ်၍ ကျူရဲ့ချင် ကျေနပ်သည်။

အားကျိုက ....

"မင်းတို့က တခြားတစ်နေရာမှာ တွေ့ချင်ရင်လည်း တွေ့လို့ရပါတယ် .... "

"ကိစ္စမရှိပါဘူး .... သူဌေးကြီးက ဘယ်နေရာပဲဖြစ်ဖြစ် ဂရုစိုက်ပါဘူး .... "

"ဒါဖြင့်လည်း ဟန်ဂေဟာပဲပေါ့ .... "

"ဖြစ်ပါတယ် .... အချိန်က .... "

"ညဦးပိုင်းကလေးပေါ့ .... ညနေစောင်းပေါ့ .... မင်းကောကြိုက်ရဲ့လား .... "

"ဖြစ်ပါတယ် .... "

ကျူရဲ့ချင်က မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။ ဆွေးနွေးမှုပြီးဆုံးပြီဟူသည့် သဘောပင်။ သူက ချိုသာစွာပြုံးပြ၇င်း ....

"ခင်ဗျားရဲ့ နာမည်က အားကျိုပဲနော် .... "

"ဟုတ်တယ် .... အားကျိုပဲ .... အသုံးမကျတဲ့ အားကျိုဆိုတဲ့ ငါ့နာမည်ရင်းပါပဲ .... "

ကျူရဲ့ချင် ထွက်ခွာသွားသည်။

အားကျိုသည် ကျူရဲ့ချင်၏ ကျောပြင်ကို စူးရှစွာ ကြည့်နေ

လွှပ်ရှားမှုကို အကဲခတ်နေ၏။ ကျူရဲ့ချင် ပျောက်ကွယ်သွား
သောအခါမှ စကားအပြောအဆို လိမ္မာသော အေးစက်စက်ဖြင့် ရဲရ
သော ကျူရဲ့ချင်၏ အပြောအဆို အပြုအမူတို့ကို စဉ်းစားနေ၏။

"ဒီကောင်ဟာ မြွေပဲ .... အဆိပ်ပြင်းတဲ့ မြွေပဲ .... သူတို့
ရင်ဆိုင်ရတဲ့အခါ အမြဲတမ်း လေးနက်နေရမယ်ဆိုတာ ဒီကောင်ကလ
ပြီး သင်္ကြိုပေးသွားတာပဲ .... "

အားကျိုသည် စားပွဲပေါ်မှ ဖဲချပ်များကို မွှေလိုက်သည်။

ကျူရဲ့ချင်၏ စကားထဲမှ မည်သည့်စကားသည် အရေးကြ
ဆုံး ဖြစ်သနည်းဟူ၍ ပြန်စဉ်းစားသည်။ သုံးသပ်သည်။

"အခွင့်အရေးတွေက ခင်ဗျားကို ကြိုဆိုနေပါပြီ .... "

"အခွင့်အရေးကို လက်မလွှတ်တမ်း ယူထားသင့်တာပေါ့ဗျ

သူသည် အေးစက်စက်ဖြင့် မိမိကို လာရင်ဆိုင်သည်။ တ
ကိုယ်တော်သမားကို သူတို့ ကြောက်လန့်နေလိမ့်မည်ဟု တွေးလျှ
မိမိကိုယ် မိမိ အလွန်အမင်း အထင်ကြီးရာကျလိမ့်မည်။ ယခု ကျူ
ချင် ထွက်သွားသည်မှာ ကြာပြီ။

ကျူရဲ့ချင်ကို ကြောက်လန့်နေသော ကျင်နန်ဟွာသည် ကျ
ရဲ့ချင် ထွက်သွားသည်နှင့် မိမိထံသို့ ထွက်လာသင့်သည်။ တစ်စုံတစ်
ကို ကြောက်ကြောက်လန့်လန့် ပြောပြသင့်သည်။ ယခု ကျင်နန်ဟွ
မှာ ထွက်မလာ။ တစ်ခုခုတော့ မှားနေပြီ။

အားကျိုသည် လေကဲ့သို့ လျှင်မြန်သော အရှိန်အဟုန်ဖြင့် အိ
ခန်းထဲသို့ ပြေးဝင်သွားလေ၏။

"ကျင်နန်ဟွာ .... "

အားကျို အော်ခေါ်လိုက်၏။ သုံးလေးကြိမ် အော်ခေါ်သည်။
ကျင်နန်ဟွာ ပြန်မထူးချေ။ ကျင်နန်ဟွာတစ်ယောက် ရုတ်ခြည်းပျောက်
ချင်းမလှ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့လေပြီ။

✣

အခန်း (၂)

ရှုံးသူနှင့် နိုင်သူ

လောက်ပန်သည် ကြီးမားသော ကုလားထိုင်ကြီးတစ်လုံးတွင် အကျအန ထိုင်နေသည်။ သူ့ရှေ့တွင် ခေါင်းငုံ့ထိုင်နေသော ကျူရဲ့ချင်ကို ကြည့်ကာ ကြင်နာသနားနေသည်။

ကျူရဲ့ချင်သည်သူ့လက်အောက်တွင်ခြောက်နှစ်တိတိတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သော်လည်း သူဌေးကြီး ကျူရဲ့ချင်၏ ကြီးမားသော အပြစ်အနာအဆာကို တစ်စုံတစ်ခုမျှ မတွေ့ခဲ့သေးပေ။

ကျူရဲ့ချင်ကို အထူးနှစ်ခြိုက်အပ်သည့် ကိစ္စမှာ သူသည် အခြားသူများထက် ကြိုးကြိုးစားစား လုပ်သော်လည်း အခြားသူများလောက် အခွင့်အရေး မယူခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ့လုပ်ဆောင်မှုများသည် လွန်စွာကြီးမြင့်၏။ တန်ဖိုး ရှိ၏။ သို့သော် ကျူရဲ့ချင်၏ နေထိုင်စားသောက် ဝတ်ဆင်မှုမှာသာမန်အလုပ်သမားခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်

ထက်မပိုပေ။ တကယ်တမ်းသာ အခွင့်အရေး ယူမည်ဆိုလျှင် လောက်ပန်ကဲ့သို့ နေထိုင်စားသောက် ဝတ်ဆင်ခွင့်ရှိသူ ဖြစ်၏။ သို့သော် ကျူရဲ့ချင်၏ ကိုယ်ပေါ်တွင် အစိမ်းရင့်ရောင် ချည်ကြမ်းဝတ်စုံသာ ဘာမြတမ်းလိုလို ရှိနေသည်။

ယခု ကျူရဲ့ချင်သည် လုံးဝ အနားမယူရသေးပါ။ သူဌေးလောက်ပန်ရှေ့ သူ ရောက်နေပါပြီ။

'လောက်ပန်က ....

"အားကျိုကို တွေ့ခဲ့လား .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... "

"သူ ဘယ်လိုလူလဲ .... "

"အသွားတစ်ဘက်ဓား မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျာ .... အသွားနှစ်ဘက်ဓား ဖြစ်နေပါတယ် .... ဓားအိမ်လည်း မရှိပါဘူး .... "

ဓားအိမ်မရှိဟု ဆိုခြင်းမှာ အထိန်းအကွပ် အချုပ်အနှောင်မရှိ။ အန္တရာယ်ကြီးသည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဒီဓားကို ဝယ်နိုင်ခဲ့သလား .... "

"အခုထိတော့ မရခဲ့သေးပါဘူး .... "

"ဘာဖြစ်လို့လဲ .... ကြိုက်သလောက်ဈေးပေးဖို့ .... မင်းကုိ အာဏာကုန်လွှဲလိုက်တာပဲ မဟုတ်လား .... "

"ဟုတ်ပါတယ် .... "

"သူက မင်းဈေး မလိုက်နိုင်အောင် ကြီးနေလို့လား .... "

"ကျွန်တော်ဟာ ငွေသားတစ်သိန်းတန်တဲ့ ငွေလွှဲလက်မှတ်

တောင် ယူဆောင်သွားခဲ့ပါတယ် .... ဒါပေမဲ့ သူ့ကို တွေ့လိုက်တာနဲ့ ဒီလူ့အကြောင်း ကျွန်တော် သိသွားပါတယ် .... ဒီလူဟာ ငွေနဲ့ ဝယ်လို့ ရမယ့်လူ မဟုတ်ဘူးဆိုတာတော့ တာကန်းရဲ့ မယားငယ်အိမ် ရောက် တာနဲ့ တန်းသိတာပါပဲ .... "

သူဌေးကြီး၏ မျက်လုံးများ မြင့်တက်သွား၏။

"ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ .... "

"တာကန်းကို သစ်ပစ်တဲ့ညက ကစားဝိုင်း ပျက်သွားခဲ့ပါ တယ် .... ကစားဝိုင်းပေါ်မှာ လောင်းကစားထားတဲ့ ငွေတွေ အတော် များများ ဒီအတိုင်းပဲ ပြန့်ကျဲနေပါတယ် .... ဒီငွေတွေဟာ သာမန်မိ သားစု လေးငါးနှစ် ထိုင်စားနိုင်တဲ့ ငွေတွေပါ .... ဒါတွေကို အားကို ဟာ လက်ဖျားနဲ့ တို့ထားပုံ မရပါဘူး .... "

"သူ့ အဆင်ပြေကရော .... "

"သူဟာ တာကန်းရဲ့ တပည့်တွေကို ထုတ်ပေးထားတဲ့ အင်္ကျီ သစ်တစ်ထည်ကို ယူဝတ်ထားပါတယ် .... ဘောင်းဘီကတော့ ညစ် ပတ်ပေရေနေတာပါပဲ .... အင်္ကျီက မသန့်လွန်းလို့ အင်္ကျီပဲ လဲထား တယ်နဲ့ တူပါတယ် .... ဒါပေမယ့် ဒီလူဟာ ဘာကိုမှ အမှုထားတဲ့လူ မဟုတ်ဘူးဆိုတာတော့ သူ့ဥပဓိရုပ်နဲ့ မျက်လုံးတွေက ဖော်ပြနေပါ တယ် .... "

"သူက ငွေမလိုချင်ရင် ဘာကိုလိုချင်တာလဲ .... "

"သူ လိုချင်တာက တစ်မျိုးဖြစ်နေတယ် ခင်ဗျ .... "

"သူက ဘာလိုချင်တာတုံး .... "

"သူ လိုချင်တာ တစ်ချက်ပဲ ရှိပါတယ် .... ဒီမြို့က လူတွေ အပေါ်မှာ ကျွန်တော်တို့ ထိန်းချုပ်ထားတဲ့ စီးပွားရေး ထိန်းချုပ်မှုတွေ အားလုံးကို ကျွန်တော်တို့ လက်လွှတ်ပေးဖို့ပါပဲ .... "

လောက်ပန် ကုလားထိုင်ပေါ်မှ ခုန်ထမိအောင် ဒေါသဖြစ် သွားလေတော့၏။

"ဒီကောင် လူပါးဝလှချည်လား .... သူက သူ့ကိုယ်သူ ဘာ ကောင်လို့ ထင်နေသလဲ .... "

"ဒါတင် မကသေးပါဘူး .... သူဌေးကြီးကို ကိုယ်တိုင်တွေ့ ပြီး သူဌေးကြီးရဲ့ ဝန်ခံကတိကို သူကိုယ်တိုင် လိုချင်သေးတယ်လို့ ပြောခဲ့ပါသေးတယ် ခင်ဗျာ .... "

"ဒီတော့ မင်းက ဘာပြန်ပြောခဲ့သလဲ .... "

"သူဌေးကြီးကိုယ်စား ကျွန်တော် သူ့ချိန်းဆိုချက်ကို လက်ခံ လိုက်ပါတယ် .... ဒီကနေ့ ညနေစောင်း ညဦးပိုင်း ထမင်းစားချိန်မှာ သူဌေးကြီးက ဟန်ဂေဟာမှာ လက်ခံတွေ့ဆုံလိမ့်မယ်လို့ ချိန်းဆိုခဲ့ပါ တယ် ခင်ဗျား .... "

လောက်ပန်၏ ဒေါသသည် ဟုန်းခနဲ ထ,တောက်လာတော့ ၏။

ကျူရဲ့ချင် ခေါင်းငုံ့သွား၏။ မျက်နှာမရ ခြေထောက်ရ ဖြစ်နေ ပြီ မဟုတ်လား။

"ဒါနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ မင်းက ဒီလိုချိန်းဆိုခဲ့ရတာလဲ .... "

"ဒါဟာ သူဌေးကြီးရဲ့ လမ်းကြောင်း အောင်မြင်ကြီးပွားရေး

အတွက် နည်းပရိယာယ်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ် .... ဒါဟာ ထောင်ချောက် တစ်ခုသာ ဖြစ်ပါတယ် ခင်ဗျာ .... "

"ထောင်ချောက် .... "

သူဌေးကြီးက သံယောင်လိုက်သည်။

ကျူရဲ့ချင် ခေါင်းညိတ်၏။

"ဟုတ်ပါတယ် .... ထောင်ချောက်ပါ .... အားကျိုရဲ့ လည်ပင်းကို ကြိုးကွင်းစွပ်မယ့် ထောင်ချောက်ပါ ခင်ဗျာ .... "

လောက်ပန်သည် ထိုင်ခုံကြီး၌ နေသားတကျ ချက်ချင်းပင် ကောင်းသွားပြီ ဖြစ်သည်ကို လူပါးလူနပ် ကျူရဲ့ချင် သိလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ကျူရဲ့ချင် စကားဆက်သည်။

"အားကျိုနဲ့ ဆွေးနွေးနေတုန်း ကျွန်တော် ထူးခြားတဲ့ အချက်တစ်ခုကို တွေ့ခဲ့ပါတယ် .... "

"ဘာများလဲ .... "

"ဒီလိုပါ .... ကျွန်တော် အားကျိုနဲ့ ဆွေးနွေးနေချိန်မှာ တာကန်းရဲ့ တတိယမယားဟာ ခန်းဆီးနောက်ကနေ ချောင်းမြောင်းကြည့်နေပါတယ် .... "

"ဒါ .... ဘာထူးခြားလို့လဲ .... "

"ထူးခြားပါတယ် .... သူဟာ အားကျိုအတွက် ရန်သူ့ရှိ မရှိ ကျွန်တော်တို့ အကောက်ကြံ မကြံ စောင့်ကြည့်ပေးတဲ့သဘောပါ"

"တောက် .... ဒီကောင်မကို တာကန်း ဘယ်က ရှာတွေ့လာတာလဲ .... "

"ဒီကောင်မ နာမည်က ကျင်နန်ဟွာပါ .... ဟိုင်ယန်နယ်မြေ တစ်ဝိုက်မှာ နာမည်ကြီးတဲ့ ပြည့်တန်ဆာပေါ့ .... သိပ်လှတဲ့ ပြည့်တန်ဆာ ဖြစ်လေတော့ .... သိုင်းသမား အတော်များများဟာ သူ့ဆီ အဝင်အထွက် များကြပါတယ် .... "

လောက်ပန်၏ မျက်လုံးများ အရောင်တောက်လာ၏။

"မင်း ဆိုလိုတာက အားကျိုဟာလည်း ဒီကောင်မနဲ့ အဆက်အသွယ် ရှိနေခဲ့တယ်လို့ ဆိုလိုတာပေါ့ ဟုတ်လား .... "

"သာမန်အဆက်အသွယ်တောင် မဟုတ်နိုင်ပါဘူး ခင်ဗျာ .... ဒီကောင်မဟာ အားကျိုရဲ့ ဇာစ်မြစ်ကို အနည်းနဲ့အများ သိနိုင်မယ်လို့ တွက်ဆနိုင်ခဲ့ပါတယ် .... "

"သေချာရဲ့လား .... "

"ကျွန်တော်တို့ တွက်ချက်မှုဟာ အမြဲတမ်းမှန်တာ မဟုတ်ပေမယ့် မှန်တာတော့ များပါတယ် ခင်ဗျာ .... "

"အခု အဲဒီကောင်မ ဘယ်မှာလဲ .... "

"အားကျိုဆီ သွားကတည်းက ကျွန်တော်တို့ အစီအစဉ် လုပ်သွားကြတာပါ .... ကျွန်တော် အားကျိုနဲ့ ဆွေးနွေးစဉ်မှာ ကျင်နန်ဟွာကို ဖမ်းဖို့ ကျွန်တော်တို့ လူနှစ်ယောက်ဟာ နောက်ပေါက်က ဝင်သွားခဲ့ကြပါတယ် .... ကျွန်တော်က အားကျို အနောက်ဘက်အိပ်ခန်းဆီ စိတ်မရောက်သွားအောင် ဖိဆွေးနွေးပေးခဲ့ပါတယ် .... "

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... ခု ဒီကောင်မ ဘယ်မှာလဲ"

"အပြင်မှာ လောင်မြှောင်တို့ မောင်နှမနဲ့အတူ ရှိနေပါတယ်"

"ဟော .... "

သူဌေးကြီး ဖင်ကြွသွားသည်။ သူ့မျက်လုံးများသည် ပို၍ ဝင်းလက်တောက်သွားသည်။

"အဲဒီ မောင်နှမကိုကော ဘယ်မှာတွေ့ခဲ့ရတာလဲ .... "

"ပထမပိုင်းမှာ ကျွန်တော်တို့ နည်းနည်း အတွက်လွဲသွားပါတယ် .... မြေလှန်ရှာခဲ့တာတွေ အလကား ဖြစ်ကုန်ပါတယ် .... ဖြစ်နိုင်တဲ့ နေရာတွေ ရှာပြီးတဲ့အခါမှာ ကျွန်တော်တို့ အဖြေကို တွေ့ကြရပါတယ် .... "

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... မင်းတို့ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ နေရာတွေကို တစ်ခါမြေလှန် ရှာကြပြန်တယ်ပေါ့ .... "

ကျူရဲ့ချင်သည် သူဌေးကြီး၏ စိတ်ကူးကို ချီးကျူးရင်း ....

"သူဌေးကြီးရဲ့ စိတ်ကူးဟာ သွေးထွက်အောင် မှန်နေပါတယ် ခင်ဗျာ .... ကျွန်တော်တို့ အဲဒီ စိတ်ကူးအတိုင်း ပြန်ရှာခဲ့ကြပါတယ်"

သူဌေးကြီးလောက်ပန်မှာ ပို၍ ပို၍ ဘဝင်မြင့်သွားသည်။

အလွန်နှစ်ထောင်းအားရ ဖြစ်သွား၏။

"အေး .... ထားပါတော့ .... သူတို့ကို ဘယ်မှာရှာတွေ့ခဲ့သလဲ .... "

"အားကျိုကို စောင့်ကြည့်ဖို့ လွှတ်ခဲ့တဲ့ ကျွန်တော်တို့ လူနှစယောက် ရှိပါတယ် .... အဲဒီအထဲက နွားကြီးဆိုတဲ့ကောင်ကို မြေပဲသည်အဖြစ် ဟန်ဆောင်စေပြီး ထောက်လှမ်းခိုင်းခဲ့ပါတယ် .... ဒီကောင်ဟာ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းပေမယ့် သတ္တိမရှိပါဘူး .... သူ့

မိသားစုကို သိပ်အရေးပေးတဲ့ကောင်ပါ .... သူ့လခအားလုံးကို သူဟာ မိသားစုကိုပဲ အပ်တယ် .... "

"ငါ သဘောပေါက်ပြီ .... ဒါနဲ့ နွားကြီးအိမ်ကို မင်း ရှာခဲ့တာလား .... "

"အားကျိုဟာ ဉာဏ်သွားတဲ့လူဆိုတာ အဲဒီ တစ်ကွက်ကို ကြည့်ရုံနဲ့ သိနိုင်ပါတယ် .... ဒါပေမယ့် သူဟာ ထုံ့ထုံ့ထိုင်းထိုင်း ပုံစံကြီး ဖြစ်နေပါတယ် .... တော်ရုံလူဟာ အားကျိုကို အသုံးမကျတဲ့ နလပိန်းတုံးလို့ပဲ ထင်ပါလိမ့်မယ် .... "

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... ငါတို့ဆီမှာ လက်နက်ကိရိယာတွေ အကုန်လုံးလိုလို ရနေပြီပဲ .... အားကျို ဘာကောင်လဲဆိုတာ ကျင်နန်ဟွာကို မေးရမယ် .... လောင်မြောင်တို့ မောင်နှမကတော့ အားကျိုကို ထောင်ဖမ်းဖို့ ငါးစာ .... ဟား .... ဟား .... ဟား .... အဆင်ကိုပြေလို့ပါလား .... "

သူဌေးကြီး၏ စကားဆုံးအောင် စောင့်ဆိုင်းပြီးမှ ကျူရဲ့ချင်က ပြော၏။

"ဒါပေမယ့် ကျင်နန်ဟွာအတွက် ကျွန်တော် စိတ်ပူပါတယ်"

"ဘာကြောင့်လဲ .... "

"ကျင်နန်ဟွာ ဖွင့်ပြောလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော် မထင်မိဘူး"

"ဟာ ဒီပြည့်တန်ဆာမကို မင်းက ဘာများ အထင်ကြီးနေရတာလဲ .... "

"အထင်ကြီးတယ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ .... "

"မင်း တစ်သက်မှာ သစ္စာရှိတဲ့ ပြည့်တန်ဆာမကိုများ တွေ့ဖူးလို့လား .... "

"မတွေ့ဖူးပါဘူး ခင်ဗျာ .... "

"ငါလည်း မတွေ့ဖူးခဲ့ပါဘူးကွ .... "

ထိုအချိန်တွင် အားကျိုတစ်ယောက် ကျင်နန်ဟွာ၏ အိပ်ခန်းထဲတွင်ထိုင်လျက် စဉ်းစားနေ၏။ သူ့တွင် ဒဏ်ရာများရှိနေသော်လည်း စိုးရိမ်စရာတော့ မရှိတော့ပါ။

ကျင်နန်ဟွာ ပျောက်ဆုံးသွားသည့်ကိစ္စ။

သူနှင့် ကျူရဲ့ချင်တို့ ဆွေးနွေးနေစဉ် ကျူရဲ့ချင်သည် နောက်ပိုင်းမှ သူလူများလွှတ်၍ လုည့်ဖမ်းသွားခြင်းသာ ဖြစ်ရမည်ဟု အားကျိုစဉ်းစားနိုင်သည်။ ကျင်နန်ဟွာ သူ့ဘာသာတော့ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ထွက်မပြေးပါ။ သူမသာ ပြေးချင်လျှင် သူ တစ်ညလုံး ကုလားသေကုလားမော အိပ်နေစဉ် ထွက်ပြေးနိုင်ပါသည်။

သို့မဟုတ် သူ့အား ရန်ပြုချင်လျှင် သူ့အား ဓားနှင့် ထိုး၍ပင်လျှင် သတ်နိုင်ခဲ့သည်။ ကိုယ်တိုင် မလုပ်ရဲလျှင် ကျူရဲ့ချင်တို့ထံ သတင်းပို့ပေးနိုင်သည်။

ကျင်နန်ဟွာသည် သစ္စာမဲ့သော အပြုအမူများကို လွယ်လွယ်ကလေး လုပ်နိုင်ပါလျက် လုံးဝ မလုပ်ခဲ့ပါချေ။

ထို့ကြောင့် ယခု ကျင်နန်ဟွာ ပျောက်ဆုံးရပုံကို ပျောက်ပုံဆန်းကြယ်သည်ဟု မဆိုနိုင်ချေ။ လောက်ပန်တို့ ဖမ်းဆီးနိုင်ခြင်းသာ ဖြစ်ရမည်ဟု အားကျို လွယ်လွယ်နှင့်တွက်၍ ရသည်။

"ရှင့်ရဲ့လျှို့ဝှက်ချက်ကို ကျွန်မ သေတာတောင် မထုတ်ဖော်ပါဘူး .... "

ကျင်နန်ဟွာ အကြိမ်ကြိမ် ကတိပေးခဲ့သည်။

သူမက မိမိကို ချစ်ကြည်လေးစားကြောင်း အားကျိုသိသော်လည်း သူမ၏ ကတိစကားကိုတော့ ယုံရခက်သည်။ သာမန်အားဖြင့်တော့ တည်ကြည်ဖြောင့်မတ်သူတိုင်း ကတိသစ္စာ တည်ကြည်ကြသည်သာ။ သို့သော် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းပြီး စစ်ဆေးသည့်အခါတွင်မူ နာကျင်မှုဝေဒနာကို သည်းမခံနိုင်ဘဲ သစ္စာပျက်ရသည်များ ရှိတတ်သည်။ ကတိပျက်ကြသည်များ ဖြစ်ရသည်။ အားကျိုသည် အတိတ်နှင့် ပစ္စုပ္ပန်ကို မဆက်စပ်ချင်ပါ။ သို့သော် ကျင်နန်ဟွာက မဆက်စပ်၍ မဖြစ်အောင် လာ၍ ပေါင်းကူးပေးနေသည်။ ယခု ကျင်နန်ဟွာ အဖမ်းအဆီးခံနေရပြီ။ ဤကိစ္စမှာ မည်သို့ဖြစ်လာမည် မသိသေးပေ။

❋

စားပွဲခုံတစ်လုံး .... ။

ထိုစားပွဲပေါ်တွင် ပုလဲတစ်ကုံးနှင့် ဓားတစ်ချောင်း ရှိနေသည်။ ပုလဲသည် အလွန်အရည်အသွေးကောင်းသော ပုလဲများ ဖြစ်သည်။ တန်ဖိုးကြီးမည်ဆိုသည်ကို ယုံမှားသံသယရှိရန် မလိုချေ။ ဓားသည်လည်း တကယ့်ဓား ဖြစ်ပါသည်။ အလွန်တရာ ထက်မြက်သည့် ဓားမြှောင်တစ်ချောင်း ဖြစ်ပါသည်။

အခန်းထဲတွင် လူသုံးယောက် ထိုင်နေသည်။

သူဌေးကြီးလောက်ပန်။

ကျူရဲ့ချင်နှင့် ကျင်နန်ဟွာတို့ပင် ဖြစ်ကြသည်။

လောက်ပန် ထိုင်ကြည့်နေ၏။ လောက်ပန်သည် တော်ရုံတန်ရုံကိစ္စများတွင် ပါဝင်လေ့မရှိပေ။ ယခု ဖြစ်ရသည့် ကိစ္စသည် သူ့လက်ရုံးကြီးများ သံလက်သီး အဒုးရုံနှင့် သံမဏိဦးခေါင်း တာကန်းတို့ အကြီးအကျယ် ရှုံးနိမ့်ရသောကြောင့်သာ ကျန်ကိစ္စ၌ အနီးကပ် ဝင်ပါခဲ့ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ယခု စစ်ဆေးမေးမြန်းမည့်ကိစ္စ၌ ကျူရဲ့ချင်ရှိနေသဖြင့် သူ

အနေဖြင့် စကားပြောရန် မလိုပါချေ။ ကျူရဲ့ချင်သည် ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်နှင့် နားဝင်ချိုအောင် စတင်ပြောသည်။

"ဒီမှာကြည့်စမ်း .... ဘယ်လောက်လှလိုက်တဲ့ ပုလဲတွေလဲ၊ ဒီပုလဲတွေဟာ တကယ့်တန်ဖိုးကြီး ပုလဲတွေပါ .... ရုပ်ဆိုးတဲ့ .... မိန်းကလေးတွေ ဒီပုလဲ ဝတ်ဆင်လိုက်ရင် လှသွားကြတာပါပဲ"

"ဟုတ်ကဲ့ .... ဒီပုလဲတွေဟာ မိန်းကလေးတွေရဲ့ ရုပ်ရည်ကို ပြောင်းလဲစေတာ သေချာပါတယ် .... "

"နောက်ပြီး ဘယ်မိန်းကလေးမဆို အသက်ကြီးလာရင် အိုလာတာပဲ .... အိုလာတဲ့အခါ ခင်ပွန်းယောကျ်ားကောင်းမရှိရင် အင်မတန် ဒုက္ခ ရောက်ကြတယ် .... "

"ဒါကိုလည်း ကျွန်မ သိပါတယ် .... "

"အဲဒီအခါမှာ ဒီပုလဲတွေဟာ ရောင်းချရန် အင်မတန် ဈေးမြင့်တဲ့ ပစ္စည်း ဖြစ်လာပြန်ရော .... "

"ဖြစ်နိုင်ပါတယ် .... "

"မရှိဝမ်းစာ .... ရှိတန်ဆာဆိုတာ ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား၊ မရှိတဲ့အခါမှာ ဒီပုလဲတွေကို အသက်ဆက်ဖို့ ငွေကြေးအဖြစ် ပြောင်းလဲလို့ ရပါတယ် .... "

"ဒါကို ကျွန်မ သိပါတယ် .... ".

ကျူရဲ့ချင်သည် ပုလဲကုံးကို ပြန်ချထားပြီး ဓားမြှောင်ကို ကောက်ကိုင်လိုက်၏။ သူသည် ဓားပြားကို လက်ညှိုးဖြင့် အသာပွတ်ရင်း ....

"ဒီဓားဟာ ဓားကောင်းတစ်လက်ပါ .... ဓားကောင်းတစ်လက်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဓားညံ့တစ်လက်ပဲဖြစ်ဖြစ် လူတစ်ယောက် ရင်ဝကို ထိုးစိုက်လိုက်ရင်တော့ ဘယ်သူမဆို သေတာပါပဲ .... "

"ကျွန်မ သိပါတယ် .... "

"မင်းကို ငါမေးမယ် .... မင်း ပုလဲကုံးကိုပဲ လိုချင်သလား၊ ဓားကိုပဲ ရင်ဝ အစိုက်ခံချင်သလား .... "

ကျင်နန်ဟွာသည် နှုတ်ခမ်းကို လျှာဖြင့်သပ်၍ ပုလဲကုံးကို ကြည့်လိုက်သည်။

"ကျွန် .... ကျွန်မ .... ပု .... ပုလဲကုံးကို လိုချင်ပါတယ်"

ကျူရဲ့ချင် ကျေနပ်သွား၏။ ဤစကားမျိုး သူမ ပါးစပ်မှ ထွက်ပါ့မလားဟု သူ စိုးရိမ်ခဲ့ရသည်။ သို့သော် သူသည် မျက်တောင်မခတ်တမ်း ကျင်နန်ဟွာကို အကဲခတ်နေသေး၏။

"အင်း .... လူဆိုတာ ဘယ်သူမဆို သေရမှာတော့ ကြောက်ကြတာချည်းပဲ .... သူလည်း ကြောက်ရှာမှာပဲ .... ဒီအထဲက တို့က ပုလဲနဲ့ မြှောက်ပေးလိုက်တော့ ဒီကောင်မ ဘယ်ခံနိုင်တော့မှာလဲ"

ကျူရဲ့ချင် စိတ်ကျေနပ်စွာ တွေးနေသည်။

ပြီးမှ ....

"ကောင်းတယ် .... ငါမေးမယ် .... ကောင်းကောင်းဖြေ အားကျိုးဆိုတဲ့ကောင်ဟာ ဘယ်အရပ်က လာတာလဲ .... "

"မသိဘူး .... "

"သူ့ဇာတိကော .... "

"မသိဘူး .... "

"သူ့နာမည်အမှန် .... "

"မသိဘူး .... "

"သူ့မျိုးရိုး .... "

"ဗိုး .... "

ကျူရဲ့ချင်၏ လက်ထဲမှ ဓားမြှောင်သည် လေထဲ၌ ဖွေးခနဲ လက်သွား၏။

"အား .... "

ကျင်နန်ဟွာ နာကျင်စွာ အော်လိုက်သည်။

သူမ၏ နားတစ်ဘက်၌ သွေးများရဲနေသည်။

ကျူရဲ့ချင်က အေးစက်စက် ပြုံးလိုက်၏။ ဘာမဆို သွေးအေးအေးနှင့် လုပ်ကိုင်တတ်သောသူဖြစ်ကြောင်း သူ့အပြုအမူက လှစ်ခနဲ ဖော်ပြလိုက်ပြီ။

ကျင်နန်ဟွာ ခမျာ စောစောကလို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် မဟုတ်တော့ပါ။ တစ်ကိုယ်လုံး တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် ကြောက်လန့်နေရှာပြီ။

ကျူရဲ့ချင်၏ မျက်နှာပေါ်၌ လုံးဝ ကရုဏာတရား ရှိမနေပါ။ သူက ခပ်တိုးတိုး ပြောသည်။

"မိန်းကလေးတွေရဲ့ အလှဟာ မျက်နှာအင်္ဂါ အားလုံးစုံမှ ပြီးပြည့်စုံတယ်ဆိုတာ နင် သိရဲ့လား .... "

"မလုပ်ပါနဲ့ .... ကျွန်မ ပြောပါ့မယ် .... ကျွန်မ ပြောပြပါ့

မယ် .... "

ကျင်နန်ပွာသည် ကြောက်လန့်တကြား ပြောလေတော့ ကျင်နန်ပွာထံ၌ ရှိခဲ့သော တည်ငြိမ်မှုသည် လေရူးနှင့်အတူ အဝေ လွင့်ပါသွားခဲ့ပါပြီ။

သူဌေးကြီးလောက်ပန်ကား .... လက်ပိုက်ပြီးခပ်အေးအေ ကြည့်နေသည်။ ဘာမှ မစွက်၊ ဘာမှ မပြောချေ။

ကျူရဲ့ချင်က အောင်ပွဲရသွားသူကဲ့သို့ ခပ်သဲ့သဲ့ ပြုံးလိုက်

"အေး .... နင် စောစောကတည်းက လိမ္မာဖို့ ကောင်း ပေါ့ .... အဲဒီလို လိမ္မာခဲ့ရင် အခုလို စိတ်မကောင်းစရာတွေ ဘယ် တော့မလဲ .... နင် လိမ္မာရင် နင်လည်း ပျော်စရာ ဖြစ်မယ် .... လည်း စိတ်ချမ်းသာမယ် .... "

"ကျွန် .... ကျွန်မ .... မှား .... မှားပါတယ်ရှင် .... "

"အမှားသိရင် အမှန်ပြန်ရောက်တာပါပဲ .... ကိစ္စမရှိဘူး မင်းသာ မှန်မှန်ကန်ကန် စကားတွေ ပြောပါ .... ဒီပုလဲကုံးဟာ အတွက် ဖြစ်လာနိုင်ပါသေးတယ် .... မင်းရဲ့ ဘဝရှေ့ရေးအတွက်လ တို့က ကြည့်ရှုပေးဦးမှာပါ .... "

"ဟုတ် .... ဟုတ်ကဲ့ .... ကျွန်မ ပြောပါ့မယ် .... ဒီဓား ကိုင်မထားပါနဲ့တော့ .... "

ကျူရဲ့ချင် ပြုံးလိုက်၏။ ဓားမြှောင်ကို စားပွဲပေါ် ပစ်တင်လ ရာ ဓားမြှောင်သည် ကျင်နန်ပွာ၏ လက်တစ်ကမ်းအကွာသို့ ရော သွားသည်။ ကျူရဲ့ချင်က တမင် လုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျင်နန်

ကြောက်သွားအောင် ခြိမ်းခြောက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကျင်နန်ပွာ စတင်စကားပြော၏။

"သူ့အကြောင်း ရှင်တို့ မသိကြဘူးလား .... မရိပ်မိကြဘူး လားဟင် .... "

လောက်ပန် မျက်လုံးပြူးသွား၏။

ကျူရဲ့ချင် မျက်မှောင်ကြုတ်သွားသည်။

"သူက ဘယ်သူလဲ .... "

ကျူရဲ့ချင်က အေးစက်စက် မေးလိုက်၏။

"သူက ရှင်တို့ သေမင်းလေ .... ရှင်တို့အသက်တွေ အားလုံး ကို ခြွေယူမယ့် ရှင်တို့ရဲ့ မရဏရှင် သေမင်းရှင့် .... "

ကျင်နန်ပွာသည် ပြောပြောဆိုဆို စားပွဲခုံပေါ်မှ ဓားမြှောင် ကို လျှပ်တစ်ပြက် ကောက်ယူပြီးနောက် သူမ၏ ရင်ဝကို အရှိန်အဟုန် ပြင်းစွာ ထိုးစိုက်ချလိုက်တော့သည်။ နီစွေးသော သွေးများသည် ရင်ဝ တစ်ဝိုက်၌ ရဲခနဲ ပေါ်လာသည်။

လောက်ပန်ကား အကြီးအကျယ် မျက်နှာပျက်သွားတော့ သည်။ သူသည် မိန်းမပျက်၊ မိန်းမရွှင်၊ ပြည့်တန်ဆာမကို တစ်ရွေးသား မျှ အထင်မကြီးခဲ့သူ မဟုတ်ပါလား။

"ဟေ့ .... မိန်းမရွှင် .... နင်ဟာ ဘာအသုံးကျလို့လဲ .... ဘာကြောင့် ယောက်ျားတစ်ယောက်အတွက်နဲ့ ကိုယ့်အသက် အသေခံ ရတာလဲ .... "

သူ အထင်သေးထားသော မိန်းမမျိုးက ယောက်ျားတစ်

ယောက်အတွက် သစ္စာရှိရှိ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေသွားခြင်းကို
မရပ်နိုင် ဖြစ်နေသည်။

ကျင်နန်ဟွာသည် မျက်နှာတစ်ခုလုံး ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြင့်
ဆုတ်လာသည်။ နှုတ်ခမ်းထောင့်မှ သွေးများ ယိုစီးလာသည်။
အသက်မထွက်သေးပါ။ သူမ ပြောချင်သော စကားကို ကြိုးစား၍
လိုက်ပါသေးသည်။

"သူ ဘယ်သူလဲလို့ ရှင်တို့ မေးကြတယ် မဟုတ်လား
သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာတော့ ကျွန်မ မပြောနိုင်ဘူး .... သူနဲ့ နှိုင်း
လိုက်ရင်တော့ ရှင်တို့ နှစ်ယောက်ဟာ ခွေးသာသာ ဝက်သာ
လောက်ပဲ ရှိတယ် .... ရှင်တို့ကမှ မျိုးမစစ်တွေ .... သူက မျိုးစစ်တ
သူ့အတွက် အသက်အသေခံရတာကို ကျွန်မ ဂုဏ်ယူတယ် .... "

စကားဆုံးသည်နှင့် ကျင်နန်ဟွာသည် ဝုန်းခနဲ ထိုးစိုက်
သွားတော့၏။ ကြမ်းပြင်ပေါ် ရောက်သည်နှင့် ကတိတည်ရှာခဲ့
က်ဆိုးမလေးမှာ အသက်ထွက်သွားတော့သည်။

"ခွေးမ .... "

သူဌေးကြီးလောက်ပန်သည် ဒေါသကို မထိန်းနိုင်ဘဲ ဖျစ်
နှစ်နှစ်ကြီး ဆဲရေးလေတော့၏။

ကျူရဲ့ချင်မှာလည်း မျက်နှာဂသကြီးဖြင့် ကျင်နန်ဟွ
အလောင်းကို ငေးကြည့်နေသည်။ ကျင်နန်ဟွာသည် အကြံကြီး။ ည
ကြီးနှစ်ယောက်ကို သွက်သွက်လက်လက် ကျော်ဖြတ်အောင်နိုင်
ခဲ့လေပြီ။ အခန်းထဲ၌ အချိန်အတော်ကြာ ငြိမ်သက်သွားသည်။

အတန်ကြာမှ ....

"မင်း သူ့ကို ဒီည ချိန်းထားတယ် မဟုတ်လား .... "

လောက်ပန်က ကျူရဲ့ချင်အား မေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဟုတ်ကဲ့ .... "

ကျူရဲ့ချင်က ခေါင်းညိတ်ဖြေဆို၏။

"ဒါဆိုရင် မင်း အဲဒီနေရာမှာ လိုအပ်တာတွေ ပြင်ဆင်ဖို့ လိုပြီ
ပျ .... "

လောက်ပန်က ထောက်ပြလိုက်၏။

ကျူရဲ့ချင်သည် သွက်လက်စွာ ထ,ရပ်လိုက်၏။ သည်တစ်ပွဲ
တော့ နိုင်ခဲ့ပြီ။ ညပွဲ၌ အကောင်းဆုံး ပြင်ဆင်ရတော့မည်။

အခန်း (၃)

သံမဏိကျား

ညခင်းအတွင်း လောက်ပန်နှင့် ကျူရဲ့ချင်ကို ပြန်လည်တိုင်ကြ၏။ သွေးသံရဲရဲဖြင့် အနိဋ္ဌာရုံ မြင်ကွင်းရှိနေသော အခန်းထဲ၌ သူတို့ မဆွေးနွေးလိုပေ။

"သူဌေးကြီး ကျွန်တော်ကတော့ လုပ်သင့်သမျှ လုပ်ထားမှာပါ .... အားကျိုနဲ့ တွေ့ဖို့ သူဌေးကြီးကိုယ်တိုင် သွားမှာလား ခင်ဗျာ"

လောက်ပန်သည် ခေတ္တမျှ စဉ်းစားလိုက်၏။

"ငါ .... ဒီကောင့်ကို တွေ့ချင်လာပြီကွာ .... "

ကျူရဲ့ချင် တွေးနေသည်။

ထိုစဉ် လောက်ပန်က ဆက်ပြောလေ၏။

"မင်းက ငါ တွေ့ချင်ပြီပြောလို့ အံ့သြနေသလား .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... ကျွန်တော် အဲဒါကို စဉ်းစားနေတာပါ .... "

"ဘာမဟုတ်တဲ့ အပျက်မက ဒီကောင့်အတွက် သေဝံ့တယ် ...တော့ ဒီကောင်ဟာ တကယ့်ကို ထူးခြားရမယ်လို့ ငါ စဉ်းစားမိ ...ယ် .... ဒါ့ကြောင့် ငါ တွေ့ချင်တာပါ .... "

လောက်ပန် လုပ်ချင်ပြီဆိုသောအခါ မည်သည့်အရာမျှ တား ...မရပါ။ လောက်ပန်သည် အလုပ်တစ်ခုကို မလုပ်မီ အသေအချာ ...စားတတ်ပါသည်။ ဆုံးဖြတ်ပြီးလျှင်လည်း ပြန်ပြောလေ့ မရှိပါ။

လောက်ပန်က ငေးမောနေသော ကျူရဲ့ချင်ကို လှမ်းမေး ...ည်။

"မင်းသဘောက- ဘယ်လိုရှိလို့လဲ .... "

ကျူရဲ့ချင်က ချက်ချင်းမဖြေနိုင်ပါ။ ဤကိစ္စမှာ အလွန်အရေး ...သောကိစ္စဖြစ်၍ ပြီးစလွယ် ဖြေ၍ မဖြစ်ပါ။ အမှားအယွင်း မရှိ ...အောင် စဉ်းစားဖြေမှ ဖြစ်ပါမည်။ ယခု အားကျိုနှင့် ပတ်သက်သည့် ...ရပ်များတွင် မိမိသည် အမှားအယွင်းတော်တော်များများ လုပ်မိခဲ့ ...ဖြစ်၍ နောက်တစ်ကြိမ် ထပ်မမှားရန် အရေးကြီးလာပါပြီ။

လောက်ပန်က ဆက်မေးသည်။

"ငါကိုယ်တိုင်သွားရင် အန္တရာယ်ရှိတယ်လို့ မင်း ထင်နေတာ ...လား .... "

ကျူရဲ့ချင်က ....

"နည်းလမ်းတစ်ခုတည်းရှိရင်တော့ သူဌေးကြီးသွားမယ့်ကိစ္စ ...ဘာမှစဉ်းစားစရာ မလိုပါဘူး .... အကောင်းဆုံး စဉ်းစားပြီး စီစဉ်

လိုက်ရုံပါပဲ .... အခုဟာ ကျွန်တော်တို့မှာ နည်းလမ်းနှစ်ခု ရှိနေပ တယ် .... "

"နောက် နည်းလမ်းတစ်ခုက ဘာလဲ .... "

"လောင်မြောင်တို့မောင်နှမနှစ်ယောက် ကျွန်တော်တို့ လက် ထဲမှာ ရှိနေသေးတယ်လေ .... "

"အဲဒီအချက်ကိုလည်း ငါ ထည့်စဉ်းစားပါတယ် .... ဒါပေမယ့် ဒီကောင်ဟာ ယုံရတဲ့ကောင် မဟုတ်ဘူးကွ .... "

"ခင်ဗျာ .... "

"ဒီကောင်ဟာ အပျက်မလေးတစ်ယောက်ရဲ့ အသက်ကို တောင် တန်ဖိုးမထားတော့တဲ့နောက် လောက်မြောင်တို့မောင်နှမရဲ့ အသက်ကိုရော အရေးထားပါဦးမလား .... "

"သူဌေးကြီး အဲဒီလို တကယ်ပဲ တွက်မိသလား ခင်ဗျာ"

"အိမ်း .... "

"ကျွန်တော်လည်း အဲဒီလို တွက်မိပါတယ် .... အဲဒီလို တွက် မိတာကြောင့် သူဌေးကြီးကိုယ်တိုင် မသွားသင့်ဘူးလို့ ထင်ခဲ့တာပါ"

"ဟေ .... "

"တချို့လူတွေဟာ .... သူတို့သံယောဇဉ်ထားတဲ့ လူတွေရဲ့ အသက်ကို တန်ဖိုးထားကြပါတယ် .... အဲဒီအတွက် သူတို့အသက် တောင်ပေးပြီး စတေးကြပါတယ် .... တချို့ကျတော့ တစ်စုံတစ်ခုက အပြတ်လုပ်တော့မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးတဲ့ လူတွေကျတော့ သံယောဇဉ် ထားပင် ထားကြသော်လည်း မငဲ့တော့ပါဘူး .... သူတို့ ဆောင်ရွက် ရမယ့်ကိစ္စ တစ်ခုတည်းကိုပင် တစိုက်မတ်မတ် ဆောင်ရွက်သွားတတ် ကြပါတယ် .... အားကျိုဟာ ကျင်နန်ဟွာကို စတေးပြီးသွားပါပြီ .... လောင်မြောင်တို့မောင်နှမကိုလည်း စတေးကောင်း စတေးပါလိမ့်မယ်၊ ဒီပွဲမှာ အရေးကြီးဆုံး ပစ်မှတ်ဟာ ဘယ်သူပါလဲ .... အဲဒီပစ်မှတ်ကို မှ ကောင်းကောင်းကြီး ဒုက္ခပေးပါလိမ့်မယ် ခင်ဗျာ .... "

လောက်ပန် ဆက်မမေးတော့ပါ။ ကျူရဲ့ချင်ပြောသည့်စကား များသည် အလွန် ရှင်းလင်းလှပါသည်။ သူ အားကျိုနှင့် ထိပ်တိုက် တွေ့ခြင်းသည် အလွန့်အလွန် ကြောက်စရာကောင်းလှကြောင်း ယခု မျက်ကွက်ကွင်းကွင်း မြင်လာပါသည်။

"သူဌေးကြီး .... ခင်ဗျား .... ကျွန်တော်တို့ လုပ်နိုင်တာတွေ များကြီး ရှိပါသေးတယ် .... အခု အချိန်အစောကြီး ရှိပါသေးတယ်၊ ပြီးမချုပ်ခင် အကောင်းဆုံး သိုင်းသမားတွေကို စုစည်းထားလိုက်ပါ့ မယ် .... လက်ရည်အကောင်းဆုံး သိုင်းသမား သုံးယောက်လည်း ကျွန် ပါသေးတယ် .... "

"အေး .... အဲဒီလိုဆိုရင်တော့ ငါ့အတွက် စိုးရိမ်စရာ မရှိတော့ ပါဘူး .... လုံလောက်ပြီလို့ ဆိုနိုင်ပါပြီ .... "

"လုံလောက်ပြီလို့ အသေအချာ မပြောနိုင်ပါဘူး ခင်ဗျာ .... ပြီး မပိုင်နိုင်တဲ့ အလုပ်ကို မလုပ်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ ခင်ဗျာ .... ဒီ လုံခြုံရေး အစီအစဉ်ဟာ ပြီးပြည့်စုံတဲ့ လုံခြုံရေး အစီအစဉ် မဟုတ် တဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ မစွန့်စားရဲပါဘူး ခင်ဗျာ .... "

"ရပါပြီကွ .... သူတို့ ငါ့ရှေ့မှာ အချိန်နည်းနည်းလောက်

အကာအကွယ်ပေးဖို့မှဲ လိုပါတယ် .... ငါ ရှောင်တိမ်းနိုင်ပါတယ်"

"သူဌေးကြီး မှားပါတယ် ခင်ဗျာ .... သူ့ပစ်မှတ်ဟာ ဒီသိုင်းသမားတွေ မဟုတ်ပါဘူး .... သူ့ပစ်မှတ်ဟာ .... သူဌေးကြီးပါ .... ကျွန်တော်တို့ အမှားအယွင်းကလေးတစ်ခုရှိတာနဲ့ သူဟာ သူဌေးကြီးကို အားကုန်အစွမ်းကုန် တိုက်ခိုက်မှာပါ ခင်ဗျာ .... အဲဒီအချိန်မှာ ထွက်လာမယ့် သူ့စွမ်းအားကို ကျွန်တော်တို့ ကြိုတင်ခန့်မှန်းဖို့ မလွယ်ပါဘူး .... "

ကျူရဲ့ချင်သည် ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ပထမဆုံးအကြိမ် ညည်းညူမိလေတော့သည်။

"ဟင်း .... သံမဏိကျားသာ ရှိနေရင် သိပ်ကောင်းမှာပဲ"

ဲလောက်ပန်းကား စိုးရိမ်ကြောင့်ကြမှု လုံးဝ မရှိချေ။

"မင်း သဘောက ငါ လုံးဝ မသွားသင့်ဘူးလို့ ယူဆတယ်ပေါ့"

"သူဌေးကြီးက တကယ်သွားချင်တယ်ဆိုရင်လည်း သွားလို့ဖြစ်ပါတယ် .... ဒါပေမယ့် .... "

သူသည် စကားကို ခေတ္တဆိုင်းငံ့လိုက်သည်။

ပြီးမှ ....

"တကယ်ဆိုရင် သူ့ကို သူဌေးကြီးကိုယ်တိုင် အတွေ့ခံစရာမလိုပါဘူး .... "

ကျူရဲ့ချင်က စကားကို ဖြတ်လိုက်လေ၏။

လောက်ပန်သည် သူ့ဆိုလိုချက်ကို နားလည်မည်ဟု ယူဆပြီး သူ့စကားကို ဖြတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လောက်ပန်ကလည်း သဘောပေါက်ပါသည်။

"သူ ငါ့ကို မမြင်ဖူးဘူး .... ဒါကြောင့် ငါ့ကိုယ်စား တစ်ယောက်ယောက်ကို အယောင်ဆောင်နိုင်းလို့ ရတယ် .... ငါကိုယ်တိုင်ကတော့ အယောင်ဆောင် သူဌေးရဲ့ အစေအပါးအဖြစ် ရောယောင်ပါပြီး သူ့ကို စောင့်ကြည့်လို့ရတယ် .... အဲဒီ အခြေအနေဟာ ငါ့အတွက် အလုံခြုံဆုံးလို့ ဆိုလိုတာ မဟုတ်လား .... "

"မှန်ပါတယ် ခင်ဗျာ .... သူ့ကဘာ ဒုက္ခပေးနိုင်ခွင့်ကြုံရင် သူဌေးကိုပဲ ဒုက္ခပေးမှာပါ .... အယောင်ဆောင် သူဌေးကြားခံရှိနေရင် သူဌေးကြီးအတွက် ဘာမှစိုးရိမ်စရာ မရှိတော့ပါဘူး .... အခြေအနေကို သူဌေးကြီးကိုယ်တိုင် စီမံကွပ်ကဲသွားလို့ ရပါပြီ .... "

လောက်ပန် ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

"ကောင်းတယ် .... အဲဒီအတိုင်း စီစဉ်လိုက် .... "

တိုစဉ် တံခါးအပြင်မှ အော်သံ ထွက်လာလေ၏။

"မကောင်းဘူး .... လုံးဝမကောင်းဘူး .... "

သူဌေးကြီးလောက်ပန် ဆတ်ခနဲ ခေါင်းထောင်သွား၏။

ယခု သူဌေးကြီးလောက်ပန်နှင့် ကျူရဲ့ချင်တို့ စကားပြောကြသည့် အခန်းမှာ လောက်ပန်၏ သီးသန့်ခန်း ဖြစ်ပါသည်။ သည်အခန်းထဲသို့ တော်ရုံတန်ရုံလူ မချဉ်းကပ်နိုင်ချေ။ လူရင်းလူရုံတော်များပင် အနီးကပ်နိုင်ပင်သော အခန်းဖြစ်၍ လောက်ပန်၏ ခွင့်ပြုချက်မရဘဲ မည်သူမျှ ဝင်ခွင့်မရှိချေ။ သို့သော် ယခုလူကား အခန်းဝသို့ပင် ရောက်နေချေပြီ။

နောက်တစ်ကြောင်း လောက်ပန်၏ အမိန့်အာဏာတည်
နှင့် ပတ်သက်သည်။ လောက်ပန်က ဒါဆိုလျှင် ဟိုဟာမဖြစ်ပေ။ မည်
သူမျှ လောက်ပန်ကို မဆန့်ကျင်ရဲပေ။

ယခုလူကား ဆန်းကြယ်စွာ လောက်ပန်ကို ဆန့်ကျင်နေ၏
ထိုလူကား လောက်ပန်ကြီးစိုးအုပ်ချုပ်သည့် အဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှ ချ
ချက် ပြုထားရသူဖြစ်၏။

လောက်ပန်ရှေ့တွင် သူတစ်ပါး မပြုလုပ်ရဲသော အပြုအမူ
ထိုသူ ပြုလုပ်ရဲ၏။

လောက်ပန်ရှေ့တွင် သူတစ်ပါး မပြောရဲသော စကားကို
လုံ့ ပြောကြားရဲ၏။

လူဆိုသည်မှာ သူ့တန်ဖိုးနှင့်သူ ဖြစ်သည်။ သူတစ်ပါးနှင့် မ
တဲ ထိုလူပြောဆို လုပ်ကိုင်ခွင့် ရနေခြင်းမှာလည်း သူတစ်ပါး မလုပ်
သည့် အလုပ်များကို ထိုလူ လုပ်နိုင်သောကြောင့်ပေတည်း။

လောက်ပန် ဝမ်းသာအားရ ပြောကြားလိုက်သည်။

"ဟော .... သံမဏိကျား ပြန်လာပြီ .... "

သံမဏိကျား မည်သည့်အရပ်က ပြန်လာသနည်း။

အားကျိုသည် စားပွဲပေါ်၌ ခေါင်းငုံ့ထိုင်နေ၏။ သူ
သောက်ဆိုင်ထဲ ဝင်ထိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျင်နန်ဟွာကို ကျူရဲ့ချင်
ဖမ်းဆီးသွားပြီးနောက် သူသည် ကျင်နန်ဟွာ၏ အိမ်မှ ထွက်လာခဲ့
အထွက်တွင် စားပွဲပေါ်၌ ရှိနေသည့် ငွေလွှဲလက်မှတ်၊ ငွေအကြေ
ငွေတုံးများစွာအနက် ငွေတုံးတစ်တုံး ယူခဲ့သည်။ အာဟာရ ဖြည့်

နိုင်ရန်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားလိုအပ်ချက်တစ်ခုခု ပေါ်လာခဲ့လျှင်
သုံးစွဲရန်သော်လည်းကောင်း ရည်ရွယ်ပြီး ထိုငွေတုံးကို ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေ
သည်။

ယခု သူသည် စားသောက်ဆိုင်ထဲ၌ ဝင်ထိုင်နေရပေပြီ။ စား
သောက်ရန်ချည်းသက်သက် မဟုတ်ပေ။ သတင်းအခြေအနေကလေး
နားစမ်းရန်လည်း ဖြစ်သည်။ စားပွဲထိုးလုလင်က သူမှာကြားထားသည့်
ခေါက်ဆွဲပြုတ်၊ အမဲနံရိုးစွပ်ပြုတ်တို့ကို လာချပေးသည်။

သူသည် လောင်မြောင်တို့မောင်နှမနှင့် တွေ့ဆုံပြီး အားပေး
စကား ပြောကြားလိုက်ချင်သည်။ သို့သော် တိုက်ပွဲမပြီးခင် တွေ့ရန်
မဖြစ်သေးပါ။ သွားရောက်တွေ့ဆုံပါက အကျိုးထက် အပြစ်ဖြစ်ဖို့က
ပိုများပါသည်။ အလွန်အန္တရာယ်ကြီးသည်။

အားကျိုသည် ခေါက်ဆွဲပြုတ်ကို ငုံ၍ စားရ၏။ ထိုစဉ် ခေါင်
မိုးပေါ်မှ သဲမှုန်များ တသဲသဲကျလာ၏။ သူမော့ကြည့်လိုက်သောအခါ
အပေါက်တစ်ပေါက် ပေါ်လာပြီး လူတစ်ယောက် ထိုအပေါက်ထဲမှ
ခုန်ချလာကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ထိုလူသည် သူ့နောက်သို့ ရောက်လာပြီး အေးစက်မာကျော
စွာ အမိန့်ပေးလာတော့သည်။

"မင်း .... မထနဲ့နော် .... ထရင် အသက်ထွက်သွားမယ်"

ထိုလူ၏ လက်ထဲတွင် ဓားရှည်တစ်လက် ရှိနေပြီး မျက်လုံး
များကလည်း အရောင်တောက်နေသည်။ သူ့လေသံအရ ပြောသည့်
အတိုင်း လုပ်မည့်သူဖြစ်ကြောင်း အားလုံးကပင် သိရှိလိုက်ကြသည်။

စားပွဲထိုးလုလင်သည် ထိုလူကို မြင်လိုက်သည်နှင့် တုန်ရ
ချောက်ချားသွားတော့၏။

"မင်း ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ .... ထိုင်စမ်း .... အဲဒီ လွတ်
တဲ့ ကုလားထိုင်မှာ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး ထိုင်နေစမ်း .... "

သတ္တိမရှိသော စားပွဲထိုးသည် ရှိုးမဲ့သတ္တဝါပမာ ထိုင်ခုံ
ပျော့ခွေ ဝင်ထိုင်လေ၏။

အားကျိုက ထိုလူကို လှည့်ကြည့်၏။ ဟိုလိုက သည်လို
ပါ။ ဟိုလိုလုပ်ပါဟု အမိန့်ပေးနိုင်သော အာဏာသည် သူ့တွင် မရှိ
ပါ။ ကျိုးကန်းတောင်းမှောက် ကြည့်နေသော မျက်လုံးများကြေ
ထိုလူသည် မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ လောက်ပန်း၏လူ မဖြစ်နိုင်ပါ။

"မင်း ဘာကြည့်နေတာလဲ .... ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ်ဆက်
စမ်း .... ခေါက်ဆွဲစားနေတာ ဆက်စားလေ .... ဣန္ဒြေမပျက်
အားကျိုသည် သဲမှုန့်ဖုန်မှုန့်များ ကျနေသော ခေါက်ဆွဲပြ
ကို ဆက်စား၏။ သူ့အတွက် ဘာမျှ ပြဿနာ မရှိပါ။ စားနိုင်ပါသ
ရွံ့နှစ် အညစ်အကြေးပေသော ဂျုံမှုန့်ကိုပင် စားနိုင်လျှင် သဲမှုန့်ကျ
ခေါက်ဆွဲပြုတ်မှာ သူ့အတွက် ဘာမျှ အခက်အခဲမရှိသော အ
အသောက် ဖြစ်ပါသည်။

အားကျိုရိပ်မိသည်။ ထိုသူသည် အရေးပေါ် ပြဿနာ တ
ခုနှင့် ကြုံဆုံနေရပြီ။ မည်သည့်ပြဿနာဟု မစပ်စုချင်ပါ။ သူ ဖြေရှ
မည့် ပြဿနာပင် မပြီးစီးသေးချိန် အခြားသူများ၏ ပြဿနာ အ
အထွေးများတွင် ဓားစုတ်ရာ လက်ဝင်မလျှိုချင်ပါ။ ထို့ကြောင့် အ

ကျိုသည် ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ပင် ဆက်လက် စားသောက်နေပါသည်။

ထိုစဉ် အားကျို မျက်လုံးများသည် အလိုအလျောက်ပင် ဆိုင်
ရှေ့က လမ်းမပေါ်သို့ လှည့်နေပါသည်။ တွေ့သမျှလူက ခါးကိုင်း ဂါရဝ
ပြုနေကြသဖြင့် ထိုလူသည် နယ်နယ်ရရလူ မဟုတ်ကြောင်း အားကျို
သိသည်။

သိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်းကိုကား အားကျိုသည်
အမှေးမြင်ရုံနှင့် အပင်သိ ဖြစ်မှဲ့ပါလေသည်။

ထိုလူထွားကြီးကို မြင်သောအခါ ငြိမ်းခြောက်နေသူသည်
အလွန်တရာ တုန်လှုပ်ချောက်ချားသွား၏။ အသက်ရှူလည်း ပြင်းထန်
လာသည်။

မိမိအား ခြိမ်းခြောက်နေသူသည် ထိုလူထွားကြီးနှင့် ပတ်
သက် ဆက်စပ်နေသူ ဖြစ်ရမည်ဟု အားကျို ကောက်ချက်ချနိုင်၏။
လူထွားကြီးသည် ဆိုင်ဟဲသို့ မျက်စိတစ်ချက် ဝေ့ကြည့်၏။ သူ့အကြည့်
သည် လျှပ်ပြက်သည့်နှယ် ဝင်းခနဲ ဖြစ်သွားသည်။ အလွန်စူးရဲသော
မျက်စိ။ စွန်ရဲ မျက်စိကဲ့သို့ အလွန်အမြင်သန်ကြောင်း အားကျို သိလိုက်
သည်။

ထိုလူထွားကြီး၏ နောက်တွင် ကြိုးတစ်ချောင်းတည်းဖြင့်
ချည်နှောင်တန်းစီ ခေါ်လာသော လူခြောက်ယောက် ပါရှိနေသည်
ကလည်း ထူးခြားစရာ ဖြစ်နေပြန်သည်။

ထိုလူများသည် သာမန်ကဲ့သို့ ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် မရှိကြပါ။ အားလုံး
ပင် မှုန်ရှောင်ပေါက်ပြဲနေကြပါသည်။ ခေါင်းငိုက်စိုက်ချ၍ လိုက်သွားပုံ

ကို ထောက်လျှင် အပြစ်ရှိ၍ အပြစ်ဒဏ်ကျခံရမည့် အကျဉ်းသားမျာ
နှင့် အလွတ်တူနေပါသည်။ လူထွားကြီးနှင့် ထိုလူတစ်သိုက် ဆိုင်ရှေ
မှ လွန်သွားသောအခါမှ အားကျိုအား ဖြိမ်းခြောက်သူ သက်ပြင်းချနိ
တော့သည်။

သို့သော် ထိုလူသည် လက်ထဲမှ ဓားကိုမူ မချချေ။

အားကျိုက ....

"နောက်ကပါသွားတဲ့ လူတွေဟာ ခင်ဗျားရဲ့ သူငယ်ချ
တွေလား .... "

ဖြိမ်းခြောက်သူ စိတ်ဆိုးသွား၏။

"တိတ်တိတ်နေစမ်း .... မင်းကို ဘယ်သူက စကားပြောခိ
လို့လဲ .... "

အားကျိုသည် ခေါက်ဆွဲပြုတ်ကို ရှူးခနဲ သောက်လိုက်ပြ

"ကျုပ်က ပထမတော့ မစပ်စုဘူးလို့နေတာပါပဲ .... ဒါ
မယ့် စောစောက မြင်ကွင်းကို မြင်လိုက်ရတော့ စိတ်ပြောင်းသ
တယ် .... "

"မင်း အပေါက် မင်း ပိတ်ထားစမ်း .... "

"ခင်ဗျား အတော် ဒေါသကြီးတာပဲကိုး .... ကြိုးချည်ခံထ
ရတဲ့ ခင်ဗျား သူငယ်ချင်းတွေကို ဝင်ကယ်ဖို့ ကောင်းတယ် ....

"မင်းတော့ .... ငါ သတ်မိတော့မယ် .... "

ထိုစဉ် ....

"မင်းကိုတော့ ငါ မသတ်ချင်သေးဘူး .... "

ထိုအသံမှာ တံခါးဝမှ ပေါ်လာခြင်းဖြစ်၍ ခြိမ်းခြောက်နေသူ
ည် အလန့်တကြား လှမ်းကြည့်မိလေ၏။

စကားသံဆုံးသည်နှင့် လူတစ်ယောက်သည် အားကျိုရှေ့သို့
ခနဲ ရောက်ရှိလာ၏။ ထိုသူကား စောစောက ဆိုင်ရှေ့မှ လျှောက်
သော လူထွားကြီးတည်း။

လူကြီးသည် ကြံ့ခိုင်ကြီးထွားရုံသာမက နှခေါင်းကလည်း
ကျက်သီးကဲ့သို့ ကောက်နေသဖြင့် သိသာ မြင်သာပြီး ကြောက်မက်
ဖွယ် ရုပ်သွင်ပိုင်ရှင် ဖြစ်နေသည်။

အားကျိုသည် မျက်စိတစ်ချက် ဝေ့ပြီးသည်နှင့် ထိုလူကို
ကြည့်တော့ချေ။ ခေါက်ဆွဲကိုသာ ဆက်စားသည်။

အားကျို နောက်ကျောဘက်၌ ရှိနေသော ခြိမ်းခြောက်သူသည်
လူထွားကြီးအား ထပ်မံ ခြိမ်းခြောက် ပြန်လေ၏။

"ခင်ဗျား မလှုပ်နဲ့ .... လှုပ်ရင် ဒီလူ သေပြီသာမှတ် .... "

လူထွားကြီးက ရယ်လေ၏။

"ဟုတ်လား .... ကောင်းတယ် .... မင်း သူ့ကို သတ်လိုက်၊
ကိုသတ်ရရင် မင်းကို ငါ မသတ်ဘူး .... အသက်ချမ်းသာခွင့်ပေး
 .... "

လူထွားကြီးက စကားကို ခေတ္တရပ်ပြီးမှ ဆက်ပြော၏။

"တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့ .... မင်း ချမ်းချမ်းသာသာတော့
မယ် မထင်နဲ့ .... မင်းကို သုံးနှစ်လုံးလုံး စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲ
အောင် နှိပ်စက်မှာကွ .... "

အားကျိုကား ခေါင်းငုံ့ပြီး ခေါက်ဆွဲစားနေဆဲပင်။

ထိုစဉ် ခြိမ်းခြောက်သူသည် လူထွားကြီးထံသို့ လှမ်း‌ခ…
အုပ်သွားသည်။ သူ့လက်ထဲမှ ဓားလည်း ဖွေးခနဲ လက်သွားသ…

သို့သော် လူထွားကြီးက ထိုလူအား လုံးဝ ဂရုမစိုက်ပါ။ …
ကို တစ်ချက်ပွေ့ယမ်းလိုက်သည်နှင့် ထိုလူမှာ လက်မောင်းရိုး…
သွားပြီး လူထွားကြီး၏ လက်ထဲတွင် အရုပ်ကလေးတစ်ရုပ်လို …
ခံရလျက် ဖြစ်နေတော့သည်။

"အား …."

ခြိမ်းခြောက်သူ၏ နဖူးမှ ချွေးသီးချွေးပေါက်များ စီးက…
၏။ လူထွားကြီးက ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ချုပ်ကိုင်လိုက်ရာ ခြိမ်းခြောက်…
လူထွားကြီးရှေ့ ဒူးထောက်ထိုင်လျက်ရှိပြီး ရှုံ့မဲ့နေသည်။

"မင်း ငါ့နောက်ကို အေးအေးသက်သာ လိုက်မလာ…
လမ်းဘေးမှာ ချွေးစာ လင်းတစာအဖြစ်ပဲ နေခဲ့မလား …. ကြို…
အရာသာ ပြောပေတော့ …."

ကိုလူထွားကြီးသည် ခေါက်ဆွဲအစားမပျက်သော အ…
ကို ကြည့်ပြီး စိတ်ဝင်စားသွား၏။

"မင်းဟာ အတော်သွေးအေးတဲ့ လူပါလား …."

"ဘာလဲ ကျုပ် ခေါက်ဆွဲအစား မပျက်တာကို ပြောတာ…
ဒီအတွက်တော့ အံ့ထင်မကြီးပါနဲ့ …. ကျုပ် သိပ်ဆာလောင်နေ…
လေ …. ဘယ်သူ့ကိုမှ ကျုပ် စိတ်မဝင်စားဘူးဗျ …."

လူထွားကြီးသည် အားကျိုကို စိုက်ကြည့်ပြီး ခေါင်းတ…

…တက် ညိတ်နေသည်။ ထို့နောက် ပုံမှန် အခြေမှန် ရောက်နေပြီဖြစ်သော
…စားပွဲထိုးလုလင်အား လှမ်းပြောလိုက်၏။

"ဟော့ …. သူစားသမျှတန်ဖိုးကို ငါပေးမယ် …."

"ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ …."

လူထွားကြီး ဆိုင်အပြင်သို့ ပြန်ထွက်သွား၏။ သူ့နောက်တွင်
…ကြိမ်းလန့်ဖြင့် ပါသွားသူခုနစ်ယောက်ဖြစ်သွားသည်။ အားကျိုအား
ခြိမ်းခြောက်ခဲ့သူသည် လူထွားကြီး၏ ခုနစ်ယောက်မြောက် အကျိုး…
…ား ဖြစ်သွားလေ၏။

အားကျိုသည် ခေါက်ဆွဲကို လက်စသတ် စားသောက်လိုက်
၏။

အားကျိုက မျက်ခုံးပင့်၍ မေးလေ၏။

"အဲဒီလူက ဘယ်သူလဲ …. ငါ့ကို ခေါက်ဆွဲ ကျွေးတဲ့လူလေ"

စားပွဲထိုးလုလင်က ….

"ခင်ဗျား နောက်ပြောမနေနဲ့ဗျာ …."

"ငါ နောက်ပြောင်နေတာ မဟုတ်ဘူး …. အဲဒီလူရဲ့ နာမည်
ကို ငါ သိချင်နေတာ …."

"တကယ် …."

"တကယ်ပါ …."

"အဲဒီလူက သံမဏိကျားဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပေါ့ဗျ …."

အားကျို ပြုံးလိုက်၏။

"အင်း …. ဟုတ်ပေသားပဲ …. မြွေပွေးခုနစ်ကောင်ကို တစ်

ပြိုင်နက် အမိဖမ်းလာနိုင်မှတော့ သံမဏိကျားမဖြစ်ရင် ဘာဖြစ်မတော့မလဲ .... "

"ခင်ဗျား အရင်က သိမထားဘူးလား .... "

"အင်း .... အရင်ကလည်း မသိဘူး .... အခုလည်း မသိဘူးဒါပေမယ့် နောက်များ မကြာမီမှာတော့ သိကျွမ်းလာမယ်လို့တော့မျှော်လင့်ထားပါတယ် .... "

စားပွဲထိုးလုလင် ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် ကြည့်နေလေ၏

သံမဏိကျားသည် ဤသို့သော နည်းဖြင့် သူဌေးကြီးလောက် [illegible] အချိန်မီ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါလေ၏။

အခန်း (၄)

သူ့ထက်သူ

သံမဏိကျားသည် လောက်ပန်ကို ဆန့်ကျင်ပြောနိုင်
အခွင့်အရေး ရှိသော်လည်း သူသည် မလိုတမာ ဆန့်ကျင်ပြောဆို
မရှိပါ။ လောက်ပန်၏ အကျိုးစီးပွားနှင့် ယှဉ်သည့်ကိစ္စများတွင်
သဘောဖြင့် ဆန့်ကျင်ပြောဆိုခြင်းမျိုးသာ ရှိပါသည်။ သံမဏိ
သည် လောက်ပန်ကို ပုဂ္ဂိုလ်ရေးအရ ရိုသေလေးစားသူလည်း
၏။

သူသည် ခေါင်းမော်ပြီး ပြန်လာ၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆို
လောက်ပန် ပေးအပ်လိုက်သည့် တာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်း
နိုင်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

လောက်ပန်က ပြုံးရယ်၍ ပြောလိုက်၏။ သူ့အပြုံးက
ခင်မင်သော သဘောဆောင်သည်။ လက်အောက်ငယ်သား

စီယောက် အဖြစ်ထက် မိတ်ဆွေရောင်းရင်း သဘောမျိုး ထိုအပြုံး
က ဖော်ပြနေသည်။

"မင်း ပြန်လာတာ အတော်စောတာပဲ .... တို့က ဒီလောက်
မြန်မြန် ပြန်လာလိမ့်မယ်လို့ မထင်ဘူး .... "

သံမဏိကျားက လောက်ပန်အား ဦးညွှတ်ဂါရဝ ပြုလေ၏။

"စောစော ပြန်လာခဲ့ရတာပေါ့ .... သွားဖမ်းရတဲ့ကောင်တွေ
ကို မြေခွေးတွေလို့ ထင်ခဲ့တာ မှားသွားတယ် .... သူတို့က ရိုးရိုးခွေး
တွေ ဖြစ်နေတာကိုး .... "

လောက်ပန်က ဟာဟားဟား ရယ်လိုက်သည်။

"မင်းရှေ့ ရောက်မှတော့ ဒီကောင်တွေ ဘယ်မြေခွေး ဟုတ်
တော့မလဲ .... ဟား .... ဟား .... ဟား .... ခွေးတွေလိုပဲ ဖင်သီ
အမြီးစိရတော့တာပဲ မဟုတ်လား .... "

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... "

သံမဏိကျားက ကျယ်လောင်စွာ ရယ်မောလေ၏။

ယခု ရိုးကျိုးနေသူမှာ သာမန်လူ မဟုတ်သေး။ အဖွဲ့အစည်း
၏ ကြီးကျယ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ဖြစ်နေ၏။

လောက်ပန်က ....

"ဒါနဲ့ခွေးတွေ ဘယ်မှာလဲ .... "

"ခွေးခြောက်ကောင်ကတော့ လက်လွန်သွားလို့ လင်းတစာ
ကျွေးပစ်ခဲ့ရတယ် .... ကျန်တဲ့ ခွေးခုနစ်ကောင်ကိုတော့ ဖမ်းခေါ်ခဲ့
တယ် .... "

"အင်း ခြောက်ကောင်သေတယ် .... ခုနစ်ကောင် မိတယ် တော့ တစ်ကောင်မှ မလွတ်ဘူးပေါ့ .... "

လောက်ပန်က ခပ်ဖြည်းဖြည်းပြောသည်။

သ်မဏိကျားသည် စားသောက်ဆိုင်မှ အဖြစ်အပျက်ကို ရလာပြီး ....

"ဒါတောင် လမ်းခုလတ်မှာ တစ်ကောင်လွတ်သွားမလို့ သွားသေးတယ် .... ဒီကောင်က ဓားတစ်ချောင်းကို ဝှက်ထားခဲ့ ဗျ .... "

"အခု အဲဒီကောင်ရော .... "

"အခုတော့ လက်ကျိုးနေပါပြီ .... ခွေးလက်ကျိုးတစ် ဖြစ်နေပြီပေါ့ဗျာ .... "

လောက်ပန်သည် တဟားဟား ရယ်နေလေ၏။ သ် ကျားနှင့် အလုပ်လုပ်နေသည်မှာ ကျက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် စုံလှသည်။ မည်သည့်အခါမျှ ရှုံးနိမ့်မှုကို မကြားရချေ။ အောင်မြင် သာ ကြားရလေ့ရှိသည်။

"စောစောက ပြောနေသံ ကြားရပါတယ်ဗျာ .... သူဌေး ကိုယ်တိုင် သွားတွေ့မလို့ဆို .... ဘယ်သူများတုံးဗျ .... "

သူဌေးကြီးလောက်ပန် မျက်နှာ တည်သွား၏။

သ်မဏိကျားသည် ယခုမှ အဝေးက ပြန်လာသူ ဖြစ်၏ မြို့၌ ဖြစ်ပေါ်နေသော အခက်အခဲ အကျပ်အတည်းကို လုံးဝ မ ပေ။

အားကျိုသည် သူဌေးကြီးလောက်ပန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဉာဏ် ကြီးရှင် ကျူရဲ့ချင်ကိုလည်းကောင်း ခေါင်းကိုက်စေခဲ့ပြီးပြီ။ ယခု အသက် ၈၀နီးကိုပါဖိုက်ရန် တာဆူနေခဲ့ပြီ မဟုတ်ပါလား။

လောက်ပန်က ....

"သူနာမည်က အားကျိုတဲ့ .... "

"အားကျို ဟုတ်လား .... ဘယ်ကကောင်လဲ .... "

"ဒီနာမည်ကို မင်း မကြားဘူးတာ မဆန်းပါဘူး .... ဒီအားကျို ဆိုတဲ့ကောင်ကို ဒို့မြို့က မိုင်တစ်ရာ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဘယ်သူမှ မသိ ကြဘူးကွ .... ဒီကောင်က အတော်ထက်တယ် .... ဒါပေမယ့် သူ့ကိုယ် သူတော့ အသုံးမကျတဲ့ အားကျိုလို့ပဲ ခေါ်တယ် .... "

"ဒါဖြင့် သူက အသုံးကျလျက်နဲ့ အသုံးမကျတဲ့ အားကျိုလို့ နာမည်ပေးထားတာပေါ့ .... "

"ဒီသဘောပဲ .... သိပ်အသုံးကျလွန်းလို့ ငါရော ကျူရဲ့ချင် ပါ အတော် ခေါင်းကိုက်နေပြီ .... ဒါမျိုး ဖြစ်တတ်ပါတယ် .... တချို့ ထိပ် ထက်မြက်တဲ့လူတွေဟာ ဘယ်တော့မှ ထင်ပေါ်ကျော်ကြား အောင် မလုပ်ဘူး .... တတ်နိုင်သမျှ နှိမ့်ချနေတတ်တယ် .... "

သူဌေးကြီး လောက်ပန်ရဲ့ စကားကို သ်မဏိကျားကောင်းစွာ သဘောပေါက်လိုက်ပါသည်။ တကယ်တော့ သူလည်း ထိုလူစားမျိုး ပင်။ သူ့နာမည်ရင်းကို လျှို့ဝှက်ထားခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာခဲ့ ပေပြီ။

"ဒီနေ့ည သူနဲ့တွေ့ဖို့ ချိန်းထားတာကွ .... ကျူရဲ့ချင် အန္တရာယ်တွေ့မှာစိုးလို့ လူစားထိုးဖို့ စီစဉ်နေတယ် .... အဲဒါ မင်း ဘယ်လို သဘောရသလဲ .... "

သံမဏိကျားသည် ကျူရဲ့ချင်ကို အထင်သေးစွာ စောင့် ကြည့်၏။ သူသည် ကျူရဲ့ချင်အပေါ် မလိုတမာ ဖော်ပြတတ်သည့် သူ့ အပြုအမူများကို မည်သည့်အခါမှ မဖုံးဖိခဲ့ချေ။ အခွင့်ရသည်နှင့် ထု ပြလိုက်ခြင်းပင်။

"ဒီကောင်တော့ တည့်မပြောနဲ့တော့ .... ဒီကောင်ဟာ အ[illegible] တမ်း ကြောက်ဖို့ပဲ စဉ်းစားနေတာ .... "

သံမဏိကျားသည် ရောက်ပြီးကတည်းက ကျူရဲ့ချင် ရေ[illegible] နှုတ်ပိတ် နေခဲ့သည်။ ကျူရဲ့ချင်လည်း လောက်ပန်အပေါ် ဩဇာသ[illegible] ရောက်သည်သာ။ သို့သော် သူ့ဩဇာသက်ရောက်ပုံမှာ သံမဏိကျား ကဲ့သို့ သိသာမြင်သာ မဟုတ်ပေ။

ကမ္ဘာကြီးကို အလင်းရောင်ပေးရာတွင် နေမင်းနှင့် လမင်း မတူသကဲ့သို့ပင်။ သံမဏိကျား၏ ဩဇာသက်ရောက်ပုံမှာ နေမင်းကြီး၏ အလင်းရောင်က ကမ္ဘာပေါ် ကျရောက်ပုံမျိုးနှင့်တူပြီး ကျူရဲ့ချင်၏ ဩဇာသက်ရောက်ပုံမှာ လမင်းကြီး၏ အလင်းရောင်က ကမ္ဘာပေါ် ကျရောက်ပုံမျိုးနှင့် တူသည်။

သံမဏိကျားက သူ့အား လူကြောက်ဟု ပြောသောအခါ ကျူရဲ့ချင် မျက်နှာရှုံ့ သွားရသည်။

"အစ်ကိုကြီး .... ပြန်မလာသေးတော့ ကျွန်တော်တို့ အရမ်း [illegible]လုပ်ပုံပါဘူး .... မပိုင်ဘဲနဲ့လုပ်ရင် သူဌေးကြီးပဲ ဒုက္ခရောက်မှာပါ။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်တို့က လူစားထိုးဖို့ စီစဉ်ရတာပါ .... "

"ဒါဖြင့် အခု ဘယ်လိုစီစဉ်ထားသလဲ .... "

ကျူရဲ့ချင် ပြုံးလိုက်၏။ သူ့အပြုံးမှာ ထူးဆန်းသည်။

"အခု ဘာလိုတော့မလဲ .... သူဌေးကြီးက ဘယ်သူ့တွေ့ချင် [illegible]ရင် .... အဲဒီကောင်ကို အစ်ကိုကြီး ဖမ်းလာပေးနိုင်တာပဲ [illegible] .... "

[illegible]စကားသည် သံမဏိကျားအား ချီးမြှောက်သလိုလိုနှင့် [illegible]သော စကားဖြစ်နေသည်။

သံမဏိကျား၏ မျက်လုံးသူငယ်အိမ်များ ကျုံ့သွား၏။

"ဘာလဲ မင်းက ငါ့ကို မလုပ်နိုင်ဘူးထင်လို့ သရော်တော် တော် ပြောနေတာလား .... "

ကျူရဲ့ချင်က လျှောချလိုက်သည်။

"အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး အစ်ကိုကြီးရာ .... ဒီလောကကြီးထဲမှာ အလုပ်တစ်ခုကို အစ်ကိုကြီး မလုပ်နိုင်တော့ဘူးဆိုရင် တခြား ဘယ်သူမှ မလုပ်နိုင်တော့ပါဘူး .... ကျွန်တော်က အစ်ကိုကြီးရဲ့ စွမ်းရည်ကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ ပြောတာပါ .... "

သံမဏိကျားသည် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားလိုက်မိ၏။ သူ့လက်သီးများကို မမြင်အောင်တော့ ဖွက်ထားပါသည်။

လောက်ပန်သည် သံမဏိကျားနှင့် ကျူရဲ့ချင်တို့ စကား[illegible] အဆင်မပြေကြပုံကို ရိပ်မိလိုက်သည်။

"ကဲ .... ကျူရဲ့ချင် .... မင်း နှစ်ရက် သုံးရက်ဆက်တို[illegible] အလုပ်လုပ်နေရတော့ သိပ်ပင်ပန်းနေပြီ .... "

ကျူရဲ့ချင် ခေါင်းငုံ့သွား၏။

လောက်ပန်က ဆက်ပြော၏။

"အခု သံမဏိကျား ပြန်ရောက်လာပြီပဲ .... ဒီတော့ [illegible] နှစ်ရက်လောက် ကောင်းကောင်း **အနားယူပေတော့** .... "

ကျူရဲ့ချင်က ရိုသေစွာ **ဂါရဝပြုလိုက်သည်**။

"ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ .... "

ကျူရဲ့ချင် ထွက်ခွာသွား၏။

ကျူရဲ့ချင်သည် **သူ့အခန်းထဲရောက်နေမည့်** မိန်းမ မည်[illegible] နည်းဟု မမေးပါ။ သူသည် **သူ့ဌေးကြီး**လောက်ပန်၏ စေခိုင်းချ[illegible] မှန်သမျှကို တစ်သဝေမတိမ်း **ဆောင်ရွက်မည့်**သူသာ ဖြစ်ပါ၏။

သံမဏိကျားသည် **ထွက်ခွာသွားသော** ကျူရဲ့ချင်၏ ကျေ[illegible] ပြင်ကို မျက်တောင်မခတ်ကြည့်ရင်း **ကျိန်ရစ်ခဲ့၏**။ သူ့မျက်လုံးများသ[illegible] တဖိတ်ဖိတ် တလက်လက် **အရောင်တောက်နေ**သည်။ ကြောင်စုန်း[illegible] မျက်လုံးများကဲ့သို့ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှပေသည်။

သူ့လက်သီးများကတော့ သူ့လက်သီးများကလည်း ယခုတို[illegible] ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားသဲ။

သူ့အား အဂသအရှာကြည့်လျှင် မျက်လုံးထောင့်တွင် [illegible]သကဲ့သို့ တုန်ခါနေသည်ကို တွေ့ရပေမည်။ ဤလိုအချိန်မျိုး [illegible]သည် တစ်စုံတစ်ဦးအပေါ် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကျရောက်နေ[illegible]ကြောင်း၊ သူ့ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူအားလုံး သိရှိကြသည်။

ထို့ကြောင့် အကြောင်းသိသူများသည် အလွန်တရာ **အင်အား** [illegible] သံမဏိကျားအနီး၌ မနေဝံ့တော့ဘဲ **ရှောင်ခွာသွားကြ**[illegible]သည်။

လောက်ပန်သည် သံမဏိကျား၏ အမူအရာကို မျက်လုံး [illegible] မြင်နေရသဖြင့် ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်၏။

လောက်ပန်က ....

"ကျားကြီး၊ .... မင်း ငါ့အောက်မှာ အမှုထမ်းခဲ့တာ ဘယ်နှစ်[illegible] .... "

လောက်ပန်သည် သံမဏိကျားနှင့် နှစ်ယောက်တည်း ရှိသော [illegible] "ကျားကြီး"ဟု ရင်းရင်းနှီးနှီး ခေါ်တတ်သည်။ သံမဏိ[illegible] ဤသို့ခေါ်ဝေါ်ခြင်းသည် သူ့ကို ချီးမြှင့်ခြင်းဟု ယူဆကာ [illegible]၏။

သံမဏိကျားက ....

"ငါးနှစ်ရှိပါပြီ .... "

"ငါးနှစ် မဟုတ်ပါဘူးကွာ .... **လေးနှစ်ကိုးလနဲ့ နှစ်ဆယ့်**[illegible] .... "

သံမဏိကျား၏ မျက်လုံးထောင့်မှ **အကြောဆွဲနေခြင်းသည်**

ပပျောက်သွားသည်။ လောက်ပန်၏ စကားကို ကြားလိုက်ရသော [illegible]
သူ့မျက်လုံးထဲ၌ ဂုဏ်ယူခြင်း၊ လောက်ပန်ကို လေးစားခြင်း [illegible]
အယောင်များ ပေါ်လာ၏။

လောက်ပန်သည် တကယ်မှတ်ဉာဏ်ကောင်းသူဖြစ်ကြေ [illegible]
အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ဆုံတွေ့ကြုံတွေ့ခဲ့ဖူးပါသည်။ သူသည် သုံး [illegible]
နှစ်ကြာသည့်တိုင် အသေးအဖွဲ့ကလေးများကိုပင် မှတ်မိဆဲ ရှိနေ [illegible]
သည်။ မှတ်မိသည်မှာလည်း ယောင်ဝါးဝါး မှတ်မိခြင်းမျိုး မ [illegible]
ဂဃနဏ တိတိကျကျ မှတ်မိခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။ ယခု သူနှင့်ပတ် [illegible]
၍ လောက်ပန်အမှတ်ထားခြင်းအတွက် သံမဏိကျား တကယ်ပင် [illegible]
ယူခဲ့ပေသည်။

"ကျူရဲ့ချင် ငါ့လက်အောက်မှာ ဘယ်လောက်ကြာကြာ [illegible]
ထမ်းခဲ့တယ်ဆိုတာရော မင်း သိသလား ...."

"ကျွန်တော် သေသေချာချာ မသိပါဘူး .... ကျွန်တော် [illegible]
ကြာတယ်ဆိုတာပဲ သိပါတယ် ...."

သူဌေးကြီးသည်ထိုင်နေရာမှထပြီးခေါက်တုံ့လူးလာ [illegible]
လိုက်သည်။ ထို့နောက် မူလနေရာတွင် ပြန်ထိုင်၏။ သံမဏိ [illegible]
စိတ်ရှည်လက်ရှည် နားစွင့်နေသည်။

"သူဟာ ငါ့လက်အောက်မှာ ခြောက်နှစ် သုံးလနဲ့ [illegible]
ရက်တိတိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့တယ် ...."

သံမဏိကျား ဘာမျှ မပြောပါ။ သူ့အမှုထမ်းသက်ကို [illegible]
နေမှတော့ ကျူရဲ့ချင်၏ အမှုထမ်းသက်ကိုပါ မှတ်မိရပေမပေါ့ [illegible]

လောက်ပန်က ဆက်သည်။

"မင်းဟာ အခု အမှုထမ်းသက်အတွင်းမှာ လျှံငွေလေးသိန်း
[illegible] စုနစ်သောင်း သုံးမှုပြီးပြီ .... မိန်းမလည်း ခြောက်ဆယ့်ကိုးယောက်
[illegible] ယူပြီးပြီ .... သူ ဘယ်လို သုံးသလဲဆိုတာကော မင်း သိရဲ့လား"

သံမဏိကျား မသိပါ။ သူသည် ပျော်ပျော်နေသေခဲဆိုသလို
[illegible] ပျော်ပါးခဲ့သည်။ သောက်သောက်စားစား လူမင်းသား လုပ်
[illegible] ကျူရဲ့ချင် မည်မျှသုံးသည်ကို မဆိုထားနှင့် သူမည်မျှ သုံးခဲ့
[illegible] မသိပါ။

လောက်ပန်က ....

"မှုသုံးတဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါပြောနေတာက ပြဿနာ
[illegible] မဟုတ်ဘူး .... မင်းတို့နှစ်ယောက် အနေနဲ့ ဘယ်လောက်ပဲ
[illegible] .... ကြိုက်သလောက်သုံးဖို့ ငါ အမိန့်ထုတ်ပြီးသား .... ခွင့်ပြု
[illegible] ...."

သံမဏိကျား ဘာမျှမပြော။ ဤသို့ သုံးခွင့်ပြုသည့်အတွက်
[illegible] သူက လောက်ပန်ကို သိပ်ကျေးဇူးတင်နေသည် မဟုတ်ပါ။
[illegible] သူ [illegible] ဂရုမစိုက်ပါ။ လောက်ပန့်အောက်၌ သူ ခုလို ဝင်ခိုနေ
[illegible] မျက်နှာ ဝင်ခိုနေခြင်း မဟုတ်ပါ။ သူ့ဘာသာ တစ်ကိုယ်
[illegible] လုပ်လျှင်ပင် ရွှေ ငွေ သိန်းသန်း ရနိုင်ပါသည်။

"မှု ရှေ့ ဘယ်လောက်သုံးခဲ့တယ်ဆိုတာ ငါ ပြောပြမယ်
[illegible] .... သူဟာ ခြောက်နှစ်အတွင်း ငွေသား သုံးဆယ်ပဲ သုံးခဲ့
[illegible] ...."

သံမဏိကျား တကယ်ပင် **အံ့အားသင့်ရသည်။** ကျူရဲ့ချင်
ဖြိုးမြိမ့်သည် လက်ဖျားခါလောက်**ပေသည်။**

သံမဏိကျားက ....

"တချို့တွေကတော့ **တစ်ယောက်တည်း** ဖြိုးဖြိုးမြိမြိနေတ
ကြတာပဲ .... ကျူရဲ့ချင်လည်း **ဒီလိုကောင်မျိုး**ပဲ ဖြစ်မှာပေါ့ .... "

"သူဟာ ငွေ မသုံးဖြုန်းရုံတင်မ**ကဘူး** .... မိန်းမလည်း မလို
စားဘူးကွ .... "

"ဒါကတော့ ယောကျ်ားမစစ်လို့ဘဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်ဗျာ"

"ဒါပေမယ့် သူ ထမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့ တာဝန်ကတော့ မင်းထ
မနည်းခဲ့ပါဘူး .... "

ထိုအချက်ကိုတော့ သံမဏိကျား မငြင်းပါ။ ညပေါင်းများ
မအိပ်ဘဲ ကျူရဲ့ချင် တာဝန်ထမ်းဆောင်သည်ကို သူ တွေ့ဖူးသည်

"သူ အလုပ်လုပ်နေတာဟာ သူတို့မိသားစုအတွက်လ
မဟုတ် .... ငွေအတွက်လည်း မဟုတ် .... မိန်းမလည်း မလိုချင်
သူ ဘာလိုချင်တာလဲဆိုတာ မင်းပဲ မှန်းကြည့်စမ်း .... "

သံမဏိကျားသည် အတွေးအခေါ် **ညံ့သူတော့** မဟုတ်
သို့သော် လောက်ပန်လောက်တော့ စေ့စေ့စပ်စပ် **မတွေးတတ်**
သူနှင့် အဓိက မဆိုင်သူဖြစ်သောကြောင့် **ဖြစ်ချင်ဖြစ်မ**
လောက်ပန်က ဆက်မေး၏။

"ကျားကြီး .... ဒီလောကမှာ ငွေနဲ့ မိန်းမကလွဲရင်ယောက်
တွေကို ဆွဲဆောင်မှု အရှိဆုံးအရာဟာ ဘာလဲ .... "

သံမဏိကျား သိသည်ဟု ထင်ပါသည်။ သို့သော် အချို့စကား
[illegible] ထိပင် သိပြားသော်လည်း ပြောမဖြစ်သော စကားများ ဖြစ်
[illegible]

လောက်ပန်က ....

"အာဏာပဲပေါ့ကွာ .... "

ယောကျ်ားတစ်ယောက် အာဏာရရှိလာသောအခါ သူမလုပ်
[illegible] အရာမျိုးတော့ရှေ။ မလုပ်ခဲ့သည့် အရာများကိုလည်း အတိုးချ
[illegible] မဟုတ်ပါလော။

"[illegible] မင်းလိုချင်တာတွေ မလိုချင်ဘူး .... မင်းလုပ်ခဲ့တာ
[illegible] တော့ သူလိုချင်တာ တစ်ခုပဲ ရှိမယ် .... သူလိုချင်
[illegible] ပဲပေါ့ .... သူလိုချင်တဲ့နေရာဟာ ငါ့နေရာပဲပေါ့"

သံမဏိကျား၏ မျက်လုံးများသည် တလက်လက် အရောင်
[illegible] သူသည် သူဌေးကြီးလောက်ပန်ကို မည်သည့်အခါ
[illegible] သူဌေးကြီး၏ စိတ်ကူးညာဏ်များကို သူ အမြဲ
[illegible] အလေးကြီးခဲ့သည်။ အချို့သော ရန်သူများနှင့် အကြီး
[illegible] ပွဲကြီးပြိုင်တိုက်ခိုက်ရာတွင် သူဌေးကြီး၏ သေနင်္ဂဗျူဟာများ
[illegible] နာတာများကျော်ခဲ့သည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ အမြဲတမ်း
[illegible] ညှိလိုဖြင့် ညှိဖြို့တွင် ပြိုင်ဘက်ရန်သူများ ချုပ်ငြိမ်း
[illegible] သူဌေးကြီးလောက်ပန် တစ်ယောက်သာလျှင် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

သံမဏိကျားက ....

"သူဌေးကြီး အမိန့်ချက်ချင်း ပေးပါ .... အခုချက်ချင်း သူ့ကို

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် သုတ်သင်ပေးပါ့မယ် .... "

လောက်ပန်က ခပ်အေးအေး မေးလိုက်သည်။

"မင်း တကယ် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သတ်နိုင်မယ်လို့ ထင်သ

"ကျွန်တော် .... ကျွန်တော် .... "

သံမဏိကျား အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့ ဖြစ်သွားလေ

အခန်း (၅)

ကျားဆိုသောကျား

[illegible]ကြီးလောက်ပန်၏ အေးစက်စက် ရယ်သံသည် အခန်း[illegible] [illegible] ထွက်ပေါ်လာသည်။

"ကျားကြီး .... မင်းရဲ့ ကွန်ဖူးအရည်အချင်းကို ငါ သိပါတယ်၊ [illegible] လက်ရည်ကိုင်ရည်ကိုလည်း ငါ သိတယ် .... မင်းဟာ နာမည် [illegible] [illegible] သိုင်းသမား အတော်များများကို သုတ်သင်နိုင်ခဲ့တဲ့ [illegible]လည်း ရှိခဲ့တယ် .... "

သံမဏိကျား ဝန်ခံခြင်းလည်း မပြု .... ငြင်းဆန်ခြင်းလည်း [illegible]

"[illegible]ရမယ့် ကိစ္စတွေမှာ ငါဟာ အခြေအနေကို သုံး[illegible] [illegible] .... တော်နေရာတော်ဆိုတာလို ထိုက်သင့်တဲ့ အင်[illegible] သုံးတယ် .... တန်ရာတန်ရာကိုပဲ သုံးတယ် .... ဆင်ချည်တဲ့

ကြိုးနဲ့ ကြက်ကို မချည်ဘူး .... ကြက်ချည်တဲ့ ကြိုးနဲ့ ဆင်ကို
ဘူး .... ရန်သူဘက်က နည်းနည်းညံ့ရင် ငါက အသင့်အတင့်သိုင်း
ပဲ လွှတ်တယ် .... တကယ် ဒုက္ခပေးနိုင်တဲ့ ရန်သူဆိုရင်တော့
ပဲ ငါ လွှတ်တယ်ပဲ .... ကျူရှဲ့ချင်ကိုတော့ အဲဒီလို တိုက်ဖို့ခိုက်ဖို့
မှာ နိုင်းဖို့ ငါ တစ်ခါမှ မစဉ်းစားခဲ့ဘူး .... "

သမဏီကျား ငြိမ်၍နားထောင်နေသည်။ သူဌေးကြီး
အကြောင်းမရှိ အကြောင်းရှာပြီး ရှောမွေးကို ဗာရာဏသီချဲ့
မည် မဟုတ်ကြောင်း သူ သိသည်။

"ခြောက်နှစ်တာကာလအတွင်း သူ့ကိုငါ ဘယ်တိုက်
မစေလွှတ်ခဲ့ဘူး .... ငါက သူ့ကို စာပေသမားလို့ပဲ ယူဆခဲ့တယ်
သူဟာ တရားဥပဒေ၊ စီရင်ထုံး၊ ကဗျာလင်္ကာတွေမှာ အတော်
ပါတယ် .... ဖတ်လည်းဖတ်တယ် .... ဒါတွေကို ငါ သိနေတာ

"သူ သိုင်းပညာ မတတ်ပါဘူး .... ကျွန်တော့် မျက်စိ
လောက်တော့ မညံ့ပါဘူး .... "

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... "

"ဒါဟာ မင်းညံ့လို့ မဟုတ်ပါဘူး .... သူ တော်လို့ပါ
လည်း မင်းလိုပဲ ထင်ခဲ့တာပါ .... ငါဟာ တော်ရုံတန်ရုံ လျှို့ဝှက်
ကလေးတွေကို မြင်တတ်တဲ့အကျင့် ရှိပါတယ် .... ဒါပေမယ့် ငါ
ပါတယ် .... "

"ဗျာ .... "

မူရှုံကြီးလောက်ပင် စကားပြော မည်မျှလိမ္မာသနည်း။
...ကျားကို ညံ့သည်ဟု မပြော။ သူ့ကိုယ်သူသာ ညံ့သည်ဟု ပြော
...၏။

"သူဟာ တကယ့်အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားတစ်ယောက်ကွယ့်"
သမဏီကျားသည် တိုင်ရာမှထပြီး ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်း
လျှောက်ပြန်၏။

"ဒီကနေ့မှ သိခဲ့တာပဲ .... မင်း မလာခင်ကလေးတင်မှ သိခဲ့
... ဒါလည်း အမှတ်မထင်ပါ .... ဒီကနေ့ ငါသာ စပ်စပ်စုစုနဲ့
...တစ်ယောက်ကို သူ စစ်ဆေးတာကို စောင့်မကြည့်ရင်
... မဟုတ်ဘူး .... "

"သူဟာ ဘယ်လို အဆင့်မြင့်သိုင်းသမားမျိုးလဲ .... "

"ဓားသမား .... ဓားသမား .... "

"ဟုတ်လား .... "

"သူ့ဓားချက်ကို သူဌေးကြီးကိုယ်တိုင် တွေ့လိုက်ရသလား"

"ဒီကနေ့ပဲ တွေ့ခွင့်ရတယ် .... သူ့ဓားချက်ဟာ တခြား
... လက်ရည်ကောင်း ဓားသမားတွေထက် သာလွန်တယ်
... ပဲ့ပါတယ် .... "

မူရှုံကြီး၏ မျက်လုံးများထဲ၌ ကျင်နန်ပွာအား စစ်ဆေး
... ဓားချက်များကို ပြန်လည် မြင်ယောင်လာ၏။

ကျူရှဲ့ချင်သည် ကျင်နန်ပွာအား ငြိမ်းခြောက်သည့်အနေဖြင့်

ဓားမြှောင်ကို ရွှန်းခနဲ တစ်ချက်ဆွဲချခဲ့သည်။ ကျင်နန်ဟွာ၏ မျက်[illegible] ၌ အင်္ဂါတစ်ချက် ဆုံးရှုံးခဲ့သည်။ သွေးသံရဲရဲ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ထိုဓား[illegible] သည် ထိပ်တန်းဓားချက် ဖြစ်သည်။

လော်ကပ်ပန်က ....

"သူ့ဓားချက်ဟာ လျှပ်စီးလက်သလို မြန်ပြီး အချိန်[illegible] အကွာအဝေး မှန်းဆချက်ဟာလည်း အင်မတန် တိကျမှန်ကန်[illegible] ဒါပေမယ့် သူဟာ အသီးအရွက်လိုးဖို့တောင် ဓားမကိုင်တတ်သ[illegible] နေခဲ့ကြတယ် .... သူ့ဓားနဲ့ အကျွမ်းဝင်တယ်ဆိုတာ ခုထက်[illegible] မသိသေးဘူးလို့ပဲ ထင်နေပုံရတယ် .... ဒါက လူ့သဘာဝပဲပေ[illegible] လူဆိုတာ သတိထားပေမယ့်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ လှစ်ခနဲ သတိ[illegible] သွားတတ်တယ် .... သူ သတိလစ်သွားတဲ့ အချိန်ကလေးကို[illegible] ကံကောင်းထောက်မ,ပြီး သတိပြုနိုင်ခဲ့တယ် .... "

သူ့ဌေးကြီးသည် တဟားဟား ရယ်လိုက်၏။ ကျူရှဲ့[illegible] လျို့ဝှက်ချက်ကို သိလိုက်ရပြီဖြစ်၍ စိတ်ပူရန် မလိုတော့ဟု ယူဆ[illegible] စိတ်လက်ပေါ့ပါးသွားခြင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။

သူ့ဌေးကြီးက ဆက်ပြော၏။

"ဓားပညာနဲ့ ပတ်သက်ရင် ငါ ဘာမှမသိဘူးလို့ သူထင်[illegible] ရတယ် .... ဟား .... ဟား .... ဟား .... မင်း ဟင်းချက်တတ်သ[illegible] ကျားကြီး .... "

သိမဏိကျား .... အူကြောင်ကြောင် ဖြစ်သွားသည်[illegible]

[illegible] နေရာမှ အဘယ်ကြောင့် ဟင်းအကြောင်း ရောက်သွား[illegible]

"[illegible] ...."

"[illegible] ရဲ့ ချို၊ ချဉ်၊ ငန်စပ်အရသာကို မင်း မခံစား[illegible] ...."

"[illegible] စားတတ်တာပေါ့ .... "

"[illegible] ဓားပညာမတတ်ပေမယ့် ဓားပညာ အတိမ်အနက်[illegible] ပါတယ် .... ဒါက လေ့လာမှုလည်း ရှိနေတာကိုး"

[illegible] သည် သူ့ကိုယ်သူ နှိမ့်နှိမ့်ချချ လျို့လျို့ဝှက်ဝှက် [illegible] ကျူရှဲ့ချက်ကို ယခင်ကပင် မှန်းတီးနေခဲ့သည်။ ကြောင်[illegible] ထို့ကြောင့်ပင် သူ မနှစ်မြို့မှုများကို ဖုံးကွယ် [illegible] ထုတ်ဖော်ပြသခဲ့ဖူးသည်။

[illegible] သူ့ဌေးကြီးလော်ကပ်ပန်က အတိအလင်း ထုတ်ဖော်ပြော[illegible] ပြောစရာ မရှိတော့ပေ။

"[illegible] ဓားပညာတတ်ကျွမ်းတာ အံ့ဩစရာပါပဲ .... ဒါပေမယ့်"

"[illegible] ပါတယ် .... ယူတွမ်မင်း ဓားသမားတွေ .... [illegible] .... ရှီချောင် ဓားသမားတွေ .... ထိုက်ရှင် [illegible] .... မင်း ဓားအောက်မှာ အသက်ပျောက်ခဲ့ [illegible] သိပါတယ် .... အားလုံး ဓားသမား အကျော် [illegible] ကို မင်း ရှင်းလင်းခဲ့ပြီးရောပေါ့ .... "

"ဟုတ်ပါတယ် .... မနေ့က မြေခွေး ကျုန်ကျူအပါအ[illegible]ရင် အားလုံး အယောက်သုံးဆယ် ရှိသွားပါပြီ .... "

"ဒါကြောင့် မင်းက သူ့ကို နိုင်နိုင်မယ်လို့ ယူဆတာပေါ့[illegible] လား .... "

"အခု သူဌေးကြီးပြောပြတဲ့ အချက်ကို သိခွင့်ရလိုက်[illegible] ကျွန်တော် အများကြီး နိုင်ခြေ ရှိသွားပါပြီ .... သူ့ကို ကျွန်တော် အ[illegible] မသေးပါဘူးလေ .... "

"ဒါပေမယ့် အခုတော့ အချိန်မတန်သေးဘူးကွယ် ....

"ဗျာ .... "

"သူဟာ ခုထက်ထိ ငါ့အပေါ် သစ္စာမဖောက်သေးလို့[illegible]

"သူဖောက်တဲ့အခါကျမှဆိုရင် သူဌေးကြီး နောက်ကျ[illegible] လိမ့်မယ် .... "

"နောက်ကျမယ် မထင်ပါဘူးကွယ် .... "

"ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူဟာ ယောကျ်ားတစ်ယေ[illegible] ဖြစ်နေလို့ပေါ့ .... ဘယ်ယောကျ်ားမဆို သူ့ သဘောကျ ကျေ[illegible] မိန်းမရှေ့မှာတော့ ရင်ဖွင့်တတ်ကြတယ် .... "

သူဌေးကြီးသည် အလှစိုက်ပန်းအိုးထဲမှ ပန်းကလေးတ[illegible] ကို အသာအယာ ရှိုက်နမ်းလိုက်သည်။

ပြီးမှ ....

အကယ်၍ ဟိုမိန်းမက ဉာဏ်ကောင်းမယ် .... သူ့ အနာ[illegible]

[illegible] နေမယ်ဆိုရင် သူ့ ရင်မဖွင့်တောင်မှ အခြေအနေကို ရိပ်[illegible]မိနိုင်တာပေါ့ .... "

"သူဌေးကြီးမပြောတော့ .... သူကြိုက်တဲ့မိန်းမဆိုတာ တစ်[illegible] မရှိဘူးထို့ .... "

"သူကြိုက်တာတော့ မရှိခဲ့ဘူးပေါ့ .... ငါက ကြိုက်လိုက်ဆို[illegible] သူ ကြိုက်လိုက်တာပေါ့ .... ငါက တော်ရုံတန်ရုံမိန်းမ[illegible] မပြုပါဘူး .... "

"[illegible] .... သူဌေးကြီး ပို့လိုက်တဲ့မိန်းမကိုး .... "

"[illegible]လေ .... "

"[illegible]တော့ မတွေ့ဖူးသေးပါဘူး .... "

[illegible] ရှင်းပြ၏။

"[illegible] ဟိုင်ယန်နယ်က ငါ ခေါ်လာခဲ့တဲ့ကောင်[illegible] .... [illegible]တင်မွှဲကလေးနဲ့ ကောင်မလေးပါ .... သွက်သွက်[illegible] ရှိပါတယ် .... ငါထင်တာထက်ပိုပြီးသာ လည်မယ်[illegible] သူ့ကို ဘာထုတ်ပြောနေဖို့မှ မလိုဘူး .... မင်း[illegible] မဟုတ်လား .... "

[illegible] ပြုံးနေလေ၏။

[illegible] အချက်နှစ်ချက်ကို ပြောပြလိုက်[illegible]

[illegible] သူသည် အလွယ်တကူ အလိမ်ခံမည့်သူ မဟုတ်။

နှစ်အချက် သံမဏိကျား တစ်ယောက်တည်းကိုသာ သူ ယ[illegible]
ကြည်သည်ဟူသော အချက်နှစ်ချက်တည်း။

ထိုအချက်နှစ်ချက်ကြောင့် သံမဏိကျားသည် သူ့အပေါ် အ[illegible]
အကျေအကျ အရေခန်းခန်း သစ္စာရှိသွားလိမ့်မည်ကို လောက်ပန် [illegible]
နေပါလေ၏။

"သူဌေးကြီး .... ကျွန်တော် သွားမယ် ...။ "

"အေး .... မင်း ဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာကို ငါက မိကျော[illegible]
မင်း ရေခင်းပြ မနေလိုတော့ပါဘူး .... "

လောက်ပန်သည် ထိုင်ခုံတွင် ကျောမှီပြီး မျက်လုံးမှေးလို[illegible]
သည်။

သံမဏိကျားသည် ခြေသံမကြားစေရဘဲ အခန်းထဲမှ ထွ[illegible]
ခွာသွားလေ၏။ လောက်ပန် သိပေသည်။ သံမဏိကျားသည် ပထ[illegible]
သံလက်သီး အားရုံဆီသို့ သွားလိမ့်မည်။ မည်သို့ တိုက်ခိုက်ခဲ့သည်[illegible]
မေးလိမ့်မည်။ အားကျို မည်သို့သော လူမျိုးဖြစ်သည်ကို စုံစမ်းလိမ့်မည[illegible]

သံမဏိကျားသည် အခါများစွာ ပေါ့ပေါ့ဆဆ လုပ်တတ်[illegible]
တတ်ကြောင်း လောက်ပန် သိသည်။ ထိုအခါများသည် အရေးမက[illegible]
သော အခါများသာ ဖြစ်သည်။

တကယ် အရေးကြီးလာပြီဆိုသောအခါ ကျူရှဲ့ချင်၏ နေ[illegible]
သေချာမှုပင် သံမဏိကျားကို မမီတော့ချေ။

သူသည် သိုသိပ်သည်နှင့်အမျှ ဟာကွက်မရှိအောင် လုပ်တ[illegible]

[illegible] ဟိဟိကျကျ မှောင်ရွက်တတ်သည်။ ရန်သူကိုလည်း အထင်
[illegible] လျှန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်မှ ယခုအထိ နာမည်ကြီးလာ
[illegible] အရေးကြီးလျှင် ကြီးသလို စနစ်တကျ စီမံတိုက်ခိုက်နိုင်သော
[illegible] ဖြစ်ပေသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အားကျိုကို သံမဏိကျား
[illegible]နိုင်လိမ့်မည်ဟု လောက်ပန် ယုံကြည်နေပေ၏။

သံလက်သီးအားရုံသည် လွန်စွာစိတ်ဓာတ် ကျဆင်းနေ[illegible]
သူ့လက်သီးဒဏ်ရာကို ဆေးများတည့် ပတ်တီးစည်းထားသော်လ[illegible]
ဒဏ်ရာ ပြင်းထန်သဖြင့် ယခုတိုင် နာကျင်ကိုက်ခဲနေဆဲ ဖြစ်ပေသ[illegible]

သူသည် အခန်းအပြင်မှ ခြေသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ သံမ[illegible]
ကျားသည် သူ့ခြေသံကို ကြားစေလိုလျှင် ပြင်းပြင်းနင်းပြီး၊ မကြား[illegible]
လိုလျှင် ကြောင်တစ်ကောင်လာသလို လာတတ်သူ ဖြစ်ပေသည်[illegible]

အားရုံသည် ခြေသံကြားလိုက်ရုံမျှဖြင့် သံမဏိကျား၏ ခြေ[illegible]
မှန်း သိသည်။ သံမဏိကျားသည် တံခါးမခေါက်ဘဲ အားရုံ၏ အခန်း[illegible]
သို့ တန်းဝင်လာပြီး အားရုံအား လာကြည့်၏။

အားရုံမှာ ခုတင်ပေါ် လဲလျောင်းနေသည်။ သံမဏိကျ[illegible]
အပြုအမူကို အားရုံ မကျေနပ်သော်လည်း ဖွင့်မပြောခဲ့ပါ။

ယခုလို နိမ့်ပါးနေသော အချိန်တွင်မူ သံမဏိကျား၏ အ[illegible]
ပေးမှုကို အထူးအလိုရှိနေပါသည်။ သံမဏိကျားသေလျှင် မျက်ရည်[illegible]
တော့မည် မဟုတ်ပါ။

သံမဏိကျားသည် အားရုံ၏ ပတ်တီးစည်းထားသော လ[illegible]

[illegible] မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်လိုက်၏။

"မင်းဒဏ်ရာက အတော်ပြင်းထန်သလား .... "

"ဒီဝဲတော့ မပြင်းထန်ပါဘူးကွာ .... "

အားရုံအနေဖြင့် ထိုစကားကိုသာ ပြောရပေမည်။ တကယ်
[illegible] အားရုံ၏လက်သီးသည် နောင် အသုံးပြုရန် မရတော့ပါ။ သူသည်
[illegible] စိတ်ရှည်သူဖြစ်၍ ဤအကြောင်းကို သေသေချာချာကြီး သိ
[illegible] ထားသော်လည်း မည်သူ့ကိုမျှ ဖွင့်မပြောခဲ့ပါ။ ဖွင့်ပြောခဲ့၍
[illegible] လျှင် လောက်ပန်သည် သူ့အား ဤမျှ ရက်ရက်ရော
[illegible] အခွင့်အရေး ပေးတော့မည် မဟုတ်ပါ။ လောက်ပန်သည်
[illegible] ပြတ်သားသူဖြစ်ကြောင်း အားရုံ ကောင်းစွာသိထား
[illegible]

"မင်းကို [illegible] လိုက်တဲ့ကောင်က ဘယ်သူလဲကွ .... "
[illegible] ကျားက မေးလိုက်၏။

"[illegible] .... အသုံးမကျတဲ့ အားကျိုတဲ့ .... "

"[illegible] တယ်စွာနေပါကလား .... မင်းကို ဒဏ်ရာရပြီး
[illegible] .... ဒါကောင် သူ့ကို မသုံးမကျဘူးလို့များ ကျူး
[illegible] .... "

"[illegible] အသုံးမကျတာ တခြားနေရာမှာ ဖြစ်မှာပေါ့ .... ရန်ဖြစ
[illegible] ထိုးကြိတ်ကြတဲ့နေရာမှာတော့ အသုံးကျပါတယ် .... "

"[illegible] လက်နက်နဲ့ ဒဏ်ရာရစေခဲ့တာလဲ .... "

"[illegible] လက်သီးနဲ့ပါပဲ .... "

သံလက်သီးအားရုံသည် သူ့အား အားကျိုက သံချော[illegible] ဒဏ်ရာရစေခဲ့သည်ဟု လိမ်ပြောရန် ကြံခဲ့သေး၏။

သို့သော် တကယ်တမ်း မေးမြန်းလာသည့်အခါတွင်တော့ မလိမ်ရဲတော့ချေ။

မျက်မြင်သက်သေများကလည်း ရှိနေသည်။ သံမဏိ[illegible] လာမေးသည့် ရည်ရွယ်ချက်ကိုလည်း သေသေချာချာ မသိ[illegible] သဖြင့် မလိမ်ရဲဘဲ အမှန်အတိုင်းသာ ဖြေကြားနေရတော့သည်။

သူတို့နှစ်ဦးသည် အတန်ကြာ စကားမပြောတော့ဘဲ[illegible] သက်သွား၏။ အဓိက ငြိမ်သက်သွားသူမှာ သံမဏိကျား ဖြစ်ပေ[illegible] သူသည် မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး စဉ်းစားနေခဲ့သည်။ သူသည် အ[illegible] သံလက်သီး၊ သံလက်ဝါး အစရှိသည့် ကွန်ဖူးပညာကို သူ မတွေ့[illegible] ပြီ။ အားရုံအား လက်နက်မဲ့ တိုက်ခိုက်လျှင် မည်သူမျှ လွယ်လွ[illegible] မနိုင်နိုင်ချေ။

တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်မှုကို အားရုံက ချေဖျက်ပစ်လိုက်[illegible]

"မင်း ဘာစဉ်းစားနေတာလဲ .... သူ ဘာသိုင်းပညာ[illegible] ပြသလဲလို့ မင်း မေးချင်နေတာ မဟုတ်လား .... "

"အင်း .... "

သံမဏိကျားသည် မပြောချင်ပြောချင်နှင့် ဝန်ခံလိုက်[illegible]

အားရုံက ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းချပြီး ....

"ငါပြောချင်တာပေါ့ကွာ .... သိပ်ပြောချင်တာပေါ့ .... ကျိုဟာ လောက်ပန်ရဲ့ အသည်းထဲမှာ ဝင်နေတဲ့ ဆူးကလေ[illegible]

[illegible] .... သူ ကာယပညာသုံးတယ်ဆိုတာ ငါ လုံးဝ မမြင်ရဘူး၊ [illegible] မသိလိုက်ဘူး .... "

သံမဏိကျား အတော်ကလေး ဒေါသထွက်သွား၏။

"တော်စမ်းပါကွာ .... အရှက်မရှိဘဲနဲ့ ပြောမနေစမ်းပါနဲ့ .... [illegible] တိုင်းလောကထဲမှာ အနှစ် နှစ်ဆယ်လောက် ကျင်လည်ခဲ့ [illegible] .... မင်း သတ်ခဲ့တဲ့ လူတွေလည်း မနည်းတော့ဘူး .... ဒါတောင် [illegible] ကာယပညာသုံးပြီးတိုက်မှန်း မသိဘူးဆိုတာတော့ အင်မတန် [illegible]တယ်ကွ .... "

"မင်းက မတွေ့ဘူးတော့ ပြောအားရှိတာပေါ့ကွာ .... အား[illegible] ကိုက်ချက်က သိပ်မြန်တာကွ .... နောက်ပြီး တစ်ကွက်တည်း"

သံမဏိကျား၏ မျက်နှာသည် အေးစက်မာကျောလာသည်။ [illegible] အားရုံ၏ ဒဏ်ရာရသောလက်ကို လျှပ်တစ်ပြက် ကော်[illegible] [illegible] အားရုံ ရှုံ့မဲ့သွား၏။

"အား .... ဘာလုပ်မလို့လဲ .... "

အားရုံ အလန့်တကြား မေးသည်။

"ငါ ကြည့်ချင်လို့ကွ .... "

"ဒဏ်ရာရနေတဲ့ လက်ဟာ ဘာကြည့်လို့ ကောင်းမှာလဲ .... [illegible] သမားတော်ကြီးက ဒီရက်အတွင်းမှာ ပတ်တီးမဖြေရဘူး [illegible] တားမြစ်ခဲ့တာကွ .... "

သံမဏိကျားသည် အားရုံကို လုံးဝဂရုမစိုက်ဘဲ ပတ်တီးကို [illegible]သည်။

အားရုံ ဘာမျှမတတ်နိုင်ပါ။ သိုင်းပညာအရာရော ရာထူး[illegible] အရပါ သူသည် သံမဏိကျားကို ကျော်လွှန်နိုင်သူ မဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် စိတ်ပျက်စွာ မှိန်းနေလိုက်ပါသည်။ သံမဏိက[illegible] ပြုသမျှ နုနေရပါခဲ့တော့သည်။

အားရုံ၏လက်ပေါ်မှ ပတ်တီးစများ ပြေကုန်သောအခါ[illegible] မဏိကျား အကြီးအကျယ် မျက်စိပျက် မျက်နှာပျက်သွားတော့သ[illegible] သံမဏိကျား ဤသို့ မျက်စိမျက်နှာ ပျက်ခြင်းမျိုးကို အားရုံ တစ်[illegible] တစ်ခါမျှ မတွေ့ဘူးပါ။

အားရုံ အနှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်လေ့ကျင့်ခဲ့သော သံလက်[illegible] သည် ကြည့်မကောင်း မြင်မကောင်းအောင် ပျက်စီးကြေမွနေ[illegible] ဤလက်မျိုးကို သည်တစ်သက် မပြောနှင့် နောက်ဆယ်သက်ပင်[illegible] မရနိုင်တော့ပါ။ ကြေမွနေသော လက်ခုံတွင် အလေ့အကျင့် ရှိသ[illegible] အနေဖြင့် သိနိုင်သော လက်ချောင်း သုံးချောင်းအရာ ထင်နေသ[illegible]

အားကို အသုံးပြုသော ပညာသည် မည်သည့် ကွန်ဖူး[illegible] နည်း။ သံမဏိကျားသည် ပြေသွားသော ပတ်တီးကို ပထမပုံစံအ[illegible] ဖြစ်အောင် သေသေသပ်သပ် ပြန်စည်းပေးနေသည်။

"မင်းနဲ့ ငါဟာ သူငယ်ချင်းတွေပါကွာ .... "

အားရုံ စိတ်ပျက်နွမ်းလျစွာ ပြောလေ၏။

သံမဏိကျားကမူ ....

"မင်းလက်တွေဟာ သုံးမရတော့ဘူး .... "

"ငါ .... ငါ ဘယ်သူမှ မသိစေချင်ဘူးကွာ .... "

"[illegible]လောက်ပန်ကို မင်းက အကြောကြီးဖုံးထားနိုင် [illegible] .... သူဟာ ဘယ်သူ့အလိမ်မှ ခံတဲ့လူ မဟုတ် [illegible] .... "

"မင်း .... ငါ့ကို မကူညီတော့ဘူးလား .... "

"ငါက မင်းကို ကူညီချင်ပါတယ် .... လောက်ပန်ကို မင်းနဲ့ [illegible]ပေါင်းပြီး ဖုံးထားလို့ ရမယ်ထင်ရင် မှားလိမ့်မယ် .... [illegible]ရှိသမျှ လူတွေနဲ့ ပေါင်းပြီး ဖုံးထားပေးတာတောင် [illegible] လောက်ပန်က အဖြစ်မှန်ကို ရိပ်မိသွားမှာပဲ .... ဒါ [illegible] ကြိုတင်ပြီး အစီအစဉ်ကလေးတွေ လုပ်ထားသင့် [illegible] .... "

[illegible] ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ်လိုက်၏။

"[illegible] အသုံးမကျတော့ပေမယ့် နောက်လက်တစ်ဖက် [illegible] .... ငါ့ကို ဒီလောက်လည်း အထင် [illegible] .... "

[illegible] မရယ်ချင် ရယ်ချင် ရယ်လိုက်လေ၏။

"[illegible] ဘယ်သူ့ကို သတ်မှာလဲ .... မင်းထက် ပိုအသုံးမကျ [illegible] သတ်ပေးမှာလား .... "

[illegible] နဖူးမှချွေးသီး ချွေးပေါက်ကြီးများ ကျ [illegible] ဤလေးငါးရက်အတွင်း၌ သူ့လက်သီး ပျက်စီးရ [illegible] ဖုံးကွယ်ထားနိုင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ယခု သံမဏိ [illegible] ခါတွင် လျှို့ဝှက်ချက်များ ဖုံးမရ ဖိမရ ပေါ်

ခဲ့ရလေပြီ။ ဤအဖွဲ့အစည်းကြီးတွင် ကျူရဲ့ချင်သည် အတော်ကြ
စရာကောင်းသူဖြစ်ကြောင်း လူတိုင်းသိထား၏။

ကျူရဲ့ချင်သည် ဤကိစ္စကို သာမန်မျှသာ သဘော
သည်။ ထို့အတွက်လည်း သူ လျို့ဝှက် ဖုံးကွယ်နိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သ
ထို့အတွက် အားရဲ့ ဝမ်းသာနေခဲ့သည်။

ယခု သံမဏိကျား ဘွားခနဲ ပေါ်လာပြီး သူလျို့ဝှက်ချ
ဘွားခနဲ ဖော်ထုတ်လိုက်ပြီ။ သူသည် သံမဏိကျားကို ရန်လို
မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်လိုက်၏။ သို့သော် သံမဏိကျားက သူ
လုံးဝ ဂရုမစိုက်ပါချေ။

သံမဏိကျားသည် ထိုင်ရာမှ ထလိုက်၏။ အိတ်ထဲမှ
လက်မှတ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး ပစ်ပေးလိုက်ရာ ငွေလွှဲလက်မှတ်
တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် အားရဲ့၏ ဒဏ်ရာရလက်ပေါ် တင်နေ

"မင်း ငွေလိုမယ် .... ရော .... အဲဒီငွေလွှဲလက်မှတ်
ထား .... တစ်နေ့ကျရင် ကောင်းကောင်း အသုံးကျလာလိမ့်မယ်
တစ်ခါတည်းလည်း ဖြုန်းမပစ်နဲ့ဦး .... "

စကားဆုံးသည်နှင့် သံမဏိကျားသည် ချာခနဲ လှည့်
သွားလေတော့သည်။

အခန်း (၆)

ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခြင်း

[illegible] သည် ဒုတိယအကြိမ် ပွင့်သွားပြန်လေ၏။
[illegible] ပွင့်သွားခြင်းအတွက် အားရဲ့ ဒေါသထွက်ရ
[illegible] တာဂ်အတွင်း ပြေငြိမ်းသွားရပြန်သည်။
[illegible] ဝင်လာသူမှာ ကျူရဲ့ချင်
[illegible]

[illegible] ရှိနေသေးသော ငွေလွှဲလက်မှတ်ကို
[illegible] လက်မှတ်ကို ကျူရဲ့ချင်လည်း မြင်ပါသည်။
[illegible] လည်း ထိုင်ပါဟု မပြောပါ။

[illegible] ....

"[illegible] ကြည့်တာပါ .... "

[illegible] စကားလည်း မပြောမိပါ။

"ကျုပ်လာကြည့်တော့ သတင်းအားလုံးကို ကြား
တယ် .... ခင်ဗျားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သတင်းတွေပေါ့ဗျာ .... "

"မင်း ကြားပြီးပြီ ဟုတ်လား .... "

"ဟုတ်တယ် .... အကုန်လုံးလိုလိုပါပဲ .... "

"ဘာပြောပြော သူဟာ ခင်ဗျားအပေးတော့ .... အ
ကောင်းရှာပါတယ် ....

ကျူရဲ့ချင်က ငွေလွှဲလက်မှတ်ကိုကြည့်ရင်း ပြောလို

"ဘာလဲ မင်းက သူငွေလွှဲလက်မှတ် ပေးခဲ့တာကိုကြ
သူ့ကို ကောင်းတယ်လို့ ပြောနေတာလား .... "

"ငွေက တော်တော်များတာပဲဗျာ .... သူ့ကို မကောင်း
ဘယ်သူက ပြောနိုင်မှာလဲ .... "

"ဟုတ်ပါတယ် .... ကောင်းပါတယ် .... သိပ်ကော
တယ် .... ဒီငွေလွှဲလက်မှတ်ကို အရင်းတည်ပြီး လမ်းဘေးမှာ
ရောင်းစားရမယ် .... ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား .... ဈေးရောင်း
မယ် .... ဈေးသည်ကြီး သံလက်သီးကို သနားသဖြင့် ဝယ်ယူအ
ကြပါလို့အော်ဟစ်ပြီး ဈေးရောင်းရမယ် .... "

အားရုံသည် ငွေလွှဲလက်မှတ်ကို စုတ်ဖြဲပစ်လိုက်ပြီး ရှ
တင် ငိုကြွေးလေတော့သတည်း။

ကျူရဲ့ချင်သည် အားရုံ လွန်စွာဝမ်းနည်းနေသည်ကို သိ
ငြိမ်သက်စွာပင် စောင့်ကြည့်နေလိုက်သည်။ အားရုံ အတော်
ကြွေးပြီးသွားမှ တိုးညင်းစွာ ပြောလိုက်သည်။

"[illegible] .... ခင်ဗျား စိတ်ချလက်ချ အနားယူပါ။
[illegible] အနားယူနိုင်ဖို့ရယ် .... ရှေ့ရေးအတွက်မပူရဖို့
[illegible] ဖြေရှင်းပေးပါ့မယ် .... "

[illegible] ကျူရဲ့ချင်ကို ကျေးဇူးတင်သောအကြည့်ဖြင့်
[illegible]

⁂

လောက်ပန်သည် မျက်စိမှိတ်ပြီး အနားယူနေသည် [illegible]
သမီးငယ်တစ်ဦးသည် ကြွေပန်းကန်တစ်လုံးကို လက်နှစ်ဖ[illegible]
သေစွာ ကိုင်တွယ်ပြီး လောက်ပန်ဆီသို့ ယူလာ၏။ ထိုကြေ[illegible]
လုံးကား ဂျင်းစင်းဆေးမြစ် ပေါင်းထားသော ဆေးရည်တ[illegible]

လောက်ပန်က ဆေးခွက်ကိုယူကာ နှစ်ငုံမျှ သော[illegible] သည်။

"လိန်လိန်ကော .... "

"လိန်လိန် ဒီမှာ မရှိတော့ပါဘူး .... ဆရာလေး က[illegible] ရောက်သွားပါပြီရှင် .... "

"မင်း လိန်လိန်နဲ့ ဆက်သွယ်ထားတယ် မဟုတ်လ[illegible]

"ဆက်သွယ်ထားပါတယ်ရှင် .... "

"သူတို့ အဆင်ပြေသွားပြီ မဟုတ်လား .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... အဆင်ပြေသွားပါပြီရှင် .... "

လောက်ပန် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်စွာ ပြုံးလိုက်မိ၏။ [illegible]
သည် သူ့အမိန့်ကို မည်သည့်အခါမျှ မလွန်ဆန်ရဲကြောင်း [illegible]

[illegible] မဟုတ်၊ မည်သူမဆို လောက်ပန်၏ စကားကို [illegible] လောက်ပန်၏ အမိန့်ကို နာခံရပါမည်။ မနာခံလျှင် [illegible] ရောက်သွားနိုင်သည်။

[illegible] ဆေးကို နောက်ထပ် နှစ်ငုံမျှ ထပ်သောက် [illegible]

"[illegible] .... "

"[illegible] အပြင်ထွက်သွားပါတယ် .... "

"[illegible] ပြောသွားသလဲ .... "

"[illegible] သွားမယ်လို့ ပြောသွားပါတယ် .... [illegible] ဟန်ဂေဟာကို သွားမယ်လို့လည်း ပြောသွားပါ [illegible]"

[illegible] အားကို အကြောင်းစုံစမ်းဖို့ ဖြစ်မည်။ [illegible] တွေ့ဆုံပွဲအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရန် သွား [illegible]

[illegible] ပြည့်တန်ဆာဂေဟာ ဖြစ်သည်။ [illegible] သမဇီကျား သွားမည် မဟုတ်ပါ။ သမဇီကျား [illegible]

[illegible] လာသည့်နေရာသည် ဟန်ဂေဟာ [illegible] မရောက်မီ အားကို ဘယ်မှာ နေခဲ့ [illegible] ကို မည်သူမျှ သဲလွန်စကောက်၍ မရချေ။ [illegible] ဟန်ဂေဟာသို့ ရောက်ခဲ့မည်မှာ သေ

ချာသည်။ အားကိုး၏ ယခင်ဘဝကို ကျူရဲ့ချင် လုံး၀ စုံစမ်း၍ မရ ထို့ကြောင့် ဤမြို့မှ မိုင်တစ်ရာ ပတ်လည်အရပ်ဒေသများကို လ စုံစမ်းခြင်း မဟုတ်ပါလော။

ယခု သံမဏိကျား သွားပြန်ပြီ။ သံမဏိကျား၏ လုပ် လုပ်ဟန်နှင့် ကျူရဲ့ချင်၏ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်တို့ မတူကြချေ။ ချင် မရှာဖွေနိုင်ခဲ့သော သဲလွန်စကို သံမဏိကျား ရှာဖွေတွေ့ လိမ့်မည်ဟု လောက်ပန် ယုံကြည်နေသည်။ အကြောင်းမှာ သူ တော်သဲသည် သံမဏိကျားတစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်ဟု သူ အ ပြီးခဲ့သောကြောင့်တည်း။

လောက်ပန်သည် လွှန်စွာကျေနပ်အားရ၏။ သူခန့်မှန်း များသည် မှန်လျက် ရှိနေပြီ။ အားလုံးသောကိစ္စများကို သူ ပိုင်ပို နိုင် ဆုပ်ကိုင်ထားသည်။ သူ့အား မည်သူမျှ သစ္စာမဖောက်ရဲ မ လှန်ရဲ။ သစ္စာဖောက်လျှင် တော်လှန်လျှင် ၎င်းက ပြင်းထန်ပြတ်သ အရေးယူမည်သာ ဖြစ်သည်။

လောက်ပန်သည် ဆေးခွက်ထဲမှ ဆေးရည်အားလုံးကို ၍ သောက်ချပစ်လိုက်၏။

[illegible] ဒေါ်ကြီးဟန်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ ထိုင် [illegible] ဒေါ်ကြီးဟန်ကို စူးရှသော မျက်လုံးများဖြင့် စိုက် [illegible] ဒေါ်ကြီးဟန်ကလည်း အရက်မူးနေသည်။

"[illegible] ရောက်လာတယ် ...."

"[illegible] ...."

"[illegible] လာတယ်ဆိုတာကော သိသလား"

"[illegible] ... အိပ်သိတာပေါ့ .... ကျွန်မရဲ့ ဂေဟာ [illegible] ရောက်နေတယ်လေ .... သတင်းဖြန့် [illegible] ... ရှင်လည်း ရောက်လာရမှာပေါ့ .... "

"[illegible] မဟုတ်ဘူး .... "

"[illegible] ... ကျွန်မက အသစ်ကလေး ထုတ်မပေးမှာ စိုးလို့ [illegible]"

[illegible] ဒေါ်ကြီးဟန်၏ မေးစေ့အစ်အစ်ကြီးကို [illegible] လိုက်၏။

"နင် အမှူးပြေရင်ပြော .... မပြေရင် နင့်ကို ချက်ချင်း မှာ ငါးစာကျွေးပစ်လိုက်မယ် .... "

ဒေါ်ကြီးဟာန် လန့်သွား၏။ ချက်ချင်းပင် အမူးပြေသွား သံမဏိကျားက စူးစိုက်ကြည့်ပြီး ....

"အခု နင် အမူးပြေပြီလား .... "

"ဟုတ် .... ဟုတ်ကဲ့ .... ပြေပါပြီ .... "

"ငါ ဘာကိစ္စ လာတယ်ဆိုတာ နင် ရိပ်မိပြီလား ....

"ဟုတ် .... ဟုတ်ကဲ့ .... "

"သူဟာ ဒီမြို့ ဒီနေရာမှာ ဘွားခနဲ ပေါ်လာတယ် မျိုးရိုးဇာတိဆိုတာ ဘာမှမသိရဘူး .... "

"အားကျို မဟုတ်လား .... "

"ပြောနေဖို့ လိုသေးသလား .... "

"သူဟာ တစ်ချိန်တုန်းက ကျွန်မဆီမှာ နေခဲ့ဖူးပါတ သူ ရောက်လာတဲ့ အချိန်မှာ သူဟာ လူမှန်းမသိ သူမှန်းမသိ မူး ပဲ .... လေးရက်တောင် မူးနေတယ် .... "

သံမဏိကျားလိုလူမျိုး၌ အတွေ့အကြုံ ကောင်းကော မျက်လုံးများသည် မှသားဖော် ကိရိယာပင်။ လိမ်ပြောသူ၊ လိမ် သူကို မျက်လုံးနှင့် ကြည့်၍ ခွဲခြားနိုင်ပေသည်။

"နင်က ဘာကြောင့် လက်ခံထားရတာလဲ .... "

"သူ့အကြောင်း သေသေချာချာ မေးလို့လဲ မရဘူး .... အူကြောင်ကြောင်ပဲ .... ဒါကြောင့် ဒီဂေဟာမှာ တောက်တ

[illegible] ပေါ်တာလို့ကိုကတာပါ .... အဲဒီတုန်းက သူဟာ သာမန် [illegible] ထက်တောင် နိမ့်ကျတဲ့ပုံပါ .... နှလုံးမိန်းတုံးတစ် [illegible] .... နောက်ကျတော့မှ ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်မှန်း မသိတာပါ"

"[illegible] လူရှုပ် လူလတ်၊ ရုပ်ဖြောင့်ဖြောင့်ဆိုတော့ နင့် [illegible] ပေါ်တာလိုက်တာ ထိုပါတော့ .... "

[illegible] မိန်းမကောင်း မဟုတ်လှသော်လည်း [illegible]

"[illegible] သက်သက် ပေါ်ထားတာပါ .... ကျွန်မနဲ့ လုံးဝ [illegible] မဟုတ်ပါဘူး .... ကျွန်မအတွက် မလိုအပ်ပါဘူး .... "

[illegible] ဒေါ်ကြီးဟာန် ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်သွားပြီး ....

"[illegible] မိန်းမတွေကို စိတ်မဝင်စားဘူးရှင် .... "

"[illegible] မိန်းမ စိတ်မဝင်စားဘူးဆိုတော့ ဒီကောင် [illegible] .... "

"[illegible] မဟုတ်ပါဘူး .... "

"[illegible] သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာထူးထူးခြားခြားများ [illegible] .... "

[illegible] စဉ်းစားနေသည်။ အဖြစ်အပျက်များသည် [illegible] မှန်[illegible]ကြောင်း၊ ဒေါ်ကြီးဟာန် သိသည်။

[illegible]ပြောလျှင် သံမဏိကျား ဒေါသထွက်လျှင် ဟာန် [illegible] မဟုတ်။ သူ့အသက်ပါ ဆုံးရှုံးသွားနိုင်ကြောင်း [illegible]

"သူ ကျွန်မဆီမှာ အောက်ခြေသိမ်း အလုပ်မှန်သမျှ အ[illegible] လုပ်ရတယ် .... စားပွဲထိုးသူ မရှိရင်လည်း သူ ဝင်ကူရတာပဲ .... [illegible] အချိန်မှာ လူနှစ်ယောက်က ပိုက်ဆံမပေးဘဲ ထွက်သွားမလို့ လုပ်[illegible] အားကျို ဝင်တားပါတယ် .... "

ဒေါ်ကြီးဟာန်သည် စကားကိုဆင်ခြင်၍ ပြောရ၏။ လူ[illegible] နှစ်ယောက်မှာ လူမိုက်လူရမ်းကားသာ ဖြစ်သည်။ သို့သော် လူမို[illegible] လူရမ်းကားများဟု မပြောဝံ့ချေ။ လောက်ပန်၊ သံမဏိကျား၊ ကျ[illegible] ချင်၊ အားရှဲ၊ တာကန်း၊ ချဲ့ဖူးစသော လူများအားလုံး လူဆိုးကြီး[illegible] လူမိုက်ကြီးများ၊ လူရမ်းကားကြီးများပင် မဟုတ်ပါလော။ လာရော[illegible] ရမ်းကားသူနှစ်ယောက်မှာ ထိုလူမိုက်ကြီးများ၏ အခြေအရံ တပ[illegible] တပန်း လူမိုက်ကလေးများ မဟုတ်ပါလော။

"တားတော့ ဘာဖြစ်သလဲ .... "

"အဲဒီလူနှစ်ယောက်က ဓားနဲ့ ထိုးပါတယ် .... သူ ဓ[illegible] အထိုးခံရပါတယ် .... "

"ဘာ သူက ဘာမှ ပြန်မလုပ်ဘူးလား .... "

"မလုပ်ပါဘူး .... "

"အရူးက .... ဘယ်သူက ရပ်ပြီး ဓားနဲ့ အထိုးခံမှာလဲ ...."

"အားကျိုကတော့ ရပ်ပြီး အထိုးခံတယ်ရှင့် .... "

သံမဏိကျား၏ မျက်လုံးထောင့်မှ အကြောများ ခုန်ဆွခုန်[illegible] ဖြင့် ပြန်လှုပ်လာပြန်၏။ သည်တစ်ကြိမ် အကြောများ ခုန်ခြင်း လှုပ်[illegible] မှာ ဒေါသဖြစ်၍ မဟုတ်ပါ။ အလွန်တရာ စိတ်လှုပ်ရှားလာသော[illegible]

[illegible] ဖြစ်ပါလျှင်။

[illegible] အလွန်တရာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးခဲ့သူ ဖြစ်ပါ[illegible] ကျိုင်း၊ ကေပေလေလွင့်ခဲ့ကြရာ သံမဏိ[illegible] ကေပေလေလွင့်သူ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။ ပထမဆုံးအကြိမ်[illegible] သူ မျက်စိထောင့်မှ အကြောများ ခုန်ဆွခုန်ဆွ[illegible]

[illegible] အားကျိုအကြောင်း သူ စုံစမ်းကြည့်ရာ အားကျို၏ ဇီဇ[illegible] ဖြစ်နေ၏။ မည်သို့သော လူစားမျိုး ဖြစ်သည်[illegible] မရပေ။

[illegible] ဘယ်လိုလူမျိုးနည်း။

[illegible] လက်သီးကို လက်ချောင်းကလေး သုံး[illegible] လုပ်ခဲ့သူသည် လူမိုက်ကလေး နှစ်ယောက်[illegible] ပေးမျှ ခံခဲ့သည်။ အဘယ်ကြောင့် မတုံ့[illegible]

[illegible] တာကန်းလို လူမျိုးကျတော့ သတ်ပစ်ပြန်[illegible] ဆင်ခြင် မရပါ။ အားကျို ဘယ်လို လူမျိုး[illegible] မပေါက်ပါ။

[illegible] သူ့အမှားအယွင်းမရှိဘဲ ဖြေနေနိုင်ကြောင်း[illegible] အသွက်လျှာသွက် ဖြစ်လာသည်။

"[illegible] ဒီကောင် ဒီလောက် ခံနိုင်ရည်ရှိမယ် မထင်[illegible] .... "

"ဓားထိုးခံတာကို ပြောတာလား .... "

"ဟုတ်တယ် .... ဟိုကောင်တွေက သူ့ကို ဓားနဲ့ တစ်[illegible]
တည်း ထိုးတာမှ မဟုတ်တာ .... "

"ထားပါတော့ .... နင်ဟာ လူပေါင်းများစွာနဲ့ ဆက်ဆံ[illegible]
တဲ့လူပဲ .... သူ ဘယ်လို လူစားမျိုးဆိုတာတော့ ခန့်မှန်းမိမှာပေ[illegible]

ဒေါ်ကြီးဟန် တွေဝေသွား၏။

"သူ့ကို ရုတ်တရက် ကြည့်လိုက်ရင်တော့ ခပ်ထူထူ နလ[illegible]
တုံးပဲ .... ဘာမှ အသုံးမကျဘူးလို့ ထင်ရတယ် .... သူများခိုင်း[illegible]
လှောင်ပြောင်သမျှ အကုန် သည်းခံတယ် .... သည်းခံနိုင်စွမ်း[illegible]
ကကယ်ရှိတယ် .... သူဟာ အောက်တန်းအကျဆုံး အနိမ့်ကျဆုံး[illegible]
တွေထဲက လူတစ်ယောက်ပါ .... "

"သူက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုနေတာလဲ .... "

"မသိဘူးလေ .... ဆံမဏီဦးခေါင်း တာကနီးကို အာ[illegible]
သတ်ပစ်လိုက်တယ်လို့ သတင်း ကြားတယ် .... "

"ထားလိုက်စမ်းပါ .... သူ ဘာကြောင့် ဓားထိုးခံသ[illegible]
တာ နင် ဘယ်လောက်အထိ စဉ်းစားနိုင်သလဲ .... နင် စဉ်း[illegible]
သလောက် ငါ့ကို ပြန်ပြောစမ်း .... "

ဒေါ်ကြီးဟန် တွေဝေသွားပြန်၏။ အတန်ကြာမှ ....

"သူ သိုင်းပညာတတ်တာ မသိစေချင်လို့လည်း ဖြစ်ချင်[illegible]
မယ် .... သူ့အတိတ် နောက်ကြောင်းတွေကို မသိစေချင်လို့ ဖြ[illegible]
ဖြစ်မယ် .... သူဟာ ကိုယ့်ပယောဂ မပါဘဲနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သေ[illegible]

[illegible] ပြန်မလဲ .... "

[illegible] ဦးခေါင်းယမ်းလိုက်၏။

"[illegible] မပြန်နိုင်ပါဘူး .... "

[illegible] စိတ်ပျက်နေလေပြီ။

"[illegible] မပြောတတ်တော့ဘူး .... "

"[illegible] ဓားထိုးခံတဲ့ကိစ္စဟာ သူ့အတွက် ဘာမှ
[illegible] .... ပေးချင်ရင် ရေထဲစုန်မျောသေလို့လည်း ရတာပဲ"

"[illegible] ပါနေမှာပေါ့ .... သူက သူများပယောဂနဲ့ သေ
[illegible] .... "

"[illegible] နင့်အကျိုးစီးပွားအတွက် သူက ဝန်ခံတာပဲ"

"[illegible] ထိပ်မကျိုးစူးတင် မနေပါဘူး .... "

"[illegible] လောင်မြောင်တို့ မောင်နှမအတွက် လောက်
[illegible] .... "

"[illegible] တက်နို့တဲ့ကိစ္စပဲ .... သူ ကိုယ်ကျိုးနည်း
[illegible] .... "

"[illegible] နင် ဘယ်လို ခန့်မှန်းသလဲ .... "

"[illegible] သူဟာ ဆွေကြီး မျိုးကြီးထဲ
[illegible] .... ဆိုလို့ သူများ မရိပ်မိအောင် သူ့ကိုယ်သူ အနိမ့်
[illegible] အောက်တန်း အကျဆုံးဖြစ်အောင် ဟန်ဆောင်ခဲ့တာလို့
[illegible] .... "

[illegible] ခေါင်းယမ်းပြီး ....

"သူဟာ သူ့ကိုယ်သူ ဒဏ်ခတ်နေတာလို့များ မထင်
လား ...."

ဒေါ်ကြီးဟန်သည် သံမဏိကျားကို အလန့်တကြား
လိုက်၏။ သူသည် သံမဏိကျားကို ယခုမှ သိကျွမ်းခဲ့သည် မဟု
ယခင် လေးနှစ်ခန့်ကပင် သိကျွမ်းခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။
က သူသည် သံမဏိကျားကို ဘာမျှ လေးလေးနက်နက် မ
လူကြမ်းလူရမ်းကြီးတစ်ယောက်ဟုသာ သိထားခဲ့သည်။ ဦးနေ
သော အတ္တကြီးသော သိုင်းသမားဟုသာ သိထားသည်။

ယခု သံမဏိကျား စေ့စေ့စပ်စပ် မေးနေပုံမှာ လွန်
ကျလှ၏။ သံမဏိကျားသည် ပေါ့ပေါ့ဆဆလူ မဟုတ်ကြောင်း
တရာ ကြောက်စရာ ကောင်းသည့်လူဖြစ်ကြောင်း ဒေါ်ကြီးဟ
ရပါပြီ။

သံမဏိကျား၏ ဖုံးကွယ်ထားသော အခြား မျက်နှာတ
ကို ဒေါ်ကြီးဟန် တွေ့မြင်ခဲ့ပြီဟု ဆိုနိုင်ပါလေ၏။

အများအမြင်တွင် သံမဏိကျားသည် ရက်ရက်စက်စက်
ကြမ်းတမ်းတမ်း လုပ်ကိုင်တတ်၏။ မိန်းမအများအပြားကို
အရှိန်အဝါဖြင့် ရေလဲယူကာ လောကစည်းစိမ်ခံစားတတ်၏။
ပါးပါး ပေါးလားဝါးလားနေသည့်အခါ နေတတ်၏။

တကယ်တော့ ထိုအပြုအမူများမှာ သံမဏိကျားက
ပင်ကိုစရိုက်အမှန်များကို တမင်ဖုံးကွယ်ရန် ဟန်ဆောင်သည့် အ
များသာတည်။

[illegible] ကြောင့် လှစ် နက်ရှိုင်းသော အတွေးအခေါ်
[illegible] ကို မည်သူမျှ မသိဘဲ ရှိခဲ့ကြသည်။
[illegible] ထက်မြက်သောလူပင် သံမဏိကျားအစစ်
[illegible] သံမဏိကျားအတုကိုသာ သိရှိခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့
[illegible] ကြောက်ပြီး မည်သူမျှ မလေးစားခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပေ
[illegible]

[illegible] ဒေါ်ကြီးဟန်သည် လောက်ပန်ကဲ့သို့ သံမဏိကျား
[illegible] ဖြင့် အားကျိုကိုယ်စား ရင်ပူမိသည်။ အားကျို
[illegible] ပြိုင်ဘက်ကင်းသူ ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်မည်။ သို့ရာတွင်
[illegible] ယှဉ်ရာ ပြိုင်ဘက်တစ်ယောက် ပေါ်လာခဲ့
[illegible]

[illegible] အားကျို အောင်နိုင်လိမ့်မည်ဟု တစ်ထစ်ချ
[illegible] အားကျို၏ နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်ပွဲလည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။
[illegible] ကို ချောက်ချားအောင်လုပ်ခဲ့သည့် အားကျို၏
[illegible] သည် သံမဏိကျား၏ ခြေဖဝါးအောက်၌
[illegible] ရနိုင်သည်။

[illegible] လှုပ်လင့်နေသည်မှာ ဤသို့သော နိဂုံးမျိုးလော။
[illegible] သည် အားကျိုအပေါ် အနည်းနှင့် အများ
[illegible] အမှန်ပင်။ သံမဏိကျား၏ အန္တရာယ်ကြီး
[illegible] သူမသည် အားကျိုအတွက် ပင့်သက်

ဒေါ်ကြီးဟာန် ခေါင်းမော့လိုက်သောအခါ သံမဏိကျား
အား ဖောက်ထွင်းမတတ် စိုက်ကြည့်နေကြောင်း တွေ့လိုက်ရ
လွန်စွာတုန်လှုပ်ချောက်ချား သွားလေ၏။ တစ်ကိုယ်လုံး အေ
သွားသလို ခံစားလိုက်ရသည်။

သံမဏိကျားက ခပ်ပေါ့ပေါ့ရယ်လိုက်ပြီး ....

"နင် သူ့အတွက် စိတ်ပူသလား .... အခုအချိန်မှာတော့
မလိုသေးပါဘူး .... "

ဒေါ်ကြီးဟာန် ဘာမျှ ပြောမထွက်တော့ပေ။ သံမဏိ
သည် သူတစ်ပါး၏ အတွင်းစိတ်ကို ဖောက်ထွင်း သိမြင်သလို

သံမဏိကျားက ဆက်လက်၍ ပြောသည်။

"သူဟာ လက်လှုပ်လိုက်တာနဲ့ သံမဏိဦးခေါင်းတာက
သေစေပြီး .... သံလက်သီးအားရှံကို သေစေခဲ့တယ် .... သူ့ရဲ့
ပညာဟာ ဘယ်လိုဟာမျိုးလဲဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိကြဘူး ....
လင်လား .... ယူတာန်းလား .... ဝါမေလား .... ခုံးတုံလား ....
တော့ ဘယ်သူမှ မသိကြဘူး .... ဒါပေမယ့် သူ့သိုင်းစွမ်းအားကျ
ကြောက်စရာ ဖြစ်နေတယ် .... ဒီအဆင့်မျိုး ဒီအင်အားမျိုး သုံး
လူဆိုလို့ သိုင်းလောကထဲမှာ ငါးယောက်တောင် မပိုဘူး .... "

"အဲဒီဂလောက်တောင်ပဲလား .... "

"စိတ်ထင် ပြောရတာလေ .... ခန့်မှန်းခြေပေါ့ ....
မှ ရေရေရာရာ မသိရတော့ .... မှန်းခြေနဲ့ပဲ စဉ်းစားနေရတာ
သူ့အသက်အရွယ် အပိုင်းအခြားကလည်း မငယ်တော့ပါဘူး ....

[illegible] ခန့်မှန်းလို့ ရပါတယ် ....
[illegible] တစ်ယောက်တည်း၊ ဆိုတာတွက်လို့ ရလာ
[illegible] .... "

"[illegible] ဘယ်သူလဲရှင် .... "

"[illegible] ပါပြီ .... ဒါပေမယ့် ငါ့စိတ်ထဲမှာတော့
[illegible] .... သေတယ်ဆိုတာကို ငါ့စိတ်ထဲက လုံးဝ
[illegible] .... "

"[illegible] နေတာက အားကျိုဟာ အဲဒီ သိုင်းသမားပဲ
[illegible] .... "

[illegible] ပြတင်းပေါက်မှ အပြင်သို့ကြည့်လိုက်ပြီး
"[illegible] လူ သေရင်တော့ အတော်စဉ်းစားရ
[illegible] လူ မသေရင်တော့ ဒီတိုက်ပွဲမှာ သေ
[illegible] .... "

[illegible] ကျိတ်၍ သက်ပြင်းချလိုက်၏။
[illegible] အစိုင်အခဲကြီးသည် ဟင်းလင်းပွင့်

[illegible] တည်တည်ကြီးရှိနေသည်။ မည်
[illegible] ထိန်းသိမ်းထားလိုက်သည်။
[illegible] ဆက်ဆံခဲ့ရသူ ဖြစ်၏။ သူ့
[illegible] လုပ်ငန်း ဖြစ်နေ၏။ ထို့ကြောင့် လူ
[illegible] ခန့်မှန်းနိုင်သည်။ သံမဏိကျားကိုအကြောက်

လွန်သဖြင့် ပထမပိုင်းတွင် အတော်ကလေး ဟန်မဆောင်နိုင် ဖြစ်ခဲ့သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် တဖြည်းဖြည်း ပုံမှန်အခြေမှန် ဖြစ်လာပြီး အတွင်းစိတ်ကို သံမဏိကျား မသိအောင် ဟန်ဆောင်နိုင်လာသည်။

ယခုအခြေ၌ အားကျိုနှင့် သူမသည် သာမန်ထက်ပိုသော အထူးဆက်ဆံရေး မရှိပါ။ သူမ၏ဆိုင်၌ လုပ်ကိုင်ခဲ့ဖူးသော လူသည် သူမ အမြဲကြောက်နေရသည့် အဖွဲ့အစည်းအား တုန်လှုပ်ချောက်ချား သွားအောင် ဟိုတစ်ဖွဲ့ သည်တစ်ဖွဲ့ ဖွဲ့နေကြောင်း သိရသောအခါ ရွှ စွာ အားရကျေနပ်မိပြီး အလိုလို အားကျို၏ ဘက်တော်သား ဖြစ်သွား ခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

"ငါဟာ အမြဲတမ်းလိုလို အောင်မြင်ခဲ့သူ ဖြစ်တယ် .... ဒေ က သဘာဝအရ အမြဲတမ်း အောင်မြင်ဖို့ဆိုတာ မလွယ်ကူလှဘူး"

သံမဏိကျား၏ အသံက လေးနက်နေသည်။

ဒေါ်ကြီးဟန်သည် သူ သရုပ်ဆောင်ရမည့် အခန်းကဏ္ဍကို ချ ချင်း သိလိုက်ပြီး မျက်နှာပေါ်၌ စိတ်မကောင်းဟန် စိတ်ထိခိုက်ဟန် ပေါ်လာတော့၏။

သူသည် သံမဏိကျား၏ ကြီးမားသော လက်ကြီးကို သူ့ ကြီးမားသော လက်ကြီးဖြင့် အသာအယာ ဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။

"အားကျိုဟာ အညာတရပါ .... ရှင် .... ရှင်ကတော့ အေ မြင်နေခဲ့တဲ့လူပါ .... ဘာဖြစ်လို့ သူတစ်ပါးအတွက် ရှင်က ကြားဝ အသက်စွန့်ပေးရမှာလဲဟင် .... "

"ငါက ကောန်မုချ သူနဲ့ သွားတိုက်မယ်လို့ နင့်ကို ငါ မပြော သေးပါလား .... "

"ဟင်း .... တော်ပါသေးရဲ့ .... ဘာပဲပြောပြော ရှင်ဟာ ကျွန်မတို့အပေါ် ကောင်းခဲ့တော့ ရှင်အောင်မြင်တာပဲ ဖြစ်ချင်ပါတယ်"

"အေး .... ငါကတော့ မသွားပါဘူး .... ငါ့ကိုယ်စား တခြား တစ်ယောက်ကတော့ ငါနဲ့ မတွေ့ခင် သူနဲ့ တွေ့ပေးရမယ် .... "

"ဟင် .... ဘယ်သူက တွေ့ရမှာလဲဟင် .... "

"နင်ပဲ .... "

ဒေါ်ကြီးဟန် မျက်လုံးပြူးသွားလေ၏။

"ကျွန်မက ရှင့်ကိုယ်စား အားကျိုကို သွားတွေ့ရမယ် ဟုတ် လား .... "

"ဟုတ်တယ် .... လူ ငါနဲ့ မတွေ့ခင် နင်က သူနဲ့ အရင်တွေ့ ရမယ် .... "

ဒေါ်ကြီးဟန် မပြုံးနိုင်တော့ပါ။ ဤပွဲတွင် သူ ဇာတ်ဆောင် အဖြစ် မပါချင်ပါ။ ဇာတ်ပို့ ဇာတ်ရန် မည်သည့်နေရာတွင်မျှ မပါလိုပါ။ ကြည့် ပရိသတ်အဖြစ်သာ နေလိုသည်။ သို့သော် ယခုတော့ သည် ဇာတ်ထဲ သူ ဝင်ပါရတော့မည်။

"ကျွန်မက တစ်နေ့လုံး ဒီဆိုင်က ခွာနိုင်တဲ့လူ မဟုတ်ပါဘူး၊ အားကျိုကို ဘယ်မှာရှိမှန်း ကျွန်မ ဘယ်လိုသိမလဲ .... ကျွန်မ ဘယ်ကို လိုက်ရှာရမှာလဲ .... "

"ရှာဖို့ မလိုဘူး .... သူ ဒီဆိုင်ကို လာမှာပဲ .... "

"ဟင် .... "

"ဒီဆိုင်မှာ သူ့ဒွေးကြီးနဲ့ အားကျိုးနဲ့ တွေ့ဖို့ ချိန်းထားပြီးပြီ ဒီတော့ ဒီနေရာမှာ ဘေးရန်ရှိမရှိ သူ ပထမလာပြီး အကဲခတ်လိမ့်မယ် ထောင်ချောက်ဆင်မဆင် ဆိုတာကို သူ လာစုံစမ်းဦးမှာပေါ့ .... အကယ်၍ ငါသာ သူ့နေရာရောက်ရင် ဒီလို လုပ်ရမှာပဲ .... "

ဒေါ်ကြီးဟန်က သက်ပြင်းချလိုက်၏။

"ဒါပေမယ့် သူက ရှင် မဟုတ်ဘူး .... ရှင့်ဂုဏ် ဉာဏ်စွမ်းဉာဏ် စရှိမယ့်ပုံလည်း မပေါ်ဘူး .... ဒါကြောင့်မို့ ရှင်လုပ်သလို သူ လုပ်လိမ့် မယ်လို့ တစ်ထစ်ချ မှတ်လို့လည်း မရပါဘူး .... "

သံမဏိကျားက အေးစက်စွာ ရယ်လိုက်၏။

ဒေါ်ကြီးဟန်က အစိပ္ပာယ် ပေါက်သွားသည်။

"ရှာပါရှင် .... ကျွန်မရဲ့ ဂေဟာဟာ ရှင်တို့ရဲ့ စောင့်ရှောက် မှုနဲ့ အေးချမ်းစွာ စီးပွားရှာနေရတဲ့ ဂေဟာပါ .... သူ လုံးဝ မရောက် သေးပါဘူး .... ရှင် ကြိုက်သလို ရှာနိုင်ပါတယ် .... "

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... သူသာ တကယ်ရောက်နေ ငါ မသိဘဲ ရှိပါ့မလား .... "

သံမဏိကျားသည် ဒေါ်ကြီးဟန်ကို အေးစက်စွာ ကြည့် နောက် ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားလေတော့၏။

အခန်း (၇)

ဘဝဟောင်းက သိုင်းရာဇာ

ဟန်ဂေဟာ၏ မီးဖိုချောင် နောက်ဘက်တွင် တဲငယ်လေး တစ်လုံး ရှိ၏။ ထိုတဲငယ်မှာ မီးဖိုချောင် အလုပ်သမား ကိုရွှေအနှင့် နေရန် ဒေါ်ကြီးဟန်က ပေးထားသည့် တဲငယ် ဖြစ်ပါသည်။

တဲငယ်သည် စုတ်သော်လည်း ကိုရွှေအတွက် အဖို့ကား နတ်နန်း ကြီးလို ဖြစ်နေသည်။ ဤမြို့တွင် အိမ်နှင့် ရာနှင့် မနေနိုင်ဘဲ လမ်း ဘေး၊ လမ်းဘေးစား၊ လမ်းဘေး၌ သေသူ အမြောက်အမြား ရှိနေ တာ မဟုတ်ပါလား။

တဲထဲတွင် ကွပ်ပျစ်တစ်လုံး၊ ခနော်နီခနော်နဲ့ စားပွဲတစ်လုံး၊ နှစ်လုံးတို့ ရှိနေ၏။

ကိုရွှေအတွက် ဇနီးမောင်နှံသည် ဟန်ဂေဟာ မီးဖိုချောင်တွင် ကြိုးစွာ လုပ်ကိုင်ပြီး အလုပ်သိမ်းသောအခါ ဤတဲအိမ်ကလေး

နှ့် ပြန်လည် အနားယူကြရ၏။ ထိုအခါ တဲဗိမာန်ကလေးမှာ သူတို့အတွက် လွန်စွာ စည်းစိမ်ရှိသော ဗိမာန်ကလေး ဖြစ်လာတော့သည်။

အားကျိသည် အချိန်ကိုက်ပင် တိုတဲအိမ်ကလေးဆီသို့ ရောက်ရှိလာ၏။ အားကျို ရောက်လာသဖြင့် ကိုရွှေအတို့လင်မယား မှာ ပျာပျာသလဲ လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။ အားကျိသည် သူတို့ တစ်သက်တာအတွင်း ပထမဦးဆုံး ရောက်ရှိလာသော ဧည့်သည်ဖြစ် သတည်း။

ထို့ပြင် အားကျိသည် သူတို့နှင့် လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက် ဖြစ်ခဲ့သော သည်။ ယခုအခါ သူတို့သည် အားကျို၏ သတင်းများကို ကြားသိပြီး ဖြစ်နေသည်။ အားကျိသည် သူရဲကောင်းကြီး ဖြစ်နေသည်။ မကြာ ခနော်နီခနော်နဲ့ စားပွဲခုံပေါ်သို့ အရက်ပုလင်းတစ်လုံး ရောက်ရှိလာ သည်။ ခွက်နှစ်ခွက် ရောက်ရှိလာသည်။

ရွှေအက စားပွဲပေါ်မှ အရက်ခွက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြ၏။

"ဒီအရက်ဟာ အကောင်းစား မဟုတ်ပေမယ့် အရက်တော့ အရက်ပါပဲ .... ရှင် အရက်ကြိုက်တတ်မှန်းသိလို့ ကျွန်မ ယောကျ်ား က ရှင့်ကို အရက်သောက် ခိုင်းနေတာပါ .... သောက်ပါရှင် ...."

အားကျို စကားမပြောနိုင်တော့ပါ။ သူ့လည်ပင်းတွင် တစ်စုံ တစ်ရာ တစ်ဆို့နေသလို ခံစားနေရသည်။

ကိုရွှေအတို့ လင်မယား အလွန်ဆင်းရဲနွမ်းပါးကြောင်းကို ဟန်ဂေဟာတွင် အလုပ်လုပ်ခဲ့စဉ်ကတည်းက သိရှိထား၏။ အရက် ကို အနိုင်နိုင် ရှာဖွေထားရမည်ကို သူ သိသည်။ သို့သော် ကိုရွှေအ

သည် သူတို့အတွက် တန်ဖိုးကြီးသော ရှားပါးသော အရက်ကို သို့ဝှက် ထားခြင်း မရှိဘဲ ထုတ်၍ ဧည့်ခံနေခဲ့လေပြီ။

သူသည် စေတနာ သဒ္ဓါတရားကြီးလှသော သူ့အပေါ် ခင်မင် လှသော လင်မယားကို လွန်စွာ အားနာမိသည်။ ယနေ့မှ အရက် သောက်၍ မဖြစ်နိုင်ပါ။ ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်သာ သိသော အားကျို သည် အရက်သောက်ရမည်ကိုလည်း ဝန်လေးနေမိသည်။ သူ အရက် သောက်လျှင် မနားတမ်း သောက်မိသည်။ မမူးမချင်း သောက်မိသည်။ ဤ ခါ လောက်ပန်၏ လက်ချက်ဖြင့် သူ သေရတော့မည်။

အားကျိတစ်ယောက် ချီတုံချတုံဖြစ်လျက် စဉ်းစားခန်းဝင်နေ သည်ကို ကိုရွှေအသည် မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်နေလေသည်။ သူ့ဇနီး က ဝင်၍ ရှင်းပြ၏။

"သောက်ပါရှင် .... ကျွန်မတို့ အရက်က ကောင်းတော့ မကောင်းပါဘူး .... ဒါပေမယ့် ခိုးထားတဲ့ အရက်တော့ မဟုတ်ပါဘူး"

သူမ၏ စကားသည် သူတစ်ပါးကို ထိနိုက်စေသည့် စကား မျိုး ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဤဆင်းရဲသူ ဆင်းရဲသားလင်မယားကို သူ အပြစ် မတင်မယူပါ။ သူ အရက်မသောက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။ သူ အဘယ် ကြောင့် အရက်မသောက်နိုင်ခြင်းကိုလည်း ရှင်းမပြနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။

အားကျိုမှာ ဆုံးဖြတ်ချက် ပြတ်သားသူ ဖြစ်သော်လည်း ယခု အချိန်တွင်မူ တကယ့်ကို ချီတုံချတုံ ဖြစ်နေရသည်။ အတန်ကြာ စဉ်း စားပြီးနောက် အားကျိုသည် အရက်များကို ခွက်ထဲလောင်းထည့်ပြီး တစ်ရှိန်ထိုး မော့ချလိုက်တော့သည်။ သူသည် ကိုရွှေအတို့ လင်မယား

၏ စေတနာကို မငြင်းဆန်နိုင်တော့ဘဲ သောက်ပြလိုက်ရခြင်း ဖြစ် သည်။ အားကျိုဆိုသည့် ကောင်ကလည်း စေတမှာနှင့် ကျေးလျှ အဆိပ်ဆေးပင်ဖြစ်ပါလေ သောက်ပြမည့် ကောင်မျိုး။

ကိုရွှေအသည် တံအီအီ တအာအာဖြင့် သဘောကျနေလေ ကိုရွှေအ၏ ဧနီးကလည်း ပြုံးနေ၏။ သူတို့၏ မိတ်ဆွေသည် သူ ရှားရှားပါးပါး ဧည့်ခံသော အရက်ကို သောက်သုံးနေပြီ မဟုတ်ပါလော

ကိုရွှေအသည် ကျန်တစ်ခွက်ထဲသို့ အရက်များ လောင်းထ ပြီး သူကိုယ်တိုင်လည်း သောက်သည်။

"အ .... အာ .... အာ .... "

ကိုရွှေအ လက်ဟန်ခြေဟန်နှင့် စကားပြော၏။ တစ်သ လုံး ပေါင်းလာသဖြင့် ကိုရွှေအ၏ အထာကိုသိနေသော သူ့ဇနီး အဓိပ္ပာယ် ဖော်ပေးသည်။

"ဒီအရက်ဟာ အရက်ညံ့ပါပဲ .... သူ့စေတနာကတော့ အရက်လို မညံ့ပါဘူးတဲ့ .... သူတိုက်တဲ့ အရက်ကို သောက်တာဟ သူ့မိတ်ဆွေ သူငယ်ချင်းလို သူ့ကို သတ်မှတ်တာမို့ သူ သိပ်ပျော်ပါတယ် လို့ ရှင့်ကိုပြောနေတာပါ .... "

ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသော အားကျိုမှာ မျက်ရည်မျ လည်လာတော့၏။ မျက်ရည် မကျအောင် အတော်ထိန်းထားရသည် သူ့ကဲ့သို့ စိတ်ဓာတ်နိုင်မာသူ တစ်ဦးက မကြာခဏ မျက်ရည်ကျရမ ဖြစ်ရခြင်းအတွက် သူကိုယ်သူပင် သူ နားမလည်နိုင်တော့ပေ။

ကိုရွှေအသည် သူ့အတွက် အကောင်းဆုံး မိတ်ဆွေဆိုသည်မှ

[illegible] အရက်ဟုသာ ထင်နေခဲ့သည်။ ယခု တကယ့်မိတ်ဆွေတစ် [illegible] ဖြစ်၍ ငါလိုလူ ဓမ္မာမှာ ရှိသေးဦးမလားဟူသော အသိဖြင့် [illegible] ပီတိဖြစ် ကြည့်နူးနေသည်။

သူက အရက်ပုလင်းကို ထပ်မံ၍ လက်ညှိုးထိုးပြနေသည်။ [illegible] ပါဦးဟု မေတ္တာရပ်ခံနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစဉ် ဒေါ်ကြီးဟန်သည် ဖြန်းခနဲ တဲအတွင်းသို့ ရောက်ရှိ [illegible] ၏။ အားကျို၏ လက်ထဲ၌ အရက်ခွက်ကိုင်ထားသည်ကို မြင် [illegible] ဒေါ်ကြီးဟန် အလန့်တကြား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

"ဟင် .... အား .... အားကျို .... နင် .... နင် အရက်တွေ [illegible] နေပြန်ပြီ .... ဟုတ်လား .... "

"နည်းနည်းပါးပါးပါ .... "

"ဒီနေ့ အရက်မသောက်သင့်မှန်း နင် သိမှာပါ .... မိုက်လှ [illegible] အားကျိုရယ် .... "

"မသောက်သင့်မှန်းတော့ သိပါတယ် .... ဒါပေမယ့် ကိုရွှေ [illegible] ကျုပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေ ဖြစ်နေပါတယ် .... "

ဒေါ်ကြီးဟန် သူ့ရင်ဘတ်ကို ဖိ၍ ပြော၏။

"အောင်မယ်လေး .... မိတ်ဆွေ .... ဟုတ်လား .... မိတ်ဆွေ၊ [illegible] တစ်ပိဿာ ဘယ်လောက်ဈေးများ ရှိနေလို့လဲ .... [illegible] နင့်မိတ်ဆွေက အရေးကြီးနေသလား အားကျိုရယ်"

အားကျို ပြန်မဖြေပါ။ သူသည် စဉ်းစားပြီးမှ ကျန်အရက်ကို [illegible] ဖြစ်ပါသည်။ မိတ်ဆွေဆိုသည်မှာ အသက်ထက် တန်ဖိုး

ရှိကြောင်း အရေးကြီးကြောင်းကို အရက်သောက်ပြခြင်းဖြင့် သူဖော်ပြီးခဲ့ပါပြီ။

တကယ်တော့ ဘဝဆိုသည်မှာ တစ်ခဏကလေးသာ ဖြစ်သည်။ ဘဝထဲ၌ မိတ်ဆွေဆိုသော အစိတ်အပိုင်းမပါလျှင် ထိုဘဝသည် ဆားမပါသောဟင်းနှယ် ပေါ့ပျက်ပျက်ကြီး ဖြစ်နေလိမ့်မည်ဟု အားကျီ ယူဆပါသည်။

ဒေါ်ကြီးဟန်သည် ကိုယ်တိုင် အရက်သောက်တတ်သူဖြစ်၍ အရက်သမားအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိသည်။ အကယ်၍ အားကျီသည် လောက်ပန်း၊ သံမဏိကျွဲးတို့နှင့် မတွေ့ရသေးမီ အရက်ကို စိတ်ကြိုက်သောက်ခွင့် ရသွားလျှင် အားကျီဘဝမှာ တွေးဝံ့စရာ မရှိတော့ပါချေ။ ကြွက်ကလေး ငှက်ကလေးကို လည်လိမ်ချိုးရသည်ကပင် ခက်နေဦးမည်။

ဒေါ်ကြီးဟန်သည် ဘာမျှမပြောတော့ဘဲ စားပွဲပေါ်မှ အရက်ပုလင်းကို ဆွဲယူကာ တစ်ဟုန်ထိုး မော့ချလိုက်လေတော့၏။ ပေါင်ကောင်ထွားထွား မိန်းမကြီးက .... အရက်ပုလင်းကို ကလောက်ကလောက်နှင့် မော့ချနေပုံမှာ ပုံပြင်ထဲမှ ဘီလူးကြီး အရက်သောက်နေပုံနှင့် တူလှ၏။ ထို့နောက် ပုလင်းခွံကို အခန်းထောင့်သို့ လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။

"ဒီမှာအားကျီ .... စောစောက နင့်ကို ဘယ်သူ လာရှာတယ်ဆိုတာ သိရဲ့လားဟင် .... "

"ဘယ်သူလာရှာရမလဲ .... သံမဏိကျွဲးပဲ ဖြစ်မှာပေါ့"

"သူ ဘယ်လိုလူစားဆိုတာ နင် သိရဲ့လား .... "

ဒေါ်ကြီးဟန်သည် အားကျီ၏ စကားပြန်ကိုပင် မစောင့်ဘဲ ဆက်လက်ပြောပေတော့၏။

"သူဟာ နင့်ထက် ကြောက်စရာ ကောင်းတယ်ဟဲ့ .... သိရဲ့လား .... "

အားကျီ ငြိမ်နေသည်။ ဒေါ်ကြီးဟန်သည် သူ့အတွက် ကရုဏာဒေါသောနှင့် ပြောနေမှန်း သူ ရိပ်မိသည်။

"နင် ဒီကိုရောက်နေပြီလို့ သူ တင်ထားတာ မှန်နေပြီပေါ့။ ဘယ်သူလဲဆိုတာတောင် သူ ရိပ်မိထားပုံရတယ် .... သိရဲ့လား"

"ကျွပ် ဘယ်သူတဲ့လဲ .... "

"ဒါတော့ မကြားဘူး .... မသေချာသေးလို့ သူက မပြောဘူးတဲ့ .... "

"သူက ဘာပြောသေးလဲ .... "

"နင်ဟာ သေပြီးသားလူလို့ ယူဆနေပုံရတယ် .... "

"ကျွပ် အခု အသက်ရှင်နေတယ် မဟုတ်လား .... "

"နင့်ကို သူက နောက်တစ်ကြိမ် သေစေနိုင်တယ်ဆိုတာ ကျွပ် မမေ့ပါနဲ့ .... "

"ပထမတစ်ကြိမ် သေပြီလို့ သူက ယူဆတယ် .... နောက်တစ်ကြိမ် သေတော့လည်း ဘာထူးခြားတော့မှာလဲ .... "

ဒေါ်ကြီးဟန်က သူ့ သေမည်စိုးသဖြင့် ကရုဏာဒေါသောဖြင့် အနှုတ်ကို ကြည့်ရှောင်ရန် ပြောနေသည်။ အားကျီသေတော့ ဘာ

ဖြစ်သလဲဟု ပြန်ပြောနေလေရာ ဒေါ်ကြီးဟာန် စိတ်ပျက်သွား[illegible] သည်။

ဒေါ်ကြီးဟာန်သည် သူသိသမျှတို့ကို ပြောဖြစ်အောင်[illegible] ပြောခဲ့ပါသေးသည်။

"အားကျို .... သူက ပြောခဲ့တယ် .... နင်ဟာ သူထင်[illegible] တဲ့လူဖြစ်ရင် သူ နင့်ကို မယှဉ်နိုင်ဘူး .... သူ ရှုံးမှာပါပဲတဲ့ .... အဲ[illegible] ပြောလို့ ငါက အတော်ဝမ်းသာသွားတယ် .... ဒါပေမယ့် အခု[illegible] ငါက ဝမ်းမသာနိုင်တော့ဘူး .... နင်က ဒီလာပြီး ကိုယ့်သေ[illegible] ကိုယ်တူးနေတာကိုး .... "

ဒေါ်ကြီးဟာန်သည် စားပွဲပေါ်မှ အရက်ခွက်နှစ်ခွက်ကို [illegible] ဖြင့် ယမ်းထုတ်ပစ်လိုက်ရာ လွင့်စဉ်ထွက်သွားသည်။ ကိုရွှေအတို့ [illegible] မယားမှာ အလုပ်ရှင် ဒေါ်ကြီးဟာန် ဒေါသမုန်တိုင်း ထန်နေပြီဖြ[illegible] အခန်းထောင့်တွင် ကုပ်နေကြရတော့သည်။

"ဒီအရက်ကို မင်းသောက်ရင် သံမဏိကျားဟာ မင်းလ[illegible] ကုပ်ကို ဟောဒီလို ချိုးပစ်လိုက်လိမ့်မယ် .... နားလည်ရဲ့လား ....

အားကျိုက အေးစက်စက်ဖြင့် ....

"ကဲ .... ခင်ဗျား ပြောချင်ရာ ပြောပြီးပြီ မဟုတ်လား[illegible] ကျုပ်က ကျေးဇူးတင်ပါတယ် .... ခင်ဗျား သွားလိုရာ သွားပါတော့[illegible]

ဒေါ်ကြီးဟာန်တစ်ယောက် ဆွေ့ဆွေ့ခုန်ဒေါသထွက်သွား[illegible]

"မင်း ဘာပြောတယ်ကွ .... "

"ခင်ဗျား ထွက်သွားပါလို့ ပြောနေတာ .... "

"[illegible] ရှိသေးသလား .... ဒီအိမ်ပိုင်ရှင်ဟာ [illegible] .... ငါ့အိမ်ကွ .... ငါပေးထားတာ"

[illegible] ထိုင်နေရာမှ ထပြီး ဒေါ်ကြီးဟာန်ကို စူးစူးရဲရဲ [illegible] အေးစက်မာကျောစွာ ပြောလိုက်သည်။

"[illegible] နောက်ဆုံး ပြောမယ် .... ထွက်သွားလိုက် [illegible]

ဒေါ်ကြီးဟာန် [illegible] အားကျိုသည် ပြောသလို လုပ် [illegible] မျက်လုံးများဖြင့် မော်ပြလျက် ရှိသည်။

[illegible] အားကျို မဟုတ်။ တခြား လူတစ် [illegible] ဖြစ်နေပြီကို ဒေါ်ကြီးဟာန် ကောင်းစွာ သိလိုက်လေပြီ။

[illegible] ရက်စက် ကြမ်းကြုတ်ပြီး ကရုဏာတရား [illegible] ဖြစ်နေပြီကို ဒေါ်ကြီးဟာန် ခံစားသိရှိလိုက်ရသည်။ [illegible] အလွန်တရာ လေးနက်ပြီး အသံဩဇာ [illegible] ဒေါ်ကြီးဟာန် အနေဖြင့် မလိုက်နာဘဲ မနေရဲအောင် [illegible]

ဒေါ်ကြီးဟာန်သည် ကြောက်ရွံ့လျက်ရှိသဖြင့် တဖြည်းဖြည်း [illegible] ရောက်ရှိသွားလေ၏။ တံခါးဝ [illegible] ဒေါ်ကြီးဟာန်က သူမပြောချင်သည့် စကားကို တုန် [illegible] ပြောလေတော့သည်။

"[illegible] .... သံမဏိကျား ပြောသွားတာ .... [illegible] .... နင် .... နင်ဟာ .... ဟို .... ဟိုလူပဲ ဖြစ်

ရမယ် .... "

ထိုစဉ် သူမ၏ နောက်ကျောမှ ....

"မဟုတ်ဘူး .... နင်ပြောတဲ့ ဟိုလူ မဟုတ်ဘူး ....

ဒေါ်ကြီးဟာန်သည် သူ့နောက်သို့ သရဲတစ္ဆေ ရောက်[illegible]
သကဲ့သို့ အလန့်တကြား လှည့်ကြည့်ပြန်၏။

သံမဏိကျား .... ။

မှန်ပါသည်။ သံမဏိကျားပါ။ သူသည် ရေခဲတုံး မျက်[illegible]
ဖြင့် ဒေါ်ကြီးဟာန် နောက်သို့ ရောက်ရှိနေသည်။

သူ့မျက်နှာ၌ ရန်သူအား အပြတ်အသက် ချေမှုန်းတော[illegible]
အရိပ်အယောင်သည် ပြတ်သားစွာ ပေါ်လွင်နေသည်။

ဒေါ်ကြီးဟာန်၏ မျက်နှာမှာ သွေးဆုတ်သွားသဖြင့် ဖြ[illegible]
ရော်ကြီး ဖြစ်လာသည်။ သူမက တုန်ယင်သော လေသံဖြင့် ....

"ရှင် .... ရှင် ပြောတော့ ဟိုလူ ဖြစ်နိုင်တယ်ဆို ....

"ဟုတ်တယ် .... ငါပြောခဲ့တယ် .... အခုတော့ ဟိုလူ မ[illegible]
တော့ဘူး .... အခု အသုံးမကျတဲ့ အရက်သမား ဖြစ်နေပြီ"

ဒေါ်ကြီးဟာန်က ငြင်းဆန်လိုက်၏။

"သူ .... သူ .... အရက်သမား မဟုတ်ဘူး .... "

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... တစ်ခန်းလုံး အရက်နံ့ [illegible]
နေတာပဲ .... သူသောက်တာ မဟုတ်ဘူးလား .... "

"ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ် .... သူ သောက်နေတဲ့ [illegible]
ပုလင်းကိုတောင် ကျွန်မ ယူသောက်မိပါတယ် .... "

"[illegible] .... ဟား .... ဟား .... ဒါ အရက်သမားပဲပေါ့ ....
[illegible] .... နာရီပိုင်းကလေးမှာ သူဟာ မကြာခင် သေပွဲ
[illegible] .... ဒါကို သိရက်နဲ့ အရက်သောက်နေတာ
[illegible] ဖြစ်နေလို့ပေါ့ .... "

[illegible]က အားကို စိတ်ဓာတ်မကျရန် ရည်ရွယ်ပြီး
[illegible] ပြောသည်။

"[illegible]မှာ အရက်သမား သိုင်းသမားတွေ အများ
[illegible] .... တချို့ဆိုရင် အရက်သောက်ပြီးမှ သူတို့ရဲ့ ထက်
[illegible]နိုင်ခဲ့တယ် .... ကျွန်မ ကြားဖူးတယ် .... "

[illegible] အေးစက်စက် ရယ်သည်။

"[illegible] .... ကလေးတွေကို လိမ်ပြောတဲ့စကား

"[illegible] အရက်သောက်ပြီးမှ သွေးကြွတတ်တာပဲရှင့်၊
[illegible] အရက်သောက်ပြီးမှ စကားပြောရ ဆိုရတာ ပိုတက်တက်
[illegible] .... "

"[illegible] အရက်ကြိုက်လို့ သောက်တာကို စာဖွဲ့မနေစမ်း
[illegible] ရှိတဲ့လူဟာ အရက်သောက်ဖို့ မလိုဘူး ....
[illegible] သိုင်းပညာ ဘယ်လိုယှဉ်ပြိုင်ရမှာ

"[illegible] အရက်သောက်မှ အားအင်တိုး
[illegible] .... "

"သိုင်းပညာ ယှဉ်ပြိုင်တာဟာ အားချင်း ယှဉ်ပြိုင်တာ မ[illegible]
ဘူး .... "

တကယ်တော့ ဒေါ်ကြီးဟန်သည် ထိုအကြောင်းမျာ[illegible]
ဟုတ္တိပတ္တိ သိသူ မဟုတ်ပါ။ သံမဏိကျားရဲ၏ အာရုံ အားကျိုဆီ[illegible]
မရောက်အောင် တတ်နိုင်သမျှ တားဆီးပေးနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်[illegible]
သည် အားကျိုကို နိုင်စေချင်၏။ မသေစေချင်ပါ။ သို့သော် အ[illegible]
ကတော့ မတုန်မလှုပ် ကျောက်ရုပ်။

"အရက်ဟာ ဘာကောင်းကျိုးမှ မပေးဘူး .... အရက်[illegible]
တုံ့ပြန်မှုကို နှေးကွေးစေတယ် .... အဆုံးအဖြတ်ကို လွဲမှားစေ[illegible]
အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားတွေဟာ တစ်ကွက်အမှား မခံဘူး .... တစ်[illegible]
မှားတာနဲ့ အသက်ပါသွားတာပဲ .... အထူးသဖြင့် သိုင်းပညာ ယှ[illegible]
ကာနီးမှာ ဝိုင်ပြီး မသောက်သင့်ဘူး .... "

သံမဏိကျားသည် ဒေါ်ကြီးဟန်ကို ရှင်းပြနေသလို [illegible]
တကယ်တော့ သံမဏိကျား ပြောနေသူမှာ ဒေါ်ကြီးဟန် မဟု[illegible]
အားကျိုကိုသာ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့ မျက်လုံးများသည် အားကျို[illegible]
စိုက်လိုက်မတ်တတ် ကြည့်နေပါသည်။

အားကျို၏ မျက်နှာပေါ်တွင်ကား မည်သည့် အမူအရာ[illegible]
ပေ။

အားကျိုက ခပ်တိုးတိုး မေးလိုက်၏။

"မင်းဟာ အဆင့်မြင့် သိုင်းသမားလား .... "

သံမဏိကျားကလည်း အေးစက်စက်ဖြေသည်။

"မင်း ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာကို ငါ သိနေမှတော့ ငါ ဘယ်သူ
[illegible]ဆိုတာ မင်း သိနေလောက်ပြီလို့ ငါ ယူဆတယ် .... "

အားကျို ဖြည်းညင်းစွာ ခေါင်းခါလေ၏။

"ငါ သိတာကတော့ မင်းဟာ ငါစားတဲ့ ခေါက်ဆွဲဖိုးကို ပေး
[illegible] ကတိပြုခဲ့တဲ့လူပဲ .... ဒါပေမယ့် လက်တွေ့မှာ ငွေမပေး
[illegible]အတွက် ခေါက်ဆွဲဖိုးကို ငါ့ဘာသာပဲ ပေးခဲ့ရတယ် .... "

အားကျိုက စကားကို ခေတ္တဆိုင်းငံ့ပြီးမှ ....

"မင်း ရှင်းပေးခဲ့လည်း ငါက ထပ်ရှင်းမှာပါ .... ငါက အဆင့်
[illegible]သမား မဟုတ်ပေမယ့် အခြေအနေကိုတော့ သုံးသပ်တတ်
[illegible] .... "

သံမဏိကျားသည် အားကျိုကို စိုက်ကြည့်နေဆဲပင်။ ထိုစဉ်
[illegible]ယ်ပေါ်မှ အရိုးများသည် အံ့သြဖွယ်ရာ တဖျောက်ဖျောက်
[illegible]၏။ ဝါးများကို မီးလောင်သောအခါ တဖောင်းဖောင်းမြည်ပြီး
[illegible]သို့ပင်။

ထိုတဖျောက်ဖျောက် မြည်သံများက အဘယ်အသံများနည်း။
[illegible] အပြင်အား သိုင်းပညာတွင် တစ်ဖက်ကမ်းခပ် တတ်မြောက်
[illegible]သာ ဖြစ်ပေါ်တတ်သည့် အရိုးမြည်သံသာတည်း။ ထို
[illegible] "ပြိုးဖျစ်ဖျမ်း"ဟု ခေါ်ပေသည်။ သိုင်းလောကတွင် အပြင်
[illegible]ကို ထိုအဆင့်အထိ တတ်မြောက်သူ နှစ်ယောက်တည်း
[illegible] ပထမတစ်ခေါက်မှာ လျှောင်ပေနယ် တစ်ဝိုက်တွင်
[illegible] "ရွှေထင်ကျန်"အမည်ရှိသည့် သိုင်းသမားကြီးဖြစ်၏။

နောက်တစ်ယောက်မှာ ဟွာလန်ဆန်းနယ်မြေတွင် ကြီး ခဲ့သော တစ်ကိုယ်တော် သိုင်းရာဇာ ပိုင်ယွင်ချန်ဟုခေါ်သော သိ သမားကြီး ဖြစ်ပေသည်။

လွေထင်ကျန်သည် လွန်စွာလျှို့ဝှက်သူ ဖြစ်သဖြင့် သူ သိ လောကထဲ၌ ရှိမှန်း မရှိမှန်းပင် မသိနိုင်ကြတော့ပေ။ မည်သူမှုလ သူ့ခြေရာကို မခံနိုင်ကြပေ။ တချို့ကတော့ လွေထင်ကျန် သေပြ ပြောကြ၏။ လွေထင်ကျန်ကို သတ်သူမှာ နာမည်ကျော် ဓားသ တစ်ဦးဟု ပြောကြသည်။ အချို့ကတော့ ထိုဓားသမားသည် သိ လောကထဲမှ ပျောက်ကွယ်သွားသော ယန်ဆယ်စန်း ဖြစ်သည်ဟု ကြပြန်သည်။

သူတို့ မည်သူမျှ ပြောဆိုကြစေကာမူ ထိုသတင်းသည် လဟာလ သတင်းတစ်ခုသာ ဖြစ်နေ၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထင်ကျန်ရော ယန်ဆယ်စန်းပါ သိုင်းလောက၌ ပျောက်ကွယ် များ ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

ပိုင်ယွင်ချန်ကား သိုင်းလောကကို လုံးဝ စွန့်ခွာသွားပြီး ထံတစ်ယောက်အဖြစ် အေးချမ်းစွာ နေထိုင်နေတော့သည်။ သမားကြီး ပိုင်ယွင်ချန် မဟုတ်တော့ဘဲ သူဌေးကြီး ပိုင်ယွင်ချ နေချေပြီ။

သို့သော် လွေထင်ကျန်၏ သတင်းသည် ဤမျှနှင့် ရပ် ပေ။ နောက်ဆက်တွဲသတင်းများ ထွက်ပေါ်လာခဲ့ပေသေးသ

လွေထင်ကျန်သည် တကယ် မသေဆုံး၊ အသက်ထ

နေသည်။ သူသည် သိုင်းလောကထဲရှိ လျှို့ဝှက်အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု အတွင်းသို့ လျှို့ဝှက် ဝင်ရောက်သွားပြီး ထိုဂိုဏ်း၏ ခေါင်းဆောင် ရှစ် ယောက်အနက် တစ်ယောက်အဖြစ် လျှို့ဝှက်တာဝန်ထမ်းဆောင်နေ သည်ဟု ပြောဆိုလာကြပြန်သည်။

ထိုအဖွဲ့အစည်းကြီးသည် မည်သည့် အဖွဲ့အစည်းကြီး ဖြစ် နေသနည်းဟု မေးမြန်းစုံစမ်းသည့် အခါတွင်မူ သေသေချာချာ စုံစမ်း၍ မရနိုင်တော့ချေ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ထိုသိုင်းသမားကြီးကို လွေထင်ကျန်ဟူ၍ [illegible] ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် မတွေ့ရသည်ကတော့ အမှန်ပင် [illegible]တော့သည်။

အရိုးအဆစ်များ ဖျိုးဖျိုးဖျစ်ဖျစ်မြည်ပြီးနောက် သံမဏိကျား [illegible]များသည် ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ဖုထစ်ဟက်ကြွလာ၏။ သံမဏိကျားက ကျယ်လောင်အောင်မြင်စွာ အော်ဟစ်လိုက်

[illegible]

"အဖေ ငါ ဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်းသိပြီ မဟုတ်လား ...."

[illegible]သည် သူ့နဂိုပုံဟန်အတိုင်း သက်သောင့်သက်သာပင် [illegible]။ သူက သက်ပြင်းချပြီး ....

"ငါ မရှင်းတာ တစ်ခုရှိတယ် ...."

"မင်း ဘာမရှင်းတာလဲ ...."

"သိုင်းလောကထဲမှာ မင်းသေသွားသင့်တာပဲ .... အထူး [illegible] ကိုယ်တော် ဓားသမား ယန်ဆယ်စန်းနဲ့တွေ့ရင် တကယ်

သေသွားသင့်တာပဲ .... ဘယ်လိုကနေ မင်းလွတ်မြောက်လာပြီး ဒီ
တစ်ပါးကျွန် လာလုပ်နေရတာလဲ .... မင်းအဆင့်ဟာ နည်းတဲ့ အဆ
မှ မဟုတ်ဘဲ .... "

သံမဏိကျားသည် အားကျိုကို မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြ
နေ၏။ သူ့မျက်လုံးများသည် အရောင်တောက်ပလာ၏။ သို့သော် မ
မသာ ပြန်မှိန်သွားသည်။ သူက ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းချပြီး ....

"ဟုတ်ပါပြီ .... မင်းကို ငါ သေသေချာချာ မသိနိုင်ခဲ့
ခုတော့ သေချာသွားပါပြီ .... မင်းဟာ ငါထင်ထားတဲ့လူပါ .... သေ
သွားပြီ .... တကယ့်ကို သေချာသွားပါပြီ .... "

"မင်းဟာက ရာနိုင်နှုန်း ဘယ်လောက် သေချာနေတာလ

"မင်းက ငါ့ကို သရော်တာလား .... "

"ငါ ဘယ်သူ့ကိုမှ မသရော်ဘူး .... သေချာအောင်မေးတ

"ဟင်း .... ဟင်း .... ဟင်း .... သိုင်းလောကထဲမှာ လွေ
ကျန်ကို ဘယ်သူက ပမာမခန့် မထီမဲ့မြင် လုပ်ရဲမှာလဲ .... မင်းက
လို့ ဘယ်သူကမှ မလေးမစား မလုပ်ရဲဘူးကွ .... "

"မင်းရဲ့ သူဌေးကြီးလောက်ပန်တော့ ဒီအထဲမှာ မပါ
လား .... "

"လောက်ပန်က ငါ့ကို သံမဏိကျားလို့ သိထားလို့သာ ပ
မခန့် လုပ်ရဲပြောရဲတာပေါ့ .... ငါက ယုန်ကလေးလို သူ့အောက်
ဝပ်နေလို့သာ သူက ငါ့ကို အမိန့်အမျိုးမျိုး ပေးရဲတာပေါ့ .... ငါ
လွေထင်ကျန်မှန်း သိသွားရင် သိသွားတာနဲ့ နှလုံးသွေးရပ်ပြီး သေသ

ပြီတယ် .... "

သံမဏိကျားသည် အားကျိုကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်ပြီး သူပြော
လိုသမျှကို ဆက်ပြောလေတော့၏။

"ငါဟာ မင်းနဲ့ သူသေကိုယ်သေ ယှဉ်ပြိုင်ဖို့ ခုနစ်နှစ်အတွင်း
အမျှော်လင့်ကြီး မျှော်လင့်ခဲ့တယ် .... ဒါက ဆန္ဒတစ်ဝက်ပေါ့၊
ကျန်တဲ့ ဆန္ဒတစ်ဝက်ကတော့ ဒီလောကအတွင်းမှာ ငါ မမြင်ချင်ဆုံး
က မင်းပဲ .... အကြောင်းကတော့ ငါ့သိုင်းပညာဟာ မင်းထက် နိမ့်
နေတယ်လို့ ယူဆလို့ပဲ .... "

"ဟုတ်တယ် .... မင်းအနေနဲ့ ငါ့ကိုနိုင်ဖို့ အခွင့်အလမ်း လုံးဝ
ရှိဘူး .... "

အားကျိုက ဝိုင်ဝိုင်နိုင်နိုင် ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ သံမဏိကျားက အေးစက်စက် ပြုံးလိုက်၏။

"ဒါက အရင်တုန်းကပါ .... အခု အခြေအနေ ပြောင်းသွားပါ
ပြီ .... "

"မင်း အထင်မှားနေပြီ .... မင်း ငါ့ကို လုံးဝ နိုင်ခြေမရှိပါ
ဘူး .... "

"အခု ကံကြမ္မာက ငါ့ဘက်ဖေးမနေပြီ .... မင်းအကြောင်း
သိသလောက် မင်းဟာ အရက်ကို လေးရက်လောက် အရှူးအမူး
သောက်ပြီး ဒီမြို့မှာ ပေါ်လာရတယ် .... အခုလည်း အရက်တွေကို
သောက်နေပြီပဲ .... မင်းသောက်နေတာကို မကြည့်ရက်လို့ ဟော
ဒီမှာ မင်းကိုယ်စား အရက်ဖြန့်ပေးတာကိုလည်း ငါ သိတယ်၊

မင်းဟာ သိုင်းပညာကို ဒီရက်တွေအတွင်း ကောင်းကောင်း [illegible] နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူးလို့ ငါ ဆုံးဖြတ် ယုံကြည်ထားတယ် .... "

အားကျို ဘာမှ မပြောပေ။ သို့သော် သူ့အနေဖြင့် [illegible] သူ သေသေချာချာ မသောက်ရသေးပါ။ တစ်ခွက်တစ်ဖလား [illegible] ကတော့ အရက်သမားအတွက် သောက်ရေသာသာပါပဲ။ သမ [illegible] က ဆက်ပြောၡ၏။

"တကယ်လို့ ဒီကနေ့ မင်းရဲ့ ဓားအောက်မှာ သေရ [illegible] ရင်လည်း ငါ ကျေနပ်ပါတယ် .... ငါက မင်းနဲ့ ယှဉ်ပြိုင်နေ [illegible] ကိုး .... ကိုယ့်ဆန္ဒ ပြည့်ဝပြီး သေရတာမျိုးကို ဘယ်သိုင်းသ [illegible] ကျေနပ်ကြတာပါပဲ .... "

သံမဏိကျား၏ မျက်လုံးများထဲ၌ ရက်စက်ကြမ်းကြု [illegible] အရိပ်အယောင်များ ပေါ်လာ၏။ အနှစ်နှစ်အလလက စောင့် [illegible] အခွင့်အရေးအတွက် သူ့အသက် ဆုံးရှုံးရမည့်အရေးကို တွေး [illegible] ရိမ်ဟန်လည်း မရှိချေ။ သိုင်းသမားပီပီ "မနိုင်လျှင်ရှုံး"ဟူသော [illegible] သားသည့် သံနိုင္ဓာန်သည် သူ့နှလုံးသား၌ ကိန်းအောင်းနေ [illegible] မျက်နှာပေါ်၌ ထင်ရှားစွာ ပေါ်နေလေ၏။

"ဒီကနေ့ မင်းနဲ့ ငါရဲ့ ဒီတိုက်ပွဲဟာ သူသေ ကိုယ်သေ [illegible] ပဲ .... ဒီတိုက်ပွဲမှာ ဘယ်သူပဲသေသေ ငါတို့နှစ်ယောက်က [illegible] တတိယတစ်ယောက်ကို မသေစေချင်ဘူး .... ငါတို့ရဲ့ အရှုံး [illegible] တတိယလူက တစ်ဆင့် ပေါက်ကြားသွားမှာကို ငါ မလိုလား [illegible]

သံမဏိကျား၏ လေသံသည် လွန်စွာပြတ်သားလှ၏။

[illegible] လှသည် သူ့ရှေ့၌ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် [illegible] ဒေါ်ကြီးဟန်၏ လည်ပင်းကို မြှောက်ပေါက်သကဲ့ [illegible] လှမ်းဆုပ်ပြီး နောက်ဘက်သို့ လွှင့်ပစ်လိုက်ရာ ဒေါ်ကြီး [illegible] ခေါက်ထိုး လွင့်ထွက်သွားရလေတော့၏။

[illegible] သံမဏိကျားက ပေါက်ခနဲ လှမ်းကိုင်လိုက် [illegible] ဒေါ်ကြီးဟန်၏ လည်ပင်းရိုးမှာ ကျိုးသွားရှာခဲ့ရလေသည်။ [illegible] တစ်စကာအတွင်းမှာပင် ဒေါ်ကြီးဟန်သည် ထာဝရ [illegible] ပျာခဲ့ရလေတော့သည်။

[illegible] အားကျိုအား တတ်နိုင်သမျှ ကယ်တင်ရန် ကြိုးပမ်း [illegible] အားကျို၏ အနိုင်အရှုံးကို မသိရသေးမီမှာပင် သူမ [illegible] ရှုပ်သွားခဲ့ရပေသည်။

[illegible] သံမဏိကျား၏ စိတ်ကူးစိတ်သန်းကို လုံးဝ [illegible] ဟန်ပြင်ချိန်တွင် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရရှာလေ [illegible]

[illegible] ဓိမ်ထဲသို့ ခြေလှမ်းနှစ်လှမ်းမျှ တိုးဝင်လာ [illegible]

"[illegible] ရှင်းသွားပြီ .... ဟိုချောင်မှာ ကုပ်နေ [illegible] ကျန်နေသေးတယ် .... အဲဒါ မင်းရဲ့ မိတ်ဆွေတွေ [illegible] "

[illegible] ပြောက်ကပ်သော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်လေ၏။

"[illegible] .... "

"မင်း မိတ်ဆွေတွေကို မသတ်ချင်ပါဘူး .... ဒါပေမယ့် သူတို့ မသေလို့ကလည်း မဖြစ်ပြန်ဘူး .... "

"ဘာဖြစ်လို့ သေရမှာလဲ .... "

သံမဏိကျား အမည်ခံထားသော လွှေထင်ကျုန်သည် အေး စက်စက် ရယ်မောလိုက်သည်။

"သိုင်းလောကထဲမှာ လွှေထင်ကျုန်ဆိုတဲ့ "အပြင်အားသိုင်း ပညာရှင်"ကို ယှဉ်ပြိုင်နိုင်တဲ့လူ ဘယ်နှစ်ယောက် ရှိကြသလဲ"

"မရှိသလောက်ပါဘဲ .... "

"တကယ်လို့ ဒီပွဲမှာ မင်းနိုင်ခဲ့ရင် ဒီပွဲရဲ့ အရှုံးအနိုင်ကို တခြား သူတွေဆီ ပေါက်ကြားသွားမှာကို မင်း လိုလားရဲ့လား .... "

မှန်ပါသည်။ သံမဏိကျား ပြောကြားချက်များကို သူ သဘော ပေါက်ပါသည်။ သူသည် သူ့ဘဝဟောင်း ပေါ်မည်စိုးသဖြင့် မအပ်မရာ ကျင်နန်ပွာကိုပင် သတ်မလို ကြံစည်မိခဲ့သေးသည်။

သံမဏိကျား ဆိုလိုချက်က ရှင်းသည်။

သံမဏိကျား သေလျှင် သူ့ဋ္ဌေးကြီးလောက်ပန်၏ ဘယ် လက်ရုံး သံမဏိကျား သေဆုံးသွားသည်ဟုသာ ဖြစ်ရမည်။ လွှေထင် ကျုန် သေသည် မဖြစ်စေရ။

အားကျို သေလျှင်လည်း အသုံးမကျသော အားကျို သေဆုံး သည်ဟုသာ ဖြစ်ရမည်။ သေသည်ဟု မဖြစ်စေရ။

သူတို့သည် သာမန်လူများ အဖြစ်သာ သေဆုံးရမည်။ သိုင်း လောက၏ ထိပ်သီးသိုင်းသမား သိုင်းရာဇာကြီးများအဖြစ်ဖြင့် မသေ

[illegible]။ ထိုသို့ ဖြစ်စေရန် မည်သည် တတိယလူမျှ မရှိရန် လိုအပ် [illegible]

လွှေထင်ကျုန်က ....

"ငါတော့ လျှို့ဝှက်ချက်ကို အပေါ်မခံနိုင်ဘူး .... မင်းလည်း [illegible]ကြောင်းနဲ့မင်း .... လျှို့ဝှက်နေတဲ့လူပဲ .... သဘောပေါက်ပါ။ [illegible]လင်းလင်း လုပ်ပါ .... ငါပြောတာ မင်း နားလည်ပါတယ်"

အားကျို ကောင်းကောင်းနားလည်ပါသည်။ သို့သော် သူ [illegible] မပေးနိုင်ပါ။ သူ့မျက်နှာ၌ သွေးဆုတ်ဖြူရော်နေပါသည်။

"မင်း ဘာလုပ်နေတာလဲ .... ငါတို့ ယှဉ်ပြိုင်ကြရတော့မယ်၊ [illegible] မိတ်ဆွေနှစ်ယောက်ကို သတ်လိုက်တော့ .... "

[illegible] သူ့ဓနီးတို့သည် အခန်းထောင့်ကလေးတွင် တစ် [illegible] မက်၍ ကြောက်လန့်နေကြလေ၏။

အားကျိုသည် သူ့မိတ်ဆွေများကို ကြေကွဲစွာ လှည့်ကြည့်၏။ [illegible] လေးလေးပင်ပင်ကြီး ပြောလိုက်တော့သည်။

"[illegible] မသတ်နိုင်ပါဘူး .... သူက ငါ့မိတ်ဆွေတွေပါ .... "

လွှေထင်ကျုန်သည် အားကျို၏ အခက်အခဲကို မျက်မြင်တွေ့ [illegible] တဟားဟား ဟစ်အော်၍ ရယ်မောလေတော့

"[illegible] မင်းဟာ သိုင်းလောကကြီးတစ်ခုလုံးကို ဓား [illegible] လျှမ်းမိုးခဲ့ဖူးတယ် .... အဲဒီတုန်းက မင်းဟာ ကရုဏာ [illegible] ရှိခဲ့သူ မဟုတ်ဘူး .... အောင်မြင်မှုအတွက်

ဆိုရင် ဘာပဲစဉ်းစားရ စဉ်းစားရ .... အားလုံးကိုပဲ လုပ်ကိုင်ခဲ့တ
မင်းနဲ့ သိုင်းပညာ ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့သူ အားလုံးဟာလည်း သေဆုံးခဲ့ရတာ
ပါပဲ .... အခု မင်းအတွက်ကော ငါ့အတွက်ပါ ပေါက်ကြား မခံနို
လို့ ဝှက်ကိစ္စကြီး ရှိနေပြီ .... သူတို့ကို သတ်ဖို့ မင်း ဘာဖြစ်လို့
လေးနေတာလဲ .... ဘာဖြစ်လို့ ခုမှ သိုးကလေးတစ်ကောင်လို
နေရတာလဲ .... "

အားကျို ဘာမှ မပြောနိုင်ပါ။ ငိုနေပါသည်။ သူ့အဖို့ သေ
ရာထဲသို့ ကူးခတ်ဖို့ ရှေးဘဝ ဝဋ်ပါလာသလားဟု တွေးတော
သည်။

လွှေထင်ကျုန် ဆက်ပြော၏။

"သိုင်းလောကမှာ ပြိုင်ဘက်ကင်း ဓားသမားတစ်ယေ
ဖြစ်ချင်ရင် လုံးဝ ကရုဏာ မရှိရဘူးလို့ ပြောခဲ့တာ ဘယ်သူ့
အဲဒီ စိတ်ထားတွေ ဘယ်ပျောက်ကုန်ပြီလဲ .... မင်း လုံးဝ ပြော
သွားပါကလား .... ဟား .... ဟား .... ဟား .... ဘာပဲပြော
အဲဒီ အခြေအနေကို ငါ သဘောကျတယ် .... "

လွှေထင်ကျုန် သဘောကျပါသည်။ ဓားသမားဟူသည်
စက်မာကျောနေမှသာ တောက်ပြောင်သည်။ နူးညံ့သိမ်မွေ့သွာ
အရည်အချင်း ကျသွားပြီး မှေးမှိန်သွားပြီဟု ယူဆသည်။ ထို့
ဤတိုက်ပွဲတွင် သူ့အတွက် မျှော်လင့်ချက် ရောင်ခြည်သန်းနေသ
လွှေထင်ကျုန် ယူဆပါသည်။

အခြေအနေ အားလုံးကို သုံးသပ်ခဲ့ရာတွင် သူ့ပြိုင်ဘက်

လေလွင့်ဇာတ်မြုပ်နေသူ ဖြစ်ကြောင်း ရိပ်မိ သိရှိလာ
အရောက်သောက်လျှင် ဆိုးဆိုးရွားရွား အလွန်အကျွံ သောက်တတ်
၊ ဝိစမ်းသိရှိလာသည်။

ယခင်က ကရုဏာတရား၊ အကြင်နာတရား မဲ့ခဲ့သော သူ
ယခုအခါ အံ့ဩဖွယ်ရာ ကရုဏာတရား၊ အကြင်နာတရား ထား
ကြောင်း တွေ့ရှိလာသည်။ အသွင်အပြင် ရုပ်ရည်သည်လည်း
လဲနေကြောင်း တွေ့ရှိလာသည်။ ထိုအခါ သူ၏ ဓားပညာ
မှုကော မပြောင်းလဲနိုင်ပါသလော။

သိမဏိကျားခေါ် လွှေထင်ကျုန်သည် အားကျိုကို စူးစူးစိုက်
ရင်း သူ့ခေါင်းထဲ အစီအရီ ဝင်လာသော အတွေးများကို ပြန်
သပ်နေ၏။ သိုင်းလောက၏ ဝါရင့်သိုင်းသမားကြီးသည် မည်
မှု ပေါ့ပေါ့ဆဆ မလုပ်ကိုင်ခဲ့ပေ။ ယခုကဲ့သို့ အရေးကြီး
အရေးအကြီးဆုံး အချိန်တွင်ကား ပြောဖွယ်ရာ မရှိတော့ပေ။

အားကျိုသည်လည်း လွှေထင်ကျုန်ကဲ့သို့ပင် သူ့ဘဝကို အဆုံး
နေသည်။ လွှေထင်ကျုန်က ....

"မင်းက သူတို့ကို သတ်သည်ဖြစ်စေ၊ မသတ်သည်ဖြစ်ခစေ၊
ပါဘူး .... မင်းက ငါ့ကိုသတ်နိုင်ရင် မင်းကိစ္စမင်း ကြည့်
.... သူတို့ကို မင်း ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ ထပ်တူ ယုံကြည်ရင် မသတ်
.... ငါက မင်းကို သတ်နိုင်ရင် ငါက သူတို့ကို အရှင်မထားပါ
.... ငါ့အနေနဲ့ သူတို့ကိုမှ မယုံကြည်နိုင်ဘဲ .... ကဲ .... မင်းရဲ့

ဓား ဘယ်မှာလဲ .... လူကတော့ ပြောင်းနေတာတွေ့ရပြီး ဓားပည
ပြောင်းလဲ မလဲတော့ မသိရသေးဘူး .... "

အားကျိသည် အခန်းထဲသို့ မျက်လုံးတစ်ချက် ဝေ့လိုက်
ထင်းစည်းအနီး၌ ရှိနေသော သစ်ကိုင်း တစ်ချောင်းကို တွေ့ရှိလိုက်
သဖြင့် သွားရောက် ကောက်ယူလိုက်သည်။

လှေထင်ကျန်၏ မျက်လုံးများ ကျဉ်းမြောင်းသွား၏။

"ဒါက မင်းရဲ့ဓားလား .... "

အားကျိက ခပ်တိုးတိုး ပြော၏။

ယခု ဓားတစ်စင်းနှင့် သိုင်းလောကကို လွှမ်းမိုးခဲ့သူနှင့်
သေ ကိုယ်သေ ယှဉ်ပြိုင်ရပေတော့မည်။ သိုင်းသမားများသည် အသ
ကို ရှေ့တန်း မတင်တတ်ကြချေ။ အရှက်နှင့် ဂုဏ်ပုဒ်ကိုသာ ရှေ့တ
တင်တတ်ကြသည်။ ယခု သူသေ ကိုယ်သေ တိုက်ပွဲ၌ သူ၏ ပညာ
သူသည် နှမ်းစေ့တစ်စေ့စာမျှ ထိန်ချန်မထားပါ။ ပညာအားလုံးကို အ
သွန်ဖြာမှောက် အသုံးပြု၍ တိုက်ခိုက်ရပါတော့မည်။

အားကျိ၏ လက်ထဲတွင်မူ သစ်ကိုင်းတစ်ချောင်း ရှိနေ
သည်။ အားကျိ အလိုအရမူ သူ၏ ဓားပင်ဖြစ်သည်။ သူသေ ကိုယ်သေ
တိုက်ပွဲ၌ ပေါ့ပျက်ပျက် လုပ်ရဲလျှင် လုပ်နိုင်ခွင့် ရှိသည်။ အရှုံးအနိ
သည် သူ့တာဝန်သာ ဖြစ်သည်။ ပေါ့ပျက်ပျက်လုပ်ခဲ့သည်ကို စော
တတ်ခွင့်ရှိမည် မဟုတ်ချေ။

သို့သော် အားကျိ၏ စိတ်ထဲတွင်မူ သူသည် ဓားတစ်လက်

[illegible]ရသည်ဟူ၍သာ အောက်မေ့နေသည်။ ထက်မြက်သော ဓား
[illegible] လူသတ်နိုင်သော ဓားတစ်လက်ဟူ၍သာ သူသတ်မှတ်
[illegible]လေသည်။

လှေထင်ကျန်က သူ၏ အပြင်အားပညာကို ညှစ်ထုတ်နေ
[illegible] အားကျိက လှေထင်ကျန်၏ အရိုးအဆစ်များဆီသို့ သစ်ကိုင်း
[illegible] ဆတ်ခနဲ ဆတ်ခနဲ ထိုးစိုက်နေတော့သည်။

အားကျိ ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်နေပုံမှာ ဆယ်ပေါင်တူဖြင့် ထိုး
[illegible]နေသလိုမျိုး မဟုတ်ချေ။ ဆေးဆရာ သွားစုတ်ဆေးတံဖြင့် ပေါ့ပေါ့
[illegible]နေပုံမျိုး ဖြစ်၏။ ပေါ့ပေါ့ကလေး ထိုးနေခြင်း ဖြစ်သည်။

"[illegible] ပြောင်းလဲသွားသလို ဌါးလည်း ပြောင်းလဲသွားခဲ့ပါ
[illegible] "

အားကျိ လက်ထဲမှ သစ်ကိုင်းချောင်းသည် လှေထင်ကျန်
[illegible] ပြောင်းနေသကဲ့သို့ ရှိနေလေသတည်း။

✻

အခန်း (၈)

အတ္တမား

လွင်ထင်ကျန်သည် သူ၏ အင်အားများကို စုစည်းလိုက်[illegible] သူ၏ အရိုးအဆစ်များသည် ဖျိုးဖျိုးဖျစ်ဖျစ် မြည်လာပြန်လေတော့[illegible] ယိုးဖွမ်းသိုင်းပညာတွင် အဆင့်မြင့်ဆုံး ရောက်ရှိနေသူ နှစ်ယော[illegible] အနက် တစ်ယောက်သည် ဟန်ဂေဟာ၏ အနောက်ဘက် တဲက[illegible] ဟွင် ရောက်ရှိနေပေပြီ။ သူသည် အားကျိုနှင့် ရင်ဆိုင်ရန် အသင့်ရှိ[illegible] လေပြီ။

သူသည် သိုင်းလောက၌ ပြိုင်ဘက်ကင်းထိပ်သီးတစ်ယော[illegible] ဖြစ်ခဲ့ဖူး၏။ သူသည် တစ်ကိုယ်တော် ဓားသမားနှင့် တိုက်ခိုက်[illegible] သည်။ ဤအကြောင်းကို သူ ဓာတ်ကြောင်းပြန်မလှန်ချင်ပေ။

ဓားချက်သည် အစဉ်အလာအတိုင်း ကျနေသည်။

ပထမဆုံး လွှေထင်ကျန်၏ဘယ်ဘက် လက်ကောက်[illegible] ရှိ အရိုးအဆစ်။

[illegible]တိယ တံတောင်ဆစ်ရှိ အရိုးအဆစ်၊ တတိယ ပခုံးရှိ အရိုး[illegible]။ တစ်ထစ်ပြီးတစ်ထစ် အစဉ်အတိုင်း ထိုးနှက်သွားသည်။

အပြင်အား သိုင်းပညာကိုထုတ်လျှင် ရပ်ဆိုင်းရန်လည်း ....[illegible] မိုးခြိမ်းသံပမာ ဆက်တိုက်ပင် ပေါ်ထွက်လာတတ်ပေ[illegible]

လွှေထင်ကျန်သည် သူ၏ အပြင်အား ပညာကို အစဉ်လိုက[illegible]နေသော်လည်း သူ့ခမျှာ တိုက်ခိုက်ချိန် မရခဲ့ပါချေ။ အဘယ့်[illegible]သော် အားကျိုက သူ့အား တိုက်ခိုက်ရန် အချိန်မပေးသော[illegible] ဖြစ်သည်။

လွှေထင်ကျန်က အပြင်အားပညာ ထုတ်သည်နှင့် အားကျို[illegible]ကိုင်ဓားက ဆက်တိုက် ရောက်ရှိလာသည်။ ဓား၏ ဆတ်ခနဲ[illegible] ထိုးနှက်နေပုံမှာ လျှင်မြန်လှသဖြင့် သစ်ကိုင်းဓားသည် လွှေ[illegible]ကျန်၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ မခွာတော့ဟုပင် ထင်ရပေသည်။ ထို့[illegible] လွှေထင်ကျန် ပြန်လှန်တိုက်ခိုက်ရန် မလှုပ်ရှားနိုင်တော့ခြင်း[illegible]

[illegible]သစ်ကိုင်းဓားသည် တစ်ကြိမ်တွင် လွှေထင်ကျန်၏ ဘယ်[illegible]ပေါ်သို့ ဖျတ်ခနဲ ကျရောက်လာ၏။ သူ၏မျက်နှာမှာလည်း [illegible]ရော်သွားသည်။ ဆီးကင်းခန့် ချွေးသီးချွေးပေါက်ကြီးများ [illegible]မပြတ် ကျရောက်လာတော့သည်။

[illegible]ပွဲမှာ အပြင်မှ ကြည့်သူများအဖို့ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ ကစား[illegible]နေသကဲ့သို့ ထင်မှတ်ရသည်။ အရိုးများ၏ တစ်ဖျောက်

ဖျောက် မြည်သံနှင့် သစ်ကိုင်းခြားရဲ့ တစ်ဒက်ဒက် ကျနေပုံမှာ ဝါးကိုက် လိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

နောက်ဆုံး လွှေထင်ကျန်၏ အရိုးအဆစ်များ တဖျ ဖျောက် မြည်သံသည် ဘယ်ဘက်လက်လောက်ဝယ်တွင် အဆုံး သွား၏။ အားကျို၏ သစ်ကိုင်းခြား လှုပ်ရှားမှုလည်း ထိုနေရာတ ရပ်ဆိုင်းသွား၏။ ထိုအခါ အံ့ဖွယ်သူရဲထူးကဲသော မြင်ကွင်းကို တွေ့သည်။

"ထောက် .... ထောက် .... ထောက် .... ထောက်

သစ်ကိုင်းခြားသည် လက်တစ်ဆစ်လာက်စီ လက်တ လောက်စီ တစ်ထောက်ထောက်ဖြင့် ကျိုးကျနေလေသည်တ

အားကျို၏ လက်ဖဝါးဖြန့်ချလိုက်သောအခါ သူ ဆုပ်ကို သည့် အပိုင်းသည်လည်း ကြေမွပြီး ကြမ်းပြင်သို့ ကျသွားဝေ သူ့ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ရေနစ်ထားသလို ချွေးများဖြင့် စိုရွှဲ ၏။ သူသည် ကျောက်ရုပ်ကြီးကဲ့သို့ မတုန်မလှုပ်ရပ်နေပေသည်

လွှေထင်ကျန်သည်လည်း အားကျိုကဲ့သို့ပင် တောင် ကြီး ရပ်နေပေသည်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်၌တော့ ချွေးများ ရှိမနေပေ အံ့ဩစရာကောင်းပေသည်။ စောစောက စူးရှတောက်ပသော မျ များမှာမူ ပတ္တမြားကဲ့သို့ ရဲရဲနီလျက် ယှက်သန်းနီရဲနေခြင်းသာ လေ၏။ သူသည် အားကျိုကို စိုက်ကြည့်နေ၏။

အတန်ကြာမှ ....

"ဒါက ဘာပညာလဲကွ .... "

လွှေထင်ကျန်၏ အသံသည် ခြောက်သွေ့ အက်ကွဲနေသည်။

"ဒါလား ယိချွမ်ဖျမ်း တိုက်ကွက်ကို ဖျက်ဆီးဖို့ ငါ တီထွင် ထားတဲ့ ယိချွမ်ဖျမ်း ဖျက်ကွက်ပဲ .... "

"ဩော် .... ဒီလိုလား .... "

"ဟုတ်တယ် .... တစ်နေ့နေ့မှာ မင်း .... ဒါမှမဟုတ် ပိုင်ယွင် ချန် တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ရလိမ့်မယ်လို့ ငါ မျှော် လင့်ထားလို့ ဒီဖျက်ကွက်ကို တီထွင်ခဲ့တာပဲ .... "

"အင်း .... ဒါကြောင့်ကိုး .... "

သူသည် ထိုစကားကို ပြောပြီးသည်နှင့် မြေပေါ်သို့ ပြိုကျသွား ၏။ သူ ကျသွားပုံမှာ ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ အရိုးများကို ဆွဲထုတ်လိုက်သဖြင့် ကျသွားသည့် ပုံစံမျိုး ဖြစ်ပေသည်။ လွှေထင်ကျန် ရှုံးပြီ။ အရှုံးအတွက် ပေးရသော တန်ဖိုးမှာ အသက် .... ။

❋

အခန်း (၉)

အနိုးကပ် အန္တရာယ်

သံမဏိကျားကား သေဆုံးသွားခဲ့ပါပြီ။

တိုက်ပွဲတွင် ကျဆုံးသွားခဲ့သူမှာ လျှောထင်ကျန် မဟုတ် သံမဏိကျားသာ ဖြစ်ပါသည်။ သံမဏိကျား သေဆုံးသွားပြီဟူ သတင်းစကား ဖြစ်ပွားပါသည်။

သံမဏိကျားသည် လောက်ပန်၏ ဥယျာဉ်ထဲရှိ ကွပ်ပျစ် လုံးပေါ်တွင် လဲလျောင်းလျက် ရှိနေပါသည်။ အသက်ဝိညာဉ်မရှိ ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် လဲလျောင်းလျက် ရှိနေခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

နေမင်းကွယ်ပျောက်သွားပြီ ဖြစ်သော်လည်း အလင်း ကတော့ ရှိနေပါသည်။ မီးတိုင်ကြီးများ ထွန်းညှိထားသဖြင့် အ ရောင်ကောင်းစွာ ရနေပါသည်။

ကျူရဲ့ချင်သည် လက်နှစ်ဖက် နောက်ပစ်ကာ သံမဏိ ၏ အလောင်းကို စိုက်ကြည့်နေ၏။ သူ့မျက်နှာတွင် အားရကျေနပ်

ကိုယ်အယောင်များ ဖုံးလွှမ်းနေ၏။ ယခု ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့်ကိစ္စတွင် လူ များစွာ အံ့ဩခြင်းတော့ ဖြစ်ရသည်။

"သူဌေးကြီး ကြွလာပြီ .... "

မတိုးမကျယ် အသံတစ်သံကြောင့် ကျူရဲ့ချင်၏ ခန္ဓာကိုယ် မတ်သွား၏။ လောက်ပန်သည် သုတ်သီးသုတ်ပျာဖြင့် အလောင်း နားသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ကျူရဲ့ချင်သည် သူ့မျက်နှာပေါ်သို့ မျက်နှာဖုံးတစ်ခု စွပ်ချ လိုက်သလို လွန်စွာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲနေသည့် မျက်နှာထားမျိုးဖြင့် လောက်ပန်ကို ဆီးကြိုလိုက်၏။

လောက်ပန်သည် ဆွေ့ဆွေ့ခုန်ဒေါသ ထွက်နေလေပြီ။

သူသည် သံမဏိကျား အလောင်းကို ကြည့်ပြီး ....

"ဟို ခွေးမသားရဲ့ လက်ချက်ပဲ မဟုတ်လား .... "

သူ မေးလိုက်ခြင်းမှာ ကျူရဲ့ချင်ကိုသာ ဖြစ်ပါသည်။

ကျူရဲ့ချင်သည် ခေါင်းငုံ့ပြီး ဖြေ၏။

"ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ .... "

"ဒီကောင် အတော်စွမ်းနေတယ်ပေါ့ .... ခွေးမသား .... "

"ဒီခွေးသား .... ဝက်သား ဒီလောက်စွမ်းမယ်လို့ ကျွန်တော် တို့ မတွက်ခဲ့မိတာ အမှန်ပါ .... "

"တို့ လျှော့တွက်ခဲ့တာလား .... "

"လျှော့တွက်တာ မဟုတ်ပါဘူး .... သံမဏိကျားဆိုတာ ကံနည်းရလို့မှ မဟုတ်ဘဲ ခင်ဗျာ .... ကျွန်တော်တို့ဆီက အကောင်း

ဆုံး သံမဏိ လူသားပဲဥစ္စာ .... မြေခွေးတွေ ဝံပုလွေတွေကို အမြီး[illegible] ဆွဲလာနိုင်တဲ့အထိ စွမ်းအားရှိတဲ့လူပါ .... အားကိုးဟာ ကျွန်တော်[illegible] အတွက် အကြီးမားဆုံး ပြိုင်ဖက်ပါပဲ ခင်ဗျာ .... "

လောက်ပန် အနေဖြင့် သံမဏိကျား မည်သို့သော ဒဏ်[illegible] များဖြင့် သေသည်ကို မသိနိုင်သဖြင့် ကျူရဲ့ချင်က ဆက်လက်ရှင်းပြ[illegible] ချောင်းဟန့်လိုက်သည်။

"သူဌေးကြီး ခင်ဗျာ .... သူ့ကိုယ်ပေါ်က ဒဏ်ရာတွေဟာ[illegible]

"အင်း .... ပြောစမ်းပါဦး .... "

"သူ့တစ်ကိုယ်လုံးက အရိုးအဆစ်တွေ ကြေမွနေပါတယ်"

"ဘာလက်နက်ကြောင့် ဒီလို ဖြစ်ရတာလဲ .... "

"ကျွန်တော်တော့ မခန့်မှန်းတတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ .... "

လက်နက်နှင့် ပတ်သက်၍ သူ မကျွမ်းကြောင်း အသိ[illegible] လိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်၏။ ၎လောက်ပန်က ....

"ဓားဒဏ်ရာလား .... "

"ဓား မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျာ .... ထိခိုက်ရှနေတဲ့ ဒဏ်ရာ တစ်[illegible] မှ မရှိပါဘူး .... "

"တုတ် လက်နက်လား .... "

"ဒါလည်း မဖြစ်နိုင်ပါဘူး .... အညိုအမည်း မရှိဘူး .... ပေါ်[illegible] ပြတာ မရှိဘူး .... "

"ဒါဖြင့် ဘာလက်နက်လဲ .... "

"ခန့်မှန်းရ အင်မတန် ခက်ပါတယ် .... အရိုးတွေ ကြေ[illegible]

[illegible] အင်မတန် ကြီးမားတဲ့ ကျောက်တလိမ့်တုံးနဲ့ လိမ့်ချေထားတဲ့ [illegible] .... "

လောက်ပန်က ....

"သံမဏိကျား ဘယ်လိုပညာမျိုး လေ့ကျင့်တယ်ဆိုတာ မင်း [illegible] .... မြင်ဘူးသလား .... "

"မမြင်ဖူးပါဘူး ခင်ဗျာ .... "

"ငါ မြင်ဖူးတယ် .... သူဟာ အင်မတန် မာကျောတဲ့ အမြင် [illegible] ပညာရှင် တစ်ယောက်ပဲ .... သူ ဘယ်လို သိုင်းပညာတွေ [illegible]သေးတယ်ဆိုတာတော့ ငါ မသိဘူး .... သူ ငါ့ဆီ ခိုဝင်လာ [illegible] သူဟာ လှော်ငပေနယ်က တစ်ကိုယ်တော်သိုင်းသမား ခို [illegible]တိုတာတော့ ငါ သိခွင့်ရခဲ့တယ် .... "

ကျူရဲ့ချင် ခေါင်းညိတ်၏။

"ဟုတ်ကဲ့ .... သူဌေးကြီး ပြောခဲ့ဖူးလို့ ကျွန်တော် ကောင်း [illegible] မှတ်မိနေပါတယ် .... "

"သူဟာ လှေထင်ကျွန်ဆိုတဲ့ထိပ်သီးသိုင်းသမားတစ်ယောက် [illegible]ရှိတယ် .... "

"ဟုတ်လား ခင်ဗျာ .... ဒါတော့ ကျွန်တော် မသိပါဘူး"

"ဟုတ်တယ် .... သူဟာ လှေထင်ကျွန်ကို ရှောင်ပြေးလာ [illegible] .... သူဟာ လှေထင်ကျွန်နဲ့တော့ သိပ်တော့ လက်ရည်ကွာလှ [illegible] မဟုတ်ဘူး .... "

လောက်ပန်က ဆက်ပြော၏။

"ဒီလိုလူမျိုးကို အားကျိ သတ်နိုင်တယ်ဆိုတာ အံ့ဩကု[illegible] ဖွယ်ဆိုတာမျိုးပဲ .... "

ကျူးရဲ့ချင်က ခေါင်းငုံ့ထား၏။ ဘာမျှ ဝေဖန်ချက် မပေ[illegible] လောက်ပန်က ....

"သူ့အလောင်းကို ဘယ်မှာ တွေ့တာလဲ .... "

"ဒေါ်ကြီးဟန်ရဲ့ ဂေဟာမှာပါ .... ဂေဟာရဲ့ အနောက်[illegible] မှာရှိတဲ့ တဲကလေးမှာပါ .... "

"ဒီနေရာဟာ သူသိန်မှ မဟုတ်ဘဲ .... တစ်ယောက်ယော[illegible] တော့ တွေ့ရမှာပေါ့ .... "

"သုံးယောက်တောင် တွေ့တာပါ၊ ခင်ဗျာ .... "

"ဘယ်သူတွေလဲ .... "

"ဒေါ်ကြီးဟန်ရယ် .... သူ့ရဲ့ စားဖိုမှူး အ,အလင်မယား[illegible] ပါ .... "

"ဒီလူတွေကို မင်း ဖမ်းထားပြီးပြီ မဟုတ်လား .... "

"ကျွန်တော် မဖမ်းနိုင်ပါဘူး ခင်ဗျာ .... ဖမ်းဖို့သွားတ[illegible] အားလုံး သေနေပါပြီ .... "

လောက်ပန် ဆွေ့ဆွေ့ခုန် ဒေါသထွက်သွားတော့၏။ [illegible] ကျိ၏ သတင်းကို မရနိုင်ပြန်တော့ပေ။ အားကျိ သတင်းကွင်း[illegible] ပြတ်ပြန်လေပြီ။

သူသည် အံကို တင်းတင်းကြိတ်ပြီး လက်သီးကို လေထဲ[illegible] ယမ်းပြီး အော်နေသည်။

"ကောင်းတယ် .... သိပ်ကောင်းတယ် .... သိပ်တော်တယ်၊ [illegible] ဒီလောက် ကျွေးမွေးပြုစု ထောက်ပံ့ထားခဲ့ပေမယ့် မင်းတို့က [illegible]ပံ့ထမ်းတဲ့ကောင် တစ်ယောက်ကိုတောင် နိုင်အောင် မလုပ်နိုင် [illegible] .... "

ဤ အပြုအမူမျိုးကို သူ့ဌေးကြီး ပြုမူခဲ့သည်။ အလွန်အလွန် [illegible] ဒေါသ ထွက်နေသောကြောင့်သာ မထိန်းနိုင် မသိမ်းနိုင် အော် [illegible]နေခြင်း၊ ဖြစ်လေသည်။

"ဒီခွေးကောင်က တို့ခြေတစ်ဖဲ့ကိုက် .... လက်တစ်ဖဲ့ကိုက်၊ [illegible]တစ်ဖဲ့ကိုက် လုပ်နေတာကို တို့က ဘာမှ မလုပ်နိုင်ဘဲ ငြိမ်ခံနေ [illegible]လား .... ထို .... ရာဇဝင် ရှိုင်းလိုက်တာ .... မကြာခင် ဒီ [illegible] တို့ အသည်းနှလုံးတွေကို ထုတ်တော့မယ်ကွ .... "

ကျူးရဲ့ချင်က လေသံပျော့ပျော့ဖြင့် ....

"အဲဒီလောက်တော့ ဖြစ်မယ် မထင်ပါဘူး ခင်ဗျာ .... "

"ဘာ .... ဟိုကောင်လဲ လက်ကြေသွားပြီ .... တာကန်း [illegible] သေပြီ .... သံမဏိကျားလည်း သေပြီ .... နောက် ဘယ်သူ [illegible] ကျန်သေးသလဲ .... မင်းနဲ့ ငါနဲ့ သေဖို့ပဲ ကျန်တော့တယ်"

သူ့ဌေးကြီး ဒေါသဖြစ်ဖြစ်နှင့် အော်ဟစ်လေရာ သူ့အသံသည် [illegible] ဟိန်းထွက်နေလေသည်။

"မင်းတို့ ဘာလုပ်နေကြတာလဲ .... အိပ်ပြီးစား .... စားပြီး [illegible] လုပ်နေကြသလား .... ဟင်း .... အားလုံး အိပ်ရာလိပ်ပြီး [illegible]စားနေကြပါလားကွ ဟေ .... "

ကျူရဲ့ချင် ဘာမှမ မပြောဘဲ ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေ သည်။ သူဌေးကြီးသည် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေရာမှ တဖြည်းဖြည်း ဒေါသများ ငြိမ်ကျလာသည်။

"သူဌေးကြီး .... ကျွန်တော် လူတချို့ကို စောင့်နေပါတယ် ခင်ဗျာ .... "

ကျူရဲ့ချင်၏ အသံက တိုးညင်းပြီး သိမ်မွေ့လှ၏။ လောက် ပန်က ကျူရဲ့ချင်ကို စောင်းကြည့်သည်။

"ဘာကောင်တွေကို စောင့်နေတာလဲ .... "

"အားကျိုကို ရှင်းမယ့် လျှို့ဝှက် ကြေးစားအဖွဲ့အစည်း တစ် ရပ်ပါ ခင်ဗျာ .... "

လောက်ပန် စိတ်ဝင်စားသွား၏။

"ဘယ်သူတွေလဲ .... ဒီကောင်တွေက ဘယ်လောက်မှာ ထက်မြက်လို့လဲ .... "

"အခု အခြေအနေအရဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ အားအကိုးရဆုံး လူသုံးယောက်ဟာ အားကျိုကို ရှုံးနိမ့်သွားခဲ့ပါပြီ ခင်ဗျာ .... ကျွန်တော် တို့ အားဖြည့်ဖို့ လိုနေပါတယ် .... အားကျိုကို ရှင်းတဲ့နေရာမှာ အား ဖြည့်ဖို့ပါ .... "

"ငါ့ကို ရှင်းပြစမ်း .... ဒီကောင်တွေအကြောင်း .... "

ကျူရဲ့ချင်သည် လောက်ပန်၏ အနားနားသို့ ကပ်ကာ တိုး တိုး ရှင်းလင်းပြောပြ နေလေ၏။

လောက်ပန်၏ မျက်လုံးများသည် တဖြည်းဖြည်း တောက် [illegible]

[illegible]။ လောက်ပန်၏ ရှုပ်ထွေးနောက်ကျိနေသော ဦးခေါင်းသည် [illegible]အတွင်း ကြည်လင်လာသည်။

ကျူရဲ့ချင်က သူ့အိတ်ထဲမှ စာရွက်ရှည် တစ်ရွက်ကို ထုတ် [illegible]သည်။ အမည်စာရင်း စာရွက်။ သူက လောက်ပန်အား ရိုသေ [illegible]ပေးလိုက်၏။

"ဒါက အဲဒီ အဖွဲ့အစည်းဝင်တွေရဲ့ နာမည်စာရင်းပါ .... "

"သူတို့ ဘယ်အချိန် ရောက်လာမှာလဲ .... "

"နောက်အကျဆုံး မနက်ဖြန်ညနေပါပဲ .... ဒါက နောက် [illegible] ပြောတာပါ .... ဒီထက် စောနိုင်သမျှ စောဖို့ ကျွန်တော် [illegible]ထားပါတယ် .... ဒီမှာက သိပ်အရေးကြီးနေပြီ မဟုတ်လား"

လောက်ပန်သည် စာရင်းစာရွက်ကို ပြန်ပေးလိုက်၏။ ထိုစာ [illegible] အမည်များကို တစ်ကြိမ်ဖတ်ရုံနှင့် လောက်ပန် မှတ်မိသည်။ [illegible] အလျှင်အမြန် တွက်ချက်လိုက်၏။ ပြင်ပမှ ထက်မြက်သော [illegible]တစ်စုကို ဤသို့ မခေါ်ယူလျှင် မဖြစ်တော့ပေ။ ထို အဖွဲ့ [illegible]ကိုလည်း အားကျိုအား မပေးရန် စဉ်းစားမိသည်။

"ကောင်းတယ် .... ဒီကောင်တွေကို လိုရင်းကိစ္စကလွဲလို့ [illegible] ဒီမပေးနဲ့ .... "

"စိတ်ချပါ ခင်ဗျာ .... "

"မနက်ဖြန်ညပိုင်းမှာ အားကျိုနဲ့ တွေ့ဖို့ကိစ္စကို မင်း စီစဉ် [illegible]ပေတော့ .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... "

လောက်ပန်သည် လွန်စွာ စိတ်လက်ပေါ့ပါးသွား၏။ သူ့မျ နှာ၌ အပြုံးပွင့်များ ပြန်ပေါ်လာ၏။ သူသည် ကျူရဲ့ချင်၏ ပခုံး ရင်းရင်းနှီးနှီး ပုတ်လိုက်ပြီး ....

"မင်းဟာ အမြဲတမ်း အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်တ တယ်ဆိုတာ ငါ သိပါတယ်ကွာ .... ဒီညတော့ မင်း ကောင်းကော အနားယူလိုက်ပါဦး .... ဘယ်နှယ်လဲ .... ဟိုမိန်းကလေးနဲ့ အ ပြေရဲ့လား .... "

ကျူရဲ့ချင်သည် လောက်ပန် ဘာပြောသည်ကို ကောင်း ရိပ်မိပေသည်။

"သူဌေးကြီးရဲ့ ကျေးဇူးဟာ ကျွန်တော့်အပေါ် အစစအရ ကြီးမားလှပါတယ် ခင်ဗျာ .... "

လောက်ပန်က ကျယ်လောင်စွာ ရယ်မောလိုက်၏။

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... ဒါတွေဟာ အသေးအဖွဲ ပါ သားရယ် .... မင်းကို ငါက ဒီထက်မက ချီးမြှင့်ရမှာပါကွယ် ..."

သူသည် သံမဏိကျား၏ အလောင်းကို လုံးဝ လှည့်မကြ တော့ပေ။ သူသည် ဥယျာဉ်ထဲမှ ထွက်ခွာသွားတော့သည်။ လော ပန် ထွက်သွားသည်နှင့် သံလက်သီးအားရုံ ရောက်ရှိလာ၏။ သူသ သံမဏိကျား၏ အလောင်းစင်ရှေ့ ခေါင်းတင်၍ ငိုကြွေးတော့သ

ကျူရဲ့ချင်သည် အားရုံ ငိုနေသည်ကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့် ၏။ အတန်ကြာ ကြည့်ပြီးမှ ....

"ယောက်ျားမျက်ရည် မြေမကျကောင်းပါဘူးဗျာ .... ဒေ

... လူဟာလည်း ပြန်မရှင်လာနိုင်တော့ပါဘူး .... သိုင်းလောက ... သာမန် အရပ်သား လောကထက် သေခြင်းတရားနဲ့ ပိုနီး ...ပါတယ် .... ဒီပိပြီး ဝမ်းနည်းမနေပါနဲ့တော့ .... "

အားရုံ ဒေါသတကြီး လှည့်ပြော၏။

"ငါငိုတာ သူ့အတွက် မဟုတ်ဘူးကွ .... ငါငိုတာ ငါ့အတွက် ...ငါ ဝမ်းနည်းလွန်းလို့ပါကွာ .... "

သူသည် လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ပြီး ....

"ငါ အခုမှ သေသေချာချာ သိရတော့တယ် .... သူဌေးကြီး ...က်ပန်အတွက် အလုပ်လုပ်ပေးတဲ့သူဟာ ဘယ်လို ဇာတ်သိမ်း ...ကြုံရတယ်ဆိုတာကို ခုမှပဲ သိရတော့တယ် .... "

ကျူရဲ့ချင်က ....

"ခင်ဗျား အထင်မှားနေတာပါ .... ဒါဟာ ဘယ်လိုမှ မဟုတ် ...ရှပါ .... သူဌေးကြီးဟာ ကျုပ်တို့အပေါ်မှာ မဆိုးလှပါဘူး ... . "

"ဒါပေမယ့် အခု သံမဏိကျားဟာ သူ့အကျိုးအတွက် သေခဲ့ ... . သူ့အတွက် .... "

ကျူရဲ့ချင်က ကြားဖြတ်၍ ပြောလိုက်လေသည်။

"သူဌေးကြီးအနေနဲ့ ဒီလောက်အထိတော့ လိုက်ကာပံ့မပေး ...ပေါ့ဗျာ .... ဒီလို နောက်ပိုင်းကိစ္စမျိုးကို ကျုပ် ငိုက်သွ ...တိုတာ သူ သိထားပါတယ် .... "

...လက်သီးအားရုံသည် အလောင်းစင်ဘေးမှ ထလာပြီး

ကျူးရဲ့ချင်နှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်၏။

"မင်း ဟုတ်လား .... သံမဏိကျားက ဘယ်သူ့အတွက် ပေးရတာလဲ .... မင်းအတွက် သေပေးရတာလား .... သူ့ရွှေ အတွက် သေပေးရတာလား .... "

ကျူးရဲ့ချင်သည် အားရှံ၏ပါးစပ်ကို အလျှင်အမြန် လှမ် လိုက်၏။ သို့သော် သူ အချိန်မီ မတားနိုင်တော့ပါ။ အားရှံသည် ပြောချင်သမျှကို အားလုံး ပြောလိုက်ပြီး ဖြစ်နေပါသည်။

ပန်းဥယျာဉ်၌ တာဝန်ကျ အစောင့်သိုင်းသမားနှစ်ယေ သည် အားရှံ၏ စကားကို ကြားလိုက်ရသောကြောင့် အားလုံးပင် စိမျက်နှာ ပျက်သွားကြပါသည်။

သူတို့က အားရှံကို စိတ်ဆိုးဒေါသ ထွက်ကြသည် မဟု သစ္စာရှိသော သံမဏိကျား၏ ဇာတ်သိမ်းကဲ့သို့ သူတို့လည်း ဇာ လိုသောကြောင့် မျက်စိမျက်နှာ ပျက်သွားကြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်

ကျူးရဲ့ချင်က ခပ်ကျယ်ကျယ် အော်ပြောလိုက်သည်။

"သံမဏိကျား ဘယ်သူ့အတွက် သေတာ မသေတာ ကို ကျုပ်တော့ ဂရုမစိုက်ဘူး .... ကျုပ်ကတော့ သူ့ရွှေးကြီးက ရင် သေပပစ်လိုက်မှာပဲ .... "

အစောင့်များသည် ခေါင်းငုံ့သွားကြလေတော့၏။

အားရှံသည် ပန်းဥယျာဉ်ထဲမှ စိတ်ပျက်ဝမ်းနည်းစွာ ထ သွားလေ၏။

ကျူးရဲ့ချင်သည် အစောင့်နှစ်ဆယ်ကို သတိစီရိယဖြင့်

ကပ်ကြရန် မှာကြားပြီးနောက် ဥယျာဉ်၏ အနောက်ဘက်သို့ ထွက် လာခဲ့၏။ အနောက်ဘက်တံခါးမှထွက်၍ လမ်းကြားအတိုင်း လျှောက် လာရာ အဆောက်အဦးငယ် တစ်ခုရှေ့သို့ ရောက်လာသည်။

"ဒေါက် .... ဒေါက် .... ဒေါက် .... "

အတန်ကြာမှ နှစ်ချက် ထပ်ခေါက်သည်။

ထိုအခါ တံခါးပွင့်သွားသည်။ တံခါးဖွင့်ပေးသူမှာ ခါးကုန်းနေ သော အဘိုးအိုနှစ်ယောက် ဖြစ်၏။

ကျူးရဲ့ချင် ဝင်ရောက်ပြီးသည်နှင့် အဘိုးအိုသည် တံခါးမင်း တုပ်ကို ပြန်ချလိုက်၏။

ကျူးရဲ့ချင်က ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရာ အဘိုးအိုသည် ရှေ့မှ လျှောက်သွားပြီး အခန်းထောင့်တွင် တွေ့ရသော ရေအိုးကြီးတစ်လုံး ကို မယ်ရှားပစ်လိုက်၏။ ထို့နောက် ရေအိုးအောက်မှ ကျောက်ပြား ကြီးကိုပါ မ,လိုက်သည်။ ရေအိုး၏ အလေးချိန် ကျောက်ပြားကြီးတို့ ၏ အလေးချိန်မှာ မနည်းလှချေ။ အတော်ကလေး လေးလေးလံလံ ရှိပေသည်။ သို့သော် အဘိုးအိုသည် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး မ,ယူဖယ်ရှား နိုင်သည်။

ထိုအခါ လေးထောင့်ကွက်အတွင်းမှ မှန်ပျပျ အလင်းရောင် ထွက်ပေါ်လာသည်။ အလင်းရောင် ထွက်ပေါ်လာသည့်နေရာသည် မြေအောက်ခန်းဖြစ်ကြောင်း သိသာသည်။

ကိုရွှေအသည် ဇနီးသည် လက်မောင်းကို ဆွဲလှုပ်ကာ အိအိ ကျပ်ပြ တားမြစ်တော့သည်။ ထိုအခါ သူ့ဇနီးသည်က သူ့လက်ကိုဖြေ

ပြီး ပြန်တွန်းလွှတ်ပစ်လိုက်၏။

ကျူရဲ့ချင် ပြုံးနေသည်။ အ,အသည် သူမေးသည်ကို ဖြေမ

သူ မဟုတ်။ ဓနီးသည်ကသာ ဖြေတော့မည်ကို သူ ကောင်းကော

သိလိုက်သည်။ သူသည် ဤသို့ စစ်မေးခဲ့ပေါင်းများပြီ ဖြစ်၍ မည်သ

အညာကို မည်သို့ကိုင်ရမည်ကို ကျွမ်းကျင်နေပေပြီ။

ကျူရဲ့ချင်က ရွှေတုံးများနှင့် ငွေတုံးများကို ကိုရွှေအ၏

မြင်သာအောင် မြှောက်ပြပြန်သည်။

"သူတို့ မယှဉ်ပြိုင်ခင် စကားအများကြီး ပြောမယ်လို့ ကျ

ယူဆတယ် .... သူတို့ ဘာများ ပြောခဲ့ကြသလဲ .... ဥပမာအာ

တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် နာမည်မေးတာမျိုးပေါ့ .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... ပြောကြပါတယ် .... "

"လွှေထင်ကျန်ဆိုတဲ့ နာမည်များ ပြောမိကြသလား"

"ပြောတယ် .... ပြောတယ် .... သံမဏိကျားရဲ့ အရ

နာမည်ဟာ လွှေထင်ကျန်တဲ့ .... "

ကျူရဲ့ချင် ပြုံးလိုက်မိလေ၏။ ဤတစ်ချက်နှင့်ပင်

လင်မယားနှစ်ယောက်ကို သူ ဖမ်းရကျိုးနပ်ပေပြီ။

ကိုရွှေအ၏ဓနီးက ....

"သိုင်းလောကထဲမယ် လွှေထင်ကျန်ကို ယှဉ်ပြိုင်နိုင်တဲ့

သိပ်မရှိဘူးလို့လည်း ပြောကြတယ် .... "

သံမဏိကျားသည် လောက်ပန်ကို လိမ်နိုင်ခဲ့သော်လ

ကျူရဲ့ချင်ကိုမူ မလိမ်နိုင်ခဲ့ပါ။ ကျူရဲ့ချင်အနေဖြင့် သံမဏိကျား

ထင်ကျန် ဖြစ်နိုင်သည်ဟု အမြဲတမ်း သံသယ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

အားကျိုရဲ့ အရင်တ နာမည်ကိုရော ပြောကြသေးသလား"

"မပြောပါဘူး .... သူတို့ပြောမလို ပြောမလို လုပ်ခဲ့ကြပေမယ့်

မပြောကြဘူးရှင့် .... လွှေထင်ကျန်လို့ ခေါ်တဲ့ သံမဏိကျားက

အားကျိုရဲ့ နာမည်ဟောင်းကို သိနေပုံရပါတယ် .... "

ကိုရွှေအသည် ဒေါသကို မထိန်းနိုင်တော့ပါ။ သူ့မိန်းမ အနီး

ပြီး ဖြန်းခနဲ ပါးရိုက်လိုက်ရာ သူ့မိန်းမ လွင့်ထွက်သွားသည်။

မက ငိုယိုပြီး ....

"သေနာကောင် .... နင်က ငါ့ကို ရိုက်တယ်ပေါ့လေ ....

ဆွေက နင့်ကို ဘာများ ကောင်းကျိုးပေးခဲ့လို့လဲဟင် .... ငါ

အဖမ်းခံနေရတာ နင့်မိတ်ဆွေကြောင့်ဟဲ့ .... နင့် မိတ်ဆွေ

.... ဒါတောင် နင်က နင့်မိတ်ဆွေကို ကာကွယ်နေချင်သေး

.... "

ကိုရွှေအသည် ဒေါသအမျက်ခြောင်းခြောင်း ထွက်နေလေပြီ။

သူ့မိန်းမနှင့် နှစ်ကာလရှည်စွာ ပေါင်းသင်းခဲ့သည်။ သို့သော်

ကြောင်း သူ ကောင်းစွာ မသိခဲ့ပေ။ ယခု အခက်အခဲ အကျပ်

မှ သူ့မိန်းမအကြောင်း ကောင်းကောင်း သိရလေပြီ။

သည်မိန်းမသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးစွာ နေထိုင်ခဲ့ရသည့် ဘဝ

နေသည် မဟုတ်ပါ။ မလွှဲမရှောင်သာ၍ နေထိုင်ခဲ့ခြင်းသာ

ကိုရွှေအ သိပါပြီ။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ခံစားရမည်ဆိုသောအခါ

ကိုလည်း မမြင်။ မိတ်ဆွေကိုလည်း မမြင်တော့ဘဲ ဖြစ်

သွားခဲ့ရှာသည်။ တကယ်တော့ ဤလို မိန်းမျိုး ဤတစ်ယောက် ရှိသည် မဟုတ်ပါ။ လောကထဲ၌ အများအပြား ရှိနေခဲ့ပါသည်။

ကိုရွှေအသည် သူ့အသည်းနှလုံးများကို လက်နှင့် ဖျစ်ညှစ် သကဲ့သို့ နာကျင်နေ၏။ သူ့မိတ်ဆွေ မပြောစေချင်သည့် အရာများ သူက ပြောမပြခဲ့သော်လည်း သူ့မိန်းမက ရွှေ ငွေမက်ပြီး ပြော ပြီ မဟုတ်ပါလား။ သူ့မိန်းမက ....

"နင်က နင့်မိတ်ဆွေအကြောင်း မပြောစေချင်ဘူးပေါ့ အေး .... ငါကတော့ ပြောမယ် .... ပြောတဲ့အတွက်လည်း ချမ်း သာသာ နေရဦးမယ် .... နင့်ကို ငါ မပေါင်းတော့ဘူး သိရဲ့လား မိုက်ရဲ့ ...."

ကိုရွှေအသည် စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ မိန်းမအပေါ် ခုန် ကာ လည်ပင်းညှစ်လေတော့၏။ သူ့မိန်းမ မျက်လုံးများပြူးထွက် သည်။ ကိုရွှေအမှာ လွန်စွာထွားကျိုင်းသန်မာသူဖြစ်၍ တခဏအ မှာပင် မိန်းမဖြင်သူ ငြိမ်သက်သွားတော့သည်။

တကယ်တော့ ကိုရွှေအ အနေဖြင့် သူ့မိန်းမကို သတ်ရန် စေရန် မရည်ရွယ်ပါ။ အားကျို အကြောင်းပြောနေသည့် ပါးစပ်ပေ ပိတ်သွားစေရန်သာ စိတ်လိုက်မာန်ပါ လုပ်မိခြင်း ဖြစ်သည်။ သူ မလွှပ်နိုင်မှုန်းသိ၍ လက်လွှတ်ပေးလိုက်သည့် အခါတွင်မှ သူ လက် သွားကြောင်း ကြေကွဲဝမ်းနည်းစွာ သိလိုက်ရတော့သည်။ သူသည် လက်နှစ်ဖက်ကို ကြည့်ရင်း မျက်ရည်ပေါက်ပေါက် ကျလာမိတော့

ကျူရဲ့ချင်က ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ လက်ပိုက်ကြည့်နေသည်

ရှေ့မှ ကြေကွဲဖွယ်ရာ အဖြစ်အပျက်သည် သူ့အဖို့ ကြေကွဲဖွယ် ဖြစ်မနေပေ။ ရယ်စရာ၊ ပြုံးစရာ ဖြစ်နေသည့်အလား ပြုံးရယ်ပြီး ကြည့်နေသည်။

"တော်တယ် .... မင်းဟာ တော်တော် သတ္တိရှိတဲ့ယောကျ်ား ကာမှ ပြန်မလုပ်နိုင်တဲ့ ကိုယ့်မိန်းမကို လည်ပင်းညှစ်သတ်ရဲ တဲ့ သတ္တိဟာ နည်းနည်းနည်းနောနောသတ္တိ မဟုတ်ဘူး .... တယ် .... သိပ်တော်တယ် ...."

ကိုရွှေအသည် ပြူးကြောင်သော မျက်လုံးများဖြင့် ကျူရဲ့ချင် လိုက်၏။ ဤသူကား သူတို့ခန်းမောင်နှံ၏ ဘဝကို ဖျက်ဆီး သည့်အပြင် သူ့မိတ်ဆွေ အားကျိုကိုလည်း အန္တရာယ်ပေးမည့် ရှာသည်ဟု သူ့အတွင်းစိတ်က အလိုလို နားလည်လိုက်၏။

"အိ .... အိ .... အား ...."

ကိုရွှေအသည် ဒဏ်ရာရသည့် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်က နာနာ အော်ဟစ်လိုက်ပြီး ကျူရဲ့ချင်ရှိရာသို့ တစ်လှမ်းချင်း တိုးလာ

"ဟောကောင် .... မင်းဘာသာ မင်းလုပ်တာ .... ငါ့ကို လာ .... ငါက အနေသာကြီး ...."

ကိုရွှေအသည် ဝုန်းခနဲ ခုန်အုပ်လိုက်၏။

သော် ကျူရဲ့ချင်က အသာကလေး ရှောင်တိမ်းပြီး လက် ရိုက်လိုက်ရာ ကိုရွှေအခမျှာ မြေအောက်ခန်းနံရံနှင့် ဦး ၊ ဦးဆက်ပြုတ်သွားရှာသည်။ တဆတ်ဆတ် တုန်နေပြီး

နောက် တခဏအတွင်းမှာပင် ငြိမ်သက်သွားတော့သည်။

ကျူရဲ့ချင်သည် ထွီခနဲ တံတွေးတစ်ချက် ထွေးလိုက်၏။

"လွှထင်ကျန့်ဖြစ်ကြောင်း အနိုင်အမာ သိရတဲ့ အချက်တ ချက်ပဲ တန်ဖိုးရှိတယ် .... ကျန်တာတွေကတော့ အလကားပဲ အင်း .... အဘိုးကြီးတော့ အလောင်းနှစ်လောင်း ရှင်းရတဲ့ အ တော့ ရသွားတာပေါ့လေ .... "

သူ့အား တံခါးဖွင့်ပေးသည့် အဘိုးကြီးသည် တိတ်ဆိတ် သက်စွာပင် စောင့်ကြည့်နေပါသည်။

"အဘိုးကြီး .... ဒီနှစ်ယောက် အလောင်းကို ဘယ်သူမှ မ အောင် မြေမြှုပ် သင်္ဂြိုဟ်လိုက် .... သိလား .... တစ်ယောက်ယော က မြင်သွားရင်တော့ ခင်ဗျားပါ သူတို့နောက် လိုက်သွားရမယ်"

သူသည် စကားဆုံးသည်နှင့် လှေကားထစ်များအပေါ် သွက်သွက် တက်သွားလေတော့သည်။ သူသည် လှေကားထစ် အပေါ် တက်ရင်း စဉ်းစားလိုက်မိသည်။

"အင်း .... အားကျိုရဲ့ နာမည်ပေါင်း ရှိတယ်ဆိုတာ သေချာနေပြီ .... ဒီနာမည်ကို ငါ သိရင် သူ့ကို ထိန်းချုပ်နိုင်မယ် လမ်းကို ... ငါ ရှာလို့တွေ့မှာပဲ .... "

ကျူရဲ့ချင်သည် အဘိုးအိုက တံခါးဖွင့်ပေးသည်ကို မနေတော့ပါ။ ကံခါးမင်းတုပ်ကို သူဘာသာပင် မ,ဖွင့်လိုက်ပါ အဆောက်အအုံကလေး၏ အပြင်သို့ ရောက်သည်နှင့် သူသည် အနှင့် သူ့မိန်းမတို့ကို မေ့ပစ်လိုက်တော့သည်။

သူ ပြုံးလိုက်သည်။ အောင်မြင်မှု သရဖူသည် တဖြည်းဖြည်း မှုနှင့် နီးလာပြီဟု တွေးပြီး ပြုံးလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါ၏။

သူသည် ပန်းဥယျာဉ်ဘက်သို့ ခြေဦးမလှည့်တော့ပါ။ ပန်းဥ ယျာဉ်ဘက်သွားလျှင် သံမဏိကျားဟု ခေါ်နေကြသည့် လွှထင်ကျန့် ၏ အလောင်းကို တွေ့နေရဦးမည်။

ထို့ကြောင့် သူ အိမ်ဘက်သို့ ခြေဦးလှည့်လိုက်ပါသည်။

လိန်လိန် .... ။ လှပချောမွေ့သော မိန်းကလေး။ စံပယ်တင် ကလေးနှင့် မိန်းကလေး။ နတ်မိမယ်လို လှပသော မိန်းကလေးသို ပျားဘဲ အလောင်းကောင်ရှိရာသို့ သွားလျှင် သူလောက်မိုက်မဲသူ လောက၌ ရှိတော့မည် မဟုတ်ဟု ကျူရဲ့ချင်က တွေးပြီး ပြုံးပြန်၏။

သူ့အပြုံးကား သင်တုန်းဓားသွားပေါ်မှ ပျားရည်စက်သာ ဖြစ် လေသတည်း။

အခန်း (၁၀)

သွေးစွန်းသော ကိုယ်စားလှယ်

ကျူရဲ့ချင်သည် လိပ်လိပ်နှင့်အတူ ရွှေလက်တွဲ၍ ပျော်ပွဲ နွှဲနေခဲ့၏။ လိပ်လိပ်သည် သူဌေးကြီး လောက်ပန်က သူ့အား ... ပေးခဲ့သည့် ဆုလာဘ်ပင် မဟုတ်ပါလော။

ကျူရဲ့ချင်နှင့် လိပ်လိပ်တို့သည် ခုတင်ပေါ်၌ သက်သော သက်သာ အနားယူနေကြသည်။

ကျူရဲ့ချင်က သက်ပြင်းချပြီး ....

"တကယ်တော့ သူဌေးကြီးလောက်ပန်ဟာ တကယ့် ... အချင်းရှိတဲ့ လူကြီးပါ .... "

"တကယ် .... "

လိပ်လိပ်က မျက်စောင်းကလေးချီ၍ ပြန်မေးလေသ...

ကျူရဲ့ချင်က လေးလေးပင်ပင် ပြောသည်။

"သူဌေးကြီးဟာ ငါ့ထက် အစစအရာရာ သာလွန်တာတော့ ...မှန်ပဲ .... "

"ဘာတွေ သာလွန်နေတာလဲဟင် .... "

"သာတာပေါ့ .... ငါသာဆိုရင် နင့်လို ချစ်စရာကောင်းတဲ့ ...မကို ဒီလို သူတစ်ပါးလက် ဝကွက် မအပ်နိုင်ပါဘူး .... "

လိပ်လိပ်သည် ဆည်းလည်းသံကလေးဖြင့် ရယ်မောလိုက်၏။ ...၏ သွယ်လျသော ဖော့ဖယောင်းပမာ လက်ချောင်းကလေးဖြင့် ...ရဲ့ချင်၏ နှာညွှန့်ကို ချူ၍ ဆော့ကစားလေသည်။

"ရှင့်ကို သူဌေးကြီးက ချီးကျူးတာ ဘာဆန်းမှာလဲ .... ရှင် ...ကာယက်ရှင်ကို မြှောက်မှန်းမသိ မြှောက်ပေးတဲ့နေရာမှာ သိပ် ...တာပဲ .... ကျွန်မကိုလည်း တဲ့တိုးမဟုတ်ဘဲနဲ့ တစ်ဘက်လှည့် ...ပေးနေတာပဲ မဟုတ်လား .... "

ကျူရဲ့ချင် ကျေနပ်သွား၏။ ကိုယ့်ကို တော်သည် တတ်သည် ...ချီးကျူးလျှင် မည်သူမျှ သဘောမကျဘဲ မနေနိုင်။ နေနိုင်သူရှိလျှင် ...အတော်ရှားမည်။

"ဟုတ်လား .... တခြား ကိစ္စတွေမှာရော ငါဘယ်လို အခြေ ...ရှိသလဲ .... "

လိပ်လိပ်သည် မချိုမချဉ်ကလေး ပြုံးလိုက်ကာ ....

"ရှင်သာ သူများထက် မသာရင် ကျွန်မက ရှင့်ကိုအခုလောက် ...မလဲ ဘယ်ကြိုက်နေပါ့မလဲ .... "

သူမသည် သူ့စကားကို သူ သဘောကျပြီး တခစ်ခစ် ရယ်နေ

လေတော့၏။ သူမ ရယ်နေပုံမှာ လွန်စွာ ချစ်စဖွယ်ကောင်းလှ ကျူရှဲ့ချင်ပင် မချင့်မရဲ ဖြစ်လာပြန်သည်။

သူမက ဆက်ပြော၏။

"ကျွန်မ သိပ်ရယ်ချင်တာပဲ .... လိပ်မသားကြီးက .... အကြောင်း သိအောင် ကျွန်မကို သူလျှိုလုပ်ခိုင်းသတဲ့ .... ရှင်နဲ့ ဘယ်လို အခြေအနေမျိုး ရှိတယ်ဆိုတာကိုသာ သူ သိသွားရင် ဆွေ့ခုန်အောင် ဒေါသထွက်နေမှာပဲနော် .... ခစ် .... ခစ် ....

ကျူရှဲ့ချင်သည် အင်မတန် ရယ်မောခဲ့သည်။

သို့သော် ယခု မရယ်ဘဲ မနေနိုင်ပေ။ လောက်ပန် သူ မည်မျှ အထင်ကြီးကြောင်း သူ ကောင်းကောင်းသိသည်။ လော သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီးလေ ကျူရှဲ့ချင် ရယ်ချင်လေပင်။

ကျူရှဲ့ချင်က ရယ်မောရင်း ....

"မင်းကို သူလျှိုလုပ်ခိုင်းတဲ့ ကိစ္စမှာ တကယ် ချီးကျ သူက မင်းပါပဲကွယ် .... "

"ရှင် .... "

လိန်လိန်က အံ့ဩသလို မေးလေ၏။

"ဟုတ်တယ် .... မင်းက အမူအရာ ကောင်းကော ရိရိ ဟန်ဆောင်နိုင်တော့ သူက မင်းကို ယုံသွားတာပေါ့ကွာ

"ကျွန်မက သိပ်ဟန်မဆောင်ခဲ့ပါဘူးရှင် .... "

"ငါ့ကို မင်းက သိပ်မုန်းတီး ရွံရှာကဲ့ပုံမျိုး .... ငါက ကြီးကို အလိုလိုက် အကြိုက်ဆောင်ပြီး ကပ်ဖားရပ်ဖား လုပ်

ကို ပြောတာမျိုးတွေက မင်းကို ဒီဘဝရောက်အောင် ပို့လိုက်တာပဲ၊ တကယ်တော့ မင်းနဲ့ငါ ဒီဘဝရောက်အောင် တို့ အတော်ကလေး ကျိတ်ကြံခဲ့ရတာ မဟုတ်လား .... ဟား .... ဟား .... ဟား .... "

"ခစ် .... ခစ် .... ခစ် .... "

"မင်းရဲ့ အမူအရာ .... အပြောအဆိုတွေက အင်မတန် ပိုင် နိုင်လေတော့ .... လိပ်မသားကြီးဟာ သူ့ကိုယ်သူ လူလည်ကြီး လူ တော်ကြီးလုပ်ပြီး မင်းကို အညွှန့်ချိုးပစ်လိုက်တာပဲ .... သူ့ကိုယ်လုပ် တော် ဘဝကနေ ငယ်ကျွန်လက်ထဲ ခြေနဲ့ ကန်ပို့လိုက်တာပဲ .... ဒါ အမှားကြီး မှားတယ်ဆိုတာ သူ မသိရှာဘူး .... "

"သိမှတော့ သူဟာ တကယ့်လူတော်ကြီး ဖြစ်နေမှာပေါ့ရှင်"

"ဒါပေမယ့် သူ တော်တာတော့ အမှန်ပါပဲ .... အချစ်ကလေး ရယ် .... "

လိန်လိန်သည် လှပသော လက်ချောင်းကလေးများဖြင့် ကျူ ရှဲ့ချင်၏ ရင်ဘတ်ကို ပွတ်သပ်ပေးရင်း ....

"သူက ကျွန်မကို ရှင့်ဆီမှာ သူလျှိုလုပ်ခိုင်းထားပေမယ့် .... ပွတီ ဘာသတင်း ပို့ရမယ်ဆိုတာ ခုထက်ထိ မသိသေးပါဘူး ရှင်ရယ်"

"မင်း ဘာမှ မသိသေးဘူးလား .... "

"ရှင် ဘာလုပ်နေမှန်း ကျွန်မ မသိပါဘူး .... အငွားအရမ်း တစ်ခု လုပ်နေတယ်ဆိုတာတော့ ကျွန်မ ကြားသလိုပဲ .... "

"ဟုတ်တယ် .... အငွားအရမ်းတစ်ခု လုပ်နေတယ် .... "

"ဘာအတွက်လဲ .... "

"ဟို လိပ်မသားကြီး အတွက်ပေါ့ ...."

"သူ့အတွက်ပေါ့ကွယ် .... မင်း .... ဟေးရှုဆိုတဲ့ အဖွဲ့ ကြားဘူးသလား ...."

"ဟင့်အင်း .... မကြားဖူးပါဘူး ...."

"အောက်လမ်း သိုင်းသမားတစ်စုတစ်ခု ဆိုပါတော့ကွယ် ထူးခြားချက်က သူတို့ဟာ တစ်ကိုယ်တော် လုယက်တိုက်ခိုက်တာ မဟုတ်ဘဲနဲ့ အုပ်စုလိုက် အလုပ်လက်ခံပြီး ကြေးစားလူသတ် ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ပေးကြတာပဲ ...."

"ကြေးစား လူသတ်အဖွဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ် .... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် .... နိမိတ်မရှိ ဘာမရှိ နာမည်ကြီးကတော့ မကောင်းပါဘူး ...."

ကျူးရဲ့ချင် ရယ်သည်။ သူက ဒါတွေ အယူမရှိ။ ကိုယ်လုပ်သ ကိုယ်ခံစား စံစားကြရမည်ဟုသာ ယူဆသည်။

"နိမိတ် ရှိတာပဲ ဖြစ်ဖြစ် .... နိမိတ် မရှိတာဘဲ ဖြစ်ဖြစ် .... အကြောင်း မဟုတ်ပါဘူး .... အကြောင်းက အလုပ်ဖြစ်ဖို့ပဲ .... သူ က မရဏသေမင်းတမန်တွေ ဆိုတာတော့ အသေအချာပဲ .... အ အရင် ရရှိထားတဲ့ သတင်းအရတော့ သူတို့လက်ခံတဲ့ အလုပ်တို အောင်မြင်ကြတာချည်းပဲ ...."

"ဟန်တရုတ်တွေချည်း ဒီအဖွဲ့ထဲ ပါတာလား ...."

"လူမျိုးစုံတယ် .... အတန်းအစား စုံတယ်လို့ ပြောနိုင်တယ် ဒီအဖွဲ့ထဲမှာ အောက်တန်းစား တေလေကြမ်းပိုးတွေ ပါတယ် .... ဟူတန်ဂိုဏ်းသမား၊ ရှောင်လင်ဂိုဏ်းသား၊ ခုံးတဲ့ဂိုဏ်းသားအား

ပါတယ် .... ဂိုဏ်းက အထုတ်အပယ်ခံရတဲ့ ဂိုဏ်းသားတွေပေါ့ .... အရှေ့ဘက် မူစန်းကျွန်းက လွင့်လာတဲ့ ဂျပန်သိုင်းသမားတွေကော ပါတယ် ...."

"အထုတ်အပယ်ခံထားရတဲ့ လူတွေဆိုတော့ တကယ့်လူဆိုး လူမိုက် လူပေလူတေတွေပဲပေါ့ ...."

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... အခု သူတို့လုပ်တဲ့ အလုပ်က လူသတ်ခြင်းပဲလေ .... တရားဘာဝနာပွားများတဲ့ အုပ်စုမှ မဟုတ်ဘဲ"

"သူတို့ တကယ်ကြောက်စရာ ကောင်းတာပေါ့နော် ...."

"ဟာ .... တကယ် ကြောက်စရာကောင်းပါတယ် .... သူတို့ က သိုင်းပညာအဆင့်မြင့်တဲ့ ထိပ်သီးတွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် ကြောက် စရာလို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူး .... သူတို့အဖွဲ့သားတွေ ကြောက်စရာ ကောင်းတာက သူတို့အသက်ကို ဖက်ရွက်လို သဘောထားကြတဲ့ ကိစ္စ ပဲ .... အသက်ကို အသက်လို သဘောမထားတဲ့လူနဲ့ တိုက်ခိုက်ရတဲ့ ကိစ္စကို မင်း တွေးကြည့်စမ်း .... ဘယ်လောက် ကျောချမ်းစရာ ကောင်းသလဲ .... နောက်ပြီး အဲဒီ ဟေးရှု အဖွဲ့အစည်းရဲ့ သဘော တရား ...."

"သူတို့ရဲ့ သဘောထားက ဘယ်လိုတဲ့လဲ ...."

"သူတို့ အသက်ဆုံးရှုံးတာဟာ အရှုံး မဟုတ်ဘူးတဲ့ ...."

"ဟင် .... ကိုယ်သေတာပဲ အရှုံးမဟုတ်ရသေးဘူးလား"

"သူတို့က သေလူအဖြစ် သတ်မှတ်ထားပြီးဖြစ်လို့ သေရတာ ကို အရှုံးလို့ မသတ်မှတ်ဘူးတဲ့ .... ရန်သူလည်းသေ .... ကိုယ်လည်း

သေဆိုတာ အမြတ်ပဲတဲ့ .... "

လိန်လိန် ရင်ကလေးဖိနေ၏။

ကျူရဲ့ချင်သည် စကားများများ ပြောခဲ့သူ မဟုတ်ပေ။ ယုံကြည်ရသူနှင့် စကားပြောရသောအခါ လွန်စွာ ခံတွင်းတွေ အတောမသတ်အောင် လေရှည်မိလေတော့၏။

"ရန်သူသေပြီး ကိုယ် မသေရင်တော့ ပြောစရာ မရှိ အသားတင်မြတ် .... နှစ်ထပ်ကွမ်းမြတ်တဲ့ .... "

လိန်လိန် ရင်တုန်သွားသည်။

"ဒီလူတွေကို ဟိုလိပ်မသားကြီးအတွက် ငှားယမ်းပေ လားဟင် .... "

ကျူရဲ့ချင် ခေါင်းညိတ်၏။

"ဘာကြောင့် လိပ်မသားကြီးအတွက် ငှားပေးရတယ်ဆို မင်း သိသလား .... "

လိန်လိန်က ခေါင်းယမ်းပြသဖြင့် ကျူရဲ့ချင် ဆက်ပြော

"အခု အားကျိုရဲ့ အနေအထား ဘယ်လောက်ရှိတယ်ဆို ကော မင်း သိရဲ့လား .... "

"အားကျို အောင်မြင်နေတာပဲ မဟုတ်လား .... "

"အေး .... အဲဒီ အချက်ပဲပေါ့ .... သံလက်သီးအားရုံ ဘာမှ သုံးလို့ မရတော့ဘူး .... သံမဏိဦးခေါင်းတာကန်းက တို့ အားအကိုးရဆုံးဆိုတဲ့ သံမဏိကျားလည်း ဘဝပြောင်းသွား သံမဏိကျား သေတာဟာ တကယ် ကိုးသွားတယ် .... ဒါ

မသားကြီးဟာ အခြေအနေမှန်ကို မသုံးသပ်တတ်ဘဲနဲ့ ဟိုဆဲ ဒီဆဲ နေခဲ့သေးတယ် .... "

ကျူရဲ့ချင်သည် ပန်းဥယျာဉ်ထဲ၌ လောက်ပန် အော်ဟစ် ဆဲ များကိုတော့ ပြန်လှန် ပြောမပြတော့ပေ။

"ဒီလိပ်မသားကြီးအတွက် ငါဟာ အကာအကွယ်သစ် လုပ် ရမယ် .... လုပ်မပေးရင် ဒီ လိပ်မသားကြီးက အားကျိုကို ဘယ် နိုင်ရဲတော့မလဲ .... သူ အားကျိုကို ရင်မဆိုင်ရဲရင် သူ ဘယ်သေ တော့မလဲ .... "

လိန်လိန် နားလည်သလို ရှိလာ၏။ သို့သော် သူမ သေသေ သဘောမပေါက်သေးပေ။

"ဟို .... ဟို .... ပေါးရှအဖွဲ့က ကာကွယ်ပေးမှတော့ ဒီ မသားကြီး ဘယ်လို သေနိုင်တော့မှာလဲ .... "

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... ဒီအတွက်တော့ မပူပါနဲ့ .... ပေါးရှအဖွဲ့ကို ငှားတဲ့အတွက် သူ မြန်မြန် သေသွားမှာပါ .... "

"ဟင် .... ဒီလိုဆိုရင် ပေါးရှအဖွဲ့လည်း အားကျိုကို မယှဉ် ပေါ့နော် .... "

"လုံးဝ မယှဉ်နိုင်ဘူး .... "

"ဒါ .... ဒါ .... ဒါဖြင့် လိပ်မသားကြီး သေဖို့ သေချာသွားတာ .... "

"သိပ်သေချာတယ် .... မြေကြီး လက်ခတ်မလွဲဘဲ .... ဟား

ဟား .... ဟား .... "

ကျူရဲ့ချင်၏ ရယ်သံသည် အခန်းထဲ၌ ပွက်လောညံသွားလေတော့၏။

လိန်လိန်သည် တွေတွေကလေး စဉ်းစားနေသည်။

"ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ အချစ်ရဲ့ .... "

"ရှင် တစ်ခုမေ့နေတယ် ထင်တယ် .... "

"ဘာများလဲ .... "

"အခုအတိုင်းဆိုရင် လောက်ပန် သေဖို့ သေချာပြီပေါ့ .... "

"သေချာပါပြီဆိုနေမှကွယ် .... "

"အဲဒီအခါမှာ အားကျိုဟာ ရှင့်ဘက်ကို မြားဦးလှည့်လာလိမ့်မယ် .... ဒုတိယ ပစ်မှတ်ဟာ ရှင်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ် .... "

"ဒါပေါ့ .... ဒါပေါ့ .... "

"အားကျိုဟာ ရှင့်အရည်အချင်းကို ထွင်းဖောက် သိနိုင်တယ်ဆိုတာ ရှင် လက်ခံတယ်ပေါ့နော် .... "

"ဒါပေါ့ .... ဒါပေါ့ .... "

"အဲဒါ ရှင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲဟင် .... "

ကျူရဲ့ချင် မဖြေပါ။ ပြုံးနေသည်။

လိန်လိန် သဘောပေါက်သွား၏။

"ဒါဆိုရင် ဒီကိစ္စကို ဖြေရှင်းဖို့ ရှင် နည်းလမ်းတွေ့ပြီးပြီပေါ့နော် .... "

ကျူရဲ့ချင် မဖြေပါ။ ပြုံးနေပါသည်။ တိတ်ဆိတ်နေပါသည်၊

တိတ်ဆိတ်နေခြင်းသည် ဝန်ခံခြင်းပင် မဟုတ်ပါလား။

လိန်လိန်သည် အနည်းငယ် သဘောပေါက်သွား၏။

"ရှင် ပိုင်ပါတယ်နော် .... "

ကျူရဲ့ချင်က အသံထွက်အောင် ရယ်တော့သည်။

"ငါက မပိုင်ဘဲနဲ့ ဘယ်တုန်းကများ လုပ်ခဲ့ဖူးလို့လဲ .... "

လိန်လိန်သည် ရင်ထဲမှ အလုံးကြီး ကျသွားပြီး သက်ပြင်းမှုတ်ထုတ်လိုက်သည်။ ထို့နောက် မျက်နှာညှိုးငယ်သွားသည်။

"အင်း .... ဒီပြဿနာတွေဟာ ပြီးသွားမှာပါ .... နောက်ဆုံး ကျွန်ရစ်မယ်ဆိုတာ ကျွန်မ သိပါတယ် .... ရှင်က သူဌေးကြီး များမှာလည်း အသေအချာပါပဲ .... ကျွန်မ .... ကျွန်မကတော့ ဖြစ်မယ်မှန်းကို မသိတော့ပါဘူးရှင် .... "

လိန်လိန် အလွန်ပင် ဝမ်းနည်းသွားသည်။ သူမသည် ကျူရဲ့ ခေါင်းသမျှ တစ်သဝေမတိမ်း ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သူ ဖြစ်ပါသော် လည်း ကျူရဲ့ချင်၏ စိတ်ရင်းအမှန်ကိုမူ မသိရှာပါ။ ထို့ကြောင့် လိန်လိန် သည် ဘဝရှေ့ရေးအတွက် ရင်လေးနေမိခြင်းသာ ဖြစ်ပါတော့သည်။

ကျူရဲ့ချင်သည် တဟားဟား ရယ်မောတော့သည်။

"ဒါလား .... ပူမနေပါနဲ့ကွယ် .... ငါ သူဌေးကြီးဖြစ်မှတော့ မင်းလည်း သူဌေးကတော် ဖြစ်ပြီပေါ့ကွယ် .... "

"တကယ်လားဟင် .... "

"တကယ်ပေါ့ကွ .... "

လိန်လိန်သည် ကျူရဲ့ချင်၏ ရင်ခွင်ထဲသို့ တိုးဝင်သွားလေ

တော့သည်။

ထိုနောက် လိန်လိန်က ....

"ကျွန်မ သိပ်ဝမ်းသာတယ် .... အဲဒီအခါကျရင် .... သူ့ဗွေ
ကတော်ဟာလည်း တစ်ယောက်တည်းပဲ ဖြစ်ပါရစေနော် .... "

ထိုစဉ် ကျူရဲ့ချင်သည် လိန်လိန်၏ ပါးစပ်ကို အလျှင်အမြန်
ပိတ်လိုက်ရာ လိန်လိန် လန့်သွားတော့သည်။

"ငြိမ်ငြိမ်နေ .... "

ကျူရဲ့ချင်က ခပ်ကျယ်ကျယ် အော်လိုက်သည်။

မှန်ပြတင်းပေါ်၌ လူရိပ်တစ်ရိပ် ပေါ်လာသည်။ ကျူရဲ့ချ
နားပါးလှသည်ကတော့ အမှန်ပင်။

အခန်းအပြင်မှ ခြောက်ကပ်အက်ကွဲသော အသံတစ်သံ ထွ
ပေါ်လာ၏။

"ကျူပ်ပါ .... နိုလောက်စန်းပါ .... "

ကျူရဲ့ချင် စိတ်သက်သာရာ ရသွားပြီး လိန်လိန်ကို လွှတ်
လိုက်၏။

"ဝင်ခဲ့ပါ .... "

အခန်းတံခါး ပွင့်သွားပြီး လူရိပ်တစ်ရိပ် ရိပ်ခနဲ ခုန်ဝင်လာ
သည်။ အလွန် လျင်မြန်လှသူပါပေ၏။

ဝါးခမောက်ကြီး ဆောင်းထားသော လူတစ်ယောက်သ
ကျူရဲ့ချင်၏ ခုတင်ရှေ့၌ ထီးတည်းမားမား ရပ်နေသည်။ ဝါးခမော
ကြီး အရိပ်ကွယ်နေသောကြောင့် ထိုသူ၏ မျက်နှာကို ပီပီသသ မမြ

ရာချ။

သို့သော် သူ့မျက်လုံး ပြောင်ပြောင်လက်လက်များကိုကား
ကြောင်မျက်လုံးသဖွယ် တွေ့မြင်နေရသည်။ ထိုသူသည် လိန်လိန်၏
ခန္ဓာကိုယ်ကို စူးစူးရဲရဲ ကြည့်နေသည်။ လိန်လိန်သည် ပိုးစောင်တစ်
ထည်ကို လွှမ်းခြုံထားလေရာ ထိုပိုးစောင်က သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ် အမို့
အကိုက်များကို ပုံဖော်ပြသလို ရှိနေပေရာ ထိုသူ ကြည့်မည်ဆိုက ကြည့်
လောက်စရာ ဖြစ်နေပါလေ၏။

ကာယကံရှင်ဖြစ်သော လိန်လိန်ကလည်း ထိုလူ၏ ရမ္မက်
တန်သော မျက်လုံးများကို တွေ့ရှိနေသည်သာ ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်
လိန်လိန်သည် သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ထပ်မံ ဖုံးကွယ်ခြင်း မပြုပါ။ သည်
အတိုင်းပင် ပြန်ကြည့်နေပါချေသည်။

နိုလောင်စန်းက လိန်လိန်အား လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်ပြီး ကျူ
ရဲ့ချင်အား မေးလိုက်သည်။

"ဒီမိန်းမက ဘယ်သူလဲ .... "

"သူက ကျူပ်တို့လူပါ .... စိတ်ချရပါတယ် .... "

လိန်လိန် အံ့ဩသွားသည်။ အံ့ဩစရာကို တွေ့နေရပါပြီ။

"သူ သူဟာ နိုလောင်စန်းဆိုတော့ ယွင်နီကျောင်းကန်နိုလောင်
စန်းပဲ ဖြစ်မှာပေါ့နော် ဟုတ်လား .... "

နိုလောင်စန်းဆိုသူမှာ လွှထင်ကျန်၏ ပြိုင်ဘက်ပင် ဖြစ်
လေသည်။

ကျူရဲ့ချင်က ပြုံးပြီး ပြော၏။

"မင်းက အုံ့ဩနေသလား .... မအံ့ဩနဲ့ .... ငါတို့ဟာ ... လျှောင်ပေနယ်ကတည်းက သိကျွမ်းပြီးသား မိတ်ဟောင်းဆွေဟော ... တွေကွယ့် .... "

လိန်လိန် မအံ့ဩတော့ပါ။

"ဒါကြောင့် သံမဏိကျားဟာ ခိုလောင်စန်း မဟုတ်ဘူး ... တာ ရှင် အစောကြီးကတည်းက သိနေတာပေါ့နော် .... "

သံမဏိကျားဟူသော အမည်ကို ကြားလိုက်ရသည်နှင့် ... လောင်စန်း၏ လက်များသည် ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်ထားသ... လက်သီးများ အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားတော့၏။

ကျူရဲ့ချင်သည် နားပါးသလို မျက်စိလည်း လျင်လျှ၏။ ... လောက်စန်း လက်သီးဆုပ်သည်ကို ကောင်းကောင်းကြီး မြင်သ...

ကျူရဲ့ချင်က ပြုံးပြီး ....

"ခင်ဗျား သိပ်ပြီး ဆန္ဒမစောပါနဲ့ .... "

"ဘာဖြစ်လို့လဲ .... "

ခိုလောင်စန်း၏ အသံက အေးစက်မာကျောနေ၏။

ကျူရဲ့ချင်က အေးအေးဆေးဆေး ပြောသည်။

"-' ဗိုကျား ဘယ်သူပဲဖြစ်နေနေ .... အခုတော့ အလေ... ကောင် ဖြစ်သွားပါပြီ .... "

"မင်း လက်ချက်လား .... "

"ကျုပ် လက်ချက် ဟုတ်လား .... ကျုပ်က သူတစ်ပါ... လက်ကို ကိုင်ပြီး သံမဏိကျားရဲ့ ဓိဝိန်ကို ခြေလိုက်ဘာပါ .... ကျ...

...ချက်လို့ပြောရင် မှုသားစကား ဖြစ်သွားနိုင်ပါတယ် .... ဒီတော့ ...ကစ်ပါးရဲ့ လက်ချက် .... ကျုပ်ရဲ့ စိတ်ကူးအကြံအစည်လို့ ပြောရင် ...ပါလိမ့်မယ် .... "

"သူ့အလောင်းကော ရှိသေးရဲ့လား .... "

"ရှိပါ့ဗျာ .... ပန်းဥယျာဉ်ထဲမှာ ရှိပါတယ် .... ခင်ဗျား အချိန် ... သွားယူနိုင်ပါတယ် .... "

ခိုလောင်စန်း ကျိတ်မနိုင် ခဲမရ ဖြစ်သွားသည်။ တောက်တစ် ...ခေါက်လိုက်ရာ တောက်ခေါက်သံသည် အခန်းထဲ၌ ကျယ်လောင် ...လွှမ်းမိုးသွားသည်။ အလောင်းကိုပင် လက်လွှတ်မခံနိုင်ပုံထောက် ... ခိုလော[?]စန်း၏ ရန်ငြိုးမှာ ခသေးသေးကွေးကွေး ရန်ငြိုး မဟုတ် ...ကြောင်း စဉ်းစား၍ ရလေသည်။

ကျူရဲ့ချင်က ....

"ကျုပ် လိုချင်တဲ့ လူတွေကော .... "

"ငါ ပြောပြီးပြီပဲ .... ငါ တာဝန်ယူမှတော့ သူတို့ လာရမှာ ... "

"ကိုးယောက်စလုံး လာမှာလား .... "

"စိတ်ချ .... တစ်ယောက်မှ မလျော့စေရဘူး .... "

"ဘယ်မှာ ဆုံကြမှာလဲ .... "

"သူတို့ဟာ မိန်းမတွေကို သိပ် စိတ်ဝင်စားကြတယ် .... ဟန် ...မှာ ဆုံကြဖို့ ချိန်းချက်ထားတယ် .... "

"ဒေါ်ကြီးဟန် မရှိတော့ဘူး .... ဒေါ်ကြီးဟန် မရှိရင် အကွပ်

မဲ့ကြမ်း ပရမ်းပတာလို ဖြစ်သွားမှာ သေချာတယ် .... သူတို့ရောက်
အဲဒီ ဟန်ဂေဟာမှာ ဘယ်မိန်းမကိုမှ တွေ့ရမှာ မဟုတ်ဘူး .... "

"ဒါဆို ပြဿနာပဲ .... "

"ကိစ္စမရှိပါဘူး .... ကျုပ် ပြေလည်အောင် စီစဉ်လိုက်ပါ့မ

နိုလောင်စန်းသည် စူးရှသော မျက်လုံးများဖြင့် ကျူရဲ့
ကို စားမတတ် ဝါးမတတ် စိုက်ကြည့်နေသည်။

ထို့နောက် အေးစက်စက် ပြောသည်။

"မင်း သူတို့ကို ကျေနပ်အောင် လုပ်ပေးလိုက်ပါ .... ဒါ
သူတို့အတွက် နောက်ဆုံးအကြိမ်ပဲ .... "

"ဘာနောက်ဆုံးအကြိမ်လဲဗျာ .... "

"မင်း သိပါတယ် .... "

"သူတို့ သေဖို့လာကြတာကို ပြောတာလား .... "

"မင်း သိပြီးသားပဲ .... "

"ဒါတော့ .... "

"အပိုတွေ ပြောမနေစမ်းပါနဲ့ကွာ .... အားကျီးဆိုတဲ့
ဟာ သံး...ကျားလို လူမျိုးကိုတောင် အသေသတ်နိုင်ရင် ဒီလို
မျိုးတွေကို ဘာဖြစ်လို့ မသတ်နိုင်မှာလဲ .... ဟင်း .... ဟင်း

ကျူရဲ့ချင် ရယ်လိုက်၏။

"ခင်ဗျားကတော့ အကုန်ကို သိနေတာပဲကိုး .... "

"သိရတာပေါ့ .... ငါ အခုအထိ အသက်ရှင်နေတာဟာ

ကောင်းလို့ .... သိုင်းပညာကောင်းလို့ချည်း ထင်နေသလား .... "

"မထင်ပါဘူး .... ဒါကြောင့်လည်း ခင်ဗျားနဲ့ ဆက်သွယ်ရ
တာပေါ့ .... ခင်ဗျား ဆက်ပြီး အသက်ရှင်ပါလိမ့်ဦးမယ် .... ဒီထက်
လည်း ပိုပြီး ချမ်းချမ်းသာသာ နေနိုင်ပါလိမ့်ဦးမယ် .... "

"မင်းက အာမခံရဲလှချည်လား .... "

"ရဲပါတယ် .... ကျုပ် တာဝန်ယူတာတွေဟာ အမြဲတမ်းလို
အောင်မြင်ခဲ့တာမို့ ဒီလို အာမခံရဲတာပါ .... "

နိုလောင်စန်းသည် ဘာမျှ မပြောဘဲ ဆက်နားထောင်နေ၏။
သူသည် ကျူရဲ့ချင်ကိုသာ အသေအချာ ကြည့်နေသည်။ သူ
မျက်လုံးများမှာ ကြောင်မျက်လုံးများကဲ့သို့ ဝင်းဝင်းတောက်နေဆဲ။

ကျူရဲ့ချင်က ....

"**ကံကောင်းလို့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်** .... သတိရှိလို့ပဲဖြစ်ဖြစ် .... ခင်ဗျား
အသက်ရှင်နေ ချမ်းသာနေပေမယ့် ခင်ဗျား လူတွေကတော့ ကံကောင်း
မှ ကောင်းမယ့် သဘောရှိနေတယ် .... ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့
အတွက် ဝမ်းနည်းမနေပါနဲ့လို့ ကျုပ်က ပြောပြထားချင်ပါတယ်"

နိုလောင်စန်းက အေးစက်စက် ရယ်လိုက်သည်။

"ငါ ဟေးရှအဖွဲ့ဝင်ပဲ .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... ကျုပ် သိပါတယ် .... "

"ဟေးရှအဖွဲ့ဝင်တွေဟာ ကိုယ့်အသက်တောင် ကိုယ် ဂရု
စိုက်တာ .... သူများ အသက်တော့ ပို ဂရုမစိုက်သေးတာပေါ့"

"ဒါ အကောင်းဆုံးပါပဲ .... "

"ဒါပေမယ့် ငါဟာ ငါ့ကိုယ်ကလွဲလို့ တခြား ဘယ်သူ့
အယုံအကြည် မရှိဘူး .... တကယ်တော့ ပေါ့ရှအဖွဲ့ဝင် စိတ်တ
ငါ့ စိတ်ထားဟာ တခြားစီ ဖြစ်နေတယ် .... ဒါပေမယ့် ငါက
သေလမ်းသွားတဲ့ နေရာမှာ အင်မတန် သတိထားတယ် .... "

"ခင်ဗျား ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ .... "

"ငါဟာ ငါ့အတွက် အာမခံချက် ကောင်းကောင်း လို
တယ် .... "

"ဘယ်လို အာမခံချက်မျိုးလဲ .... ခင်ဗျား လိုချင်တာကို
အကုန် ရစေမယ် .... "

"မင်းက ကတိပေးတာ လွယ်လှချည်လား .... "

"လူ့ရဲ့ တန်ဖိုးကို ကြည့်ရသေးတယ် .... လူတိုင်းကို
ကျုပ်က ဘယ်လွယ်လွယ် ကတိပေးနိုင်မှာလဲ .... "

"မင်းကိုယ်တိုင် မင်းလက်ရေးနဲ့ စာချုပ်တစ်စောင် ရေး
ရမယ် .... စာချုပ်ထဲမှာ မင်းက ငါ့ကို ဘာလုပ်နိုင်းတယ်ဆိုတ
ရေးထည့်ရမယ် .... "

ကျူရဲ့ချင်က လုံးဝ တွေဝေစဉ်းစားခြင်း မရှိဘဲ .... "

"ဒါပဲလား .... "

"နေဦး .... ငါ့စကား မဆုံးသေးပါဘူး .... "

"ပြည့်စုံအောင်သာ ပြောပါ .... "

"မနက်ဖြန်နေ့လည်မှာ လျှိုငွေတစ်သိန်းတိတိကို သို
အာမခံဌာနမှာ ပေးသွင်းထားရမယ် .... အဲဒီမှာ ငါ့ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်

ရင်းရှိတယ် .... "

"ကောင်းပါပြီ .... ဒါပဲလား .... "

နိုလောင်စန်း၏ မျက်လုံးများသည် ကျူရဲ့ချင်ထံမှ လိန်လိန်
ထံသို့ ရုတ်တရက် ပြောင်းလဲသွားသည်။

"ငါလိုချင်တာ ကျန်သေးတယ် .... "

ကျူရဲ့ချင် ခေါင်းညိတ်၏။

"ပြောပါ .... ကျုပ် အကုန်ပေးနေတာပဲ .... "

"ဒီမိန်းမကိုလည်း ငါ လိုချင်တယ် .... ဒါကတော့ စာချုပ်ထဲ
ရေးထည့်ဖို့ မလိုပါဘူး .... "

ကျူရဲ့ချင် ဟက်ဟက်ပက်ပက် ရယ်လေတော့၏။

"ဒါက ပိုတောင် လွယ်ပါသေးတယ် .... လွယ်ဆို သူက
ကျက်ချင်း ဆောင်ရွက်လို့ ရတာကိုး .... ကဲ .... ခင်ဗျား ခုချက်ချင်း
ယူသွားပါ .... "

လိန်လိန်မှာ စောစောကလို မတည်ငြိမ်နိုင်တော့ပေ။ ခန္ဓာ
ကိုယ်လေးမှာ တဆတ်ဆတ် တုန်လျက် ရှိနေသည်။ သူ့ငွေးကတော်
ဖြစ်မည့် သူမ၏ စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်ကြီးမှာလည်း ထို တဒင်္ဂအတွင်း
လုံးဝ ပျက်စီးသွားရလေတော့သည်။

သူ့မျက်လုံးများသည် အလွန်တရာ ကြေကွဲရှင်းလှပသော လိန်
လိန်၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှ တစ်ချက်ကလေးမှ မခွာတော့ချေ။ သူ့ မျက်
လုံးထဲမှ ကာမရမ္မက်ခိုးများ လျှံဝေနေသည်ကို လိန်လိန် ကြောက်မ

မွှယ်ရာ တွေ့နေရတော့သည်။

နိုလောင်စန်းသည် ကျူရဲ့ချင်ရှိနေသည်ကိုပင် မထင်တော့ချေ။ ကျူရဲ့ချင်ကိုလည်း သူ လုံးဝ ဂရုမစိုက်ချေ။ သူ့ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းချင်း တိုးပြီး ကပ်လာ၏။ သူ့ မျက်လုံးများကတော့ လိန်လိန်၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ တစ်လက်မမှ မခွာတော့ပေ။

သူသည် ရေငတ်သလို ဖြစ်လာသည်။ လူကလည်း ခုတင် အနီးသို့ ရောက်လာပြီ။

"သူ့ကို ငါ ခေါ်သွားလို့ ရမလား .... "

"ခင်ဗျားကို ကျုပ် ပြောပြီးပြီပဲ .... ဘာထပ်ပြောရမှာလဲ"

နိုလောင်စန်းသည် လိန်လိန်ကို လှမ်းဆွဲရန် သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို ခုတင်ပေါ် ကိုင်းလိုက်၏။

"ရှီး .... "

ထိုစဉ် စောင်အောက်မှ ဓားရှည်တစ်လက်သည် မြွေတစ်ကောင် ပေါ်ထွက်လာသလို လေထု ထိုးခွဲထွက်လာ၏။

"အင့် .... "

ဓားရှည်သည် နိုလောင်စန်း၏ လည်မျိုတည့်တည့်သို့ တိုးဝင်သွားသည်။ သွေးများ ရဲခနဲ ထွက်လာသည်။

နိုလောင်စန်းသည် ကယောင်ကတန်းဖြင့် သူ့လည်ပင်းကို ပြန်ကိုင်သည်။ မျက်လုံးများက ငါးတစ်ကောင်၏ မျက်စိလို ပြူးထွက်လာသည်။

လိန်လိန်သည် ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်သွားပြီး သူမ

နှကိုယ်ကို စောင်ဖြင့် ရစ်ပတ်လိုက်၏။ ယခုကိစ္စမှာ ချစ်ဗျူဟာ ကျင်းပရသော ကိစ္စလည်း မဟုတ်။ ပလီပလာ တီတီတာတာ ပြောရသော အလုပ်လည်း မဟုတ်သဖြင့် လွန်စွာကြောက်၍ ထိတ်လန့်နေလေပြီ။ ဤလိုလူသတ်ခြင်း အစရှိသည့် သွေးသံလွှမ်းသည့် ကိစ္စများကို ကြားဖူးနားဝ ရှိနေသော်လည်း ယခုကဲ့သို့ မျက်မြင် တွေ့ဖူးခဲ့သည် မဟုတ်ခဲ့ပေ။

ကာမရမ္မက်ကြီးလှသော သူမျိုးကို သူ မြင်ဖူးတွေ့ဖူးခဲ့ပါသော်လည်း နိုလောင်စန်းကဲ့သို့ မြင်ရုံနှင့် ကြောက်စရာကောင်းသော လူမျိုးကိုမူ သူမ မတွေ့ဘူးခဲ့ပါချေ။ ထို့ကြောင့် လိန်လိန်သည် ခုတင်ရှိန်း တစ်ဘက်နံရံတွင်ကပ်ပြီး ကြောက်ကြောက်လန့်လန့် ငေးကြည့်နေမိတော့သည်။

ကျူရဲ့ချင်က ခုတင်ပေါ်မှ တိုးညင်းသက်သာစွာပင် ပြောလိုက်သည်။

"ခင်ဗျားဟာ လောဘသိပ်ကြီးတာပဲကိုး .... "

နိုလောင်စန်း၏ ပါးစပ်မှ ကလွတ်ကလွတ်အသံများ ထွက်နေ၏။

"ခင်ဗျားပြောခဲ့သလို သတိရှိတယ်ဆိုတာလည်း မမှန်ဘူး"

နိုလောင်စန်း၏ ပါးစပ်မှ ကလွတ်ကလွတ် အသံများ ထွက်နေဆဲပင်။

"နောက်ပြီး ကျုပ် ဓားပညာကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် တတ်

တယ်ဆိုတာလည်း ခင်ဗျား မသိဘူး .... "

သူ့ကိုယ်သူ သတိရှိသူဟု အထင်ကြီးခဲ့သော ဒိုလောင်စ[န်း]သည် ခုတင်ဘေးသို့ ဝုန်းခနဲ ပြိုကျပြီး အသက်ထွက်သွားလေတော့၏။

✻

အခန်း (၁၁)

ကောင်းသောအရက်နှင့် မကောင်းသောလူ

ကျူရဲ့ချင်သည် စားရည်ပေါ်မှ သွေးများကို ဒိုလောင်စန်း၏ အကျီဖြင့် သုတ်ပစ်လိုက်သည်။

ဒိုလောင်စန်းမှာ ခမောက်တခြား လူတခြား ဖြစ်နေလေပြီ။

"ဖြောင်း .... ဖြောင်း .... ဖြောင်း .... "

ကျူရဲ့ချင် လက်ခုပ်တီးလိုက်၏။

လိန်လိန် လန့်သွားပြီး ကျူရဲ့ချင်ကို မော်ကြည့်သည်။ ကျူရဲ့ချင်က အသာအယာ ခေါင်းယမ်းပြ၏။

မကြာမီ အစောင့်တစ်ယောက်ဝင်လာပြီး ကျူရဲ့ချင်ကို ဂါရဝပြုသည်။

ကျူရဲ့ချင်က အလောင်းကို ညွှန်ပြလိုက်ပြီး ....

"ဒါကြီးကို ရှင်းပစ်လိုက်စမ်း .... "

"ဟုတ်ကဲ့ ဆရာလေး .... "

အစောင့်သည် အလောင်းကြီးကို ထမ်းပြီး ထွက်သွားပေ၏။

"သူ မထင်မှတ်သလို .... ကျွန်မလည်း လုံးဝ မထင်မှတ်ပါဘူးရှင်ရယ် .... "

ကျူရဲ့ချင်၏ မျက်နှာပေါ်မှ ချိုမြသော အပြုံးသည် ပျောက်ကွယ်သွားသည်။

"မင်း အခုဆိုရင်တော့ ငါ ဘယ်လို လူလဲဆိုတာ သိပြီပေါ့"

"ကျွန်မ .... ကျွန်မ .... သိ .... "

"ကြော် .... ငါဟာ သိုင်းသမားပေါ်က သိုင်းသမားဆိုတာ မင်း သိပေတော့ .... ငါ အားလုံးတော့ မသိဘူး .... ဒါပေမယ့် ငါ မသိတာ နည်းနည်းပဲ ရှိတယ် .... "

"ရှင့်စားပညာသိပ်အဆင့်မြင့်မယ်လို့ ကျွန်မယုံကြည်ပါတယ်"

"အေး .... မင်း သိရင်ပြီးတာပဲ .... "

လိန်လိန်သည် ကျူရဲ့ချင်ကို တင်းကျပ်စွာဖက်ရင်း ....

"ရှင် လှို့ဝှက်ချက် မပေါက်ကြားစေရဘူးလို့ ကျွန်မ ကတိပေးပါတယ်ရှင် .... ရှင်က ကျွန်မကို သူများလက်ထဲ အလွယ်တကူ မအပ်တာကိုဘဲ ကျွန်မ ကျေးဇူးတင်လှပါပြီရှင် .... "

ကျူရဲ့ချင်သည် စကားမပြောဘဲ အတန်ကြာ ငြိမ်နေလိုက်၏။ ပြီးမှ လိန်လိန်၏ ခါးကလေးကိုဖက်ကာ ....

"မင်းကို မယုံဘဲနဲ့ တချို့ကိစ္စတွေ ငါ ပြောပြုံမလားကွယ်"

"ကျွန်မ .... ကျွန်မ ရှင့်အတွက်ဆို အသက်စွန့်ရဲတယ်ဆိုတာ ယုံပါ .... "

"ကောင်းပြီ .... ဒီလိုဆိုရင် မင်းကို အင်မတန် အရေးကြီးတဲ့ အလုပ်တစ်ခု လုပ်ခိုင်းမယ် .... "

"ခိုင်းပါ .... ခိုင်းပါ .... ရှင့်အတွက်ဆိုရင် ကျွန်မ အသက်ပေါင် စွန့်ပါ့မယ်လို့ ပြောထားတာပဲ .... "

သူ တကယ်ခိုင်းသည့် ကိစ္စမှာ သူဌေးကြီးလောက်ပန်က သူ့အား ကျူရဲ့ချင်ထံ စွန့်ကြသည့်ကိစ္စထက်ပင် ဆိုးရွားနေပေသေးသည်။

"မင်း .... ဒေါ်ကြီးဟာန်ရဲ့ ဂေဟာကို သွားရမယ် .... ပေါ့ရှု အဖွဲ့ဝင်တွေအတွက် မိန်းကလေးတွေ ရှာပေး .... ရှာလို့ မရရင်တော့ မင်းပါ အဲဒီစာတ်ထဲ ဝင်က,ပေတော့ .... သူတို့ဟာလောက်ပန်အတွက် အားကျိုကို အစွမ်းကုန် မီးကုန်ယမ်းကုန် သတ်လိမ့်မယ် .... ကံအားလျော်စွာ သူတို့က အားကျိုကို အစွမ်းကုန် မီးကုန်ယမ်းကုန် သတ်လိမ့်မယ် .... ကံအားလျော့စွာ သူတို့က အားကျိုကို နိုင်သွားရင်လည်း ကောင်းတာပဲ .... ငါ ပြောတာတွေ မင်း နားလည်ရဲ့လား .... "

လိန်လိန်က ခေါင်းကလေး ညိတ်ပြ၏။ ညိတ်မပြလည်း .... မဖြစ်ပါ။ ကျူရဲ့ချင်က သူဌေးကြီးလောက်ပန်ထက် ဆိုးရွားနေသည်ကို သူမ တဖြည်းဖြည်း တစစ သိမြင်လာပြီ မဟုတ်ပါလား။

လိန်လိန်သည် ညက အဖြစ်အပျက်များကို တွေးပြီး အတော်ကလေး ကျောချမ်းသွားမိ၏။ ထို့နောက် သူမ ထမ်းဆောင်ရမည့် တာဝန်ကို တွေးမိပြန်သောအခါ များစွာ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရပြန်သည်။

ဟေးရှအဖွဲ့ဝင်များအတွက် သူက မကောင်းသော မိန်းမများကို ရှာဖွေပေးရမည်တဲ့။ ရှာ၍ မတွေ့လျှင် သူကိုယ်တိုင်က ပါဝင်အသုံးတော်ခံရမည်တဲ့။ အဲဒါ သူ့ကို သူဌေးကတော် တင်မြှောက်မည့် သူ၏အမ်ိန့်စကားပင် ဖြစ်ပါသည်။ သူမ အဘယ်မှာလျှင် သူဌေးကတော် ဖြစ်ပါအံ့တော့နည်း။

လူဆိုးလူမိုက် လူပေလူတေ ဟေးရှအဖွဲ့ဝင်များအတွက် အသုံးတော်ခံရမည့် ကိစ္စမှာ ငရဲပြည်ရောက်သည်ထက် ဆိုးမည်ကို သူမ တွေးမိပြီး အဝတ်အစားများကို လျှင်မြန်စွာ ကောက်ဝတ်တော့၏။ ထို့နောက် အခန်းအပြင်သို့ ခပ်သွက်သွက်ကလေး ထွက်လာသည်။

သူမသည် အသံဗလံနားထောင်ပြီး ဘာသံမျှ မကြားရတော့မှ တံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်သည်။

"အမယ်လေး .... "

လိန်လိန် လန့်၍ အော်မိ၏။

တံခါးအပြင်တွင် ဘီလူးသရဲကဲ့သို့ ရုပ်ဆိုးလှသော အဘိုးအိုကြီးတစ်ယောက် သူမအား အေးစက်စက် ကြည့်နေသောကြောင့်တည်း။

အမှန်တော့ အဘိုးအိုသည် လူသားစင်စစ် ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် သူ့မျက်နှာပေါ်၌ အမျိုးမျိုးသော အမာရွတ်များ၊ ထောင့်ဖြတ်၊ ကန့်လန့်၊ အစင်းကြောင်းများက သူ့အား ဘီလူးသရဲ၏ မျက်နှာကဲ့သို့ ဖန်တီးထားခြင်းသာ ဖြစ်၏။ သူ၏ မျက်လုံးများက အေးစက်နေသည်။ မည်သူ့ကိုမဆို သွေးအေးအေးဖြင့် သတ်ဖြတ်မည့်သူတည်း။

အဘိုးအိုက ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော အပြုံးမျိုး ပြုံးပြလိုက်၏။

လိန်လိန်ကား ရင်တုန်ပန်းတုန် ဖြစ်နေရှာလေပြီ။

"ရှင် ဘယ်သူလဲ .... "

အဘိုးအိုက အက်ကွဲခြောက်ကပ်သောအသံဖြင့် ....

"ငါ မင်းကို စောင့်နေတာ .... ဟေးရှသွေးသောက်ရဲဘော်တွေ ဟန်ဂေဟာကို ရောက်နေကြပြီ .... သူတို့က မင်းကို စောင့်မျှော်နေကြတယ် .... "

"ဒါဖြင့်လည်း သွားနှင့်လေ .... ကျွန်မ ရေချိုးပြီး လိုက်ခဲ့ပါ့မယ် .... "

အဘိုးအိုက တဟားဟား အော်ဟစ်ရယ်မောလေတော့၏။

"ဆရာလေး ကျူ့ရဲ့ချင်က ကျုပ်ကို အသေအချာ မှာခဲ့တယ်၊ မင်းဟာ ငါ့နားက ခြေတစ်လှမ်းကွာရင် ငါ့ခြေထောက် နှစ်ဖက်စလုံးကို

ဖြတ်ပစ်မယ်တဲ့ .... "

လိန်လိန်မှာ ငိုချင်လှလှ ဖြစ်သွား၏။

လူသားတစ်ယောက်ကို ကျားလှောင်အိမ်ထဲသို့ ပစ်ထည့်သည်ကို မြင်ဖူးကြပါသလော။ သူမကို ကျားလှောင်အိမ်ထက်ဆိုးသည့် လှောင်အိမ်ထဲသို့ ပစ်ချရန် ကျူရဲ့ချင်က စီမံခဲ့လေပြီ။

အားကျိုသည် သံမဏိကျားနှင့် ရင်ဆိုင်ပြီးနောက် အလွန်[illegible]ရာ အရက်သောက်ချင်နေသည်။ သို့သော် သူ မသောက်ပါ။ သူ[illegible]ကျွက် အချိန်တိုင်း သတိထားရမည်ဖြစ်၍ သူသောက်ချင်သော်လည်း [illegible]ရက်ကို မသောက်ပါ။

သူသည် ဘုရားကျောင်းပျက် တစ်ခုသို့ သွားရောက်ပြီး ခေတ္တ[illegible]စိုက်သည်။ အနားယူခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ တကယ်တော့ သူ[illegible]မပျော်ပေ။ နောက်ဆုံး ညဥ့်သန်းခေါင်ယံ အချိန်တွင် သူသည် [illegible]င်မြောင်တို့ မောင်နှမ ရှိရာသို့ ထွက်လာခဲ့တော့သည်။

ဤအချိန်သည် မှောင်ရိပ်ခိုပြီး လမ်းလျှောက်အကောင်းဆုံး [illegible]အချိန်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ ကင်းသမားများ ရှိနေလျှင်လည်း အပုပ်[illegible]၍ ငိုက်မြည်းနေလောက်ပြီ။

နွားကြီးတို့ မိသားစုသည် လွန်စွာ ရိုးသားအေးဆေး၏။ နွား[illegible]ရိုက်သမားဖြစ်နေခြင်းမှာ ပင်ကိုဗီဇဆိုးသွမ်းသောကြောင့်

မဟုတ်ပါ။ အခြေအနေအရ ငွါဝမ်းပူဆာ မနေသာသောကြောင့် ခုစရိုက် သမား ဖြစ်နေရခြင်းပါ။

ဤလောကကြီး၌ အထူးသဖြင့် ဤမြို့၌ အလုပ်အကိုင်တစ်ခု ရှာဖွေရန်ဆိုသည်မှာ တကယ့်ကို မလွယ်ကူသောကိစ္စ ဖြစ်ပါသည်။ နွားကြီးသည် သိုင်းပညာ အတိုက်အလျောက်တတ်သဖြင့် လောက်ပန် ၏ လက်အောက်၌ အလုပ်လုပ်ရန်မှ မခက်ခဲခဲ့ချေ။ ထို့ပြင် သာမ အလုပ်က ဝင်ငွေမကောင်းလှ၍ လောက်ပန်အောက်၌ လုပ်ရသည်က ဖြိုးဖြိုးမြက်မြက် ဝင်ငွေကောင်းသည်။ ဤသို့ဖြင့် နွားကြီး ခုစရိုက်သမာ ဖြစ်လာရသည်။ သို့သော် သူ့မိသားစုမှာမူ လွန်စွာအေးချမ်းစွာ နေထို တတ်သည်။

သူတို့သည် တစ်ခါတစ်ရံ မိမိတို့ လုပ်ချင်သည့် အလုပ်က မလုပ်ရဘဲ မိမိ မလုပ်ချင်သည့် အလုပ်များကို လုပ်ရတတ်သည် မဟုတ် ပါလော။

နွားကြီး၏ အိမ်သည် အတော်အသင့် ကောင်းမွန်သော အိ တစ်အိမ်ပင် ဖြစ်သည်။

အားကျို ရောက်သွားသောအခါ နွားကြီးလည်း မရှိ။ သူ့ လည်း မရှိ။ သားသမီးလည်း မရှိတော့ချေ။ အစေခံလည်း မရှိတော့ တစ်အိမ်လုံးတွင် လူတစ်ယောက်သာ ရှိတော့သည်။

ထိုလူသည် စားပွဲတစ်လုံးတွင် ထိုင်နေ၏။ ထိုင်နေသူ လောင်မြောင်တည်း။

လောင်မြောင်၏ ရှေ့၌ ကြီးမားသော စားပွဲဟောင်းကြီး

သည်။ နွားကြီးတို့ မိသားစု အသုံးပြုသည့် စားပွဲကြီးပင်။ စားပွဲပေါ်တွင် စားကောင်း အသောက်ကောင်း ဟင်းလျာနှင့် အရက်များ စားပွဲ ပြည့် ရှိနေသည်။ ဟင်းလျာ အကောင်းစားများနှင့် ဟောင်းနွမ်းသော စားပွဲသည် လွန်စွာ မလိုက်ဖက် မတင့်တယ်ဘဲ ဖြစ်နေချေသည်။

ကျူရဲ့ချင် .... ။

သည်ကျူရဲ့ချင်ကား နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်ခန့် မြေတွင်းအောင်း ထားသည့် အရက် ဖြစ်သည်။

ထို့နောက် ကြီးမားသော ဂဏန်းကောင်ဟင်း၊ မြွေသားဟင်း၊ ငါးတောင်ဟင်းချို၊ နောက်ထပ် အမျိုးအမည် မဖော်ပြနိုင်သော ဟင်းလျာများ ကျန်ရှိသေး၏။

လောင်မြောင်သည် ဟင်းလျာများကို လက်ဖျားနှင့်ပင် မတို့ သူ့မျက်လုံးများမှာ အရောင်အဆင်းမရှိဘဲ မှိုင်တွေနေပါသည်။ အား သည် လောင်မြောင်၏ မျက်နှာကို မြင်သည်နှင့် ဤတစ်အိမ်လုံး၌ ကောင်းသော ဘေးရန် ကျရောက်ခဲ့ပြီကို သူ ရိပ်မိသိရှိသွားလေတော့ သည်။

"ထိုင် .... "

လောင်မြောင်က အေးစက်စွာ ပြောလာလေ၏။

အားကျိုသည် လောင်မြောင်၏ ရှေ့မှခွက်ကို ကြည့်လိုက်၏။ ခွက်တွင် အရက်အပြည့် ရှိနေ၏။ လောင်မြောင် အရက်မသောက် ကြောင်း ထင်ရှား ပေါ်လွင်နေသည်။

"များလှချည်လား .... "

အားကျိုက စားပွဲပေါ်မှ ဟင်းလျာများကို မေးတိုးပြီး ပြော လေ၏။

"ဟုတ်တယ် .... များတယ် .... မင်းအတွက်ပဲ .... "

"ငါဖို့ .... "

"ဟုတ်တယ် .... မင်းဖို့ .... "

"ငါ မသောက်ချင်ဘူး .... "

"မသောက်လို့ မရဘူး .... သောက်ကို သောက်ရမယ်"

အားကျိုသည် ခေတ္တမျှ စဉ်းစားလိုက်သည်။

"ကောင်းပြီ .... ငါ သောက်မယ် .... "

"သောက် .... "

အားကျိုက အရက်ပုလင်းကို ဆွဲယူပြီး ခွက်ထဲလောင်းထည့် လိုက်၏။ ထို့နောက် တစ်ရှိန်ထိုး မော့ချသည်။

အားကျို ပါးစပ်ကို လက်ခုံဖြင့် သုတ်လိုက်ပြီး ....

"ကျူးရဲ့ချင် .... အရက်အိုး .... "

"နာမည်ကြီး အရက်လို့ ပြောကြတယ် .... "

"အရက်က ကောင်းတာပါ .... လူကတော့ မကောင်းဘူ

လောင်မြောင်၏ မျက်နှာသည် ပြုံတော့မည့် မိုးကဲ့သို့ အုံ့မှိုင်း လာသည်။ သူသည် စိတ်ကိုထိန်းပြီး ထိုင်နေသော်လည်း လက်များ တဆတ်ဆတ် တုန်နေသည်။ အားကျို လောင်မြောင်အား မေးလို ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

"အဲဒီ ကျူးရဲ့ချင်ဆိုတဲ့ မြေခွေးကို တွေ့ပြီးပြီလား .... "

လောင်မြောင်က ဘာမျှ ပြန်မပြောဘဲ ဂဏန်းပေါင်းကြီးကို အားကျို ရှေ့သို့ တွန်းပို့လိုက်၏။

"ရော့စား .... "

အားကျိုက ဂဏန်းကောင်ကြီးအား လက်ခုံဖြင့် မေးတိုက် လိုက်သည်။ ဂဏန်းကြီးသည် ပူပူနွေးနွေးပင် ရှိသေးသည်။ ဤသို့ဆို လျှင် ဤဟင်းလျာအားလုံးသည် မကြာမီမှ ခင်းကျင်းထားခြင်း ဖြစ် လိမ့်မည်။ ကျူးရဲ့ချင်သည် မည်သည့် အစီအစဉ်ဖြင့် ဤသို့ ပြုလုပ်ခြင်း ဖြစ်သနည်း။

အားကျိုက ....

"ဒီကောင် ဘယ်မှာလဲ .... "

"ဘယ်သူလဲ .... "

လောင်မြောင်က ပြန်မေး၏။

"ဘယ်သူ ရှိရမလဲ .... ကျူးရဲ့ချင်ပေါ့ .... "

လောင်မြောင်သည် သူ့အရက်ခွက်ကို ကောက်ကိုင်သောက် လိုက်ပြီး ....

"ဒါ ကျူးရဲ့ချင်ပဲလေ .... "

လောင်မြောင်လက်ထဲမှ အရက်များသည် တဖျတ်ဖျတ်လှုပ် နေ၏။ သူ့လက်က တုန်နေသောကြောင့် အရက်ခွက်ထဲမှ အရက်များ လှုပ်နေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အားကျိုသည် အရက်ပုလင်းကို ဆွဲယူပြီး ငှဲ့ထည့်လိုက်ပြန်၏။ သူသည် သူ့ကိုယ်သူ မကျိန်စဘူး ကျိန်ဆဲမိသည်။ သူသည် ရန်သူကို

အစဉ်အမြဲ အထင်မသေးခဲ့သော်လည်း ယခု ကျူရဲ့ချင်ကိုမူ အထ[illegible] သေးခဲ့သည်။

ထိုအမှားမျိုးသည် အသက်ဆုံးရှုံးတတ်သော အမှားမျိုး[illegible] သည်။ ထိုအမှား၏ ဒဏ်သည် သူ့ကို တိုက်ရိုက် လာမထိပါ။ သို့သေ[illegible] သူ့မိတ်ဆွေများကိုမူ လာထိပါသည်။

"ဝါးဝါးရော .... "

လောင်မြောင်၏ လက်သီးများ ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်[illegible] ၏။

လောင်မြောင် အမူအရာ ပျက်လာပြီ။

"ဝါးဝါးကို ဘာဖြစ်လို့ မေးတာလဲ .... "

"ဟ .... ငါက မင်းတို့မောင်နှမရဲ့ သူငယ်ချင်းပဲ .... မင်[illegible] ပဲ တွေ့ပြီး .... ဝါးဝါးကို မတွေ့တော့ မေးရတာပေါ့ .... "

"မင်း .... သူ့ကို တွေ့ချင်ရဲ့လား .... "

"မေးမှ မေးရက်ပေလေ .... သူငယ်ချင်းရာ .... တွေ့ချင်[illegible] ပေါ့ .... "

"ဒါဆို ငါ့စကားကို နားထောင် .... များများစား .... မ[illegible] သောက် .... ဘာမှ ထပ်မမေးနဲ့ .... "

အားကျီ ဘာမှ မမေးတော့ပေ။ စားသည်။ ကောင်းနိုး[illegible] ကလေးများကို ရွေးစားသည်။ အရက်ကိုလည်း သောက်သည်။ အ[illegible] ပင် ဖြစ်စေဦးတော့ သူ သောက်မည်။ သူငယ်ချင်း လောင်[illegible] စိတ်ကျေနပ်လျှင် ပြီးရော။ လောင်မြောင်က အဆိပ်ပေးလျှင် အ[illegible] ကိုပင် သူ သောက်မည်။

လောင်မြောင်သည် သူ့တို့အပေါ် စာနာလှသော အားကျီကို ကြည့်ပြီး မျက်ရည်လည်လာ၏။

အားကျီသည် လောင်မြောင်အား မကြည့်ရက်သလို မကြည့် ရဲသလို ဖြစ်နေသဖြင့် အရက်သာ ဖိသောက်ပစ်သည်။ တစ်ခွက်ပြီး တစ်ခွက်။ ထို့နောက် တစ်ပုလင်းလုံး ကုန်သွားသည်။

"ဟိုဘက်စန်းထဲမှာ ခုတင်လွတ်တစ်လုံးရှိတယ် .... "

"ကိစ္စမရှိပါဘူး .... ငါက လမ်းဘေးမှာတောင် အိပ်လာတဲ့ ကောင်ပါ .... "

"စားပြီးရင် အိပ်ရေးဝအောင် အိပ်လိုက် .... "

"မင်း နိုင်းတာဆိုရင် ငါ ဘာမဆို လုပ်မှာပါ .... "

"အိပ်ရေးဝမှ အင်အားရှိမှာ .... အင်အားရှိမှ လူသတ်နိုင် မှာ .... မင်း သတ်ရမယ့်လူက အင်မတန် အင်အားကြီးမားတယ်"

"လောက်ပန်ကို ပြောတာ မဟုတ်လား .... "

လောင်မြောင် အံကြိတ်၍ ပြောသည်။

"ဟုတ်တယ် .... လောက်ပန်ကို သတ်နိုင်မှ ဝါးဝါးကို မင်း ပြန်တွေ့ရတော့မယ် .... "

လောင်မြောင်သည် စကားဆုံးသောအခါ လုံးဝ စိတ်မ ထိန်း နိုင်တော့ပေ။ ရှုံးပွဲချ၍ ငိုကြွေးလေတော့၏။

အားကျီ မတားမြစ်ပါ။ မငိုပါနှင့် ဟုလည်း မတားပါ။ အရက် သောက်ပြီး သည်အတိုင်း ကြည့်နေပါသည်။ အပူဆိုသည်မှာ ဖွင့်ထုတ်မှ

သက်သာသောအရာ ဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် အရက်သောက်ကြပြန်သည်။ အရက်အားလုံးက မှ အားကျိုသည် ခုတင်လွတ်ရှိသည့် အခန်းထဲသို့ ဝင်သွားတော့သည်။ လောင်မြောင်က ပူဆွေးသောက ရောက်နေဆဲ။

အခန်း (၁၂)

ပေးရှအာဖွဲ့သားများ

ဝိုင်မှ .... ။

ဟူကန်ဂိုဏ်းသား။ ဟူတန်ဂိုဏ်းမှ နှင်ထုတ်ထားသူ။ သူ့အား ဟူတန်ဂိုဏ်းမှ နှင်ထုတ်ထားသော်လည်း သစ်ခေါက်ဆိုးဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ဆဲ ဖြစ်သည်။ အရပ်ခြောက်ပေမျှရှိသဖြင့် အရပ်မြင့်ဟု ဆိုရမည်။

ပိန်ပါးသော အရပ်ကြောင့် ရှိရင်းစွဲ အရပ်ထက် ပိုရှည်သည်ဟု ထင်မှတ်ရသည်။ ဘယ်ဘက်မျက်ခုံးမွေးပေါ်တွင် မှဲ့ကြီးတစ်လုံး ရှိသောကြောင့်ဖြစ်လျှင် မှတ်မိလွယ်သော မျက်နှာမျိုး ဖြစ်သည်။

တူပဟိုခန် .... ။

ရှောင်လင်ဂိုဏ်းသား။ ရှောင်လင်ဂိုဏ်းမှ နှင်ထုတ်ထားသူ။ ရှောင်လင်ဘုန်းကြီးများသည် ဦးပြည်းပြောင်အောင် ရိတ်ထားတတ်

ကြသော်လည်း ထူပှိုခန့်ကမ္ဘ ဆံပင်ကို မရိတ်ဘဲ ထားတတ်သ... စိတ်လိုမှ ရိတ်သည်။ အရပ်အမောင်း အားဗလကောင်းသည်။ အ... အရပ်ညီသည်။

ဟေးဝွေ .... ။

ကွမ်းစီးနယ် တရိုး ဆိုးပေနေရာမှ သိုင်းပညာသင်ပြီး ... အောက်လမ်းသိုင်းသမား ဖြစ်လာသူ ဖြစ်သည်။ သူကတော့ သေး... ညှက်ညှက်ပင်။ အလွန်တရာ ရက်စက်ယုတ်မာသူ ဖြစ်လေ၏။

ရှိရှိမှ .... ။

အရှေ့ပင်လယ်ရှိ ဖူဆန်ကျွန်းမှ ဂျပန်ဓားသမား ဖြစ်သည်... အရိပ်ပုပု ဂင်တိုတို ဖြစ်သော်လည်း သူ ကိုင်သော ဓားက သူ့အရပ်... ပါး ရှည်လျားလှ၏။

ကျမ်းတောင် .... ။

ရှိရှိမှု၏ ညီအရင်းဖြစ်သည်။ ကိုယ်ဖော့ပညာ ကောင်း... အမြင့်သို့ ခုန်လွှားခိုကပ်တတ်ရာတွင် သူ့ကို မီသူ ရှားလှ၏။ လက်န... ပုန်းပစ်ပညာတွင်လည်း ထက်မြက်သည်။ ဖူဆန်ကျွန်းမှ နင်ဂျာယိ... ၏ တပည့်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

တိန်အော့လန် .... ။

သူ့မိဘများက အလွန်ချမ်းသာသည်။ တရုတ်ပြည် အလယ်... ပိုင်း အလွန့်အလွန် ချမ်းသာသူ။ လက်တစ်ဆုပ်စာတွင် သူ့မိဘမျ... ပါသော်လည်း အပျော်လွန်ပြီး လူဆိုးလူပေ လူဇော်ဘဝသို့ ရော...

...သည်။ အရက်နှင့် မိန်းမကို မည်သည့်နေရာရောက်ရောက် လိုက်စား... ဖြစ်သည်။ သူ့ အမြဲစွဲကိုင်သည်မှာ ဓားဖြစ်သည်။

မြွေစိမ်း .... ။

တက်မြက်သော သိုင်းသမား လူဆိုးတစ်ယောက်ပင်။ သာ... ...သိုင်းသမားကဲ့သို့ နေထိုင်တတ်သည်။ သို့သော် သူနှင့် ထိပ်တိုက် ...တွေ့သောအခါ တွေ့သူများ ပျက်စီးကြရသည်။ ရက်စက်ပြီး ဉာဏ်များ... ...သူ ဖြစ်ပေသည်။

လောင်ချိုင် .... ။

ဟေးရှအဖွဲ့ဝင်များအနက် အသက်အကြီးဆုံးသူ ဖြစ်သည်။ ...မှတ်ဆိတ်မွေး ထူလပျစ်နှင့် အရက်အလွန်ကြိုက်သည်။ သောက်လည်း ...သောက်နိုင်သည်။ အလကားနေရင်း လူသတ်ချင်နေသူ ဖြစ်သည်။ ...စိတ္တဇ လူသတ်သမားမျိုး ဖြစ်ပေသည်။

တုံးထို .... ။

အရပ်ခုနစ်ပေခန့်ရှိပြီး ဟေးရှအဖွဲ့ဝင်များအနက် အရပ်အမြင့်... ...ဆုံး ဖြစ်သည်။ ခွန်အားဗလလည်း ကြီးသည်။ အရိုးရှည် ပုဆိန် လက်... ...နက်ကို ကိုင်ပြီး တိုက်ခိုက်တတ်သည်။ စိတ်မြန်လှုမြန် လူကြမ်းကြီး ...တစ်ယောက်ပါပေ။

သူဌေးကြီးလောက်ပန်သည် ကျူရဲ့ချင်ထံမှ ဟေးရှအဖွဲ့ဝင် ...များစာရင်းကို တစ်ကြိမ်ဖတ်လိုက်ရုံဖြင့် ကောင်းစွာမှတ်မိခဲ့သည်။ သို့ ...သော် သူက စာဖြင့်ရေးမှတ်ပြီး မှတ်တမ်းတင်ထားသည်။ ထိုစာရွက်

ကို သူ့ရှေ့က လူငယ်ကလေး တစ်ယောက်အား လှမ်းပေးလိုက် လူငယ်ကလေးက စာရွက်ပါ အကြောင်းအရာများကို ဖြည်းဖြည်း သည်။ သူက စာရွက်ကို လောက်ပန်အား ပြန်ပေးလိုက်၏။

သူ့ကို လော့က်ပန်ဘေး၌ မြင်ရခဲ၏။ သို့သော် ယခုနော ပိုင်းကာလများ၌ သူ့ကို လောက်ပန်၏ ဘေး၌ မကြာခဏ တွေ့ ရ၏။ ထိုလူငယ်ကလေးသည် အသက်တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်ခန့်သာ သေးသော်လည်း အလွန်တရာ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ကောင်းပြီး လေးစား နိုင်သော လူငယ်ကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

သူသည် အကြောင်းညီညွတ်လျှင် ကျူရှဲ့ချင်အား ဖြတ် တတ်သွားမည့်သူ ဖြစ်သော်လည်း ကျူရှဲ့ချင် မျက်စိအောက်၌ ရှိ ရှည် အသက်ရှင်ခွင့်တော့ မရနိုင်ပေ။ သူ့ခြေကြီးလောက်ပန် ပါး လီမှာလျှင်တော့ ထိုလူငယ်လေးသည် သူ့ခေတ်တစ်ခေတ်ကို တ ထောင်နိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုလူငယ်ကလေး၏ အမည်မှာ ရှောင် ဖြစ်ပါသည်။ အများက ရှောင်တီခေါ်၍သာ လိုက်ခေါ်ကြသော်လည် သူ့အမည်အရင်းကိုကား မည်သူမျှ မသိကြပေ။

သူသည် လွန်စွာ စကားနည်းသူ ဖြစ်၏။ လောက်ပန်က မှသာ ဖြေသည်။ မမေးလျှင် မဖြေပေ။

ထိုလူငယ်ကလေးမှာ ငယ်ရွယ်လှသော်လည်း မှတ်ဉာ ကောင်းသဖြင့် သိုင်းလောကအကြောင်း ပေါ်တော်များများ သိထ သူ ဖြစ်ပေသည်။

ရှောင်တီ .... ။

"ဒီလူ ကိုးယောက်ဟာ အင်မတန် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ် လူ ...တ်သမားတွေပါ ခင်ဗျာ .... "

လောက်ပန်က ခေါင်းညိတ်၏။

"မှန်တယ် .... သူတို့လက်ချက်နဲ့ လူ တော်တော်များများ ...သေဆုံးခဲ့ကြတာ အမှန်ပဲ .... "

"မှန်ပါတယ် ခင်ဗျာ .... "

"သူတို့အကြောင်း မင်း ကြားဖူးသလား .... "

"အနည်းအကျဉ်းတော့ ကြားဖူးပါတယ် .... "

"သူတို့ဟာ သိုင်းလောကမှာ ကျော်ကြားတဲ့အဖွဲ့လား"

"အဖွဲ့အနေနဲ့တော့ လူသိ သိပ်မများသေးပါဘူး .... "

"ဘာဖြစ်လို့လဲ .... "

"လျှို့ဝှက်လို့ပါ .... နောက်ပြီး အပ်ရင်လည်း ကြေးကြီးတော့ ...က်ရုံတန်ရုံ မငှားနိုင်ပါဘူး .... သူတို့ကို ငှားရမ်းတာ အဆိပ်ကောင် ...ကို ခါးပိုက်ထဲ ထည့်ပိုက်ရသလို ကြောက်ရတော့ တော်ရုံတန်ရုံ ...ကာ သူတို့အဖွဲ့ကို မငှားရဲပါဘူး .... "

လောက်ပန်သည် ရှောင်တီ၏ ဗဟုသုတကို လွန်စွာကျေနပ် ...သွား၏။

"ငါ သိချင်တာ တစ်ခုရှိတယ် .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... "

"ဒီလူတွေ အားကျိုကို ယှဉ်နိုင်ပါ့မလား .... မင်းအထင်ကို ပြောစမ်း .... "

ရှောင်တိ ချက်ချင်း မဖြေပါ။ ခေတ္တမျှ စဉ်းစားနေပါသေးသည်။

အတန်ကြာမှ ....

"အဖြတ်တော့ ပြောလို့မရပါဘူး .... ဒီလူတွေဟာ ကိုယ့်အသက်ကို တန်ဖိုးမထားတဲ့ လူကြမ်းတွေ ဖြစ်တဲ့အပြင် သူတို့ဟာ လူကိုးယောက်တောင် ဖြစ်နေပါတယ် .... အားကျိုဟာ လက်တစ်ဖက်ပဲ ရှိပါတယ် .... ဟေးရှအဖွဲ့ကတော့ လက်ကိုးစုံ ရှိတယ် .... ဘူသတ်ခဲ့ဝ× အားကျိုထက်လည်း များမှာပေါ့ .... "

လောက်ပန် ငြိမ်သက်ကျေနပ်သွားသည်။

ယင်း ပုံစံအတိုင်းဆိုတော့ ကျူးရဲ့ချင် ငှားလိုက်သည့် ဟေးရှအဖွဲ့မှ ကျေနပ်စရာ ဖြစ်နေသည်။

ဒလောက်ပန်က ....

"ဒီ အမည်စာရင်းကို မင်း မှတ်မိသလား .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... "

"ဒီလူတွေ ဟန်ဂေဟာကို ရောက်လာကြလိမ့်မယ် .... ကြိုဆိုပြီး နေရာချထားပေးပါ .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... "

"သူတို့ တစ်စုတစ်ဝေးကြီး ပျော်ပွဲစားထွက်သလို လာကြတာ မဟုတ်ဘူး .... တကွဲတပြားစီ လာကြမှာ .... လူသတ်ချင်တော့ ဒီလိုပဲ မထင်မရှား တကွဲတပြားစီ နေကြရမှာပေါ့ .... "

"ဟုတ်ကဲ့ .... "

လောက်ပန်သည် သူ့စကားကို သူ သဘောကျသွား၏။

"ရှောင်တိ .... မှတ်ထား .... မင်း လူသတ်ချင်တယ်ဆိုရင် တစ်ပါးက ကိုယ့်ကို သတိမထားမိအောင် မနေရဘူး .... သိရဲ့လား"

"ဟုတ်ကဲ့ .... မှတ်ထားပါတယ် ခင်ဗျာ ...."

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွေ လူများ စည်ကားနေ၏။ ထိုဆိုင်သည် ဝက်သားပေါင်း အလွန်ကောင်းသဖြင့် ပိုက်ဆံ တတ်နိုင်သူများ အမြဲတမ်း လာကြသည်။

သူဌေးကြီးလောက်ပန်၏ တပည့်သားမြေး သိုင်းသမားများသည် ဤဆိုင်၌ စက်ကျလေ့ရှိရာ မရှိဘူးဆိုလျှင် အနည်းဆုံး သိုင်းသမား ခြောက်ယောက်တော့ ရှိနေတတ်သည်သာ။

ထိုစဉ် အနက်ရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ထားသော မြင်းစီးသမားသုံးယောက်သည် မြင်းများကို ဒုန်းစိုင်းစီးပြီး ထိုဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်လာကြ၏။

ခေါင်းဆောင်က ....

"ဒီဆိုင်ထဲမှာ သူဌေးကြီး လောက်ပန်ရဲ့ သွေးသောက်ညီအစ်ကိုတွေများ မရှိကြဘူးလား .... "

လူစိမ်း၏ အမေးကြောင့် ဆိုင်ထဲတွင် ရှိနေသော သိုင်းသမားဆယ်ယောက်ခန့်သည် ဝုန်းခနဲ ထ,ရပ်လိုက်ကြ၏။ ထိုသူက ရပ်နေသော သိုင်းသမားများကို ကြည့်ကာ ....

"မင်းတို့ အားလုံးဟာ သူဌေးကြီးလောက်ပန်ရဲ့ .... သွေးသောက်ညီအစ်ကိုတွေလား .... "

"မဟုတ်ဘူး .... တပည့်တွေပါ .... "

ထိုသူများထဲမှ ဝါရင့်တပည့်ကြီး ချန်စန်းက ဖြေလိုက်လေ၏။

"မင်းတို့ စကားပြောလို့ ဖြစ်ပါ့မလား .... "

"ဘာလို့ ပြောလို့ မဖြစ်ရမှာလဲ .... ကျုပ်တို့ကမှ တစ်ဆင့်ကြီးဆီကို တင်ပြအစီရင်ခံရမှာပါ .... "

"ဒီလိုလား .... "

"ဘာပြောချင်သလဲ .... စုံစုံစေ့စေ့ပြောရင် အကောင်းဆုံးပါ

"ကျုပ်တို့ ရောင်းစရာရှိလို့ လာတာပါ .... "

"ဘာပစ္စည်းတွေလဲ .... "

"အသက်ပါ .... ကျုပ်တို့ သုံးယောက်ရဲ့ အသက်ပါ .... "

"ငွေဘယ်လောက်နဲ့ ရောင်းမှာလဲ .... "

"လျှံငွေ တစ်သိန်းတိတိ .... "

ချန်စန်းမှာမူ သူဌေးကြီး လက်အောက်၌ နှစ်ကာလရှည်ကြာမှုထမ်းခဲ့သူဖြစ်၍ ပြောနိုင် ဆိုနိုင်သည်။ သူဌေးကြီးကလည်း ယုံကြည်မှု ရှိပါသည်။

ချန်စန်းက ရယ်မောရင်း ....

"အင်း .... အသက်သုံးချောင်းကို ငွေတစ်သိန်းဆိုတော့ မများ .... "

ထိုလူက သူဘာသာသူ ပြန်ထောက်ခံနေ၏။

"တကယ်လည်း မများပါဘူးကွာ .... "

"ဒီလိုတော့ ပြောလို့မရဘူး .... အသက်ချည်းပဲ ဆိုရင်တော့ ဘာအသုံးကျမှာလဲ .... အသက်ရဲ့ တန်ဖိုးနဲ့ ညီမျှတဲ့ အားကိုးအားထားတော့ ရှိရမှာပေါ့ .... "

"မရှိဘဲ တို့ကလည်း ဘယ်လာပါမလဲကွာ .... "

"ဒါဖြင့်လည်း ကျုပ်တို့ကို အစွမ်းပြစမ်းပါ .... သူဌေးကြီးကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ တင်ပြရတာပေါ့ .... "

"ဗိုး .... "

ချန်စန်း၏ စကားမဆုံးမီ လူစိမ်းသည် သူ့ဓားရှည်ကို စားပွဲပေါ်သို့ လှမ်းပစ်လိုက်၏။ ဓားရောင်က ဖွေးလက်သွားသည်။

"ဒုတ် .... "

သိုင်းသမားများ မျက်လုံးပြူးကုန်ကြသည်။

လူစိမ်း၏ ဓားရှည်သည် လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်လုံး သုံးလုံးကို ထွင်းဖောက်ပြီး စားပွဲခုံ ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ စိုက်နေ၏။ ပန်းကန်လုံး ကွဲမသွားအောင် ပေါက်ပြနိုင်သည့် စွမ်းရည်သည် နည်းနည်းနောနော စွမ်းရည် မဟုတ်ပါပေ။

ထိုလူ၏ အတွင်းအားနှင့် ဓားချက် လျှင်မြန်မှုစွမ်းရည်ကို မည်သူမျှ တိတိကျကျ ခန့်မှန်းနိုင်မည် မဟုတ်ပါချေ။

ချန်စန်း မျက်နှာပျက်သွားသည်။

လူစိမ်းက ချန်စန်းအား မေးလိုက်၏။

"ဘယ့်နှယ်လဲ .... တန်ရဲ့လား .... "

"ကောင်းတယ် .... သိပ်ကောင်းတဲ့ ဓားချက်ပဲ .... "

လူစိမ်းက လေးလေးနက်နက် မေးသည်။

"ဟို .... အားကျိုးဆိုတဲ့ကောင်ရဲ့ ဓားနဲ့ဆိုရင် ဘယ်လိုရှိမလဲ၊ ...င်းယှဉ်လို့ ရမလား .... "

"အားကျို .... "

ချန်စန်းက ရေရွတ်ပြီး ရုတ်တရက် နှုတ်ပိတ်သွားသည်။

အားကျို ကိစ္စသည် ထိပ်တန်းလျှို့ဝှက် ဖြစ်လေသည်။ အားကျိုကိစ္စကို တကယ်တမ်း ကိုင်တွယ်သူမှာ ကျူရဲ့ချင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ချန်စန်း တုံ့ဆိုင်းသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

"ငါတို့ ကြားတာက ဒီမှာ အားကျိုဆိုတဲ့ ဓားသမား တစ်...ယောက်က သူဌေးကြီးကို ဒုက္ခပေးနေတယ်လို့ ကြားထားတာပဲ"

ချန်စန်းက လူစိမ်းကိုကြည့်ပြီး ....

"သြော် .... ခင်ဗျားတို့က ဒီကိစ္စအတွက် ရောက်လာကြတာ... .... အားကျိုကို ရှင်းဖို့ပဲပေါ့နော် .... "

"ဒါပေါ့ .... ပစ္စည်းကောင်းဆိုတာ ဈေးကောင်း စမြဲပဲ ....ည်းရောင်းတဲ့ လူဟာလည်း ဈေးကောင်းပေးနိုင်တဲ့လူကို ရောင်း...ပါ .... "

ချန်စန်း၏ အမူအရာသည် လေးလေးစားစား အမူအရာဖြစ်...သွား၏။

"သူဌေးကြီးလေ....က်ပန်ဟာ အမြင်ကျယ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပါ၊

ခင်ဗျားတို့နဲ့ အရောင်းအဝယ် ဖြစ်ပါလိမ့်မယ် .... "

ထိုသို့ ပြေပြေလည်လည် ဖြစ်သွားကာမှ မမျှော်လင့်သော အသံတစ်သံသည် သူတို့နောက်မှ ပေါ်လာတော့သည်။

"ဘာဖြစ်လို့ အရောင်းအဝယ် ဖြစ်ရမှာလဲ .... ဒီကောင်တွေက ပစ္စည်းကောင်းတွေမှ မဟုတ်တာ .... "

ချက်ချင်းမှာ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားတော့သည်။ ထိုစကားကို ပြောသူမှာ သူ၏ သွေးသောက်ညီနောင်များထဲမှ မဟုတ်ပါပေ။ ထို့ကြောင့် အားလုံးပင် ဆိုင်အပြင်သို့ လှမ်းကြည့်မိကြသည်။ ဆိုင်ဝတွင် လူစိမ်း၏ နောက်လိုက်နှစ်ယောက် ရပ်နေခဲ့ကြရာ ယခု နှစ်ယောက်မဟုတ်ဘဲ သုံးယောက် ဖြစ်နေ၏။

လူစိမ်း၏ နောက်လိုက် နှစ်ယောက်မှာ ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း လူများ ဖြစ်ကြ၏။ နောက်ထပ် ရောက်လာသူမှာ အနက်ရောင် ဝတ်စုံပင် ဝတ်ထားပြီး ပိန်ပိန်သေးသေး လူတစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည်။

ထို့နောက်မှ ရောက်လာသူသည် မည်သည့်အချိန်က ရောက်လာမှန်း မည်သူမျှ သတိမပြုမိလိုက်ကြချေ။

လူစိမ်း၏ နောက်လိုက်နှစ်ယောက်ကတော့ ငြိမ်နေကြသည်။ နောက်ပေါက် ရွှေကြာပင်သည် ထိုလူထွားကြီး နှစ်ယောက်ကြားမှ လူစိမ်းအား ရန်စကား လှမ်းပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေ၏။

"ဒီကောင့်ကို ဖမ်းချုပ်ထားလိုက်စမ်း .... "

ယခင်က ဟန်တစ်ချက် ပြလိုက်သည်နှင့် တက်ညီလက်ညီ

လှုပ်ရှားတတ်သော သူ့လူများ လုံးဝ မလှုပ်ကြသဖြင့် လူစိမ်းမှာ အနည်းငယ် စိုးရိမ်စိတ် ပေါ်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် ရှေ့သို့ ထိုးထွက်လာပြီး သူ့လူနှစ်ယောက်ကို ကြည့်လိုက်သည်။

နှစ်ယောက်စလုံး၏ မျက်နှာများသည် စက္ကူဖြူများနှယ် သွေးဆုတ်နေသည်။ နား၊ မျက်စိ၊ နှာခေါင်း၊ နားရွက်များမှ သွေးများ စီးထွက်နေသည်။

ထိုနှစ်ယောက်ကြားမှ ပိန်ညှက်ညှက် လူကတော့ ဘာမျှ မဖြစ်ပေ။ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်သည့် မျက်မှာဖြင့် လူစိမ်းကို ပြန်ကြည့်နေ၏။ သူ့မျက်လုံးများကလည်း မြွေမျက်လုံးများနှယ် ကြောက်စရာကောင်းလှသည်။

လူစိမ်းက စူးရှသော အသံဖြင့် ....

"ငါ့လူတွေကို မင်း သတ်လိုက်တာလား .... "

သေးသေးညှက်ညှက် လူက အေးစက်စက် ပြန်ပြောသည်။

"အခု ဒီနေရာမှာ လူသုံးယောက် ရှိနေတယ်၊ ဒီ နှစ်ယောက်ကို ငါမှ မသတ်ရင် ဘယ်သူ သတ်မှာလဲ .... "

လူစိမ်း ဒေါသအမျက် ခြောင်းခြောင်းထွက်သွား၏။

"မင်း .... ဘယ်အဖွဲ့ကလဲ .... ပြောစမ်း .... "

"မင်း တကယ်သိချင်သလား .... "

"ပြောမှာ ပြောစမ်း .... "

"ဟေးရှအဖွဲ့ဝင် .... ဟေးတွေဆိုတာ ငါပဲ .... "

ထိုစကားကို ကြားလိုက်ရသောအခါ လူစိမ်းမျက်နှာ ပျက်

သွား၏။ သူ ရင်ဆိုင်နေသူမှာ သေးကွေးသော်လည်း စွမ်းအင်ကတော့ ကြီးမားသည်။ စိုးရိမ်ဖွယ်ရာ အခြေအနေဖြစ်ကြောင်း သူ သိသွား၏။

"ငါ့နာမည်ကတော့ တုဖန်းပါ .... "

ဟေးထွေက မရယ်မပြုံး သံယောင်လိုက်သည်။

"အနက်ရောင်စား တုဖန်းဆိုတာ မင်းကိုး .... "

"ဟုတ်တယ် .... "

"မင်းလည်း နာမည်က မသေးပါဘူး .... "

"ထားပါတော့ .... မင်းတို့နဲ့ ငါတို့နဲ့ ဘယ်တုန်းကများ ရန်ငြိုးရှိခဲ့ဖူးလို့လဲ .... ရန်ငြိုးမရှိဘဲနဲ့ ငါ့လူနှစ်ယောက်ကို သတ်ပစ်တော့ ရက်စက်ရာ ကျတာပေါ့ကွာ .... "

"အမှန်ကတော့ မင်းတို့ ဒီကို လုံးဝ မရောက်အပ်ဘူး ...."

"ဘာဖြစ်လို့လဲ .... သိုင်းလောကထဲမှာ ကိုယ့်ဂိုဏ်း ဌာနရှုပ်တည်ရာကိုသာ မကျူးကျော်ရ .... မဖြတ်ကျော်ရ .... ဝင်မလာရဆိုတာ တားမြစ်တတ်ကြတယ် .... ဒီမြို့ဟာ မြို့ကြီးလည်းဖြစ် .... လူအများဥဒဟို ဖြတ်သန်းသွားလာရာမြို့လည်း ဖြစ်တယ် .... ဘာလဲ မင်းတို့က ငါတို့ကာပ်တဲ့ အရောင်းအဝယ်မျိုး အရင်လက်ခံပြီးလို့လား .... "

ဟေးထွေက အေးစက်စက် မာကျောကျော ပြန်မေးသည်။

"ဘာလဲ ငါတို့က လက်မခံရဘူးလား .... "

"မင်းတို့ကို လက်မခံရဘူးလို့ မပြောဘူး .... မင်းတို့ ဟေးရှအဖွဲ့ လက်ခံပြီးတဲ့ အလုပ်ကို တခြားလူက ဝင်မစွက်ရဘူးဆိုတဲ့ စည်းကမ်းချက်ကို ငါတို့ ကြားဖူးထားတယ် .... ခက်တာက ဒီအလုပ်ကို

မင်းတို့ ဟေးရှအဖွဲ့က လက်ခံထားမှန်း ငါတို့ လုံးဝ မသိဘူး .... သိလို့ မင်းက သတ်ရင်တော့ ငါတို့ အပြစ်ပေါ့ .... အခု ငါတို့မသိဘဲ မှတ်မိကာကို ခွင့်လွှတ်ဖို့ ကောင်းတယ် .... ခုလို ရက်ရက်စက်စက် မလုပ်သင့်ဘူး .... "

တုဖန်းက မကျေနပ်ချက်များကို အကျိုးအကြောင်းနှင့်တကွ ပြောဆိုသည်။

ဟေးထွေက ခေါင်းခါ၏။

"ဟင့်အင်း .... သတ်ကိုသတ်ရမယ်ကွ .... "

တုဖန်း ဒေါသထွက်သွား၏။

"မင်းတို့က ဘာစည်းကမ်းချက်အသစ်တွေ ထုတ်ထားပြန်ပြီလဲ .... "

"ဟင့်အင်း ...., မထုတ်ဘူး .... ငါက သတ်ချင်နေလို့ကွ"

သူပြောသော စကားက မှန်သည်။ သူ့မျက်လုံးကိုကြည့်လျှင် သူ မည်မျှ သွေးဆာသူ ဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်သည်။ မြွေမျက်လုံးကဲ့သို့သော မျက်လုံးရှင်သည် အဘယ်မှာလျှင် သနားကြင်နာမှုရှိပါမည်နည်း။

ဤကဲ့သို့သော လူစားမျိုးမှာ စိတ္တဇ လူသတ်သမားတစ်မျိုးသာ ဖြစ်သည်။ သူတို့သည် လူသတ်ရသည့် အလုပ်ကို အပျော်သဘောနှင့် လုပ်နေခြင်းဖြစ်၍ သူ့အား လူသတ်ခြင်း၏ ဆိုးပြစ်များ ပြောပြ တားမြစ်၍ အကျိုးမရှိချေ။

သူ ပျော်ရွှင်၍ လုပ်နေသော အလုပ်ကို တားမြစ်လ ပါက ထိုတားမြစ်သူကိုပင် ရန်လုပ်လာနိုင်လေသည်။

တုဖန်းသည် ဟောထွေ မျက်လုံးထဲ၌ ပေါ်လာသော သတ်ချင်သည့် အရိပ်အယောင်များကို မြင်လာရသဖြင့် ရင်ထဲ၌ လန့် ဝိုးကြောက်လာသည်။ သူ့လူနှစ်ယောက်အတွက် လက်စာ ရန်ပင် သတိမရတော့ချေ။

ဟောထွေကား တုဖန်း၏ မျက်လုံးများကိုသာ စူးစိုက် နေသည်။ ရန်လိုသော သွေးဆာသော မျက်လုံးများကား လွှ ကြောက်မက်ဖွယ်ရာ ကောင်းလှ၏။

တုဖန်းသည် အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သူဖြစ်၍ ယခုတို တွင် ရှောင်၍ မရတော့မှန်း သိလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့် သူ့လူ ယောက်အတွက် လက်စားချေရန်ပါ မာန်သွင်းလိုက်သည်။

"ရတယ် .... ငါ နောက်ဆုတ်ရင် ငါ့လောက်ကြောက်တ ဒီလောကမှာ ဘယ်ရှိတော့မလဲ .... "

တုဖန်းသည် ပြောပြောဆိုဆို တစ်ဟုန်ထိုး ခုန်ဝင်တိုက် တော့သည်။ သူ့တိုက်ကွက်သည် စောစောက လက်ဖက်ရည်ပန်း လုံးသုံးလုံးကိုဖေးဖြင့် ထိုးပြသည့် တိုက်ကွက်ထက် လျှင်မြန်ပြီး အားမာနပါသည်။ သူသည် ယခင်က ဤဓားချက်မျိုးသုံးလျှင် ရန်သူ နှာခေါင်း(သို့မဟုတ်) အာခေါင်ကို ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်၏။ ယခု သူသည် ဟောထွေ၏ အာခေါင်ကိုမထိုးဘဲ ရင်ဘတ်အသည်းနှလုံး သို့သာ ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ပစ်မှတ် ပါက ထိုးနှက်ချက် လွဲချော်သွားမည်စိုးသောကြောင့်တည်း။

ဟောထွေသည် လျှပ်တစ်ပြက် ဒူးကွေးချလိုက်၏။ ထို

သူ့ဘေးမှ အလောင်းနှစ်လောင်းသည် ယိမ်းတိုက်သလို ရှေ့သို့ ထိုးလဲ ကျတော့သည်။

"ဟ .... "

"ဟယ် .... "

အာမေဍိတ်သံများ ဆူညံသွားသည်။

တုဖန်းသည် အလောင်းနှစ်လောင်း သူ့ဆီ ဦးခိုက်ထိုးလဲကျ လာသဖြင့် လန့်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် သတိလစ်ပြီး လက်ကို မြှောက် လိုက်မိသည်။ ဤသည်မှာ တုဖန်း၏ အမှားတည်း။ အသက်ပေးလိုက် ရသည့် အမှားပေတည်း။ ဟောထွေသည် လေးညို့မှ မြားတံခုန်ထွက် သွားသလို တုဖန်း၏ လက်မောင်းအောက်သို့ ခုန်ဝင်သွားသည်။ ဟော ထွေ၏ လှုပ်ရှားမှု အလွန်အလွန် လျှင်မြန်သဖြင့် တုဖန်းအား တိုက်ခိုက် သည့် တိုက်ကွက်ကို မည်သူမျှ မမြင်လိုက်ကြချေ။

သူတို့ မြင်သည်က တုဖန်း၏ ဆိုးရွားသော အခြေအနေပေ တည်း။ တုဖန်း၏ မျက်နှာသည် တဖြည်းဖြည်း ပြောင်းလဲလာ၏။ တု ဖန်းသည် သွားရှာပြီဖြစ်သော သူ့လူနှစ်ယောက်ကဲ့သို့ မျက်နှာတစ်ပြင် လုံး တဖြည်းဖြည်း ဖြူရော်လာ၏။

တုဖန်းတစ်ယောက် သူ့လူနှစ်ယောက်နောက်သို့ လိုက်သွား နှဲလေပြီ။

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲတွင် ရှိနေသူအချို့သည် ထိုမြင်ကွင်းကို ကြည့်ပြီး အလွန့်အလွန် ကြောက်လန့်ကြသဖြင့် သတိလစ်မိန်းမောသွား ကြတော့သည်။

ပဟေးထွေ လူသတ်သည့်အတွက် ကြောက်စရာ မဟုတ်ပါ။ သိုင်းလောကသားများနှင့် နီးစပ်နေသူများအဖို့ ခုတ်ထစ်သတ်ဖြတ်ကြ သည်မှာ အကြောင်းမဟုတ်ပါ။ သိုင်းသမားဖြစ်လာသည်နှင့် အနည်းနှ အများ လူသတ်မိကြရတော့သည်သာ။

ပဟေးထွေကို အားလုံး ကြောက်ရွံ့မိကြခြင်းမှာ ပဟေးထွေ၏ လူသတ်သည့် ပုံစံကို ကြောက်ရွံ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကြေးစားများ၏ လူသတ်သမားသည် သူတာဝန်သူ ထမ်းဆောင်သည့်အနေဖြင့် သူ တာဝန်ယူရသည်ကို သတိပေးသည်။ တိုလသေလျှင် ပြီးပြီ။ သူ့တာဝ ပြီးဆုံးပြီ။

ပဟေးထွေလို လူမျိုးမှာ သိုင်းလောကၡ အတော်ရှားပါးသော လူမျိုး ဖြစ်သည်။ တန်ဖိုးရှိသော လူမျိုးကား မဟုတ်။ စက်ဆုပ်ရွံ့ရှ ဖွယ်ရာ လူ့လောကၡ မလိုလားအပ်သော လူမျိုးသာ ဖြစ်သည်။

လူသားတစ်ယောက် မရဏရှင်သေမင်းနှင့် တွေ့ဆုံရသည် အရသာခံနိုင်သော ဤလိုလူမျိုးမှ စက်ဆုပ်စရာ မကောင်းလျှ အဘယ်သို့သော လူမျိုးက စက်ဆုပ်စရာ ကောင်းတော့မည်နည်း။ ကား ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ရာတွင်လည်းကောင်း သနားကရုဏာ ရာတွင်လည်းကောင်း ပြိုင်စံရှားသူတစ်ယောက်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ချန်စန်းနှင့်တကွ သိုင်းသမား ဆယ်ယောက်မှာ မုလ များ၌ မည်မျှကြာအောင် ရပ်နေမိကြသည် မသိပေ။ ချန်စန်းသ သူ့ခြေထောက် ရွေ့ရမည်ကို ယခုမှ သတိရသဖြင့် ခြေထောက်ကို လှုပ်လျှားလိုက်လေ၏။

လှုပ်ရှားမှု ရိပ်ခနဲ ပေါ်လာသည်နှင့် ပဟေးထွေ၏ အကြည့် သည် ချန်စန်းအပေါ် ကျရောက်လာလေ၏။

"ကဲ .... အခု ငါ ဘယ်သူလဲဆိုတာ မင်းသိပြီ မဟုတ်လား"

ချန်စန်း ခေါင်းမဖော့ရဲပါ။ ခေါင်းငုံ့ပြီး ပြောသည်။

"ဟုတ်ကဲ့ .... သိပါပြီ .... "

ချန်စန်း တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးများ ရွှဲနစ်နေ၏။ အကြောက် တရားက သူ့အား ဖိစီးနှိပ်စက်နေခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ပဟေးထွေက အေးစက်စက် မေးလာ၏။

"မင်း ငါ့ကို ကြောက်သလား .... မကြောက်ဘူးလား .... ပြောစမ်း .... "

ချန်စန်းအား အတော်ဒုက္ခရောက်စေသော မေးခွန်းပါပေ။ ကြောက်သည်ဟု ဆိုပါကလည်း အနက်ရောင်ဓား တုဖန်းနောက်သို့ လိုက်သွားရပေတော့မည်။ ချန်စန်းအနေဖြင့် ဝန်လည်း မခံရဲ။ ငြင်း လည်း မငြင်းဆန်ရဲဘဲ ဖြစ်နေရသည်။

ပဟေးထွေသည် စိတ်မရှည်နိုင်ဘဲ ဆက်ပြောသည်။

"မင်းလည်း လူသတ်ဖူးတာပါပဲ .... ဘာကြောင့် ငါ့ကို ကြောက်နေရတာလဲ .... "

ချန်စန်း ထစ်ထစ်ငေ့ါငေ့ါ ပြော၏။

"ကျွန် .... ကျွန် .... ကျွန်တော် .... "

သူသည် စကားကိုဆုံးအောင် မပြောနိုင်ချေ။

ပဟေးထွေက ဖြတ်ပြော၏။

"ငါ လူသတ်တာကို ကြောက်တာလား .... ဒါမှမဟုတ်
လူသတ်နည်းကို ကြောက်တာလား .... "

"ကျွန် .... ကျွန်တော် မပြောတတ်တော့ပါဘူး ခင်ဗျာ"

"မင်း .... ငါတို့အဖွဲ့ထဲက ပိုင်မှုဆိုတဲ့ လူအကြောင်း ကြ
သလား .... "

"မကြားဖူးပါဘူးခင်ဗျာ .... "

"အေး .... ဒီလူကလည်း လူသတ်တဲ့နေရာမှာ ထမ
ရေသောက်ပဲ .... သူ လူသတ်တာကို မင်း မြင်ရင် လူသတ်ခြ
မင်း သဘောပေါက်သွားမယ် .... "

ဟေးထွေသည် လူသတ်ခြင်း ဋီကာကို ဆက်ဖွင့်နေသေ
ချန်စန်းနှင့် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှ လူများမှာ တစ်ကိုယ်လုံး ချေ
ရွှဲရွှဲစိုနေကြလေပြီ။ လှုပ်လည်းမလှုပ်၊ သွားအား ရန်လည်း မပြုရဲကြ

တုဖန်း၏ အလောင်းလဲကျသွားပြီး နံရိုးနေရာတစ်ဝိုက်
တွင် သွေးများ စိမ့်ထွက်လာသည်။ ဟေးထွေ မည်သည့်လက်
သတ်လိုက်သည်ကို မည်သူမျှ မမြင်ကြရချေ။

ချန်စန်းတစ်ယောက်သာ ခါးရောင် လက်ခနဲ ဖြစ်သွား
ကို တွေ့မြင်ပြီး ဟေးထွေက တုဖန်းနှင့် တုဖန်း၏ လူနှစ်ယော
မည်သို့သော လက်နက်မျိုးဖြင့် သတ်ပစ်မှန်း ရိပ်မိခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေ

တကယ်တော့ ဟေးထွေသည် တစ်တောင်ခန့်ရှိသော
ချွန် ဓားရှည်ကို လက်မောင်းအတွင်း ထည့်ထားပြီး တုဖန်း
အောက်သို့ နိုဝင်စဉ် ထိုသံလုံးချွန်ဖြင့် ထိုးသွင်းသတ်ဖြတ်လိုက်ခြ

သည်။ ဟေးထွေ၏ အင်္ကျီလက်ရှည်တွင်လည်း စွန်းထင်သွားသည်။

ဟေးထွေက ချန်စန်းအား မေးလိုက်၏။

"သွေးဟာ ဘယ်လိုအရသာမျိုး ရှိတယ်ဆိုတာ သိရဲ့လား"

ချန်စန်း ခေါင်းခါသည်။

ဟေးထွေက သွေးစွန်းနေသော အင်္ကျီလက်ကို ဆန့်တန်းရင်း

"မင်း မြည်းကြည့်စမ်း .... "

အင်္ကျီလက်ရှည်သည် ဟေးထွေ၏ ပါးစပ်နားသို့ ကပ်လာရာ
နောက်ဆုတ်သွားလေတော့၏။ သူက ခေါင်းကို တယမ်းယမ်း
ဝေ့ခနဲ ထိုးအန်တော့သည်။

ဟေးထွေ အော်ဟစ် မရယ်ပါ။ မဲ့ပြုံးပြုံးပြီး ပြောပါသည်။

"ဟင် .... ဒါလား .... သူဌေးကြီးလောက်ပန်ရဲ့ .... လက်
ကောက်ငယ်သားတွေဆိုတာ သူ အခက်အခဲကြုံတာ ဘာဆန်းတော့
.... ဒီလို သူရဲဘောကြောင်တဲ့ လူတွေကို ဗိုလ်လိုနေမှတော့ သူ
ကိုအောင်မြင်တော့မှာလဲ .... "

ဟေးထွေ လှောင်ပြောင်သရော်သံမှာ အလွန်နာသာခံခက်
သည်။ သို့သော် မည်သူမျှ ဟေးထွေကို ဒေါသမထွက်ရဲကြချေ။

ဟေးထွေ ဆက်ပြော၏။

"ဟေ့ .... လာကြလေ .... မြည်းစမ်းကြည့်ကြပါဦး"

လောက်ပန်၏ ငယ်သားများ တစ်ယောက်မျှ မလှုပ်ကြချေ။
ထွေက မထီမဲ့မြင် ပြုံးပြီး ....

"အလကားပဲ .... သူဌေးကြီးလောက်ပန်ရဲ့ လက်အောက်

မှာ သတ္တိရှိတဲ့လူ တစ်ယောက်မှ မရှိဘူး .... "

ထိုစဉ် သူ့နောက်ကျောမှ အသံတစ်သံ ပေါ်လာသည်။

"ခင်ဗျား မှားသွားပါပြီ .... "

ဟေးထွေ၏ မျက်လုံးများ ကျဉ်းမြောင်းသွား၏။ သူသည် ဖြည်းညင်းစွာ ကိုယ်ကိုလှည့်လိုက်၏။

အင်္ကျီစိမ်းနှင့် လူငယ်ကလေးတစ်ယောက်။ လူငယ်ကလေးကား တကယ့်လူငယ်ကလေးပါ။ အသက်တစ်ဆယ့်ငါးနှစ် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်လောက်သာ ရှိဦးမည်။ သို့သော် သူ့မျက်နှာက ရှိရင်းအ...ကတ် ပို၍ ရင့်ရော်နေသည်။ လောကဓံတရားသည် သူ့အားထုလောင်း ရိုက်နှက်ထားသဖြင့် နုနယ်သော အသက်နှင့် ရင့်ရော်သော မျက်နှာ ပေါင်းစပ်နေရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဟေးထွေသည် အင်္ကျီစိမ်းနှင့် လူငယ်ကလေးကို ကြည့်ပြီး လူသတ်ချင်စိတ်များ ပြန်ပေါ်လာသည်။

"မင်းက သူဌေးကြီးလောက်ပန်ရဲ့ လက်အောက်ငယ်သား တစ်ယောက်ပဲလား .... "

"ဟုတ်ပါတယ် .... "

"ဒီမှာ ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကော သိရဲ့လား .... "

"ခင်ဗျား ပြောနေတာတွေ အကုန်ကြားပါတယ် .... "

"ဒါဖြင့် မင်းသွေးကို မြည်းစမ်းရဲရဲ့လား .... "

လူငယ်သည် မိမိလက်မောင်းကို ဓားဖြင့်လှီး၍ သွေးကို လျက်ပြသည်။

ဟေးထွေ၏ မျက်လုံးများမှာ ပို၍ ကျဉ်းမြောင်းသွားပြန်သည်။

လူငယ်ကလေးသည် ဓားကိုမြေပေါ်သို့ ပစ်ချလိုက်၏။ သူသည် ဤအလုပ်များကို ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ပြုလုပ်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ခက်ခက်ခဲခဲ ကြိုးစားစမ်းသပ်နေသည့် အမူအရာများ တစ်ချက်မျှ မပေါ်ပေ။

ဟေးထွေ မျက်နှာပျက်သွားတော့သည်။

ပြီးမှ ဟေးထွေသည် အေးစက်စက် ရယ်မောလေတော့သည်။

"ကောင်းတယ် .... ဒီလို လူမျိုးအတွက် အလုပ်လုပ်ပေးရတာ လုပ်ရကျိုးနပ်တယ် .... ဒီကိုလာတာ လာရကျိုး နပ်တယ် ....နဲ့ မင်းနာမည် .... "

"ရှောင်တိ .... "

"ငါက ဟေးရှအဖွဲ့ဝင် ဟေးထွေပဲ .... ဘာအတွက် လာတယ်ဆိုတာ မင်း သိမှာပေါ့ .... "

"ကျွန်တော်က ခင်ဗျားတို့ကို ကြိုဆိုဖို့ လာခဲ့တာပဲဗျာ .... ကြွပါ .... ကျွန်တော်နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါ .... "

ရှောင်တိသည် ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားတော့၏။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲ၌ ရှိနေသော လောက်ပန်၏ လက်အောက်ငယ်သားများသည် ရှောင်တိ၏ ကျောပြင်ကို လေးစားကြည်ညိုသော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်၍ ကျန်ရစ်ကြ၏။

ချန်စန်း တစ်ယောက်မှာမူ ရှက်လည်းရှက်၊ ဝမ်းနည်းလည်း ဝမ်းနည်း ဖြစ်နေခဲ့ရသည်။ ယနေ့ ချန်စန်း၏ ဂုဏ်သိက္ခာ ကမ္ဘာကြီးသည် မိုးရေထိသော ရွှံ့အိမ်ကဲ့သို့ ပြိုကျပျက်စီးခဲ့ရပြီ မဟုတ်ပါလော။

အခန်း (၁၃)

မရဏတာမန်များ

ဈေးသည် ဆူဆူညံညံဖြင့် ကြက်ပျံမကျ စည်ကားနေလေ
ည်။

နံနက်ခင်းသည်ကား အိမ်ရှင်မများအတွက် ဈေးသို့ မထွက်
မဖြစ် ထွက်ရသည့် အချိန်တည်း။ တစ်အိမ်သားလုံး၏ ဝမ်းသမုဒ္ဒရာ
ဂါကိစ္စကို ဤနံနက်ခင်းမှ ဈေးဝယ်မထွက်လျှင် မဖြေရှင်းနိုင်ပေ။
ကြောင့် နံနက်ခင်း ဈေးရှခင်းသည် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ရုတ်
သဲသဲ ဆူညံနေကြရခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

ဈေးသည်များအဖို့မှာလည်း ဤနံနက်ခင်း ဈေး၌ မိမိ၏ ကုန်
ည်း ပြတ်သွားဖို့လိုသည်။ ဈေးကွဲချိန်အထိ စောင့်ရောင်းနေလျှင်
ဖို့ သေပြီသာမှတ်ပေတော့။ ရှုံးပြီသာ မှတ်ပေတော့။ ထို့ကြောင့်
ပါယူပါ တစာစာအော်ဟစ်နေသော အသံ များက ဘဝင်ညံနေခြင်း
တော့သည်။

"ခွပ် .... ခွပ် .... ခွပ် .... "

ပထမပိုင်း၌ ထိုခုံဖိနပ်သံများသည် ဈေးရောင်းဈေးဝယ်များ၏ အုံးသံကို မဖောက်ထွင်းနိုင်ပါ။ သို့သော် တိုခုံဖိနပ်ရှင် နှစ်ယောက်ကို မြင်ပြီး အလန့်တကြား တိုးဝှေ့ဆုတ်ခွာကြသော လူအချို့အကြောင့် လူများ ရုတ်ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်သွားခြင်း၊ လူရှဲသွားခြင်း၊ အချို့က ကြောက်ရွံ့ခြင်း၊ ပါးစပ်ပိတ်သွားခြင်းတို့ကြောင့် ခုံဖိနပ်သံ တခွပ်ခွပ်သည် ဆူညံနေခဲ့သည့် ဈေးကြီးကို ကစ်စ တစ်စ လွှမ်းမိုးလာခြင်း ဖြစ်တော့သည်။

"ခွပ် .... ခွပ် .... ခွပ် .... ခွပ် .... "

"ခွပ် .... ခွပ် .... ခွပ် .... ခွပ် .... "

လူနှစ်ယောက် .... ။ ဆံပင်စုတ်ဖွားနှင့် ရုပ်ဆိုးဆိုး ဂျပန်နှစ်ယောက်။ အရုပ်ပုပု၊ ဂင်တိုတို အင်္ကျီပါးပါး၊ ဆံပင်မွှေးဖွားနှင့် ဂျပန်နှစ်ယောက်သည် ခုံဖိနပ်မြင့်မြင့်ကြီးကို စီးကာ ကဏန်းကြီးနှစ်ကောင် ရွှံ့ပေါ်က တက်လာသလို လက်ကြီးတကားကားဖြင့် ဈေးထဲမှ ဖြတ်သန်းလာနေကြသည်။

ဂျပန်နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်သည် ခါးပတ်ပြားကြီးပတ်ထားပြီး အလွန်ကြီးမားရှည်လျားသော ဓားကြီးတစ်စင်းကို နောက်ကျော၌ သိုင်းလွယ်ထားသည်။ ဓားရှည်ကြီးနှင့် သူ့အရပ်မှာ လိုက်ဖက်ခြင်းမရှိပါ။

နောက် ဂျပန်တစ်ယောက်မှာ အနက်ရောင်ဂုတ်စုံ ပါးပါးကြီးကို ဝတ်ဆင်ထား၏။ သူ့မျက်နှာမှာလည်း တင်းမာခက်ထန်နေသည်။ ရုပ်ဆိုးရသည့်အထဲ မျက်နှာထား တင်းနေပြန်သဖြင့် ဘီလူးသရုပ်

ရည်မျိုး ဖြစ်နေပေတော့သည်။

ရိုရိုမုနှင့် ကျွမ်းတောင်။

အရှေ့ဘက်ကျွန်းများဆီမှ ဂျပန်နှစ်ယောက် ရောက်ရှိလာပြီ။ ရင်ရည်သွင်ပြင် ပုံစံအနေအထား ဆိုးရွားလှသောကြောင့် သည် ဈေးသည်များ ရှဲကုန်သည်။ အချို့ သုတ်သီးသုတ်ပျာနှင့် ထွက်ကုန်ကြသည်။

ထိုသူနှစ်ယောက်၏ ရုပ်ရည်မှာ ကမ်းကုန်အောင် ရက်စက်သူများဖြစ်ကြောင်း ကြေညာထားသလို ဖြစ်နေခြင်းက ဈေးသွားလာများကို ဝေးဝေးက ပြေးစေခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။ သူတို့ သွေးဆာနေသော တိရစ္ဆာန်နှစ်ကောင်လို လျှောက်လာနေကြသည်။

ထိုစဉ် အထည်များ၊ ပိတ်စများ ရောင်းသည့်ဆိုင် ညှော်ခန်းတွင် ငါးလအရွယ် ကလေးငယ်ကို ပွေ့ချီထားသော ဖွံ့ဖွံ့သွားထွား မလှကလေး ထိုင်နေပေ၏။

သူမကား ထို အထည်ဆိုင်ပိုင်ရှင် သူဌေး၏ ဇနီးမယားပေ သူမသည် ကလေးအမေပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း တစ်သား တစ်သွေးလှဆိုသည့် စကားနှင့်အညီ စုပြုံပွင့်ကားသော ပန်းပွင့် အစွမ်းကုန်လှပလျက် ရှိနေပေ၏။

အဖြစ်က တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင်။ ရိုရိုမုနှင့် ကျွမ်းတောင်တို့ ထိုအထည်ဆိုင်ထဲသို့ ခေါင်းပြူကြည့်မိကြလေ၏။ လူရမ်းကား ယောက်သည် လှပသော ကလေးအမေကို မြင်လိုက်သောအခါ

ပုစွန်မျက်လုံးကဲ့သို့ မျက်လုံးများ ပြူးထွက်လာကြ၏။ သူတို့သည် ကလေးကိုမမြင်၊ ကလေးအမေကိုသာ မြင်ကြသည်။

ရိုရိုမှက ....

"ဟောကောင် .... ကောင်မကလေးက သိပ်လှပါကလား"

ကျမ်းတောင်က သဘောတူ ထောက်ခံ၏။

"အေး .... သိပ်လှတယ် .... "

သူတို့နှစ်ယောက်၏ အသံမှာ ကျယ်လောင်လှသဖြင့် ဆိုင်ထဲမှ ဈေးရောင်းသည့် မိန်းကလေးများနှင့် ကလေးအမေ မိန်းမလှကလေးပါ ဆိုင်ဝသို့ လှမ်းကြည့်မိကြသည်။ ရုပ်ဆိုးဆိုး ဂျပန်နှစ်ယောက်ကို မြင်လိုက်ရသော မိန်းမလှကလေးမှာ မျက်နှာ၌ သွေးဆုတ်ဖြူရော်သွားပြီး သူမ၏ ကလေးငယ်ကို တင်းကျပ်စွာ ပွေ့ဖက်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် ရိုရိုမှသည် ဆိုင်ထဲသို့ ဝုန်းခနဲ ဝင်ရောက်လာ၏။

"ဘာအလိုရှိလို့ပါလဲ ခင်ဗျာ .... "

အရောင်းစျေးသည် ပါစ်ယောက်က ဈေးဝယ်မည့်သူ ထင်သဖြင့် ပျာပျာသလဲ ထွက်ကြိုသည်။

"ဘာများ အလိုရှိ .... "

"သွား .... "

"အား .... "

ဓားရောင်ဖွေးခနဲ လက်သွားပြီးနောက် ထို အရောင်းစျေးသည်မှာ ဆိုင်ထောင့်သို့ လွင့်စဉ်သွား၏။ သွေးများရဲရဲနဲ ဖြစ်သွားသည်။ ရက်စက်ရိုင်းစိုင်းသော ရိုရိုမှုပါပေ။

ကလေးသည် လန့်ပြီးအော်သည် .... ။ ကလေးအမေမှာမူ ကြောက်လန့်ပြီး အရိုးများ ပျော့ခွေမတတ် ဖြစ်နေ၏။ ရိုရိုမှုသည် သွေးစွန်းနေသော ဓားကြီးကိုကိုင်ကာ ကလေးအမေ မိန်းမလှလေးကို လှမ်းပြောနေသည်။

"ကောင်မလေး ဘာမှမကြောက်နဲ့ .... နင့်ကို ငါ သဘောကျတယ် .... နင့်ကို ငါ ကောင်းကောင်းပြုစုမယ် .... အခုပဲ နင့်ကို ငါ ခေါ်သွားမယ် .... "

သူသည် မိန်းမလှလေး ထိုင်နေရာသို့ ခုန်အုပ်လိုက်သည်။ ဆိုင်ထဲ၌ အရောင်းစျေးသည် မိန်းမ၊ ယောကျ်ား ဆယ်ယောက်မျှ ရှိသော်လည်း မည်သူမျှ မတားဆီးရဲကြပါ။ မိန်းမလှလေး၏ ရှေ့ရေးကား ရင်လေးဖွယ်ရာပါ။

သို့သော် .... သူ့ခါးပတ်ကြီးသည် တင်းခနဲ ပြတ်သွားပြီး သူ နှင့်အုပ်မှု အရှိန်မှာလည်း ရှေ့သို့မရောက်ဘဲ တန့်နေပါသည်။ သူသည် မျက်ခြင်းကြီးစွာ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ ငါ့ခါးပတ်ကို ဘယ်သူဆွဲတာလဲဟူသော အကြည့်ပင်။

သူ့ခါးပတ်ကို ဆွဲသူက တခြားသူတော့ မဟုတ်။

ကျမ်းတောင်သည် ခါးပတ်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆွဲလိုက်ရာ ရိုရိုသည် ယက်ကက်ယက်ကန်ဖြင့် နောက်သို့ ပါသွားသည်။ ဝိုင်လောက်သာအခါ ကျမ်းတောင်က တံတောင်ဖြင့် တွက်လိုက်သည်။

"ဝုန်း .... "

ရိုရိုမှု လွင့်စဉ်ထွက်သွား၏။

ကျွမ်းတောင်က အားရပါးရ အော်ဟစ်ရယ်မောလေတော့

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... မင်း မရှုပ်နဲ့ .... ဒီကော မလေးဟာ ငါ့အတွက် .... ကောင်မလေးကို ငါပဲပြုစုမယ် .... "

"ဝုန်း .... "

"ရွှမ်း .... "

ရိုရိုမှသည် လေထဲမှ ခုန်ပျံဝဲပြီး ကျွမ်းတောင်အား ဓား ခုတ်ပိုင်းလိုက်၏။ ရိုရိုမှ၏ ဓားကွက်သည် မြန်လည်းမြန်၊ အားအ အဝလည်း သုံးထားလေရာ ကျွမ်းတောင်အား ခုတ်မိလျှင် ကိုယ် ပိုင်းမဟုတ် ဆယ်ပိုင်းလောက်ပင် ပြတ်သွားပေလိမ့်မည်။ သူ သုံး သည့် ဓားကွက်မှာ ကင်ဒိုဓားသိုင်းကွက်တွင် အစွမ်းအထက်မြက် သော ရင်ပုံယိတောင်ကျွမ်ဟုခေါ်သော ဓားကွက်ပင် ဖြစ်ပေ၏

ကျွမ်းတောင်မှာ ရိုရိုမှအား တိုက်ခိုက်ရန် စိတ်ကူးထားသ ရိုရိုမှက အကွက်ဦးသွားသောအခါ အဆက်မပြတ် ရှောင်တိမ်း တော့သည်။ ရိုရိုမှ၏ တိုက်ခိုက်မှုကလည်း အလွန်ပြင်းထန်သည်။ ချက်ထိလျှင် တစ်သက်ဆုံးရှုံးသွားရပေမည်။ သူသည် အငြိုးကြီးစွာ ခုတ်ထစ်တိုက်ခိုက်လျက် ရှိနေပေသည်။

ကျွမ်းတောင်မှာ တ...ပ်ခွင့်ပင် မရချေ။ ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ရှောင်နေရသည်။ အခွင့်အရေး ရသည်နှင့် သူ့လက်ထဲမှ အလင်း ကလေးသုံးခု လွင့်လာသည်။ လက်နက်ပန်းနှင့် ပစ်လိုက်ခြင်း နင်ဂျာများ အသုံးပြုသည့် လက်နက်ပုန်းများပင်။

ကြည့်ပါ။ မည်မျှ မိုက်ရိုင်းပြီး မည်မျှ အတွေးအခေါ် မျ

သူများပါနည်း။ သူတစ်ပါး၏ သားမယား၊ ကလေးမိခင်တစ်ယောက် အတွက် ညီအစ်ကိုချင်း မညှာမတာ တိုက်ခိုက်သတ်ဖြတ်နေကြပါပြီ။

ရိုရိုမှ၏ ဓားသည် ကျွမ်းတောင်၏ သေကွင်းသေကွက်များ ဆီသို့သာ ဦးတည်သွားနေသည်။ သို့ရာတွင် စောစောပိုင်းကလိုတော့ အသာစီးမှ မတိုက်နိုင်တော့ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွမ်းတောင် က နင်ဂျာလက်နက်ပုန်းနှင့် ပစ်ခတ်နေသောကြောင့်တည်း။

"ထန် .... ထန် .... ထန် .... "

ကျွမ်းတောင်၏ လက်နက်ပုန်းများသည် လွင့်စဉ်ကုန်ပြီး ရိုရိုမှ၏ ဓားမှာလည်း လမ်းခုလတ်၌ ရပ်တန့်သွားသည်။ အစိက အကြောင်းရင်းကား ဆိုင်ထဲသို့ အရပ်မြင့်မြင့် ရသေ့တစ်ပါး ရောက်ရှိ လာခြင်းသာ ဖြစ်တော့သည်။

ရသေ့သည် ကျွမ်းတောင်၏ လက်နက်ပုန်းများကို လွင့်သွား အောင် ပြုလုပ်ခဲ့သည့်အပြင် ရိုရိုမှ၏ ဓားကိုလည်း မခုတ်နိုင်အောင် ဖမ်းဆွဲထားခဲ့လေသည်။

ရသေ့သည် ဆံပင်များကို သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဖြစ်အောင် စုစည်း ထားပြီး သစ်သားဖြူ ဆံထိုးတစ်ချောင်းကိုလည်း ထိုးစိုက်ထားသည်။ ရသေ့ကြီး၏ မျက်နှာတွင် ဒေါသရိပ်များ သမ်းနေ၏။

"တောက် .... မင်းတို့ တယ်ခက်တဲ့ကောင်တွေပဲ .... "

ရသေ့ကြီးက ရိုရိုမှ၏ဓားကို ဆောင့်တွန်းလွှတ်ပေးလိုက်၏။ ရိုရိုမှရော ကျွမ်းတောင်ပါ ခေါင်းငုံ့နေကြသည်။

ဟေးရှု အဖွဲ့ဝင်များမှာ ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်ပြီး အသက်ကို

ဂရုမစိုက်သူများ ဖြစ်သည်။ ဤလို လူဆိုးသူသွမ်းများကို စုစုစည်းစည်း ထိန်းထားနိုင်ခြင်းမှာ အတော်ပင် အံ့ဩစရာကောင်းသည်။ ရသေ့ကြီးကို ကြောက်ရွံ့ကြကြောင်း တွေ့ရှိကြရသဖြင့် ရသေ့ကြီးသည် ဟေးရှအဖွဲ့၏ ခေါင်းဆောင်သဘော်မျိုး သက်ရောက်နေကြောင်း တွေ့ရှိရပေသည်။

ရသေ့ကြီးသည် ကျမ်းတောင်ရော ရိုရိုမှုကိုပါ ပါးသုံးချက်စီ ရိုက်ပစ်လိုက်၏။

"မင်းတို့ကို ပြောပြီးသားပဲ .... 'မ'ကိုစွနဲ့ ပတ်သက်ရင် ဟာန်ဂေဟာကိုသွားလို့ ပြောပြီးသားပဲ .... အစစအရာရာ ကြိုတင်စီစဉ်ပြီးသား .... ဒါကိုတောင် မင်းတို့က ဈေးထဲလာသောင်းကျန်းရသလား"

"သူ .... သူ .... သူက .... "

"တိတ် .... သူများမယား .... ကလေးအမေကို မင်းတို့ ဒီလို မလုပ်သင့်ဘူး .... နောက်တစ်ခါ ဒါမျိုးပြဿနာပေါ်ရင် သေမယ်"

ရသေ့ကြီးက ကြိမ်းမောင်းလိုက်၏။

ရုတ်ရုတ်သဲသဲကိစ္စကြီး အနည်းငယ် ငြိမ်သက်သွားသဖြင့် လူအများ ဆိုင်ရှေ့ဝိုင်းအုံလာသည်။ ရသေ့ကြီး၏ အုပ်ထိန်းနိုင်မှုကို လူအများက တီးတိုးချီးကျူးပြန်ကြလေ၏။

သို့သော် အေးစက်စက် အသံတစ်သံကမူ ....

"ဒီရသေ့ဟာ ဘယ်ကရသေ့လဲကွ .... "

နောက်အသံ တစ်သံက ....

"ဟူတန်းကိုဏ်းက နှင်ထုတ်ခံထားရတဲ့ ပိုင်မုရသေ့ဆိုတာ

ဒီရသေ့ပေါ့ကွ .... အေး .... အတော်ကလေးတော့ ဩဇာထက်နေတာပဲ .... "

ကျမ်းတောင်နှင့် ရိုရိုမှုတို့သည် ကြောင်ရှေ့ရောက်သော ကြွက်ကလေးများကဲ့သို့ ငြိမ်ကုပ်နေကြစိုက် ပရိသတ်များထဲက ပမာမခန့် လေသံများ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် ပရိသတ်အချို့ နောက်ဆုတ်သွားကြသည်။

ပထမ အေးစက်စက်အသံ ထပ်ပေါ်လာသည်။

"ဟ .... ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ ကိုယ့်လူကိုမှ ဩဇာမပြနိုင်ရင် ဘယ်လိုလူမျိုးကို ဩဇာသွားပြနေရမှာလဲ .... "

ထိုစကားသံကတော့ ပြောင်ပြောင်ကြီး သရော် လှောင်ပြောင်လိုက်သည့်အသံပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ပိုင်မုသည် ထိုအသံများအတွက် မျက်နှာကတော့ မပျက်ပါ။ မျက်ခုံးပေါ်မှ မှဲ့ကြီးကတော့ တလှုပ်လှုပ် ဖြစ်လာပါသည်။

ထို့နောက် အေးစက်မာထန်သော လေသံဖြင့် လူအုပ်ကို ဝေ့ကြည့်ပြောကြားလိုက်၏။

"အောင်မာ .... အပြင်မှာ လူတော်တော် စည်ကားနေပါလား .... မီးညီနောင်တို့တောင် ဒီအုပ်ထဲ ရောက်နေတယ်ဆိုတော့ ဒီလူစုကို ဖြိုခွဲဖို့ မလွယ်ဘူးနဲ့တူတယ် .... "

လူအုပ်ထဲမှ ခပ်အုပ်အုပ်ရယ်သံ ပေါ်လာ၏။

"ရသေ့စုတ်က တယ်ပြီး နားပါးတာကိုး .... "

အသံဆုံးသံည်နှင့် ဓားရောင် ဖွေးခနဲလက်သွားသည်။ ဓား

နှစ်စင်းသည် ကြက်ခြေခတ် ပုံသဏ္ဍာန်ဖြင့် ရသေ့ကြီးဆီသို့ တိုးဝင်လာသည်။ မီးညီနောင်တို့သည် ဓားနှစ်ဝင်းဖြင့် ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်လာကြလေပြီ။

အခြေအနေကို ခန့်မှန်းရလျှင် ပိုင်မှုရသေ့ကြီးနှင့် မီးညီနောင်တို့သည် ယခင်က ရန်ငြိုးရှိနေပုံရသည်။ သို့သော် ညှိုမြို့တွင် ဟေးရှအဖွဲ့ဝင်များ ရောက်နေသည်ကိုမူ မီးညီနောင်တို့ သိပုံမရပေ။

မီးညီနောင်တို့ ရိပ်ခနဲ ရိပ်ခနဲ ခုန်ဝင်လာသကဲ့သို့ အခြားလူရိပ်နှစ်ရိပ်လည်း မီးညီနောင်တို့နောက်မှ ကပ်ပါခုန်ဝင်လာကြ၏။

"အား .... အား .... "

စူးစူးဝါးဝါး အော်သံများ ကြားလိုက်ရပြီ့ သွေးများ ဖြာခနဲ ကျလာသည်။ လူနှစ်ယောက်လည်း လေထဲမှ တဝုန်းဝုန်း ပြုတ်ကျသွားတော့သည်။ သူတို့နောက်ကျောတွင် ဓားတစ်စင်းဆီ စိုက်နစ်ဝင်လျက် ရှိနေလေ၏။ နောက်မှ ကပ်ပါခုန်ဝင်လာသူများမှ ပိုင်မှုရသေ့ရှေ့သို့ ပေါ်ပါးစွာ ကျလာလေ၏။

တစ်ယောက်မှာ မျက်နှာစိမ်းပြာပြာနှင့် ထူးဆန်းသောအသွင်အပြင်ရှိပြီး ကျန်တစ်ယောက် အရက်မူးမပြေသေးသော အရက်သမားကဲ့သို့ ဖင်မှတ်ရပေသည်။ ထိုသူနှစ်ယောက်ကား ဟေးရှအဖွဲ့ဝင်များဖြစ်ကြသော တိန်အော့လန်နှင့် မြွေစိမ်းတို့ပင်တည်း။

မြွေစိမ်းက ....

"ဒီ မီးညီနောင်ဆိုတဲ့ ကောင်တွေဟာ အလကားကောင်တွေပါ .... "

တိန်အော့လန်က ခေါင်းညိတ်၏။

"ဟုတ်တယ် .... ကျုပ်တို့ သူတို့နောက် ရောက်နေတာ တစ်ချိန်လုံးပါပဲ .... အဲဒါကို သူတို့ မသိကြဘူး .... လူသေတွေအတိုင်းပါပဲ .... သူတို့ သေကြတာပဲ ကောင်းပါတယ် .... "

မီးညီနောင်ကား သေကြေလေပြီ။ သိုင်းလောက၏ မာနသည် သာမန်အရပ်လောက၏ မာနထက် အကြွေမြန်သည်။ ငါနှင့် ငါသာ နိုင်းစရာ လုပ်သူသည် အမြန်ဆုံး သေတတ်ကြသည်။

မြွေစိမ်းက ရယ်၍ပြော၏။

"ဒါဖြင့် .... သူတို့ သေကြေပြီပေါ့ .... "

"အေးလေ .... သေနေပြီလေ .... "

"သေတာကလည်း ဘာမှ မကြာပါလားကွာ .... "

"ဟေးရှအဖွဲ့ဝင်တွေနဲ့ ထိပ်တိုက်တွေ့တဲ့ကိစ္စပဲကွာ .... "

"ဒါကတော့ ထိပ်တိုက် မဟုတ်ပါဘူးကွာ .... "

"ဟား .... ဟား .... ဟား .... ဘာလဲ နောက်ကျောက လုပ်ကြလို့လား .... ဟ .... ဒါက သူတို့ ညံ့တာပဲ .... ရန်ဖြစ်ပြီဆိုမှတော့ အရပ်လေးမျက်နှာကို သတိထားသင့်တာပေါ့ကွာ .... အခု သူတို့ ရန်စတာကလည်း နောင်ကြီးပိုင်မှု ဖြစ်နေတယ်လေ .... "

တစ်ချိန်လုံး မျက်နှာကြော တင်းနေသော ပိုင်မှုရသေ့ကြီးသည် ပြုံးယောင်သမ်းလာလေ၏။

ရသေ့ကြီးက ....

"အေး .... မင်းတို့ရောက်လာတာပဲ ကောင်းတယ် .... ဂို

ထောင်ချင်တဲ့ကောင်တွေ ကိုယ် ဘယ်လိုသေမှန်းတောင် သိမသွားကြဘူး .... မြွေစိမ်းရဲ့ ကိုယ်ဖော့ပညာကတော့ တကယ့်ကို အကောင်းဆုံးပဲ .... တိန်အော့လန်လည်း အများကြီး တိုးတက်လာတယ်"

တိန်အော့လန်က ....

"ကျုပ်တို့ကို ကိုယ့်အသက် ကိုယ်ဂရုမစိုက်တဲ့ ကောင်တွေလို့ ပြောကြတယ်.... ကျုပ်ကတော့ ဂရုစိုက်ပါတယ်ဗျာ .... "

တိန်အော့လန်က သူ့သိုင်းပညာ တိုးတက်အောင် သူ အမြဲကြိုးစားလေ့ကျင့်နေပါတယ်ဟု ပြောခြင်းဖြစ်သည်။ မည်သည့် သိုင်းသမားမဆို ထိပ်တန်းမှာ နေလိုလျှင် အလေ့အကျင့်ကို မပြတ်ပြုလုပ်နေရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ကျောက်၌ အမြဲမသွေးသော ဓားသည် အဘယ်မှာလျှင် ထက်ထက်မြက်မြက် ရှိပါအံ့နည်း။ သွေးသော ဓားသာ ထက်ပေသည်။

ပိုင်မုရသေ့ကြီးက ရယ်ရင်း ....

"ကောင်းတယ် .... မင်းပြောတာ ကောင်းတယ် .... တောထဲက ဆူးကို ဘယ်သူကမှ သွားချွန်ပေးတာ မဟုတ်ဘူး .... သူ့ဘာသာ ချွန်တာပဲ .... သိုင်းသမားဟာလည်း ကိုယ့်ဘာသာ ကြိုးစားရမယ်"

တိန်အော့လန်နှင့် မြွေစိမ်းတို့သည် သူတို့ဓားများကို ပြန်ယူသိမ်းဆည်းလိုက်ကြသည်။

ပိုင်မုရသေ့ကြီးက ရှီရှီမုနှင့် ကျမ်းတောင်တို့အား ခေါ်လိုက်၏။

"ကြည့်စမ်း .... တိန်အော့လန်နဲ့ မြွေစိမ်းတို့ဟာ မင်းတို့လိုပဲလား .... မင်းတို့က သက်သက်ပြဿနာရှာတယ် .... အခု ငါဝင်ထိန်းပေလို့ပေါ့ .... မင်းတို့ စိတ်ထင်တိုင်းလုပ်လို့ အောင်မြင်သွားရင် ငါတို့လက်ခံထားတဲ့ အလုပ်မှာ ဘယ်လိုအနှောင့်အယှက် ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ ကြိုပြောလို့မရဘူး .... "

ရှီရှီမုက ....

"ကြိုပြောလို့ မရတဲ့ကိစ္စပဲဗျာ .... "

ပိုင်မုရသေ့ကြီးသည် တစ်စုံတစ်ခု ပြောမည်ပြုပြီးမှ မပြောတော့ဘဲ ဖြစ်ပြီးသမျှကို သင်ပုန်းချေလိုက်၏။

"ပြီးပြီ .... ဘာမှ ဆက်မပြောနဲ့တော့ .... သွားကြမယ်"

သူ့ နှီးဆော်လိုက်စဉ်မှာပင် လှူအုပ်ကြီးသည် အထိတ်တလန့် အော်ရင်း နှစ်စုကွဲသွား၏။ ဘေးတစ်ဘက်တစ်ချက်ဆီသို့ ရှဲခနဲ ဆုတ်ပြေးကြသဖြင့် အလယ်တွင် စွပ်ကြောင်းကြီး ပေါ်လာတော့သည်။

ထိုစွပ်ကြောင်းအလယ်မှ တစ်ကိုယ်လုံး သွေးများ ရဲရဲပေနေသော လူ့ဘီလူးကြီးတစ်ယောက်သည် ကြီးမားသော ပုဆိန်ကြီးကို ကိုင်ပြီး တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးလာနေ၏။

မြွေစိမ်းသည် မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ပြောလိုက်၏။

"ဒီကောင် ပြဿနာ ရှာလာပြန်ပြီ .... "

ပိုင်မုရသေ့က ခပ်ဖြည်းဖြည်း ပြောသည်။

"ပြဿနာရှာတာတော့ သူ မဟုတ်ဘူးနဲ့တူတယ် .... "

ပုဆိန်နှင့် လူ့ဘီလူးကြီးသည် သူ၏ ပေးရှုအဖွဲ့ဝင်များကို

တွေ့လိုက်သောအခါ လွန်စွာ ဝမ်းသာသွား၏။

"မင်းတို့က ဒီမှာကိုး .... "

ပိုင်မုရသေ့က ....

"ဘာပြဿနာ ပေါ်လာပြန်ပြီလဲ .... "

"လောင်ချိုင် .... လောင်ချိုင် အရက်မူးပြီး .... "

"ရန်ဖြစ်ပြန်ပြီလား .... "

"အာမခံအဖွဲ့က သိုင်းသမားတွေနဲ့ တိုက်ခိုက်တာ .... "

ပိုင်မုရသေ့က မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ပြောသည်။

"ငါ တင်တယ် .... မင်းပြေးလာပေမယ့် ပြဿနာဖြစ်တာ မင်းကြောင့် မဟုတ်နိုင်ဘူးလို့ ဒီကောင်ကလွဲလို့ ဘယ်သူဖြစ်မှာလဲ"

"ကျုပ်နဲ့တွေ့တော့ ဒီကောင် အကြီးအကျယ် ဒဏ်ရာရနေပါပြီ .... ကျုပ် ဝင်ကူရတာပေါ့ .... ဒါလည်း ဒီကောင့်ကို ဆွဲထုတ်လို့ မရဘူး .... ဒါနဲ့ ဖောက်ထွက်ပြီး စစ်ကူလာရှာရတာ .... "

ပိုင်မှ မျက်နှာ၌ ဒေါသအရိပ်ကို တွေ့ရသော်လည်း အခြေအနေ အရ မပြောမဖြစ်သဖြင့် ဆက်ပြောပြရသည်။

"ရသေ့ကြီး .... ဟို အာမခံဌာနက သိုင်းသမားတွေက .... အတော်ကို ထက်မြက်တယ်ဗျ .... "

"အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ .... "

"ဟိုပေနယ်က သိုင်းသမားတွေ .... "

"ဟိုပေနယ်ကော ဘာဖြစ်သလဲ .... "

"ကျုပ်တို့မသွားရင် လောင်ချိုင် သေပြီပေါ့ဗျာ .... "

"သေ, သေပေါ့ကွာ .... "

"ဘာ .... သေ,သေ ဟုတ်လား .... "

"ဟုတ်တယ်လေ .... ငါတို့လာတာက လူသတ်ဖို့လာတာ ကွ .... အသတ်ခံဖို့ လာတာမဟုတ်ဘူး .... အဲဒီလောက် အသုံးမကျ တဲ့ကောင်ကို တို့က ဘာဖြစ်လို့ သွားကယ်ရမှာလဲ .... "

ပိုင်မုရသေ့သည် စကားဆုံးသည်နှင့် ဆိုင်ထဲမှ ထွက်သွား တော့၏။ ရှိရှိမု၊ ကျမ်းတောင်၊ တိန်အော့လန်နှင့် ဖြူစိမ်းတို့သည် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပိုင်မုရသေ့နောက်သို့ လိုက်သွားကြလေ ရာ လူဘီလူးကြီးမှာ ငေးကျန်ရစ်တော့သည်။

သို့ရာတွင် သူ မနေရစ်ခဲ့နိုင်ပါ။ သူအဖွဲ့ဝင်များနောက်သို့ ပြေးလိုက်ရပါသည်။

တကယ်တော့ ပိုင်မုရသေ့ ပြောသလိုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ပိုင်မု ရသေ့သည် နေရာတကာ လိုက်၍ ထိန်းသိမ်းချုပ်ချယ်နေသည် မဟုတ် ပါ။ မလိုအပ်ဘဲ ပြဿနာတက်မည့်ကိစ္စများကိုသာ လိုက်လံထိန်းသိမ်း ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဟေးရှ အဖွဲ့ဝင်များသည် မိုက်မိုက်ကန်းကန်း လူများဖြစ် သော်လည်း ပိုင်မုရသေ့၏ စီမံခန့်ခွဲမှုနှင့် ထိန်းသိမ်းမှုစွမ်းရည်ကိုတော့ လက်ခံကြပါသည်။ လက်မခံလျှင်လည်း မရပါ။ ပိုင်မုသည် သူတို့အထဲ တွင် သိုင်းပညာ အထက်မြက်ဆုံးသော ဆရာကြီး ဖြစ်နေပါသည်။ ပိုင်မု အိပ်နေစိုက်တွင်တောင်မှ လုပ်ကြံရန် မလွယ်ကူကြောင်း သူတို့ သိကြသဖြင့် ပိုင်မု၏ အစီအမံကို ညှိမ့်နာခံနေကြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လူရမ်းကားတစ်စုထဲမှ လူရမ်းကား တစ်ယောက်သည် ဆိုင်ထဲမှ လူတစ်ယောက်ကို သတ်ခဲ့ပြီးပါပြီ။ ထို့နောက် သူတို့ အေးအေးချမ်းချမ်း ဘေးမသီ ရန်မခ ထွက်သွားကြပါပြီ။ အကယ်ပင် ဤအတိုင်းဖြစ်သင့်ပါသလော။

တစ်စဥ့် (၃) ပြီး၏။

စာစဥ့် (၄) ကို ဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်။

တက္ကသိုလ်နေလင်းအောင်